

**БЕИНСА
ДУНО**

**АКОРДИРАНЕ
НА ЧОВЕШКАТА
ДУША**

архив на Боян Боев

Том III

**ИЗДАТЕЛСТВО
БЯЛО БРАТСТВО
СОФИЯ 2009**

УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР ДЪНОВ

АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

БОЯН БОЕВ
(17.X.1883 – 23.XII.1963)

**УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР
ДЪНОВ**

**АКОРДИРАНЕ НА
ЧОВЕШКАТА ДУША**

архив на Боян Д. Боев

Том III

**ИЗДАТЕЛСТВО
БЯЛО БРАТСТВО
СОФИЯ 2009**

Редакционна колегия

Боян Д. Боев

Димитър Калев

Емилия Иванова

© Боян Боев

© Издателство Бяло Братство

ISBN 978-954-744-115-6

Боян Боев е педагог и учен с богати интереси, намерили своя израз в публикации от областта на историята, културата, педагогиката, психологията, биологията, космогонията и езотеризма.

Роден е в гр. Бургас. Баща му е бил стопанин-редактор на вестник „Голгота“, преименуван по-късно в „Нова епоха“. Боян Боев завършва образованието си в СУ „Климент Охридски“, специалност естествени науки. Владее френски, немски и руски език.

Образованието си продължава в Мюнхен, където има личен контакт с Р. Щайнер и изяснява желание да следва неговата духовна школа, но той го отправя с лаконичните думи, че Мировият Учител е слязъл в България.

Акордирането на своята душа Боян Боев получава в съприкосновение с Учителя Петър Дънов. През 1912 г. присъства на събора във Велико Търново. През 1919 г. е учител в гр. Свищов, където е уволнен дисциплинарно заради идеите на Учението, проповядвано от Учителя Дънов. От 1924 г. е в София и стенографира Словото. Същевременно отговаря за кореспонденцията и срещите на Бяло Братство с обществеността.

На вашето внимание предлагаме натрупания архив, подготвен от Боян Боев през всичките му години на ученичество. Той се публикува в три тома и съдържа познания за човешката душа, като визира бъдещето на Шестата раса, която ще се прояви през Новата епоха.

ИЗПИТВАЙТЕ ПИСАНИЯТА

ПЕНТАГРАМЪТ

Пентаграмът е окултен символ, съществуващ от дълбока древност в школите на Бялото Братство. Пентаграмът, така както е даден от Учителя, със символичните знаци, с имената на добродетелите и с мисълта „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа“, вписана от вътрешната страна на окръжността, е нов и бележи отварянето на Школата. През 1898 г. Учителя получава този духовен знак чрез вътрешно откровение и прави необходимите записки в тефтерчето си. За по-голяма яснота ще изложим някои от обясненията за Пентаграма, изнесени по време на Търновския събор, състоял се през 1914 г., когато присъстващите получават и по един отпечатан Пентаграм.

Като разгледаме Пентаграма, забелязваме, че той до известна степен отговаря на човешкото тяло: ако се разкрасим и поставим ръце настрани, получава се фигурата пентаграм. В Пентаграма – символ на Школата, са изписани пет думи: Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел. Тези пет добродетели са качества, които човек трябва да изработи в себе си, за да стане съвършен. Любовта, Мъдростта и Истината са по-ясни и по-познаваеми, но що е Правда? Под понятието *правда* или *справедливост* се подразбира нещо много по-дълбоко от това, което днешната юриспруденция влага. Човек спазва Правдата, ако има уважение и почитание към всичко живо в света: към вола, овцата, паяка, мушичките и тревите, понеже в тях живее Бог; те имат Божествена цел в бъдеще. Ако човек обиди едно животно, с това нарушава Закона на Правдата.

Благата, които дава Бог, трябва да се разпределят равномерно между всички същества, тъй като те са за всички и всички трябва да се ползват от тях. Третото нещо, което се разбира под понятието *правда*, е следното: всеки човек, който се ражда, се ражда с известен бюджет; което и да е същество се кредитира от Невидимия свят и обществото трябва да му даде всички условия за развитие. Ако това се приложи, тогава се спазва Законът на Правдата.

Какво значи Добродетел? Любов, Мъдрост, Истина, Правда, Добродетел са все добродетели. Тогава какво се разбира под думата *добродетел*? Тя се употребява в широк и в тесен смисъл. В широк смисъл на думата се разбира всички добродетели, всички нравствени качества и съвършенства; в тесен смисъл – добри дела и добротворство или правене на добро; а в още по-тесен смисъл на думата безсъмнено е служенето на Бога. Който служи на Бога, той е добродетелен: той има добродетел в себе си.

В Пентаграма са изписани три букви: В, У, Ж, които означават „Великото училище на живота“. С други думи, Пентаграмът излага картинно Великото училище на живота, в което сме поставени. А числата 1, 2, 3, 4, 5, които са вписани в Пентаграма, са числата на добродетелите.

Най-първо ще изложим Пентаграма като Път за еволюция на човешката душа, а след това – като начин, по който можем да си служим с него. Човек, когато е все още млада душа, която тепърва добива опитност в живота, извървява външния кръг на Пентаграма. Символите от външния кръг на посвещение – сабя, чаша, книга, свещ и жезъл – са въвн от петолъчката. В началото на своето развитие човек почва с насилие, служи си със сила, правилно или неправилно, и това е *сабята*. Като действа с насилие и неправда, тогава по закона на кармата той минава и през страдания, т.е. ще отпие от горчивата чаша на страданията – именно затова *чашата* е последствие на *сабята*.

Страданията учат и човек дохожда до *книгата*, а щом се захване за нея, просвещава се, добива светлина и става разумен. Иде *свещта* – тя е запалена в него – той се учи. Като се осветли отвътре, тогава човек извървява пътя до *жезъла*, а именно добива известна власт над себе си и над някои сили и закони; вече става господар на себе си. С тези пет фази на външния кръг завършва външното учение на човека в живота, което става несъзнателно. Но след това той дохожда до вътрешна криза, чувства се незадоволен и след тази неудовлетвореност търси по-дълбокия смисъл на живота. Който мине през *сабията*, *чашата*, *книгата*, *свещта* и *жезъла*, т.е. през външния светски живот, той вече влиза в Пътя на ученика.

Символите на втория кръг са изписани в петолъчката. Първият символ е *арка* и е разположен до върха на Истината: арката, през която ученикът влиза в Школата. В съзнанието му проблясва Истината, но не цялата, защото пълната Истина ще блесне едва когато той стане съвършен. Щом Христовият Дух започне да работи върху ученика, тогава той минава през Правдата. Като изучи Закона на Правдата в този смисъл, за който споменах по-горе, той достига до каменист път, където се откроява тясната врата, през която минава всеки духовен ученик. Това е *стръмната пътека към тясната врата*, за която говори Христос, и означава отказване или отричане до известна степен от светските неща, които дотогава са съблазнявали и отвличали друмника. Но когато той отмине пътеката на самоотричане – дори се откаже от интересите на своята личност, тогава тръгва по Пътя на Любовта. И като се развие в ученика до известна степен Божествена Любов, тя донася Мъдрост. Чак тогава работи Мъдростта. *Окото* символизира Мъдростта. А добие ли човек Любов и Мъдрост, разцъфтява Дървото на живота. И животът на ученика дава плодове: иде Добродетелта в мистичния

смисъл на думата. Най-после ученикът разбира откровението за жертвеност – смисълът на живота е в служене на Бога. Добродетел значи да правиш добро. Но какво означава да правиш добро? Можеш да нахраниш гладния и да напоиш жадния, можеш да помогнеш на болния и на онеправдания, обаче всичко, каквото правиш, трябва да бъде служене на Бога. Така човек дохожда до осмисляне на своя живот, а с това се завършва вторият кръг в развитието на ученика – Пътя на зазоряване.

Третата фаза на развитие е изобразена в центъра на Пентаграма: две змии, права, кръг, кръст и пак кръг. Двете змии олицетворяват борбата на човека с неговата низша природа. Побеждава висшата природа, човек надвива злото в себе си и минава през кръста. Под *кръст* се разбира пълно самоотричане. Този, който не гледа своите лични интереси, а се стреми да работи само за Бога, той се слива с Божественото и завършва своята еволюция. Щом постигне пълно самоотричане и пълно единение с Бога, човек завършва напълно своето развитие, настава Вечният ден. Затова казваме, че Пентаграмът показва Пътя на развитието на човешката душа или Великото училище, през което човек трябва да мине, за да добие съвършенство.

Трябва да се има предвид динамичната сила, излизаща от Пентаграма, и да се знае как да се употреби. Веднъж, намирайки се на улица „Опълченска“ 66, Учителя се обърна със следните думи към няколко души от нас, които носеха златен Пентаграм над дрехите си:

Вие носите Пентаграма, обаче това е идолопоклонство. Защо го носите като украшение? Трябва да знаете, че от него излиза динамична сила! Пентаграмът е извор на светлина, всеки ясновидец ще види как излизат от него лъчи по всички посоки. И като знаете, че е източник на такава сила, носете го съзнателно. Носите ли го несъзнателно,

вие сте идолопоклонници. Човек ако съзнава силата на Пентаграма, тогава той притежава и мощно оръжие. Всяко място с Пентаграм е оградено, неговите силни вибрации ограждат от лоши влияния и тъмни същества не могат да припарят там. Когато Пентаграмът е с върха нагоре, той е правилно поставен. И никога не бива да се поставя с върха надолу. Един наш брат от Казанлък направи в двора си каменни стъпала с перила. По перилата постави пентаграми от цимент с върха надолу. Съдбата му се обърна, той напусна Братството, пропиля къщата и всичко загуби.

В окръжност около Пентаграма е вписано изречението „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа.“ При окултната наука окръжността е символ на благоприятните Божествени условия, значи кръгът е Божественото, в което човек живее. Благодарение на това той има благоприятни условия да се развива и да сигне до съвършенство. Потопен в Бога – това е кръгът.

Пентаграмът трябва да се постави в рамка и под стъкло и да се окачи не в коя и да е стая, но в специална, уединена – там, където идат рядко чужди хора и където се произнася молитва. И там не бива да се говорят лоши неща, по-неже излиза сила от Пентаграма и ако тя срещне противодействието на някоя обратна сила, става катастрофа. Ако там, където има Пентаграм, се твори и мисли лошо и се вършат лоши постъпки, тогава той действа разрушително, защото се смесват два вида влияния – положително и отрицателно.

Когато човек се намира пред Пентаграма и се моли, нека да съзерцава изречението „В изпълнението Волята на Бога е силата на човешката душа“. После да си представи мислено, че в този кръг има още два. В средния кръг да се съсредоточи над мисълта: „Бог толкова възлюби света, че даде Своя Син Единороднаго, за да не погине всеки, който вярва в Него, но да има живот вечен.“ А в третия, най-въ-

трешния кръг, да впише все така мислено изречението: „Търсете първом Царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи.“ Когато човек се моли и си представя тези три изречения, тогава Пентаграмът има по-голяма сила. При случай на нужда и във време на опасност човек може да направи следното: да образува около себе си Пентаграм. Отначало ще го направи мислено, после ще го изпише с ръка и накрая да си послужи с трите изречения, които споменах. Препятствията, които има, ще се разпръснат. Пентаграмът е мощно средство, с което човек може да бъде запазен от външни пречки и препятствия и от вътрешни борби с лоши сили.

Притежава ли човек Пентаграма, трябва да работи за Славата Божия. Ако човек го използва правилно, тогава Пентаграмът ще бъде източник на богатство и благословение. Ако иска човек да се ползва правилно от неговата сила, трябва безвъзвратно да реши в себе си да служи на Бога и да няма връщане назад.

Казах на брат Пеню Киров, от когото получавате пентаграмите, че трябва да наблегне на това: дали този, който получава Пентаграм, е съгласен да служи на Бога. Ако някой няма това съгласие в себе си, Пентаграмът ще му навреди.

Пентаграмът е ограда. Пентаграмът е светлина. Когато човек е в опасност, ще си представи, че държи пентаграм пред себе си, като с дясната ръка хваща лъча на Правдата, а с лявата – лъча на Истината, и насочва върха напред към обекта, като казва: „В името на Господа Исуса Христа Нашего, моля Господа, Великия и Силния, да стори благоугодното пред Неговите очи.“

ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА¹

През 1912 г. Учителя прекарва в Арбанаси два месеца, уединен в духовна работа, и изработва „Завета на цветните лъчи на светлината“. По мистичен път Той изважда стихове от Библията, чете ги през лятото на събора в Търново и после ги дава за отпечатване. Тук ще изложим някои пояснения на Учителя за начина на работа с тази книжка.

Това са стихове от Библията с много силно съдържание. Важното е, че те са свързани с цветните лъчи на Светлината: червени, портокалени, жълти, зелени, розови, сини, виолетови, аметистови и диамантени. Едно пояснение: виолетовите лъчи са теменужено-морави, които бият към синьо, каквато е краската на теменугата, а аметистовите са морави, които бият към червено, каквато е краската на люляка.

Силата на тези стихове е свързана с цветовете – седемте цвята на слънчевия спектър. Когато човек иска да работи върху известна своя добродетел, за нейното развитие, или да си помага за лекуване на някоя болест, или да премахне някакво препятствие, или за изглаждане на недоразумения, той ще си послужи със съответните стихове. Всеки цвят е представен на три места в книгата. Завършва се със страница 60 и накрая на 61 страница – със Заповедта на Учителя.

Тази книжка е хубаво да я носи човек у себе си винаги, особено когато пътува или е на екскурзия. Един брат на Витоша си навехнал крака; като казал за това на Учителя, Той го попитал носи ли със себе си „Завета на

цветните лъчи“; братът отговорил, че не го носи. „Ето причината“ – отговорил Учителя.

Тази книжка да не се дава на случайни хора, защото може да се злоупотреби с нея.

Как да се четат стиховете от Цветните лъчи:

Всеки цвят е даден на три места в книгата. Най-напред се прочитат 1, 2, 3, 5, 6 и 7 страници. След това се намира съответният цвят на трите места, прочитат се и накрая се завършва със Заповедта на Учителя. Тази книга действа на човека.

За всеки ден ще се четат стиховете за следните цветове:

Понеделник : зелени лъчи

Вторник: червени (портокалови) лъчи

Сряда: жълти лъчи

Четвъртък: сини лъчи

Петък: розови лъчи

Събота: виолетови лъчи

Неделя: аметистови лъчи

За лекуване с портокалови лъчи – обливане с тях. Силни думи при обливане с портокаловите лъчи, във връзка с горните стихове, са: „Воада куста ваевофор калаиви.“

Сядаме удобно на стол в стаята, съсредоточаваме се и мислено си представяме, че отгоре, от един душ, струи обилна портокалена светлина и ние се обливаме с нея. Мислено, като се намираме потопени в такава портокалена светлина, почваме да четем нейните стихове от страниците 15, 16, 17, 49, 50, 51 и 60. Така прочетени, тези страници имат голямо въздействие.

По-първо се прочитат стиховете на Светлите лъчи от страница 48 – „Отец на Светлините“ – до червените лъчи. След това се продължава четенето на стиховете, които ви са нужни за момента.

Ползване на цветовете:

1. Зелената краска – когато искаш да помогнеш както на себе си, така и на другите, чети стиховете на зеления цвят.

2. Портокалената краска – при разклатено здраве.

3. Жълтата краска – при недоразумения, спорове.

4. Синята краска – при религиозни недоразумения. Синята краска е на Истината.

Забележка: Преди да започнете упражнението, ако имате някое недоразумение, прочетете първо розовата краска.

Допълнение: Когато Учителя е раздавал „Завета на цветните лъчи на светлината“ (първоначално само на ръководителите), е искал специални обещания, нещо като клетва, да пазят Завета, да работят духовно, да го носят със себе си винаги, да не го дават в случайни и чужди ръце, и когато наближи време за заминаване отвъд, да дадат тази книжка на предана и обичаща душа.

МЕТОДЪТ НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА²

Речта, която сега ще започна да ви давам, е чистото Слово Божие, предавано, говорено и опитвано от хиляди години. Това са стихове от Книгата Господня, така систематически извадени и наредени, щото при внимателно и благоговейно прочитане произвеждат всички краски, нужни за духовното повдигане и усъвършенстване в Пътя Господен. Аз ще прочета всичко, което Духът е стъкмил за вас, и това, което тук прочета, ще се сформира и отпечата в особена книжка, която ще ви се раздаде за упражнение. В тая книжка подробно и ясно ще се подредят не само стиховете, но още и краските с разните добродетели, които предизвикват и образуват трептенията на тия стихове.

Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле. И Той присъства тази година на събора. Всички тези стихове са извадени под Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ. Всички тези неща са Негови думи и когато започнете да работите с тях, вие ще имате сила, но първо трябва да се очистите от греха. Христос никога не е присъствал така, както тази година присъства, защото какви ли не мъчнотии ми се създаваха преди събора, особено когато се даваха стиховете от Господнята Книга, които със своите вибрации образуват лъчите, необходими за всички. Духовете се опитаха да се докоснат дори до здравето ми. Но Господ е, Който всичко преодоля. А и всички вие знаете: Христос тази година е с нас. Той казва, че иде сега да тури ред и порядък. Свободни са всички навън да опитат кармичния закон, но за вас аз искам да бъдете и да живеете под Христовия закон.

Духът Вечен подразбира безсмъртието, към което ние всички се стремим. Казва се: „Бъдете свършени и вие“, т.е. да бъдем свършени, както е Бог по отношение на нас свършен в милост, благодат, снизходителност.

Първата дарба, с която трябва да започнете, е милосърдието. Понеже Христос иде, то силата Му ще бъде седем пъти по-голяма, отколкото в миналите векове, а следователно и прогресът на човечеството ще бъде такъв.

„Златният светилник“ означава Христовото учение, което сега се търси и което сега наставя. Повечето от хората спят. Сега Седемте Духове действат, последната тръба е затръбила и вие всяко нещо бързо и неуморно ще гледате да го разберете, ако досега не сте сторили това.

От зелената краска зависи успехът, в нея влиза и освежаването. От недоимъка на зелената краска се ражда сиромашията, а когато е в изобилие, се развива любовстването и скъперничеството. Затова, когато зелената краска

стане чрезмерно голяма, трябва да прибъгваме до червената, за да реагира над нея. Чрезмерните желания в този свят образуват зелената краска. Отричане от себе си значи да не желаем това, което не ни е потребно. Като съчетаем прочетените стихове с известни лъчи на Слънцето, тогава се добива полза. И вярно е, че щом се съединим с цветните лъчи, започваме да творим.

Някой казва, че не може да обича и люби: това показва, че има недоимък на червената краска и затова той трябва да намери човек със зелена краска. Често ние трябва да употребяваме зелената краска. Например трябва ли ви пари, приложете зелената краска. Причината да търсим да обичаме е, че имаме излишък от червена краска. А в зелената краска е органът на развитието и растежа; когато искаме да растем, ние трябва да преминем тази краска във всичките А степени. И така, всичките спорове произтичат от недоимъка на краските. Така например, който мрази, има недоимък на червена краска.

Нека използваме Светлината, защото всичко зависи от нея. Тя е необходима за Живота. А през Живота ще прекараме всички краски и тогава ще се обединят седемте Духа и човек ще се върне към първоначалния източник. Затова и Исус Христос слезе да научи човека.

Сега Христос иска по един много прост начин да употреби тия краски. Да кажем, че някой от вас мрази: той трябва да прочете стиховете, свързани с тази краска, която ще му достави Любов. Само че трябва да знаем как да употребяваме тези стихове и краски. Много пъти сме употребявали смирението например, но не сме имали закон, за да се ръководим. И сега Христос иска по този прост начин да ни научи да съчетаваме нещата и да се ползваме. По Светлината изобщо излизат всички добри Духове, Божествените Духове, и то слизат сутрин, а вечер по същия път отиват при Бога. По всичките ваши желания и ми-

сли вечер се правят сметките и в Небето знаят дали имате да вземате, или да давате. Така трябва ние да разбираме Христовото учение: Христос духа и това духане се е преобърнало на Светлина, а пък Светлината – на Живот.

Тъмночервената краска рисува активността. В духовния живот винаги трябва да посаждаме нещо и тогава ще получаваме. Всеки ден трябва да използваме случаите, защото много често Божествените качества могат да се реализират. И Христос дохожда да ни посочи този прост начин на приложение на цветните лъчи за наше улеснение. Той дойде в света да донесе нова Светлина, да озари умовете на хората, които все Нему дължат всевъзможната просвета и култура.

Числото седем е навсякъде преобладаващо и винаги е Божествено. Библията е една книга, видимо като че ли разхвърляна, но ние нямаме друга подобна, защото в нея имаме всичките цветове, за които ще стане дума в книгата, която ще се отпечата. Тя даже ще съдържа и три допълнителни колъора. Някой човек казва: „Не мога да обичам“, но като му дадем червената краска, виждаме, че неговото състояние веднага се изменя. С това се обяснява обстоятелството, че като четем тази книга, по един чуден начин се задоволяват копнежите, които имаме.

Например в книгата на Йов (11:17) се казва: „И твоят век ще бъде по-светъл от пладнe; И тъмнина ако си, пак ще станеш като зора.“ Тия векове, които се подразбират в този стих, са епохи, които се делят на периоди – златен, сребърен, меден и железен. Железният век е на най-ниското стъпало. Но сега иде пак една епоха, в която ще настане златен век, в който ще заживеем. Това именно наше желание е да преобърнем желязото на злато, което по емблемата си е препоръчително, тъй като желязото е, което съответства на грубия живот, а среброто съответства на това, което човек е използвал. Всички тия истини като

разберем, между нас ще се възстанови една хармония. Защото не е тайна, че има хора с лъчи, които ние отбягваме, защото са ни непоносими. Също както съвременните хора бягат от Христа, защото Той ги осветлява, та им се откриват петната. А ние няма защо да се боим от Христа, защото Той е наш приятел.

Нас ни се вижда всичко разхвърляно, грубо и безсмислено, затова трябва да започнем от видимото към невидимото. Често пъти някои разправят за астралното тяло. Такива аз питам разбират ли тяхното физическо тяло и ако не го разбират достатъчно, какво ще знаят за астралното. Ние имаме всичките неща във физическото тяло и не бива да искаме да се освободим от него. А духовното тяло, което сега се сформира, трябва да се ползва от това, което му се дава. Физическото тяло е свързано с всичката материя и то е ключът – чрез тялото ние влизаме във видимата Природа, за да се ползваме от нея. Никой не бива да влиза в противоречие със своето тяло, каквото и да е то. Така някой казва: „Глупав съм“, но дайте на такъв човек жълтата краска и ще видите, че ще стане по-умен. Значи на такъв липсва краската, която му е необходима.

С тия стихове, които се дават, ще можем да работим върху нашето сърце. Например що е страх? Той е излишък на портокалената краска. Ние често плачем за някой, че е умрял, но ако се изпитаме по-основно, ще видим, че ние сме плакали не защото той си е отишъл, но защото неговото съществуване ни е доставяло удоволствие. Удоволствието е, за което плачем.

Написаните стихове от Библията са лъчите на Светлината и ние ще я използваме. Ще започнем от ума към тялото. Това е Христовият закон и Духът ще ви каже и открие по-дълбоките работи в живота, които не се казват, а се дават непосредствено чрез Него. Защото основните работи в Библията са скрити в Природата и в нашата душа,

която е едно Божествено съкровище. И повтарям: животът сам по себе си е прост, поради което можем да го придобием. Всички трябва да отворим прозореца на нашата душа, та да може да влезе Светлина и да я озари. Тъкмо тия работи Христос иска да урегулира, тази именно схема от цветните лъчи ще ви направи свободни.

Някои от вас са богати на червена краска, но при други тя липсва. Червената краска е емблема на Любовта, която има известни вибрации. Върху Любовта се градят всичките краски, защото, от една страна, тя действа положително, а от друга страна, влиянията ѝ са негативни. Щом Христос е с нас, не бива да ни е страх. Ако не стане Той основен тон в живота ни, други неща ще Го заместят. Всички наши действия много често трябва да се нагласяват по основния тон на червената краска, именно по Любовта. Да, Любовта е краска, и който не я е виждал, не знае и не може да знае що е Любовта.

Що е вяра? Тя е пътеводител на тези, които грешат. Но като се примирим с Бога, ние ходим с виждане и тогава ще познаем розовата краска, в която Христос живее. Христос е, Който чака, за да ни покаже принципите, които обхващат Живота и които са от твърде съществено естество. Нам е потребно най-вече да намерим основния тон, в който всички Духове живеят, и тогава няма да има никакво разделение. Нужна е жертва от наша страна – трябва да положим сърцата си, телата си, ума си. Сърцето, умът и тялото – това са богатства, дадени от Бога; затова Господ трябва да дойде да огради нашата Земя, та достойно да можем да работим. Когато нямаме тия богатства, усещаме пустота и униние.

Това се дава сега, та всички, които искате да работите, да приложите тия правила. Исус Христос иска да ги приложите и това е първият урок, който ви се дава. Този, който приеме да го изпълни, ще му го дадем. Само че такъв нека

да внимава, защото ако не изпълнява този урок, ще има точно обратна сила – ще послужи за проклятие. Христос ви даде много прост метод и вие непременно трябва да го приложите. Йогите например имат много сложен метод. Метод като Христовия нигде няма да намерите, защото последната врата е Христос. Господ е между нас! Той ни слуша, радва се и ни обича! Тази наредба не съм я дал аз, а я дава Господ за вас. Затова вие трябва да мислите за Неговата Любов, която да виждате във всяко лице. Господ ви изпитва и вие слушайте гласа Му.

Синята краска е на Духа на Истината. Хората не са още готови за синята краска и само когато са в нещастие, гледат към нея. Само синята краска може да ни даде понятие за хубавото и тия, които притежават тази краска, обичат хубавото. Само чрез синята краска вие ще можете да изпълните стиха: „Което е истинно, което е честно, което е праведно, което е чисто, което е любезно, което е доброхвално – тоwarzимшилявайте.“ Иманещаположителни в тоя свят и затова вие трябва да ги гледате. Защото под думата *реален* аз разбирам не нещо неизменчиво, а нещо, което се изменява; първото не е реално. Реалността е зад изменчивостта и затова не може да се каже, че реалността е сянка. Сянката е нещо временно. Ние сме носители на желанията на Природата. Щом ние ѝ противодействаме, получаваме също противодействие и злото винаги произвежда лоши отпечатъци. Не може да имаш лоши чувства и да очакваш да станеш красив. За да станеш красив, трябва да имаш най-благородни чувства и разположения.

Тук например четем: „Очите ти ще видят Царя в красотата Му.“ Защо страдаме в тоя свят? Защото уповаваме на хора, които са като нас изменчиви. А като уповаваме на Господа, Той ще даде заповед на Своите слуги, които ще изпълнят Волята Му. Който е маловерен, нека предизвиква синята краска в себе си и тогава ще се махне маловерието.

По-нататък имаме виолетовата краска. С нея се извършва Спасението на човечеството. Силата произтича от виолетовата краска. Към виолетовата краска принадлежи Благостта и без тази краска човек не може да бъде благ. Смирението и Почитта също могат да се причислят към виолетовата краска.

Аметистовата краска е Духът на Благодатта. Тя има по-високи вибрации от виолетовата и е също краска на Смирението. Радостта е плод на аметистовата краска; Святостта също принадлежи на нея. И когато тази краска преодолее в нас, ще примири петте ни сетива, които сега са в явно противоречие. Египет, за който се говори в стиховете, в мистично отношение представлява физическия свят; Асирия представлява умствения свят, а Израил – чисто духовния човек.

Нека ви обадя, че с двете последни краски – виолетова и аметистова – много трудно може да се работи. Затова ще започнете с петте краски, защото имаме пет пръста. За да можем да работим с последните две краски, трябва да имаме по-висока организация. Духът гледа винаги да използва по-низшия живот, за да го предаде на по-високи вибрации. В духовно отношение и мъжете раждат, както и жените, затова и двамата зачеват, и то зачеват много благородно. И ако един човек в духовно отношение не е заченат с нищо, той се чувства нещастен. Тия тайни от хиляди години са ги знаели, но съвременното общество в духовно отношение е останало много назад. Обаче всяка една култура ще се измени и сегашната култура приготвява бъдещето за една по-следваща. Затова не трябва да мислим, че тоя свят е лош; напротив, по отношение на Бог всичко е добро. А по отношение на нас, които се стремим да се усъвършенстваме, има лошо и добро. Но ние не бива да правим компромис със злото и доброто, а следва да бъдем или на страната на доброто, или на страната на

злото. По отношение на Бога тия два принципа – зло и добро – ще се примирят, но как ще стане – това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

Всяка една краска съдържа в себе си една велика тема и затова аз искам да разберете духа на нещата. Душата и сърцето са един цвят; умът е атмосфера на сърцето и затова Господ казва: „Дай Ми сърцето си.“ Когато видите една краска, не бива да се образува критическо положение: „Без тази краска не може ли?“ За да бъдем щастливи, трябва да сме съзнателни и благодарни, защото всичко върви по известни закони, та няма да има никакво противоречие.

На физическото поле *небето* представя свръхсъзнанието, *земята* – съзнанието, *морето* – подсъзнанието. Когато влезете в съгласие с всички тези стихове, у вас ще се образува нова Сила и ще започнете да ги прилагате; разбира се, тези, които можете, защото има стихове за краски, за които някои от вас не са готови.

Аз ще ви дам отделни наставления, кой ден на коя краска съответства, та да знаете в кой ден до каква да прибавяте, за да се упражнявате: понеделник – зелена, вторник – червена, сряда – жълта, четвъртък – синя, петък – розова или ясносиня, събота – виолетова, неделя – портокалена.

При помагане на други хора пак може да си служите с краските. Когато искаме да помогнем някому, който страда в материално отношение, ще употребим всички стихове, които са за зелената краска, и тогава тия Същества, които разполагат с тази краска, ще помагат. Когато искате да помагате някому за здравето му, което се е разклатило, ще цитирате стиховете, образуващи портокалената краска. Когато пък има недоразумения във Веригата по отношение на някои спорове, ще употребим жълтата краска, като цитираме всички стихове, които се отнасят до Мъдростта. Тя може да изглади догматически или други видове спорове. Засяга ли се някой религиозен въпрос, ще

употребим всички стихове за синята краска, които се отнасят до Истината и тогава Духът на Истината ще хвърли светлина върху умовете, та да не спорят.

Когато вие не изпълнявате Волята Божия, заемате негативно положение, тъй като Добродетелта и Правдата са само на Земята, а в Небето няма никакви спорове. Следователно, ако вие тия два принципа ги внасяте в Небето, внасяте една анархия, защото там само Добродетел и Правда царуват. Щом измените вашите чувства, менят се и вашите намерения. Вие ще имате работа на Земята само с Добродетелта и Правдата, т.е. с портокалената и зелената краска, последната от които е Душата.

Най-хубави и естествени краските са в дъгата, затова я наблюдавайте. Там ще намерите петте основни краски. Може да си набавите даже и призми, та когато денят е хубав, върху бял фон да прекарвате дъгата. По такъв начин ще я наблюдавате, изучавате и запомняте и ще усвоите петте основни краски.

Ако преди започване на упражнението имате неразположение, четете стиховете на розовата краска. Най-първо трябва да се възстанови вашият Мир, защото само тогава можете да действате.

Този метод е методът на Христос и като такъв резултатите му ще бъдат прекрасни, въпреки че на вид е много прост. И щом по този начин образуваме хармония помежду си, ще се свържем с Бялото Братство, което ви е помагало много. Христос иде, за да примири човечеството с Бялото Светло Братство, Братството на Светлините.

ПАНЕВРИТМИЯ³

Днешната епоха е преходна; направен е завоят между две култури, който се отличава с хаос и с големи противоречия. А това е признак, че се намираме на границата между старото, вече залязващо, и новото, което изгрява. Забелязано е, че при зазоряването на всяка нова култура се отстояват велики духовни идеи – едно ново съзнание се ражда в човечеството. Всъщност самото развитие е въпрос на разширение на съзнанието. Например, ако проследим природните царства, ще видим, че в пътя на еволюцията съзнанието постепенно се разширява.

Всяка следваща култура е едно ново откровение на човешкия Дух. И тогава кое е новото, което носи културата, която иде? Има известни признаци, по които може да се доловят новите идеи, както по първите пролетни цветя може да се съди за бъдната пролет. Новото, което иде днес, е пробуждането на Космичното съзнание. Иде духът на братството, на единението: при новото съзнание личният живот ще бъде надраснат и ще се навлезе в безграничния живот на Цялото, на Всеобщото. Като мощна вълна новите идеи ще се влеят в културата и ще я претворят, те ще се проявяват във всички области на живота и днес навсякъде можем да видим следи от животворното им действие. Обаче те трябва да намерят и съответна форма, чрез която да се изразят, т.е. да изградят съответния външен израз, чрез който ще въздействат върху по-дълбоките сили на човешкото естество. Такава именно роля има и Паневритмията, която чрез подбрани идеи, звуци и движения изгражда новото съзнание.

Нека разгледаме произхода на думата *паневритмия*, която е съставена от три корена, *пан*, *ев* или *еу* и *ритъм*.

Пан означава всичко, все, всеобщо. *Ев* или *еу* е това, от което излиза всичко – висшето, същината, реалното, същественото в света. *А ритъм* – хармоничност в движението или във всеки външен израз на нещата. Що е тогава *Паневритмия*? – Това е велика всемирна хармония на движението. Целият Живот е Паневритмия.

Нека разгледаме по-подробно израза „всемирна хармония на движението“. Един космичен ритъм лежи в основата на Живота и това е творческият ритъм, създател на всичко: той организира, претворява и гради. Под неговото въздействие са се проявили и изградили хилядите форми около нас. Вечно действащите принципи в Космоса са изразени както в движението на небесните тела, така и във вълнообразното движение на светлината, и в силовите линии на електромагнитното действие, и в движенията на атома и електрона, и в нутационните движения на растителните стеблени и коренови върхове, и прочее, и прочее.

Движенията, които човек извършва, не са без значение. Има движения, които нямат общо значение и са от частен характер, затова те не ни свързват с Всемира, с Цялото. Но има и такива движения, които са израз на космичния ритъм, съществуващ в основите на Мировия живот, за да го организират. И ако движенията, които прави човек, са в хармония с космичния ритъм, то той се свързва със силите на Живата Природа и ги приема. Именно от такъв характер са паневритмичните движения. Те са в хармония с творческия космичен ритъм, който гради и организира Целокупната Природа, и затова имат мощно действие. Движенията в Паневритмията не са произволни и когато се изпълняват дадените от Учителя упражнения, става хармонизиране с цялото Битие, така човек получава нещо ценно.

Действието на паневритмичните движения е тройко. Първо, те са акумулатори, чрез които човек се свързва с

градивните сили на Природата и ги приема. Те съдействат за неговото развитие, защото са животворни. Второ, по-неже движенията на Паневритмията са в хармония с космичния ритъм, който привежда в активност Целокупния Живот, те активират всички спящи сили на човешката душа и ги пробуждат към дейност. Трето, паневритмичните движения са от такъв характер, че чрез тях човек изпраща идейни мисли и сили в света и по този начин той се претворява и променя.

Нека да разгледаме първото въздействие на Паневритмията. Нейните движения не служат само за упражнение на мускулите, за изпълване на белите дробове с повече въздух и прочее, но и за образуване на хармоничната връзка между Живата Природа и човека. Енергиите в Природата са поляризирани. Един малък пример са двата полюса на магнита или положителното и отрицателно електричество, или коренът и стъблото у растенията и т.н. Изобщо в Природата има два вида енергии: творчески и съграждащи, които също така можем да ги наречем мъжки и женски принцип, положителни и отрицателни сили, ян и ин, и прочее. Изразът в Библията „Бог създаде небето и земята“ обрисова действието на творческите сили в Природата, а изразът „и земята беше неустроена“ и последвалото А постепенно устройване обрисова действието на съграждащите сили. Разбира се, във всеки момент са в изява двата вида сили. И например раждането на новите идеи в идващата култура – това е действието на творческия принцип, докато прилагането им, като се преустройва Битието в съгласие с тях – това вече се извършва под действието на съграждащия принцип. Същото важи и за живота на отделния човек: когато той достигне до нови прозрения, това става под въздействието на творческия принцип в него, докато преустройването на живота му в съгласие с новото – това вече е работа на съграждащите сили в него.

Паневритмичните упражнения са израз на творческите и съграждащите сили в Природата, те свързват човека с тях и той ги приема в себе си. Дясната страна на човека – десен крак, ръка и прочее, е израз на творческите сили в Природата, а лявата страна – ляв крак, ръка и прочее – на съграждащите сили. Ето защо при паневритмичните упражнения е от значение коя страна взема участие в движенията: съответно движението на десните крайници или самото обръщане надясно изразява свързване на човека с творческите сили, а движението на левите крайници или обръщане на тялото наляво изразява свързването със съграждащите сили. Паневритмията почва винаги с десния крак именно защото творческите сили действат първи, те творят, създават ония елементи, върху които работят съграждащите сили.

Човешкото естество има троен поляритет. От изследванията и научните заключения на Райхенбах⁴, Гастон Дюрвил⁵ и други се констатира, че дясната страна на тялото е положителна, а лявата – отрицателна; горната част на тялото е положителна, а долната – отрицателна; предната страна на тялото е положителна, а задната – отрицателна. С научната си работа Александър Гурвич⁶, Жорж Лаковски⁷ и други учени доказват, че човешкият организъм, както и всички живи организми, имат радиации, т.е. организъмът, намиращ се в състояние на живот, излъчва биоенергия, характеризираща се с особени лъчи. Паневритмията е основана на това познание за енергиите, проникващи човешкото естество. И когато човек насочи ръката си нагоре с будно съзнание, той се свързва със слънчевите сили, а когато по същия начин я насочи надолу – със земните сили. Така става обмяна, при която той приема слънчевите енергии, а и добрите енергии от Земята, като същевременно ѝ предава непотребните и дисхармоничните.

Много от движенията на човека имат подсъзнателно значение. Например, когато пипа или разтрива някое място на главата или тялото си, той без да съзнава разнася насъбралата се там излишна енергия; или пък при недоимък от такава активира мястото с енергията, която излиза от пръстите му. Ако човек има знания да регулира известни енергийни течения, може да премахне главоболие, други болести и множество неразположения. Трябва да се ограничаваме от движения, които отнемат или изхарчват нужните енергии. Необходимо е движенията ни да са разумни. Те, и когато са несъзнателни, не са произволни и са във връзка не само с физиологичните процеси, но и с душевните. Енергията, която излъчва човек, е израз и на психичния му живот: всяко негово движение, било то и несъзнателно, носи вътрешен смисъл и заряд. Например ако човек поздравява с отворена и обърната навън длан, той е откровен и добронамерен – движенията и жестовете имат достатъчно красноречив език. Ние не сме откъснати от Всемира, напротив, имаме неразривна връзка: всеки телесен орган е свързан със съответни духовни процеси. Човекът на Новото ще внесе постепенно съзнателност в известни области на подсъзнателния живот, ще се стреми да разшири кръга на своя съзнателен живот.

За да се улеснят двата процеса – даване и също така приемане, които се извършват с паневритмичните движения, трябва да участва съзнанието, което е главно условие за целесъобразна обмяна между човек и Природа. Характерът на енергиите, които човек изпраща и приема, зависи от будността на съзнанието му и от идеята, която го занимава при намиране на съответното движение. Паневритмичните упражнения не са механични гимнастики, но една дейност, в която вземат участие физическите, духовните, умствените и Божествените сили на човешкото естество. При изиграване на Паневритмията всички

гореспоменати сили се намират в състояние на будност, творчество, активност и възприемчивост. Ето защо при тези упражнения трябва да се мисли, освен това е нужно и едно вътрешно концентриране. Учителя казва: „Когато правим упражненията, Живата Природа взема участие в движенията. Тя гледа има ли ритъм и съзнание: забележи ли, че няма, не взема участие; а щом е така, то всичката работа на човека отива напразно – тя е механична.“ В това отношение – доколко е важна будността на съзнанието за акумулиране на творческите сили на Природата в човешкия организъм, е интересен евангелският разказ за жената, която страдала дванадесет години от кръвотечение. Тя се излекувала, като се докоснала до дрехата на Христа. „Кой се допря до дрехите Ми?“ – запитал Христос и учениците казали, че народът Го притиска. Христос се обърнал, за да види кой е сторил това, защото усетил, че сила излиза из Него. Мнозина се допрели до Христа механически, докато тази жена се е допряла с участието на съзнанието си, с дълбока вяра, излизаща от Умствения свят, и получила оздравяване или хармонизиране на енергиите. Друг библейски пример: когато Мойсей вдигал ръцете си, евреите побеждавали в сраженията – от ръцете му излизала сила. Ръцете са силови линии, от които протича живата енергия. С будно съзнание се образува връзка между ръката и Живата Природа; по всеки пръст протича жива енергия – праната. Ако повярваш, ако туриш волята си в действие, веднага токове ще протекат. Като се свържеш с Разумното, с Божественото Начало, то ще въздейства да протече тази енергия и в теб.

При изпълнението на Паневритмията трябва да познаваме значението на всяко движение и какво е влиянието му върху човека, да се разбират кои движения са ефикасни и целесъобразни. Могат да се правят редица опити и наблюдения, за да се види какво значение имат разните

движения за приемане и предаване на известни енергии – физически и психически. Например нека вземем една от песните на Всемирното Братство – “Добър ден“, която се пее със специални движения. Изпълнена с движения, песента има мощно действие върху изпълнителя и зрителя. В източните окултни школи се знае, че известни формули, за да имат по-мощно действие, се произнасят, придружени с движение и музика. Това са така наречените мантри. Движенията, които придружават формулата, не са произволни, но са в хармония с музиката и с вложената идея.

Значението на Паневритмията ще стане по-ясно, като вземем предвид това, което наричаме *съответствие в Природата*. Има съответствие между всичко и всички и то се основава на единството, което лежи в основата на цялото Битие. Например в Периодичната система на химичните елементи след всеки седми елемент се повтарят други елементи с аналогични свойства. Това е така и в спектъра на цветовете, и в октавите на музиката; такива октави имаме и в електромагнитните трептения. Има безброй съответствия в Природата, но нека изброим само тези, които главно ни интересуват в случая: тон, форма, движение, цвят, число и идея. На закона за съответствието между тези прояви в Природата се основава и окултната архитектура; на същото съответствие се основава и Паневритмията.

Сдруги думи казано, Паневритмията е съчетание между тон, форма, движение, цвят, число и идея. И само когато има такова съответствие, движенията ще са с мощно, магично действие и ще бъдат вече носители на светли идеи. Благодарение на съответствието между движение и идеи, движенията стават въплътена идея и проникват самия изпълнител, като внасят обнова и живот. Чрез правенето на паневритмичните движения съзнанието ни едновременно

е концентрирано върху тях и върху определени идеи, така чрез този език ние изразяваме външно вътрешния живот – живота на душата. Има движение на Доброто, на Милосърдието, на Справедливостта, а и Любовта си има свои линии на движение. Няма добродетел, която да не може да се изрази, и човек трябва да прави опити веднъж, два, десет, сто пъти и прочее, додето намери кои линии на движения отговарят на дадена добродетел. На такава основа е изградена и Паневритмията, която е проникната от музикалната мисъл на Учителя.

Известно е, че в мозъка има двигателни, моторни центрове. И за съзнателните движения центровете са в главния мозък. Например центровете на движение на краката и ръцете са по горната част на главния мозък. Когато движим крак или ръка, то центърът в мозъка се въвежда в дейност, в активност, а всеки мозъчен център е свързан с особен свят и със съществата, които живеят там. Чрез движенията ние правим връзка с висшите мири и със съществата, които живеят там, а това допринася за енергийна подкрепа, идваща от високо естество. Така че чрез хармонични движения ние можем да работим за развиване на нашите центрове, а чрез тяхното разбудяване можем да развием духовните дарби, които им съответстват. От друга страна, щом приведем в активност и в разцвет някой мозъчен център, чрез него влияем благотворно и върху съответните органи на тялото – така те се развиват правилно, укрепват, стават по-жизнеспособни и по-работоспособни; регулират се техните функции. Някои мислят, че движенията на човека са произволни и че нямат голямо значение. Напротив, всяко движение има мощно действие върху нервната система и върху целокупния духовен живот. Ако човек направи едно фалшиво движение, ненормално или отрицателно, то съответният мозъчен център ще получи неправилно развитие, което ще се

отрази както върху здравословното състояние на органа, който този център дирижира, така и върху духовните способности и дарби на човека.

По всички изнесени дотук причини чрез Паневритмията, освен че се постига духовен подем и развитие на възвишени мисли и чувства, които облагородяват характера, но се влива и здраве, и сила във всички телесни органи. Ето защо Паневритмията подмладява.

Паневритмията е свещенодействие, чрез нея се творят духовни ценности, за да се влеят в общочовешката култура. Има нужда от духовни средища, чрез които Божественото да възлиза, да разбуди душата на света, да го обнови и да внесе Новата култура на Духа. Паневритмията е пригодена да изрази новите идеи и да ги предаде чрез музика, движения и думи, пробуждащи Божественото в човешкото естество. Паневритмията не е обикновен танц – в нейните движения са възплътени идеите, които днес строят и градят Новата култура. В нейните движения са скрити пружини с магическа мощ, чрез които ще се задействат творческите сили на човешката душа – сили, които чакат своето развитие. Всемирното Бяло Братство внася Новото в света не само чрез мисъл, чувства и постъпки, но и чрез движения. Та нали и вятърът, като духа, размърдва листата и с това улеснява движението на растителните сокове? Движенията на Паневритмията имат вътрешна сила и духовно влияние върху човечеството. Всяко място, където се правят паневритмични упражнения, става център за изпращане на светли идеи в света.

На 22 март ние отваряме една нова красива страница в живота на Изгрева. Тогава, когато Слънцето позлатява челото на Витоша, когато цветовете разтварят венчелистчетата си под животворните му лъчи, когато всичко наоколо е пълно със свежест, радост, хармония и музика, се правят паневритмичните упражнения. С един цитат от книгата

“В царството на Живата Природа“ ще отговорим защо е избран този ранен час и този сезон: „Сутрин при изгрев слънце Земята е отрицателна, т.е. приема най-много. Този факт е от извънредно голяма важност, за да се оцени значението на изгрева. При изгрев слънце човешкият организъм е най-възприемчив към слънчевите енергии, в тези часове всякога има повече прана или жизнена енергия, отколкото на обед, и тогава живият организъм поглъща най-много положителни енергии (прана). Земята в началото на пролетта е повече отрицателна и затова именно приема най-интензивно. Ето защо от всички годишни времена през пролетта слънчевите лъчи действат изключително лечебно. Благотворното влияние на Слънцето започва от 22 март – тогава Земята работи по-творчески, и дните до 22 юни са подходящи за обнова. И когато напролет съзрем как растенията напъпват и цъфтят, то в човешката ни душа трябва да се роди една дълбока вътрешна радост, един усет, че наближава денят на нейното освобождение. Човек трябва да се отзове с обич към тая животворна сила, която го обгръща, и да приеме нейното благотворно влияние за освежаване на своите мисли, чувства и сили.“

Паневритмичните упражнения се основават на космичните закони за контакт на човека с енергиите на Природата и за използването им за нейния духовен растеж. Всяко нещо трябва да се движи – това е природен закон и когато движенията са разумни, човек придобива достатъчно. При паневритмичните упражнения той влиза в обмяна с живите сили на Природата, но ако не прокара своята мисъл и воля през ръцете, краката, мускулите и прочее, не би могъл да се ползва. Може да се каже, че човешкото същество е един жив радиоапарат, който приема и предава едновременно, а и движенията при Паневритмията са от такъв характер, че човек е способен да черпи изобилно сили от безграничния резервоар на Природата и

с това да повдигне своите мисли, чувства и постъпки, а от друга страна, да праща в света творчески импулси и идеи, които ще съдействат за неговата обнова и преобразяване.

Паневритмията се основава на взаимодействието между Природата и човека, на зависимостта между физиологичните и психологични процеси в човека и на съответствието между идея, мисъл, музика и движение. Основната идея, с която трябва да се занимава съзнанието по време на изпълняването ѝ, е идеята за Бога, за Вечния Разум, за Живата Природа, за изгряващото Слънце и за пробуждането на душата.

Тези упражнения са високо идейни и събуждат в човека качества, които изграждат основата на Новата култура. А тя е култура на жертвата, на даването и на самоотричането в името на ближните. Всичките 28 паневритмични упражнения представят един непрекъснат процес на съзнанието към съвършенство и си имат свой вътрешен смисъл. По-долу се изяснява вътрешният смисъл на всяко едно от тях, като се изтъква само общодостъпното им значение, докато сакралното не ще споменем, понеже разбирането му изисква по-голяма подготовка.

1. Пробуждане: Това упражнение изразява процеса на събиране и процеса на проявяване навън. Ръцете, които са върху рамената, се разтварят настрани, най-първо даваме – това е мъжкият принцип. Винаги се започва с творческото начало, т.е. това, което имаме, трябва да го отдадем. При следващите движения прибираме отново ръцете и докосваме с пръсти рамената, което означава възприемателен процес, приемаме от Природата даровете, които ни дава – това е женският принцип, възприемащото начало. Тези две състояния се сменят. Пръстите са антени, през които се отправят енергии, а междините между тях са възприемателните антени. Това упражнение се нарича „Пробуждане“, понеже когато у човека се роди

идеята за даване на това, що е възприел, то това е вече ярък признак за пробуждане на съзнанието му. Човек надраства рамките на ограничения си личен живот и влиза в широката област на Целокупния живот – това е начало на проявлението на човешката душа. Човешката душа трябва да се пробуди и да прояви своята неземна красота.

2. Примирение: Тези плавни криви линии, които се извършват с ръцете пред слънчевия възел и настрани, и пак обратно, са магнетични линии, линии на мекота и на примирение. Тези движения възпитават в дух на смиреност и се укрепва съзнанието, че всичко, каквото се случва, ще се превърне на добро. Чрез това упражнение човек примирява своите противоречия и тези отвън.

3. Даване: Движенията на ръцете напред и прибирането им към гърдите означават правилната обмяна между вътрешния и външния свят, между човек и Природа. Една от духовните задачи на човека е всичко, което приема от Природата, да го обработи и да го раздаде. Тези движения магически действат за самовъзпитанието на самия човек и изобщо на човечеството, осъзнавайки великата идея на даването и приемането. А това именно е централна идея на Новата култура, идеята на Шестата раса. Всичко, което човек получава, трябва да го раздаде, за да получи новото. Този процес е процес на освежаване, на обнова, на растеж, на радост и на сила. Ако изворът не дава постоянно, то той няма да е в състояние да получава нови струи. В какво състояние е застоялата вода на едно блато и каква е разликата между нея и един жив извор: при застоялата вода имаме процес на разложение, на смърт, а при чистия извор – на движение и на живот.

4. Възлизане: Последователното вдигане на дясната и лявата ръка отвесно нагоре е израз на вечния път на Живота. То говори за слизането и възлизането като два процеса в Природата, които взаимно се сменят. Страдания-

ето е долина, а радостта е връх; сиромашията – долина, богатството – връх. Нали и в обикновения вървеж, когато кракът се отлепва от земята, е възлизане, и когато той отново стъпва, е слизане. Това упражнение улеснява човека да разбере вечния път на Живота и да има правилно отношение към него и към посоката.

5. Дигане: Двете ръце се вдигат едновременно нагоре, след което се снемат и насочват назад. Вдигането на ръцете символизира приемане на Новото, изгряващото, що иде от Божествения свят, а поставянето ръцете надолу и назад – щом си приел новото, старото ще туриш отзад. Нали и лодката се движи напред чрез вдигане на лопатите и движението им назад? С тези движения се събужда копнежът на душата към изкачване на високия идеал.

6. Отваряне: С дясната ръка и после с лявата се правят дългообразни движения пред тялото. Упражнението е за разрешаване на известни противоречия при мисленето и при чувстването. Движението с дясната ръка означава разрешаване на противоречията в мислите, а движението с лявата ръка – на тия в чувствата. С ръцете си човек изпраща известни енергии, които премахват препятствията. Това е зов за преодоляване на пречките от светлия път на душата, за да може тя да осъществи своя възход. Местенето на ръката от гърдите навън е отваряне, а връщането ѝ в първоначалното положение е затваряне. За да влезеш в Природата, трябва да отвориш, а като влезеш, трябва да затвориш, т.е. трябва да не се мисли за онова, което вече си загърбил, трябва да забравиш старото. Вратата на миналото трябва да се затвори и вратата на бъдещето да се отвори. Това, което отваря, е настоящето. Упражнението може да се нарече още и метод за правилно отваряне и затваряне на вратата, т.е. логически правилно и с духовния разум човек трябва да направи своите най-съкровени заключения в областта на мислите и чувствата.

7. Освобождение: Двете ръце се турят пред гърди със свити пръсти и със силен замах се разтварят настрани. Като че ли се разкъсва всичко онова, което спъва. Посланието е: освободи се от старото и придобий новото. Това е влизане в Свободата. Упражнението можем да наречем още и „разкъсване на всички неестествени кармични връзки“. То събужда в човека онези енергии, чрез които той може да ликвидира с кармата и да възлезе към живот, изпълнен със Свобода. Това е зов за излизане от затворите – излез от живота на вечния залез и влез в Живота на вечния изгрев или остави веригите на смъртта и приеми Свободата на Вечния живот. И още: излез от тъмните подземия на безлюбието и влез в радостта на Любовта. Чрез това упражнение този импулс се праща и в света, за да работи в съзнанието на колективното съзнание и по този начин то да се подготви за Новата култура на свободните души.

8. Пляскане: Това е тържество на Свободата. Пляскането с ръце означава, че човек се е освободил от всички неестествени, стеснителни връзки, от кармичните връзки: Свободата вече е придобита. Както вълните, които пляскаят на брега, показват, че са достигнали до границата и са свободни вече да се разпиляват. С тези движения се обрисова радостта на душата, която е добила освобождение. Това е и радостта на пеперудата, която е излетяла из пашкула, и радостта на тревицата, която е показала своя стрък над тъмната студена земя.

9. Чистене: Ръцете се събират пред устата и се движат настрани с леко духане. Духането е Словото, а движението на ръцете встрани – посяването на Словото. Упражнението дава израз на процеса на възприемане на Словото и неговото посяване. Разумното Слово, което се дава чрез езика, трябва да се посее. Това упражнение може да се нарече още „вносяне на чистото Слово в Живота“ или „пра-

вилен път за внасяне на чисти мисли, чувства и постъпки в живота“.

10. Летене: Тези вълнообразни движения с ръце настрани, като полет, дават и израз на закона за придобиване на Светлина и Знание. Полетът изразява стремеж за издигане и мечта посятото да възрастне. Тези движения може да се нарекат още „правилен път за разпространение и възрастване на Словото в живота“.

11. Евера: Тялото се обръща ту вляво, ту вдясно, и с движение напред ръцете се изнасят. Тук е закодирано действието на двата принципа: Любов и Мъдрост; на женския и мъжкия принцип, които работят за повдигането на света. Обръщането наляво е женският принцип или възприемането на Любовта. Обръщането надясно е мъжкият принцип или възприемането на Мъдростта. А пък движението напред, което следва след всяко обръщане, е движение към Истината. Значи приложението на Любовта и Мъдростта в Живота ни води към Истината, т.е. към Великата Реалност, която лежи в основата на Битието.

12. Скачане: Дава се израз на вътрешното тържество, че Любовта и Мъдростта се прилагат в Живота. При скачането най-напред се навеждаме надолу – покланяме се пред Великото, Вечното, Божественото, което работи в света, а после самото подскачане, което последва, е поднасяне на нашата радост към Великото в света.

13. Тъкане: Със стъпките и характерните движения на ръцете в това упражнение се изразява един органически процес в Природата или работата на съграждащия процес в нея. Нали между Северния и Южния полюс на Земята става кръгообращение на електричеството и магнетизма? Именно в това упражнение чрез кръстосаните движения от ляво на дясно и обратно се обрисуват електричните и магнетичните течения, които циркулират между двата полюса. Обаче и всяка материална частица има свои по-

люси, също така – и всеки орган, или енергийните и магнетичните енергии работят във всеки човек. Правилното изиграване на това упражнение, от една страна, ни води към осъзнаване на дейността на съграждащия принцип в Природата, и от друга, то е метод за внасяне на хармония и ритъм в тези процеси както в нас, така и в живота на човечеството.

14. Мисли: Бавното движение при вдигането на ръцете над главата от дясно на ляво и обратно, а и после тръгването напред със загребващите движения на ръцете и накрая движенията, като че ли се крепи нещо, ни свързват с Умствения свят – ние встъпваме в него. Чрез това упражнение внасяме в организма ритъм, който иде от областта на Разумния свят, от света на правата, възвишена мисъл. Първата част на упражнението е възприемане на това, що праща Умственият свят, а втората част – внедряване на възприетото в Живота или нашата обмислена дейност.

15. Аум: Има едно енергийно течение, което иде от Слънцето и минава през центъра на Земята. И друго енергийно течение, което иде от Земята и минава през Слънцето. Когато протегнем едната ръка нагоре с ъгъл 135 градуса наклон, то чрез нея възприемаме Божественото, а чрез крака, с който стъпваме, приемаме земни енергии. Чрез тази ръка и крак, които са протегнати надолу с ъгъл 135 градуса, изхвърляме нечистото, необработените и дисхармонични енергии към Земята. С това последователно вдигане на всяка ръка, наклонена напред и нагоре, с последователното отлепване на всеки крак се изобразява полетът на човешкия Дух, вечният му стремеж към висините. Човек работи на Земята, но вътрешният му поглед винаги е свързан със света на звездите. Той гради на Земята, но иска да въплъти това, което долавя от звездните сфери. Тези движения са метод за свързване с Природата, за влизане в хармоничен допир с нея.

16. Изгрява Слънцето: В първата част на упражнението с дъгообразните движения на ръцете отпред, встрани и нагоре се обрисова възлизането на слънчевия диск, а във втората част ръцете правят загребване, наподобяващо бликането на изворни води. Първата част е процесът на зараждане на новото и още показва, че всички слънчеви енергии трябва да влязат в човека, за да може той да расте и да се развива. Втората част е протичане на животворните енергии през човека като мощни води.

17. Квадрат: Движенията на това упражнение говорят, че ние трябва да си служим с онази права мярка, с която се мерят нещата на Земята. С поредни стъпки играещият се движи в квадрат, като последователно обръща лице към четирите посоки на света: изток, запад, север, юг. Така става свързване със силите на четирите посоки: изток означава Правдата, юг – Добродетелта, север – Истината, запад – животът на Земята, или запад показва какво благо са Истината, Правдата и Добродетелта за човека. Като залезе Слънцето, нали човек оценява какво благо е то?

18. Красота: С тези движения се обработват силите, получени от Квадрата. Ръцете са една след друга и се изнасят наклонено напред и нагоре, същевременно се прави и последователното люлеене на тялото върху единия и другия крак. Придобитите сили се посвещават на обработване, на изкуството да живееш творчески. Линиите, които се описват, са прави и можем да кажем, че чрез това упражнение е изразен мъжкия, положителният принцип, който обработва Квадрата. Това е електричество.

19. Подвижност: Това упражнение е продължение на предното. Извършват се плавни движения с ръцете и нозете и човек обръща ту лице към центъра, ту – гръб. Правят се меки, криви линии – тук е в действие женският, отрицателният принцип, който обработва Квадрата. Това е магнетизмът.

20. Побеждаване: Движенията на ръцете, които се изнасят напред и нагоре, като че ли блъскат въздуха, изобразяват утвърждаването на всичко онова, което е придобито – да станем разумни господари на всичко, що сме придобили.

21. Радостта на Земята (Люлеене): Люлеем ръце и ту сме с лице към центъра, ту сме гърбом. Дошло е възнаграждението чрез всичко, що сме придобили, и с такива движения се изразява радостта от плодовете. Движенията са дългообразни, магнетични. Ръцете през цялото упражнение се движат заедно, успоредно една на друга, и с това изразяват единството, което трябва да съществува в нашия вътрешен живот – единство между ум и сърце. Това упражнение съдейства за придобиване на вътрешно единство.

22. Запознаване: Паневритмията се играе в кръг и по двойки. И при това упражнение двамата участници се обръщат един срещу друг и си хващат ръцете, като се описва един общ венец, после ръцете се пускат и двамата са гърбом един към друг. Това упражнение развива самосъзнанието: човек трябва духовно да приема ближния, да вижда хубавите страни, които другите имат в себе си; и те взаимно да се оценяват, подкрепят и обичат. Обърнати един срещу друг, играещите образуват елипса, а обърнати гърбом един към друг и с движенията на ръцете, образуват хипербола. Хиперболата е метод за разрешаване на големите противоречия в живота. При нея двете половини символизират човека раздвоен, създаването на полюсите – мъжа и жената. И после, като се съединяват в едно, образува се човекът.

23. Хубав ден: Последователно се изнася единият крак напред във въздуха и се пружинира на другия с леко прегъване в коляното. Чрез движенията, при които се стои на един крак, се дава правилен ход на нервната енергия.

Така се засилват волевите постъпки на човека. Движенията се правят за каляване на нервната система, те я магнетизират. С устойчиво поведение човек е способен да направи правилна преценка на постъпките си, да види кое е право и кое е криво в тях и в същото време да ги подобрява.

24. Колко сме доволни: Стъпки напред, последвани с полюшване при стъпките на единия и другия крак. В първата част ръцете са свободни, а във втората – двамата участници се хващат за ръце. Първата част е приготвяне, а втората ни учи да добием способността да оценяваме правилно природните сили и да им даваме израз. Тези движения развиват у нас способност да оценяваме природните блага.

25. Стъпка по стъпка: Упражнението е за обмяна. На място и последователно ту единият, ту другият крак се изнасят встрани и напред, следва преместване напред. Когато единият крак се отделя встрани и напред, то слънчевата енергия навлиза в нас, а когато съберем крака, тогава става изпращане на земната енергия нагоре към Слънцето. При разтворени крака Слънцето и ние сме положителни към Земята – възприемаме от Слънцето и предаваме на Земята. А когато краката са събрани, тогава земната енергия е положителна и отива към Слънцето. С тези движения се развива усет към енергиите, които влизат и излизат от нас. Те са за придобиване на истинските методи, вложени в Природата.

26. На ранина: Трите фигури в това упражнение ни приучват към правилно използване на природните блага. При първата фигура се прави полукръг с единия крак пред другия и обратно – така се хармонизират силите в човешкия организъм. При втората фигура се залюляваме, като стъпваме ту на пети, ту на пръсти. Петата отговаря на физическия свят, а пръстите – на Умствения. Когато стъпваме на петите, възприемаме от физическия свят, а

когато стъпваме на пръстите, възприемаме от Умствения. И в двата свята трябва да уредим противоречията, които съществуват. И при третата фигура, при която се извършват паралелни движения на ръцете и нозете, е също така. И трите фигури отварят път за правилно използване на дадените от Природата блага.

27. Дишане: Чрез тези музикални дихателни упражнения се приучваме да служим в акорд с Живота, чрез музикалния метод се влиза в хармония с Природата.

28. Заключително упражнение: Ръцете се вдигат и се прави обливане. Движенията изразяват, че трябва да приемем Божиите благословения преизобилно и със свобода. Когато ръцете се вдигат и се съединят над главата, тогава сме в контакт с енергиите на висшите мирове и ги пренасяме надолу към физическото поле. Като се спуснат ръцете, те се разделят, или във физическия свят имаме поляризиране – два полюса. Когато сме на физическото поле, ние сме далече от Реалността, която е основа на Битието, и сме жадни за духовното, не бива да загубим усещане за духовните измерения на нашата същност. Това упражнение можем да наречем още „метод за влизане във връзка с Идеалния свят“.

ИНТУИЦИЯ

В частен разговор с един брат се отвори въпрос за интуицията.

Интуицията е Божествена, чрез нея ти знаеш със сигурност за нещата. Това е цяла наука, която трябва да се изучи. Намираш се в безизходно положение, пътят ти се губи в мъгла, но чувстваш, че ще излезеш от това положение и така става. Има един закон: посредством интуицията ще слушаш себе си. Щом нямаш интуиция, светът е затворен за теб. Например чрез интуиция аз зная какво ще

ми се случи след 10 години. Това отвлечено ли е? Или чрез интуицията намирам, че разстоянието между два предмета е сто метра, и толкова излиза. Когато по време на разговор някой ти говори неща, които са верни, нещо отвътре ти подсказва, че е така, и също, когато ти казва неверни работи, нещо отвътре ти сигнализира, че са неверни. На една сестра, която щеше да пътува за странство, казах: „Ще държите следното правило – ако предприемате нещо и имате раздвоение, не го правете и правете само онова, за което нямате никакво раздвоение.“

Братът попита: *Дали мога да уповавам на своята интуиция?*

Можете, но не смесвайте обективните разсъждения с интуицията. Тя е непосредствено схващане на една реалност и в нея няма колебание, и няма двоумение, и няма раздвояване на съзнанието. Правилно е това, в което си раздвоен, да не го изказваш. А някой път, когато кажеш: „Ама аз много предупреждавах“, тогава си казал повече, отколкото трябва. Разрешението е вътре в самия човек. Вътре в нас има едно място, където добиваме ясна представа как трябва да постъпим. Отвън можеш да намериш метод, но след 80 години, а отвътре ще го намериш още на първата година, значи 79 години по-рано.

Бог, който е в теб, ти казва какво има на Витоша, как са възникнали тези или онези неща. Нещата всякога се предсказват, има нещо, което отвътре шепне. И когато този Божествен глас се обади, всякога се разлива светлина, а при другите гласове съзнанието се раздвоява и то тъне в мрак. Утихнат ли гласовете, Той пак ти говори – това е вече опит. Дълго време се изисква, за да умееш да схващаш от раз. Интуицията е вътрешно просветление. И във всички науки: физика, математика и пр., когато дойде просветлението, всичко оживява. Човек трябва да има

правилна философия за живота.

Знаеш много обикновени работи, обаче дойде една малка, но жива работа, и не знаеш как да я направиш. Един инженер, който гледал как на едно островче в реката бобърът прави бентове, си казал, че напролет водата сигурно ще ги завлече. Бобърът изградил своите четири бента, а инженерът построил мост. Напролет водата завлякла злополучния мост, а бентовете на бобъра останали невредими до един. От това следва, че по-учен бил бобърът, който предвидил всичко и избрал подходящото място. Във всеки от нас има един Божествен инженер, който всичко предвижда, и когато казваме, че сме закъсали, това е човешкото. А там, където закъсва човек, Божественото започва. Сега работете с един метод, който е приложим за вас: щом направите нещо и почувствате радост в сърцето си и мир в ума си, тогава вие сте постъпили право.

Братът попита: *Как може човек да развие интуицията в себе си?*

Интуицията е вложена във всеки човек, но трябва да се развие чрез ред упражнения и опити. В началото е възможно да претърпявате неуспех, но постепенно вашата интуиция ще се засили. Упражненията и опитите може да бъдат най-различни. Например: концентрирайте се да узнаете дали приятелят ви е в дома си, съсредоточете се и вижте каква мисъл най-напред ще ви изпъкне, после ще отидете да проверите дали е там, или не. Ето друго упражнение: като получите писмо, подръжте го известно време, поставете го върху челото си и мислете, за да познаете съдържанието му. Или направете един друг по-прост опит с кутия. Можете да не познаете какво има в нея, но можете да познаете дали е празна, или пълна. Ако кутията е пълна, вие ще чувствате в слънчевия възел пълнота, ще ви се каже отвътре: „Кутията е пълна, не се колебай.“ Ако е

празна, ще изпитвате празнота – „Тя е празна!“ По-сложно е да се разбере какво има в кутията.

Изключително важно е да помислите върху живота си и да успеете да видите добре ли ще го прекарате, или зле. А как специфично ще се сложи той, може да се разгадае по-после. Някой път, като погледнем към живота си, усещаме присъствие на нещо тъмно, значи някакви препятствия ще ни се случат. С интуицията можем да намерим веднага отговор отвътре. Разумните същества имат отговор на това, което търсим, този въпрос е разрешен от тях.

Един взводен командир, който имаше интуиция, командваше известен брой войници през Балканската война. За да ги опази, той непрекъснато слушаше вътрешния си глас: „Днес тук ще стоите, няма да се местите на друго място!“, и през целия ден в техния окоп не падна никакъв снаряд. На следващия ден вътрешният глас му каза: „Тук няма да оставате!“ Някои от войниците отказаха да се преместят, падна един снаряд и множество от тях останаха на място. Тези, които се окопах на нови позиции заедно със своя взводен командир, спасиха живота си. Всички, които са слушали вътрешния си глас, всякога са успявали. Човек е в състояние да усеща събитията по един Божествен начин. Както кокошките усещат промяната на времето, така и човек може да усеща какво точно може да му се случи и по този начин би могъл да се предпазва. Например Кортеза²¹ разказваше, че когато отиде в някое село, отвътре Ъ се казва кой дом да посети. „Ще отидеш в еди-коя си къща, не в богатска, там ще те гледат отвисоко“; и ще я приемат добре в тази къща, която Ъ се посочва отвътре.

Преди да направите нещо, спрете се и вижте дали имате интуитивно разположение. Винаги дръжте това правило: да се поспрете и да попитате Бога в себе си; за миг изчакайте да схванете вътрешно дали трябва, или не. Вие имате скроен план как да живеете – грамаден план.

ЩАСТИЕТО

Един човек от града бе дошъл на посещение. Когато почна да говори против православните, Учителя заяви:

Тук не искам да се говори против другите!

Човекът се позасрами, а Учителя отвори въпрос за щастието.

Като мислиш, че си щастлив, щастлив си. Като не мислиш, че си щастлив, не си щастлив. Ти казваш, че си щастлив, обаче трябва да знаеш, че след щастието иде нещастieto и след нещастieto – щастието. Да, след радостта ще има страдание. Например запалил си печката, но след 4-5 часа огънят угасва и ти става неприятно, туриш ли още дърва, пак ти става приятно и т.н. Но щастието не е нещо външно. Щастието съществува във Вечността, а на Земята то е една задача, която трябва да се разреши. Щастливият човек трябва да се загради с големи нещастия, за да се запази от разбойници. Нека човек да задържи щастието, не да умира, а да остане. Умира ли, тогава той върви по един грешен път. Някой казва, че тази задача не може да се разреши, но тя е разрешена. Ние сме излезли от Единния принцип, който нито умира, нито остарява – това е Бог. Затова и ние можем да намерим такова щастие, което нито умира, нито остарява – намираме го в Бога.

Щастието се търси. Да намерим Бога – този стремеж е вложен в нас. Някои търсят щастието във външни неща. На Земята всичко е променливо, всичко се мени. Това може да се оприличи на положението, в което се оказва една експедиция. Изследователите построиха своя бивак върху един айсберг близо до Северния полюс, обаче той

слезе надолу по течението на 2000 км и имаше опасност да се разпука. Тогава те избягаха от него. Нетрайно е това щастие, което е основано на външни неща, то е построено върху лед, който скоро ще се разтопи. Когато човек работи за целокупността, за Бога, за щастieto на другите, там е щастieto. Нещастие е, когато търсим индивидуално щастие. Да обичаш Бога, в това е щастieto. Бог е навсякъде, живее във всички същества. Криво е да търсим щастие там, където не е. Трябва да покажем на хората къде е щастieto – да обичаме Бога и ближните си. Човек не би могъл да бъде щастлив, докато не познае Духа, Душата, ума, сърцето и тялото си.

Хората се заблуждават, като мислят, че могат да бъдат щастливи в злото или в доброто. Щастieto е в Любовта. Вечното благо е в Любовта, при Любовта ние сме в градина, където има зрели плодове и изворите текат, там няма смърт и разлюбяване. Човек трябва да бъде смел. Някои се грижат какво ще кажат хората. Какво мнение ще има светът за нас не трябва да ни притеснява, понеже нашите идеи са Божествени. За да бъде човек смел, той трябва да има основа, а такава основа има, когато има Божествен тил, и има Божествен тил, когато проявява Божи-ята Любов. Като влезеш в Любовта, ще бъдеш щастлив.

Всички хора искат да бъдат щастливи. Щастieto е единственото разумно нещо. Ти не можеш да бъдеш щастлив, ако не си разумен. Всички търсят щастieto там, дето го няма. Щастливият човек е чист. Щастieto има една хубава златна дреха. За онзи, който не разбира, ще турите скромната и проста дреха, а като дойде онзи, който разбира, ще турите златната. Вие имате още много да учите. Някой път спускате кепенците на вашите прозорци и седите затворени, а щастieto хлопа отвън, обаче вие казвате, че не сте разположен. И какво става – ти си неразположен заради щастieto, че го нямаш, а то хлопа; като си заминеш, тогава ли ще отвориш? Щастieto не върви пред

човека, а зад човека. Това означава, че докато човек търси щастието, не може да го намери.

Изключено е човек да има щастие в истински вид, понеже нервната му система не може да издържи на това напрежение. Щастието е голямо напрежение, както Любовта, Мъдростта, Истината и Свободата. Ето защо чак в бъдеще, когато човек се подготви, щастието е мислимо. Човек върви по пътя на щастието, но за да го постигне, трябва да се отрече от себе си. Христос казва: „Да се отречеш от себе си“, и това е голямо изпитание. Човек трябва да опита самоотричането.

Когато щастието е зад гърба ти, ще бъдеш щастлив, а когато е пред теб – никога. Това означава, че ще бъдеш щастлив само тогава, когато забравиш себе си и работиш за щастието на всички. Когато щастието е пред теб, ти го гониш, а когато е зад теб, то те гони.

В Божествения живот няма щастие, там има блаженство. А това, което хората наричат щастие на Земята, то е добрата страна на човешкия живот, но не е още Божествен живот. Между Божествения живот и добрата страна на човешкия живот има една много тънка духовна разлика. От гледището на християнството всичко, което се случва на човека, води към добро. Казано е: „Всичко, което става с тези, които любят Бога, се превръща на добро.“ Оживее ли тази идея в човека, тогава той влиза в пътя на възможностите. Вие желаете да бъдете щастливи, но не знаете пътя на щастието. Начинът на разбиране и постъпване, който сега имате, не е правият път за щастие. Щастието си има своя азбука. Вие имате всичкото добро желание, но осакатявате щастието. Например искате да пеете, но пийнете студена вода и разваляте гласа си. За да бъдат щастливи хората, се изисква твърде малко, а сега те правят много големи усилия.

ПРЕД НОВАТА КУЛТУРА

ШЕСТАТА РАСА НОСИ МЕТОДА НА СВРЪХСЪЗНАНИЕТО

След лекцията и гимнастическите упражнения се върнахме в салона и един брат пожела да научи нещо за черната раса. Учителя каза следното:

Когато преди 18 милиона години е станало грехопадението, тогава се появила черната раса. Лемурийците са третата раса; те, като са паднали, са почернели. Имали са висок ръст, корави мускули, а и са били много коравосърдечни. Трябва да се напише историята на първите хора. След потъването на континента Лемурия голяма част от черната раса загинала. Една част от днешната черна раса са потомци на лемурийците, а друга част са наследници от смесването на третата и четвъртата раса. При четвъртата, или атлантската раса, има едно малко подобрение – те търсят своята свобода отвън. Днешната жълта раса е част от атлантската. В хората от бялата раса има вече изградено самосъзнание, в тях има прогрес – търсят да си поправят нещата отвътре, изпитват съвест. Много индуси, египтяни, асирийци, вавилонци сега са родени в Европа, мнозина от отминалите култури днес се изявяват в Европа и на тях трябва да им се говори на съвременен език, за да разберат. Тогава те ще си спомнят дълбоките въпроси на живота, върху които някога са мислили. Каквото и да се казва, бялата раса е доста прогресирала. Тя търси да поправи нещата, но няма как да внесе нещо ново, докато Шестата раса, която иде, носи метода на свръхсъзнанието, а това е главното, което се очаква.

БЪЛГАРСКИЯТ НАРОД И ТВЪРДОСТТА

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя и във възникналия разговор се спряхме върху характерните черти на българина.

Най-характерна черта на българина е неговата упоритост. В Европа няма по-упорит от него. Той е черният дроб на човечеството. Сатурн и Марс характеризират българина. Любознателен е, но Сатурн го прави скептик и затова иска чрез Любовта да смекчи този свой характер.

Всеки народ представлява една добродетел. В Божествения свят българинът представлява твърдостта. Човек трябва да бъде твърд, това е естествено положение, а пък упоритостта е друго нещо; твърдостта спада към Божествените чувства на човека.

Френският и гръцкият череп си приличат. А при българина мястото горе на главата е твърде силно развито – това е упоритостта. От друга страна, центърът на постоянството е слабо развит и много негови работи остават недовършени, докато германците са пример за силно развито постоянство. Когато човек има религиозно чувство, той изпитва и уважение, и почитание. Обаче българинът, поради слабо развито религиозно чувство, критикува и не уважава, а по същите причини той е и твърде суеверен. Също така постоянството е едно качество на религиозното чувство и който е религиозен, проявява постоянство. И понеже у българина религиозното чувство е слабо развито, той не е тъй постоянен, но като не е отмъстителен, скоро му минава. Българинът е интернационалист и обича равенството. На трапезата той мисли, че трябва да сподели всичко, но яде твърде бързо. Важното е, че е щедър: събира, за да има да дава. И все пак време е да се събуди у

него моралният свят, защото две неща му липсват – религиозно чувство и милосърдие.

Българинът е смесица от няколко народа, но у него преобладава славянската кръв. Чист тип българин ще се намери в Родопите. У българина има примес на монголска, римска и гръцка кръв. Римските типове се познават по широчината на брадата долу и те са смели. Монголската кръв се проявява в скулите на някои българи, монголските типове са напълно консервативни. Гърците са оставили следи в носа и са напредничави.

В българина има разрушителна енергия, но ако се впрегне на работа, той може да направи много нещо. Той е активен, а когато иде в странство, проявява голяма дейност. В България преди заселването на славяните и на Аспаруховата чета е имало благи хора. Съвременният българин е формиран от тези благи хора, които са имали стремеж към духовното и мистичното. От славяните българинът е взел самопожертвованието и обичта да работи земята, а от Аспаруховата чета е дошла храбростта. Доста будни хора има в Македония, някога там е имало духовно движение.

Правил съм много наблюдения: българите говорят, разсъждават и като ги слушаш един-два часа, най-после те питат дали и ти няма да кажеш една дума. Всеки ще си каже по нещо и у тях се заражда желание да чуят и госта.

Един брат каза: *Учителю, ние Ви питахме за характера на българина, понеже цели 11 години сте правили френологически изследвания върху българския народ, като сте пропътували България. Какво ще кажете за задачите, които той трябва да разреши днес?*

Това, дето е казано, че „Дето е текла вода, пак ще тече“, се отнася и за България, понеже тук са работили богомилите, сега отново се проявява аналогично движение. По-

добре е в малка държава да се привлече внимание към новото, отколкото в голяма. Така е било всякога. И Египет, когато е бил цветущ, не е бил голяма държава, а и с Палестина е същото. Българският народ се освободи от турско робство именно заради делото на Бялото Братство. Сега е съдбата на народите. Кротките ще наследят Земята. Няма отмяна и отлагане. Съдбата е настанала вече. От 5400 години Небето подготвя българския народ за днешната епоха. Сега Христос се явява в славянството с център българския народ. Понеже цикълът е много напреднал, то време за отлагане няма, а и дума не може да става да го отменяваме. Българският народ, ще не ще, ще изпълни своята задача. Могат да останат и триста хиляди българи, но възложената им от Небето мисия ще изпълнят. Българите трябва да се повдигнат духовно. Вярно, че в материалното не им върви, но у тях трябва да се развие вярата, да бъдат носители на Божественото. В България има много ясновидци, това е добър признак – Духът действа. Сега България е в златния век на своята история, още е в началото и не е достигнала кулминационната си точка. Днес тя кредитира всички други европейски народи и в бъдеще те ще ѝ се отплащат. А Русия, която днес е в железния си век, в следващото столетие ще влезе в златния. Понеже България е в златния си век, ще бъде пазена и закрияна от Провидението. Никой няма да стори зло на тази страна, която кредитира цяла Европа, тя само малко може да бъде засегната, но и това може да бъде избегнато.

Някои питат какво ще стане с България. Щом тя приеме Божественото учение, добре ще ѝ бъде, но ако не го приеме, зле ще ѝ бъде. Колкото евреите прокопсаха, толкова и българите ще преуспеят, ако попречат на Бялото Братство. Знаят българите, че съдба има, дадоха на света една малка светлина – богомилството, угасиха я и попаднаха под робство. Който се тревожи какво ще стане с България,

той не е за Новото учение, да върви при хората със старите идеи. Това учение за майка България, за шовинизъм, е за падналите ангели. Вижда се, че доколкото можем да служим за проводници на Божествените идеи, дотолкова ще имаме и място в света. Трябва да дойдат новите българи! Новите българи са трудолюбиви пчели, които събират мед от цветята. Проводник на Божественото трябва да бъде един цял народ. Трябва да има повече бунтовници за новия ред! Христовото спасение нали дойде от евреите? Но пълното спасение на човечеството все още не е дошло, то няма да дойде и от българите. Трябва пътят да се извърви. От българите ще дойде Любовта и ще изтече през тях към целия свят. Ако в България изтича един извор, няма ли да напои света? Ако този извор е сто километра широк, няма ли да напои света? Любовта като минава през теб, ти ще бъдеш носител на Божественото. Спасението иде от Бога! Бог е, Който спасява хората. В Духовния свят българите са организирани и оттам ще дойдат делегати като колонисти, които ще организират България.

Все ме питат какво да правим при тази война. За България е най-хубаво да пази неутралитет. Колкото войни е водила, все е губила. На българите не им върви на бой. Без бой! Ще чакате, няма да воювате. Затова казах на един брат, когато бяхме на хижа „Еделвайс“, да издълбае с ножче на една дъска думата *неутралитет*.

ПЛАН ЗА ПОВДИГАНЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя и един от тях запитва за мисията на славянството. Учителя каза:

Има една статия „Бъдещето е на славяните“, прочетете я.

Работа, работа трябва. Мъчно се пробужда човечеството, но ограничението ще се премахне, както зимните ограничения през пролетта и лятото чезнат. В Русия ще има широко поле за работа, скоро ще се отвори Русия.

Старите гърци са преродени в сегашните французи, германците са древните римляни, а двете колена от евреите са сегашните славяни. Дух на самопожертвование има у славянина; в славянството има проявление на Бога. Бог извиква славяните, за да съдействат за Царството Божие на Земята. Славяните са определени от Бога да бъдат носители на една нова идея. Мисълта създава известни форми. Ако погледнем носа на славянина, той е все още къс – това показва, че трябва да учи. Все още славянската душа не е намерила вратата, през която да влезе Божественото учение с повече пълнота. Германците, англичаните и французите са назначени като учители на славяните. Че славяните имат голямо значение, се вижда от това, че Бог им е дал обширна земя – 21 млн. кв. км, и от север я е запазил с естествена граница – Северният ледовит океан. Това не е нацизъм, нито шовинизъм, понеже мисията на славянството не е расова, а общочовешка. У славяните се развива Любов към Бога. Те ще приемат най-хубавото от англичани, германци, французи и американци. Славянството ще изпълни своето предназначение и отгътък ще мине. Да се противиш на това, то значи да изгубиш големите преимущества. Славяните ще бъдат проводници на Любовта Божия. Новото е културата на Любовта. Думата *славяни* има връзка със Славата Господня. У русите, изобщо у славяните, има доста монголска кръв, от която трябва да се освободят. Но няма друг народ, у когото да е развито толкова силно религиозното чувство, както у русите, затова той е и така мек. Русите си остават в душите религиозни. Религиозното чувство, както и да се менят формите, не може да се изкорени – нищо не е в състояние

да го изкорени от човека. В сравнение с всички други народи и раси у русите, изобщо у славяните, най-много е развито чувството на Любов към Бога и затова тяхното предназначение е да дадат тласък за Нова култура в света. Не са случайни тези страдания и изпитания, не е случайно, дето руски емигранти отидоха навсякъде в Европа – това беше нужно. Руският дух, руската музика, литература, изкуство, философия, руската душа проникна и оплоди западната култура, също така и русите взеха нещо от Запада, стана духовен обмен.

Славянството е девствена почва на бялата раса. Това, което евреите не можаха да разрешат, славяните ще го разрешат. Каспийско море е аналогично на Мъртво море. Както в Мъртво море се влива река Йордан, така и в Каспийско море – река Волга. Съветска Русия представлява женският елемент в най-твърдата форма. Всяка култура започва с женския елемент, Истината е в женския елемент. Германският народ може да даде нещо в умствено отношение, например идеи в техниката, докато славяните са устроени да бъдат носители на идеята за братство. В германския народ има нещо хубаво, което в бъдеще ще се развие. Англия, Германия и Америка вървят по мъжка линия, а Франция, Италия и Испания – по женска линия.

България направи погрешка, че имаше неприязнени отношения с Русия. България трябва да си поправи погрешката, да не се бие с Русия.

Евреите отхвърлиха Христа и дойдоха последствията. А в Русия ще стане духовна промяна, там ще приемат новите идеи, Русия ще изпълни своята духовна мисия. Сега Христос ще възтържествува в Русия. Това е за посветените и не е нещо, което да се говори на невежи: невежите хора навсякъде са опасни. В Русия ще дойде духовното, сега там има чистене, всички стари възгледи трябва да се пречистят – това е оран. Духовното винаги дава подем.

Например сегашната американска култура се дължи на най-добрите и умни хора, които бяха преследвани в Европа и отидоха в Америка: квакери⁸ и пуритани⁹ от Англия, хугеноти¹⁰ от Франция и пр. В сътресенията, които преживя руският народ, се изрази събралата се от хиляди години негова карма. Дворянството, духовенството, както и целият руски народ, трябва да се пречисти и в него да се пробуди Божественото съзнание.

Между Съвършените има един план за повдигане на човечеството. Какво е бъдещето на славянството там е определено. За всеки народ има план за повдигане. За българите също има и ако спазваха досега духовните закони, не биха се изложили на тези мъчнотии, в които се намират; за много от тях те сами са причина.

През двадесети век в славянството ще се изпълтят осем хиляди илюминати¹¹. В славянството има условия да се изпълтят тези, които ще дойдат отгоре – адептите. Дали ще дойдат чрез вселяване или прераждане, зависи от тяхната степен на развитие.

Един брат попита: *Откога ще почне вселяването на Предците?*

То е започнало вече и за славяните от дарбите и способностите е останало светийското място.

Една сестра сподели, че брат Х. искал да учи руски.

Той предчувства, че ние ще отидем в Русия и затова учи руски. Бъдещето е на славяните. В този смисъл те не трябва да вървят по пътя на западните народи, защото културата на бялата раса е култура на насилието. Но всичко добро и красиво, придобито в разните раси, ще дойде в Шестата раса.

Щом застъпваш една Божествена наука, ти не му мисли какъв ще е краят. Ако разсъждаваш, ще изгубиш време и нищо не се постига.

ВСЕМИРНОТО БЯЛО БРАТСТВО

В частен разговор на Учителя с един брат се отвори въпрос за Всемирното Бяло Братство.

Много са човешките църкви, а Божията църква е една. Тези, които принадлежат на Божията църква, имат едно сърце. Казано е: „Ще им дам едно сърце и един пастир.“ Приложете каквото е учил Христос, а не каквото хората учат в името на Христа.

Има един Божи народ в света и той е голямата реалност; всички пророци, светии и мистици са излезли от него. Напредналите същества са организирани и образуват Всемирното Бяло Братство. И днес те работят по един план, за да се оправи човечеството. Не бива да се пречи на Всемирното Бяло Братство, понеже последствията ще бъдат лоши. Истинско Братство съществува – Напредналите същества, които го образуват, живеят разумно и ние трябва да ги проявим, да изявим Всемирното Братство чрез нас.

Белите братя са завършили своето развитие на Земята и знаят законите на човешката мисъл. Какво представлява съвременното оръжие пред силата на Белите братя? Бялата лежа има главно вътрешна сила, а Черната лежа има само външна проява. Затова Черната лежа може да има и само външни постижения, а Бялата лежа, която първо отвътре завладява, има възможност за всички външни и вътрешни постижения и е по-силна.

Думите *Бяло Братство* трябва да се освободят от криви схващания – това е един Божествен подтик. Бял брат е всеки, който е кредитиран. Сега Бялото Братство взема надмощие в света, иде една друга епоха, Шестата раса ще се изяви. Днес силата вече е в знанието. Един Бял

брат може да проникне в тъмнината, но един черен не може да проникне в светлината. Тези праведни души, които ще дойдат на Земята с огнени мечове, са възкръснали преди хиляди и хиляди години. Сега те са в Невидимия свят. Обществото на Бялото Братство е на три места: във физическия свят – на Земята, в Агарта, в Духовния свят и в Божествения свят. Белите братя работят на три места и тези три места са във връзка помежду си. Агарта има много врати. И в Рила има врата за Агарта. Освен напреднали братя, които живеят в центровете на Агарта, има странстващи членове на Агарта. Напредналите същества, които живеят в България, са във физическо тяло. Колко пъти сте ги срещали! Понеже хората се страхуват от жителите на онзи свят, затова напредналите същества не се явяват често, за да не предизвикват смущение. Един член от Агарта ще ти се яви, като че е бивал и пребивавал тук от векове, иначе ще се стреснеш. Измежду съвременното човечество има хора, които се отличават със свършено пластично тяло, защото водят абсолютно чист и свят живот и се явяват, като помагат за развитието на човечеството. Такива хора се срещат навсякъде по света. Те живеят 200, 300, 400, 500 години. Ще поживее 50-60 години на едно място, после ще иде някъде другаде, за да помага, като променя или не името си.

Бялото Братство е работило в Индия, в Египет, в Персия, в Палестина, във Вавилон, в Римската империя, в Гърция, в Италия и във Франция. После, като остави Италия и Франция, премина да работи в Англия и в Германия. От Англия и Германия преминава към славянството, където сега вече работи. Във всеки народ, в който работи Всемирното Братство, то все оставя по нещо ценно. Това Братство почна с Индия и ще свърши с Русия, понеже те се допират – така завършва един кръг, един цикъл.

В Индия англичаните се чудеа, че индусите знаят но-

вините преди тях. А работата се състои в това, че посветените от тях си служат е живото радио. Това, което пише в окултните книги днес, е само 25 процента вярно, а онова – същественото, което знаят посветените в Индия, те го крият.

Един брат се интересува за общото в различните мистични братства по света.

Един е пътят, който води към Царството Божие. Идеалът е Царството Божие, Братството и Любовта. Разликата между разбиранията зависи от степента на развитие. Всички разбирания са на място, но понеже човечеството прогресира и е в развитие, затова разбиранията са различни. Нам ни е приятно за всички онези, които носят Божественото, отгдето и да идат те. Всяко течение е в служба, то е на своето място и съставлява част от едно цяло; има философия на Цялото.

Гърците всъщност завладяха Рим. Всички римляни знаеха гръцки, тогава Бялото Братство бе в Гърция. Когато Александър Македонски¹² влезе в Ерусалим, той го освободи, защото Бялото Братство бе там. Но когато Бялото Братство се дигна оттам, Ерусалим падна. Бялото Братство се дигна също така и от Гърция и затова сега тя е отпаднала

Да знаете само колко е велик Божественият план! Идеите на Бялото Братство ще се приемат. Не от всички, а само от тези, които са готови, а другите ще ги приемат в друга епоха. Всички онези, които ще приемат новите идеи, са определени и ще дойдат. Сега не се налага да ги спечелим – те са обърнати, само трябва да ги събудим. Те спят и когато се събудят, ще станат да кажат: „Готови сме!“ А онзи, който все още не е готов, ще се намери в чудо и ще каже, че не е готов. Остави го, като дойде, нищо няма да направи. Готовите са определени. Христос казва: „Вие

не сте от този свят, както и Аз не съм“ – те са пригответе-ните. Ап. Павел развива тази мисъл така: „Които Бог пре-дузна, тях и предопредели.“ Душите, които са готови, са работили в миналото. Ап. Павел казва: „Още в утробата на майка ми Бог ме избра“, значи още от дълбокото минало, т.е. всички души, които в миналото са работили усърдно, Бог, като вижда това, ги избира. Те може би сегиз-тогиз са се отклонявали слабо, но никога не са се отклонявали напълно. И когато Илия се отчая и се оплака на Бога, че е останал сам, Бог му каза: „Седем хиляди души има, които не са се поклонили пред Ваала“.

НА ГРАНИЦАТА МЕЖДУ ДВЕ КУЛТУРИ

Няколко души братя и сестри бяха приети от Учи-теля. Един брат попита за днешното положение в света и за близките перспективи. Учителя каза:

Сега е преходен период, една култура преминава в друга. Сдаване на царства има, вече старата култура ще отстъпи на новата. Идат изпитания, по-големи от сегашните, и може единствено да се помогне чрез вяра и молитва. Дошла е буря, не можеш да ѝ кажеш да спре; така ще дойде известно изпитание и никой отвън не може да помогне. В Откровението пише: „Отде идат тези синове човешки?“ И казва се по-нататък: „Тези синове човешки дойдоха до голяма скръб.“ Предсказано е за Новата култура, че всеки ще бъде под смоковницата и няма да бъде устрашаван. Това ще стане, като мине старото човечество и дойде новото. Да се молят хората и да бъдат радостни, че ще мине това изпитание. Живееш в къща, която не е била построена добре и се събаря. Коя е причината? Тъй като в миналото не е била съградена, както трябва, днес рухва. Същото се отнася и за днешната култура.

Всички мисли и постъпки се връщат обратно при онези, които ги проявяват: ако един народ насилва друг, насилието ще дойде върху него. Но светът може да се победи само чрез оръжието на Любовта и ако човечеството продължи да си служи с обикновените оръжия, ще има все същите резултати като досегашните.

Хората живеят в тъмнина и нечистота и Бог праща в света светли души, за да бъдат като кандило в тъмнината и да подадат ръка. Светът е поставен на големи изпитания и го чакат също големи страдания. Трябва да се работи между всички души. За важните предстоящи събития прочетете от книгата на пророк Езекиила, глава 38-а. За съжаление всички тълкуватели разглеждат Библията много буквално и невярно. Казано е: „Който отнеме или притури на тази свещена книга, анатема.“ Във всеки човек има една свещена книга, в която Бог е писал, и който отнеме или притури в нея нещо чуждо, небожествено, прави грях, нарушава Божествения закон.

Една сестра попита: *Какво ще кажете за 7-а гл. от Даниил? Там се говори, че идва един, който е подобен на Сина Человечески, и още – за светиите на Всевишния, на които ще се даде Царството, владичеството и величието на царствата, които са под цялото небе.*

Това са тези, които ще приемат новите идеи. Ще има преследване на светиите на Господа, на тези, които вървят по Божия път, и след това Бог ще им даде власт во веки веков.

Задава се земетресение и ако то дойде, предполага се, че Балтийско море ще се съедини със Средиземно. При това земетресение ще стане силно спадане на почвата.

Една сестра попита: *Защо ще станат тези земетресения?*

Това са преобразования. Строи се един нов континент във Великия океан¹³. За всяка нова раса трябва нов континент. Този континент ще се покрие с най-хубавите извори и ще има планински релеф. За да се издигне една планина на няколко хиляди метра височина, какъв напор ще има от известни сили? Няма ли да се отрази това в Европа и в Азия? Казва Писанието: „Земята ще се тресе като пиян човек.“

Тези, които ще наследят новия континент, ще бъдат от Шестата раса. Тогава част от бозайниците ще се възплътят като хора на Земята. Те са се спрели на едно място и пак ще започнат своето развитие. В сегашните условия маймуните, които са вегетарианци, са останали да живеят в горите и като дойде време да се възплътят като хора, ще подемат своето развитие. Тогава ще има условия да се повдигнат. Защото, ако влязат в сегашната раса, ще се научат да ядат месо, а днес те губят физически, но духовно се запазват.

Ще дойдат няколко труса, един от друг по-страшни. Всеки тогава да се моли и половин час преди земетресението да избяга въвн от града. В Европа трябва да дойде известно страдание, което да застави хората да мислят. Тези неща са предвидени, предсказани от хиляди години. Земята се преустройва и затова ще дойдат страдания, които са години на изпитания. Вярващите, като видят тези работи, да знаят, че е наближил вече денят на тяхното избавление. Ако хората не могат да приемат Христа по друг начин, тогава върху тях иде наказание, което светът не е виждал. Цитирам Писанието: „Ще кажат на планините: Паднете върху нас. И на мъртвите ще кажат: Излезте вие, мъртвите, за да влезем ние, живите.“ От Слънцето се дирижира как трябва да се преустрои Земята, кое място да се издигне и кое да потъне. Чрез земетресения постепенно ще потъва част от Средиземно море и бреговете наоколо.

Казано е в Писанието: „Гледайте греховете ви да не бъдат много големи, че да не ви избълва земята“ – това е загатване за земетресение. Цяла Европа ще се мести към Екватора и след няколко хиляди години България ще се намира там. Всичко ще се измени, човек ще се пречисти, непотребното ще си отиде и един ден, като дойдете в друго положение, кажат ли ви, че се намирате в положение или форма на сегашната, ще се докачите.

На съвременните хора казвам да не вдигат високи сгради, защото земната кора ще претърпи големи огъвания и от тези жилища нищо няма да остане. Къщите, които в бъдеще ще се строят, нека да са етаж и половина и не много масивни, защото иначе ще се разбият. Ако не се примирят народите, ще дойдат глад, студ, големи земетресения, мор и чак тогава хората ще се примирят. Ако не се примирят, ще дойдат такива страшни работи, които ще ги заставят да се примирят. Но заради избраните страдаанията ще се прекратят. Тези, избраните, крепят живота.

Народите сега вървят по погрешен път, като гледат един друг да се отслабват. Ако не се примирят, ще станат и големи революции. Но и след като се примирят, пак ще има революции, защото няма да има правилно управление и гладът ще се чувства.

Но има неща, които могат да се отложат. Например някакъв параход маневрира, за да обстрелва един град на 25-о число на някой си месец, но въпреки това туй може да се отмени и да кажат: „Да не обстрелваме града!“

Дали ще бъде във ваше време, то е друг въпрос, но един ден ще дойде такова земетресение, че ще се скача на един метър нагоре. Адът е отдолу под нас и ние сме отгоре над него. По-рано Средиземно море е било суша, която е потънала под море, а България е била море.

Казва се в Писанието: „Луната ще потъмнее“ – това означава, че кривите схващания, които са смесени в религи-

озните системи, ще потъмнеят. Казано е още: „Слънцето ще потъмнее“, което означава, че и държавите ще паднат. Казва се по-нататък: „и звездите ще паднат“ – значи и учените хора – авторитетите – ще паднат. Няма да има никакъв ред, хората ще се намерят в тъмнина и няма да има нещо, на което да уповават. Сега има затишие, но често, когато има затишие, то е пред буря.

Сега текат последните времена, а след това ще дойде Новото. Днес Черната ложа учи, че със сила ще се успее. Обаче такава сила какво ще донесе? Ние сме против днешния строй на престъпления. Аз съм против всички престъпления и несправедливи закони. Престъпленията не са послужили за повдигане на нито една държава; това не е държава, а насилничество. Онези, които преустроят Земята, вече са турили в действие плана. Това, което имаше да дойде, вече почва да действа; сега е началото. Тези изпитания и събития, които идат днес, са кармата на човечеството. И който е неутрален, печели, а който се бие, да му мисли. В 1913 г. и 1919 г. Франция и Англия не изпълниха Божествения план.

Сега се намирате в края на века, а човек разбира своето щастие там, дето никога няма да го намери.

Един брат каза: *В Америка някои окултисти са предсказали някои бъдещи събития.*

Това, което се предсказва, се предсказва с цел, за да станат някои изменения, а това, което не се предсказва, ще стане така, както е определено. Предсказва се, за да се въздейства на хората. XX век е век на пресяване, век на съдба.

Една сестра попита Учителя: *Една американка чела в английски превод беседата „Големият брат“ и пита какво значи, че хората ще имат добри условия в 1999 година.*

Кажете Ъ, че тези, които са готови, ще имат винаги добри условия да ликвидират с кармата през цялото това време – от днес до 1999 година и по-нататък, а тези които не са готови, в 1999 година ще имат добри условия да ликвидират със своята карма.

Войната е наказание на езичниците. Тези събития, които стават сега и които ще стават, са за наказание на езичниците, т.е. кармични последици на техните престъпления, но това ще докара пробуждане на съзнанието. По плана на Невидимия свят, когато мунициите на света се свършат, тогава ще се реализира духовното. Сега са малките страдания, а като дойде Денят Господен, всички спорове ще престанат – и научни, и философски, и религиозни; всички спорове ще се уредят. Този свят само с проповед няма да се оправи. Казва се: „Плакахме, свирехме ви и не послушахте.“ Христос казва: „Иде гневът Божи“, т.е. ликвидацията на кармата. Тогава грешните ще се преобразят, всичката им смелост ще изчезне като дим.

Какво ще стане със света, за това Бог си има план. Как светът ще се оправи, това е определено от Него. Христос посочи признаците, по които се познава кога ще бъде това – всякога, когато хората не приемат един Божествен принцип, идва голяма реакция. Но Божественият план, който съществува, нищо не е в състояние да го разруши. Сега се ражда Шестата раса и народите са възпитателни учреждения за човешките души. А умните представители на народите са осенени от съществата на Бялото Братство.

Хората не знаят, че съдбините не седят в техни ръце – само Бог може да оправи света. Страданията, които идат, ще оправят света. Бог ще оправи света, но чрез нас.

ИЗЛИЗАНЕ ОТ ТРИНАДЕСЕТАТА СФЕРА

Един брат, който беше приет от Учителя, попита какъв е изходът от днешното положение.

Съдбата е на Земята и със своя живот човек избира дали да бъде щастлив, или не.

Братът попита дали от тази война хората няма да си направят изводи да не воюват повече. Разговорът се водеше през декември 1942 г.

Главите на хората не са узрели. Сега е обсадата на Ерусалим. Християнският свят е Ерусалим. Днес целият свят е обсаден, напредналите същества от Невидимия свят са слезли на Земята и са я окупирали. Ще се изпълни техният план. Човек трябва да вярва в плана, който съществува и който е изработен вече горе. Небесното войнство сега е тук и е окупирало Земята. Всемирното Бяло Братство си има свои членове по всички краища на Земята и държи всичко в ръцете си. Ще стане не това, което този или онзи иска, а ще стане това, което е решено от Белите Братя. Няма да победи тази или онази държава, но ще победи планът на Бялото Братство. Няма сила, която може да се противопостави на Всемирното Бяло Братство.

Ние с молитва и мисъл можем да изменим посоката на събитията, ето защо трябва да работим с молитва и мисъл. Казано е: „Хората ще минат през огън“ – светът няма да се оправи иначе, ще дойде нещо и ще помете всичко. Човек трябва да си свърши работата днес, та като настане часът, да не остане нещо недовършено от него, защото и нова работа ще се прибави. Старият свят ще свърши, новият ще почне, тъй както днешният ден ще угасне, за да дойде друг.

Нека разгледаме Христовата мисъл: „Няма да мине този род, додето не се сбъдне всичко това.“ Там под „този род“ се подразбира бялата раса. По време на гражданската война в Испания през 1937 г. бяха избити един милион души. Тези страдания са кармично последствие от някогашната Инквизиция. В Първата световна война паднаха шест милиона убити, това е човешкият порядък, но като дойде Божественият порядък, тези хора ще се примирят. Ако не вземат поука, ще има тежки събития в Европа. Всички ще минат през баня, а след това ще се облекат с нови дрехи.

При бомбардировките хората се крият в подземия и така се изпълни стихът: „Излезте вие, мъртвите, за да влезем ние, живите.“ Пророците са описали събитията, които ще станат в близко бъдеще, по-ясно, а далечните – по-смътно. Когато един пророк види нещо, трябва да знае в кое Небе го вижда: в Първото небе ли, във Второто или в Третото. Много мъчно се превеждат небесните събития. Има и неща, за които не може да се говори и не бива да се говори. Второто пришествие не се отменя, а се съкращава. В Откровението пише, че Михаил победи змея и тогава змеят слезе на Земята и погна хората.

Онези, които загиват във войните, ще станат проповедници, ще ходят между живите и ще им вселяват страх да не се бият вече. Загиналите на бойното поле виждат горе Истината и стават мисионери, влизат в ролята на апостоли, задължават се да проповядват правата, Божествена идея. Те оставят настрана заблужденията и проповядват новата идея – братство между всички народи. Те идат като апостоли с по едно малко чукче в ръце, с него чукат по главите на земните vyplътени хора и им казват: „Братство, единство между народите!“ Светлите същества пращат веднага на работа загиналите от войната. Духовете на светлината все повече добиват надмощие и у всички

народи узрява идеята, човешината. Макар народите да се бият помежду си, неприязънта е във върховете на властта, а самите те се сближават.

В Братството ние се поздравяваме с вдигане на ръка, с това искаме да кажем: „Да живее братството по целия свят!“ Така обяснявайте какво значи нашият поздрав: приложете братството в света.

Когато змията съблича старата си кожа, то новата е формирана отдолу. Сега старата кожа се смъква, идеологиите на разни народи ще си отидаг, но народите ще се сближат. На Бога са Му нужни души, които да постъпват разумно. Всинца сте под изпит. Господ ви тури в рая, вие излязохте от рая. И сега тъкмо ви дойде най-хубавото състояние – в рая сте, но после идва отрицателното състояние и това е излизане от рая.

Изучавайте пророците. Те писаха за англичаните, за германците, за русите и пр. За това, което днес става, може да се прочете в Откровението на Йоана, в книгите на Езекиил, на Данииел, на Исаяя, но трябва знания, за да се разберат техните писания.

Има един истински строй, това е Божественият строй. Той е бил на Слънцето, ще дойде и на Земята.

Братът попита дали има вече такъв строй на Земята.

Тепърва иде. Половината от човечеството е излязло от тринадесетата сфера, а другата половина не е. Тези, които са излезли, ще влязат в новия строй. Кой са излезли от тринадесетата сфера? Това са тези, които приемат новите Божествени идеи.

Германците, убити на руския фронт, ще идат да се родят в Русия, и обратно – същото ще се случи и на западния фронт. По този начин ще стане сближаване между народите. Сега е съдба на народите. Това ще трае 45 години.

Съдбата започва от Дома Господен – избрания народ. Избран народ са онези, които Бог ги е писал на ръката Си, а грешните живеят в най-гъстата материя. Сега сме във фаза идване на Царството Божие. Един ден Бог ще примири всички. Тогава няма да има различия, както сега съществува едно временно различие.

Някои искат да подобрят света по механически начин – това е една трета от Истината. Други искат да въведат равенство и подобрение по вътрешен начин – това е духовният начин, който е две трети от Истината. А Божественият начин е чрез Любовта. Трябва физическото, духовното и Божественото да дойдат в съгласие. Силното в човека трябва да се подчини на духовното, а духовното – на Божественото. Непостижима е Божията Мъдрост. Бог има за цел да произведе нещо много по-красиво, отколкото ние разбираме. От материала, който сега се изработва, Бог ще извае нов модел. За всички тези англичани, германци, руси, убити във войната, Господ нарежда: „Доведете ги!“, и ги пита: „Опознахте ли се?“ – Физическото, духовното, Божественото са дошли в съгласие. – „Хайде, сега идете да проповядвате.“

Два вълка се скарали за една овца, почнали да се хапят, да се бият и овцата гледала кой ще надвие. Някой казал на овцата: „Ти плюй на краката си и беж да те няма, защото като свършат битката, ще те нападнат.“ Вие не чакайте кой в света ще победи, стойте надалеч. Ако народите не поумнеят и се отвори нова световна война, ще остане само една трета от човечеството.

За България коя е най-добрата политика? За да успее, най-добрата политика е миролюбивата – да не се намесва във войни и положението ѝ ще се подобри постепенно.

Нито една от двете страни, които се бият, не е права. Любовта не взема никаква страна. Тя е на страната на всички. Ако вземем страна, трябва да вземем страната на

Любовта. Сега е законът на насилието. Ние сме от дебелоглавите. Като ти споменат Името Божие, не даващ, но ще дойде някой с револвер срещу теб и, щеш, не щеш – ще дадеш – така Природата учи тези, дебелоглавите.

Християнският свят си носи последствията, понеже не изпълни Учението на Христа. Евреите пострадаха, понеже не приеха Христа, а християните страдат, понеже не приложиха Учението на Христа. Но тези страдания ще помогнат на хората да намерят Бога. Добрите хора очакват Господ да дойде отвън – там е всичкото им заблуждение. Сега трябва да приемем вътрешното освобождение.

Братът запита какво ще стане с Германия.

Хитлер ще падне и в Германия ще се измени режимът. Пророкът е казал: „Още веднъж ще се съберат всички народи на бой и ще им се даде един урок, който никога няма да забравят и ще се научат тогава да служат на Бога.“ Народите, като минат през огън, ще се изчистят и ще служат на Бога. Когато хората воюват, те вършат престъпление, а това не става по Воля Божия. В бъдеще във време на война ще приспиват воюващите и ще им отнемат оръжието. Това ще го правят Светлите духове и няма по-силно оръжие от това средство. Днес силата на Черната ложа се взема и минава в ръцете на Бялата ложа. Ние сме в един период, дето злото се връзва. По естествен път злото се обезсилва. Черната ложа е достигнала до края и съвсем се е изтощила и ако доброто рече да победи злото чрез насилие, ще му даде сила. Чакайте! Добрите духове ще надделеят над черните.

Сега е време да се определи човек. Който сега се определи, това е. Мен не ме интересува толкова проявата на човека, колкото сremeжът, който седи вътре в него. По-важен е стремежът, отколкото проявите. Хората не виждат тези, които работят отгоре. Казват, че е много мъчна

работа да се вдигне един тон товар, обаче за една машина това е много лесно. Сега Божествените машини са включени и тези работи, които ти се виждат много мъчни, Божествените машини ще ги уредят.

БУРЯТА ИДЕ, НО БОГ НЕ Е В БУРЯТА

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя.

Една сестра запита: *Какво е обяснението за днешното объркано положение в света?*

Винаги на границата между две култури – стара и нова, се явява криза, явяват се големи противоречия, бури, сътресения, катастрофи, защото двете течения, старото и новото, влизат в съткновение. Едното се руши, а другото се гради.

След събитията лошите хора ще се отстранят от Земята. Тя се възкачва вече и хората със старите разбирания не ще могат да се издигнат заедно с нея. Земята ще ги отърси от себе си, както дървото се отърсва от гнилите плодове. Те ще отидат на друго място и ще изостанат в Природата. Сега Младоженецът кани хората на сватба, но само тези ще влязат, които имат сватбарска дреха. Всеки човек, всеки народ, който не изпълнява Волята Божия, ще бъде пометен. Всичко, което не дава плод, което не твори, което не произвежда, ще бъде пометено, т.е. ще бъде оставено за друга епоха. Сега сме вече в края на стария век и в началото на новия. Няма връщане назад. Старото си отива безвъзвратно и няма повече живот за него, животът е за новото. Благата се дават вече на добрите хора, за да ги използват за общото благо, за изпълнение Волята Божия.

Сега иде най-хубавият свят. Занапред няма да се позволява на неготови хора да се прераждат, ще се забрани да идат на Земята престъпни духове. Те ще се въплътят на

друго място, а тук – само тези, които са добри и имат Любов. Висшите същества са направили своите кораби, които пътуват из пространството. Земята е един кораб и там хората спорят, делят се, разправят се, а той все напредва. И ще дойде някой и ще каже: „Тези, които спорят, да излязат вън из кораба!“ И като се спре на някое пристанище, Земята ще се освободи от тях.

Второто идване на Христа е важно за онези, които са будни – за посятите зрънца на нивата, а не за тези, които са в хамбара. Всяка духовна епоха се отбелязва с видоизменение на света, така че сега Земята ще се измени свършено. Тези, които са работили в миналото, ще влязат в новото, а другите ще останат за друг път. Всички трябва да знаят, че за лошите хора в света настъпва черен период, т.е. катастрофа. Времето, което сега иде, ще им покаже, че са изгубили добрите условия и няма да намерят онова, което търсят. Един ден този свят ще бъде една хубава история и в бъдеще всичко това ще бъде един много ценен материал с исторически данни. То ще се тури на филм и като станат хората свършени, ще гледат как са живели едно време.

Един брат запитва: *Какъв е вътрешният смисъл на днешните страдания на човечеството?*

Това прилича на следното: един слуга работил на господаря си десет години, ала онзи не му платил. Когато господарят умрял, слугата отишъл на гроба да го бие и като го бил, го събудил. Тогава господарят казал: „Благодаря ти. Ти ме събуди. Ще ти платя.“ Та тези страдания сега ще докарат пробуждане на народите. Небето стяга всички народи и тези събития и страдания, които идат, ще причинят колективно събуждане на хората, а не само единично. Тогава народите и обществата ще разберат, че единичният път е духовният и че друг няма, и тогава ще тръгнат по него.

Страданията ще обърнат хората към Бога. Различни страдания ще дойдат, дори няма да ни хваща сън, няма да остане страдание, което човечеството да не изпита. И парите, и богатството – нищо няма да ни ползва при тези страдания. Както например онзи разбойник, който ограбил богатия в парахода, но хвърлил парите, щом капитанът съобщил, че потъват. Макар днес да има големи страдания и кризи, те са благоприятни в друго отношение – усилюва се духовното търсене, събуждат се душите и търсят Бога.

Душата на човека не е все още в тялото. Тя е извън тялото и сегиз-тогиз изпраща някоя възвишена, светла идея в обикновеното човешко съзнание. А когато човек стане готов, душата ще се прояви чрез тялото, ще се изяви във физическия свят – именно това време приближава.

Братята и сестрите, за да могат да се подготвят за тези събития, за да устоят, за да издържат изпитанията, трябва да имат следното предвид: главното е връзката с Бога! Ликвидирайте с всички отрицателни отношения към хората, простете на всички. Прощка с всекиго! Всеки да прощава на брата си и да има пълно разкаяние за своите сторени дела. Бог чака това! И тогава човек ще бъде ограден и запазен.

Сега е епохата, когато Господ почва да се проявява в нас и ни чака работа за Него. Да не се допуска страх. Гледайте да придобиете духовно богатство, за да бъдете силни духом. Силните духом ще издържат. Имайте придобивки в душата, понеже само това ще занесете, като идете горе. За съжаление хората приличат на син, който взема пари от баща си и отива право в кръчмата, за да ги изпие.

В света иде огън, ще засегне и вас, но нека всеки да тури на престол в сърцето си Бога и всичко друго – на второ място. Някои от бялата раса ще изостанат, за да си поправят живота, и няма да влязат в Шестата раса. Лошите хора ядат и пият на гърба на другите, те няма да докарат до никакво бъдеще човечеството и затова им се

отнема властта. Сега всичко е в ръцете на Светлите същества. Победата е на Светлите.

Сега ние сме в епохата, за която се говори в Откровението, че са дали на хората бели дрехи да се облекат, а те казали: „Докога, Господи?“ И им се отговорило: „Още малко.“ Няма друго разрешение за човечеството, освен да приеме новото. Да се премахнат границите и да дойде федерацията. И това ще стане. Ще има Европейска федерация и тогава всички народи ще бъдат свободни.

Праведните на Агартя ще вземат надмощие в света, ще го ръководят. Хубавото приближава. Бурята иде, но както казва пророк Илия, Бог не е в бурята. Ще устоят тези, които живеят в Доброто. Не бойте се: както във времето на пророк Илия Бог не беше в бурята, а беше в тихия глас, който дойде след нея, така и след тази буря ще дойде святоото.

Една сестра попита Учителя как така една Англия, която праща проповедници, пуца и бомби върху градовете.

Онези, които пращат проповедници, са едни, а онези, които пуцат бомби, са други.

ПОСЛУШАЙ МОЯТА ВОЛЯ И ЩЕ БЪДЕШ ЩАСТЛИВ

Учителя беше поканен на братска вечеря в едно изгревско семейство. След вечерята една сестра седна зад пианото, изпяхме няколко песни, после стана дума за Новото, което иде. Учителя каза:

Сега, когато се подготвя Шестата раса, трябва Любов към Бога, спасението на света е там. Друго средство вече няма – светът механически не може да се подобри. Иде една разумна Божествена вълна и го преустройва. Няма

друга мощна сила, която да може да подтикне хората, разумното действа в хората и изменя вътрешния строеж на техните мисли. Стига да излязат от избите си, и светлината ще ги намери.

Една сестра попита: *Кога ще дойде тази вълна в посилен размер?*

След няколко десетки години. Преди това ще има един период на чистене. Които разбират, трябва да търпят малко – красивото е в бъдещето. Божественото иде отвсякъде и слиза между всички народи. Достатъчно е да сте готови за работа. Правото сега е на страната на добрите хора и всички духовни братства оказват влияние.

Разумните същества ръководят света и трябва да вървим по техните стъпки. Христос, щом слезна, и почна да говори за новите времена. И вие говорете за новите времена. Виждам, че вие сте все още в болницата, не сте се освободили от нея, но хвърлете халатите. Казано е: „Който чуят гласа, ще станат и ще възкръснат.“ Новият живот иде. Който разбира, трябва да се радва, че се е родил в сегашните времена, когато новият ред се налага. Ако хората виждат духовно, ще схванат, че пространството е пълно с Разумни същества, които постоянно изливат светлина в човешките умове и преустройват нещата. Нали най-първо сутрин светлината е много мека и като изскочи Слънцето, тя става силна и побеждава? Днес навсякъде се усеща интерес към духовното. И днешното положение не може да се оправи чрез война, трябва да дойде нещо Разумно. Питат: „По кой начин ще се оправи светът?“ Ето по кой начин: снеговете и ледовете ще се стопят, щом Любовта изпълни въздуха. Ние трябва да се съобразяваме с новите веяния, с новите закони, които Бог внася в света. Този порядък, който сега кове закони против евреите, е стар, а когато дойде новият порядък, ще бъде друго.

Поражда се ново съзнание у хората. Онези, които са готови, се радват, а онези, които не са готови, треперят от страх. Хората са на два лагера. Онези, които побеждават, се радват над страданията на победените, а пък те страдат, понеже не са победили. Значи не са в пътя на Истината, не се радват на Истината, която трябва да дойде да освободи всички хора, а се радват на това, което е преходно. Вие питате какво ще стане, а аз казвам, че от старото нищо няма да остане, гъсеницата, като стане пеперуда, не иска да яде листа, а ние всички ще бъдем пеперуди. Това поколение така ще си отиде – то живее в един свят на големи противоречия, в който злото царува, а доброто слугува. Но сега се създава Нов свят с друг ред и порядък, в който доброто ще царува, а злото ще слугува. Тогава светиите ще управляват. По-важни времена от сегашните няма и човек трябва да ги използва, това е едно преходно състояние.

Една сестра запита дали могат да се предотвратят някои страдания.

Някои страдания могат да се предотвратят, но други – не могат. Камъкът, който пада, ще падне. Вече двадесет години говоря на българите: „Иде голямо зло. Идат големи нещастия. Приемете тези работи.“ За да се развие култура на Земята, тя трябва да премине дадени зони през пространството, а то е живо. Земята трябва да премине през съответни пространства, за да дойде необходимата енергия за живот. Сега влизаме в нови области и Земята има вече възходящо движение – по-рано е слизала, а сега се качва. Именно затова нашето собствено движение на развитие трябва да бъде в хармония с възходящото движение на Земята и Слънцето. И всеки, който не се подчинява на този закон, ще изгуби всичките си условия. В Писанието Бог казва: „Търсете Ме, докато съм близо.“

Ние сме хората на Новия живот. Със стария живот кратката ни бяха вързани, а сега са развързани; очите, ушите и носът ни бяха затворени, а сега са отворени. Земята излиза от тринайсетата сфера, излиза от гъстата материя. Всички учени същества от Всемирното Бяло Братство са мобилизирани и приготвяват Новата култура. Бялото Братство ще превърне всичко в добро.

В беседата „Новото човечество“ се споменава за изключенията в Слънчевата система. Сега иде изключение, но във възходяща степен и в благоприятен смисъл. Изменението на Земята няма да стане катастрофално, но планетата ще се преобрази. Цялата Слънчева система влиза в по-висша връзка. Много бързо стават нещата, изменят се умовете на хората, политиците не могат да се ориентират в своята политика, а става промяна. От милиони години насам Слънчевата система минава през една област в пространството, пълна с отрови. Сега тя излиза оттам и навлиза в една духовна област, в която живеят напреднали същества. Това ще разшири кръгозора на човечеството за познаване на Природата, ще го направи възприемчиво към новите идеи. Ако се каже на мравките, че ще дойде нещо по-хубаво за тях, че ще могат да свирят и пеят, те ще кажат – „Невъзможно!“ А то е възможно, но не в тяхната форма, а в някоя друга. И сега, като се говори за нещо хубаво, то ще бъде възможно, но не при тези разбирания.

Които не могат да се издигнат нагоре, ще останат долу. Когато Земята излезе в новата сфера, ще даде банкет, ще каже: „Деца, избавих се вече.“ Новият живот – това е закон за пробуждане на съзнанието. Тъмната епоха Калиюга изтича.

Периодът на Водолей е една мистична епоха. От 1914 г. вече сме влезли в епоха, когато всички снегове и ледове са започнали да се топят, тъй като главното качество на Водолея е чистотата и който е попаднал в тази област, той

непременно ще бъде пречистен. След 2100 години Земята ще влезе в нова зодия, а сега е във Водолей, който ще примири всичко и старото ще отmine. Вече има условия да се работи физически труд четири дни от седмицата и да е достатъчно, защото пресиленият физически труд е робство и не бива да работим физически повече, отколкото трябва, защото губим духовно. Да не се смущава човек, че някои работи не ги разбира, това не е и необходимо. И след 2100 години всички хора няма да дойдат до новото съзнание, но тогава ще има голяма промяна в живота: няма да има насилие, затвори, хората няма да гладуват, няма да има и кражби, ще се излиза и не ще се заключва вратата. Иде космическото съзнание в човека и тогава той ще обича всички същества, ще бъде пълен с радост, блаженство и дух на служене.

Хората не бива да задържат старото. Старото прилича на листа, които трябва да окапят и на мястото им да изникнат нови. Сегашните хора имат в съзнанието си един нов елемент – старото изобщо не ги задоволява. След няколко години ще настане голям духовен глад по Земята.

Един брат попита: *Учителю, в склада има много бещеди непродадени, какво ще ги правим?*

Няма нищо, ще дойде една духовна вълна и тогава ще ги потърсят. Писанието казва: „Ще има гладни години“ и тогава ще тичат от къща на къща да търсят Словото. Словото ще се носи през въздуха! Иде Третият завет – Прославянето на Синовете Божи, или всичко в света трябва да става чрез закона на Любовта.

Черната ложа, като узнала, че иде законът на Любовта, вече от две хиляди години насам се е стараела да отмени Любовта. Тя разпространява навсякъде една изопачена идея, че Любовта е каша, че не си заслужава да се говори за нея и че от нея се оглупява, а и че това са детинщини,

като казва: „Остави се, от тази Любов страдаме!“ На хората трябва да се покаже, че това, което са опитали, не е Любов. Защото Любовта е най-висшето и най-разумното състояние в нашия живот, а и когато човек направи добро с Любов, той е най-доволен. И когато този, който има Любов, направи добро, то не е явно – той няма да ти купи нещо и да тръгне подир теб да казва: „Кажки де, че това аз ти го купих.“

Черната ложа си е поставила за цел да омаловажи и да изопачи Любовта и да мислят хората, че тя е това, което наричат упадък и разврат. Но някои от Черното братство се очистват и минават в Бялото Братство, те стават ученици – откъсват се от този полюс, който съставляват, и се присъединяват към другия. Никаква сила не е в състояние да противодейства на течението на Бялото Братство.

Положението, в което се намират съвременните хора, е подобно на това, в което се намираше Йоан Кръстител. Той минаваше от Стария Завет в Новия, а ние – от Новия Завет – в Завета на Синовете Божии. Под „Завета на Синовете Божии“ някои разбират епохата, когато светиите ще дойдат да управляват света. А светът ще се оправи, когато Бог се всели и почне да живее във всички хора. Така, както е сега, не може да се оправи светът, понеже Бог не е във всички хора. Той работи във всички хора, но не живее във всички, понеже не са Го възприели отвътре. Хората не вършат Волята на Бога, а престъпления, и после питат защо Господ е направил така. А Той напомня: „Послушай Моята Воля и ще бъдеш щастлив.“ Той те насърчава да даваш, а ти се плашиш какво ще остане за теб. Казва ти: „Дай и ще ти се даде!“, а пък ти се съмняваш, че може и да не ти се даде. Когато думите от Писанието: „Ще дойда и ще се вселя в тях и ще направя жилище в тях“ се сбъднат, тогава за всички ще има. Тогава хората ще бъдат разумни, всички ще работят, всичко ще бъде общо и на всички ще

се дава, и от всички ще се взема. Даване и вземане едновременно, без никаква разлика, за да не остане някой, който да не е дал, и да не остане някой, който да не е взел. Всеки ще носи повече, отколкото му трябва.

Пита ме някой как ще се оправи светът. По следния начин: влизам в една къща, в която всички треперят от студ, но запалвам печката. Тогава и аз ще се стопля, и околните ще се стоплят.

Царството на тъмните сили си отива, властта от техните ръце минава в други. Астралният свят е вече очистен, тъмните сили ще отстъпят и ще отидат под Земята. И Земята ще се очисти. Благодарете на Бога, че за събуждане и приемане на Новото съзнание сега сте по-близко, отколкото преди 2000 години. Някой път хиляда години могат да се съберат в един момент; когато свещта на човека е запалена, един ден му трябва, а когато не е запалена, трябва му хиляда години. Хората, като се лутат и като обикалят, ще видят, че друг път няма, и ще тръгнат по този път за спасение на живота си. Ако ли останат, чака ги явна смърт. Скръбта ще мине, когато хората се научат да не грешат. Много хора има, които са автомати, но нека да носят десет години новите идеи и ще израснат. Човек трябва да стане антена, да възприеме новото. Сега на Земята се разиграва една нова драма, в която трябва да вземете участие. В Природата върху старото клонче израства новото, а върху това ново пак иде друго ново. Един нов социален строй трябва да се внесе в Европа. Ако нивата е посята, като дойде дъждът, ще израснат стръкове, има какво да никне, но ако не е посята, ще израснат бодили. Та при Божиите блага, които идат сега, трябва да има нещо посято, за да пробие. Или казано другояче: което е в нас от паметивека, ще възрасне. Всичко хубаво, което има в нас, Бог ще го възрасти. Апостол Павел казва: „Бог е, Който възраства нещата.“

ЕПОХА НА ОБНОВА

Днес, след Паневритмия, всички братя и сестри поздравихме Учителя, а Той, усмихнат, ни раздаде гевречета и каза: „Щом слушате, ще има гевречета, ако не слушате, няма да има гевречета.“

А една сестра попита: Учителю, как ще дойде Царството Божие на Земята?

Преди 2000 години Христос се засели в сърцата на хората и сега расте в тях. И ще дойде време, когато Христос ще се прояви чрез хората и тогава ще дойде Царството Божие на Земята. Вече 2000 години вие все растете. Новата епоха ще бъде епоха на обнова, обновата сега започва. Новото не могат да донесат нито едните, нито другите, които воюват от двете страни. Новото ще дойде като зазоряване. И хората да не се заблуждават, че новото ще дойде от тези закони, които коват днес. Истинските закони са писани в човешките сърца. И тъй, както е писано от Бога в човешките сърца, така човек ще се прояви, а не чрез външни закони. Новото ще дойде от чистосърдечните, в чиито сърца са писани законите на Бога.

Ще има взаимопомощ и братство. Няма да изведеш едните вън да ядат, но ще ги туриш заедно с теб на една трапеза. Както ръцете не ги оставяш настрана, но са заедно с теб и ти помагат, че без тях не би могъл да хапнеш и една хапка, така ще е и в Новата епоха: господар и слуга – заедно. Ако някои мислят, че могат да тикнат света в път, който Божественото не смята за прав, то много се лъжат, понеже има едно свещено място, откъдето се регулират нещата. И бъдещата култура ще се отличава с три неща: повдигане на жената, повдигане на бедните, на слабите

в света, застъпване на правата на човека, или човешчина, свобода и никакво насилие. Майката, ако не е надарена, тя не може да роди гений. За да се родят светии, трябва да се повдигне жената. Хората, като дойдат до Любовта, ще забравят да спорят. Ако човечеството приеме Любовта и прави всичко заради Бога, то светът ще се оправи. Божественото винаги се явява, когато има нужда. Като дойде моментът, във време на изпитание ученикът трябва да намери начин как да постъпи по Божественому: той трябва да изучава онова, което ще се добие при еволюцията, и трябва да знае, че придобитото при инволюцията не може да се приложи при еволюцията, понеже процесът е обратен. И да не забравя, че Божественото през цялата Вечност не може да изгуби своята цена. Има неща човешки, които отпадат, има и хора, изостанали от всички епохи, но избраните ще разберат коя е новата форма, която да възприемат – човек ще работи да се прослави Бог и Бог ще го повдигне.

Ние сме против преобладаващото влияние на човешкия и животинския елемент, който иска да завземе място от Божествения елемент, и сме против всяко насилие, но утвърждаването в Истината трябва да бъде постоянно. Аз казвам: „Бог е с мен, Небето е с мен!“ В мисълта трябва да има едно вечно развитие. „Познахме Христа!“ – трябва да познаваме постоянно Бога все повече и повече – това е многократен процес. Крайното, към което се стремим, е да бъдем свършени. „Бъдете свършени“ е израз, който също така изисква многократен процес.

Днес всички хора са поставени в затвор и задачата им е да се освободят от тези ограничения. В бъдеще хората ще бъдат свободни да се проявят и коренно ще се изменят и отношенията помежду им. Любовта е потребна за спасението на света. Новото учение е приложение на Любовта в живота. Христос казва: „Идете известете на Моите

ученици да учат хората на това Учение на Любовта. “Знание без Любов никога не може да се приложи. Ако ли пък нямаш познание, тогава какво ли ще приложи Любовта? Питат се как ли ще се уреди светът. Чудни са хората! Никой не може да дигне с каруца снега, обаче като го напече Слънцето, за 10 дни ще се разтопи. Любовта твори и ще създаде новия свят, а тогава всичко ще се преобрази.

Добрият човек е разтоварен, а лошият – натоварен. Добрият човек нека се погрижи да разтовари лошия, за да стане и той добър. Добрите хора трябва да станат силни, а лошите – слаби. Това ще дойде само по закона на Любовта. Имаш един голям цирей, който се повдига на ръката ти: пробий го, изстискай го да изкараш отровното съдържание навън.

В политическо отношение светът трябва да се учи на справедливост. Любовта е единствената сила, която може да примири народите, защото всеки народ си има своя мисия. Докато човешкият ум, сърце и воля служат на Бога, човек е в правия път, но щом не служат на Бога, насреща е това, което съществува днес – вършат се престъпления. Не е важно само какво е говорил Господ едно време, но важно е какво говори днес. И Той говори, че като дойде Любовта, ще внесе единение. Слънцето дава пример как трябва да живее човек. Всичко се движи около Слънцето, защото дава. И човек трябва да има едно слънце, около което да се движи. Дошло е време, когато всеки трябва да каже: „По Бога трябва да живеем!“ Срамота е за един културен и просветен човек да живее без Божията Любов. Апостолите имаха Любов, радваха се, че са се удостоили да страдат, и казваха: „Кой ще ни отдалечи от Любовта Христова?“ Любовта е новото. Някой ще заяви, че и досега нали е имал любов. Аз говоря за тази Любов, която разтопява всички препятствия и отваря сърцата. Ако обичаш

едно животно, то не те напада. Йогите като концентрират ума си и обичат тигъра, той минава покрай тях и с мир се отдалечава.

Това, което ще става сега, е едно благо за света. Занапред хората ще имат доверие един към друг, ще се обичат и ще си разменят Божествените блага. В света ще победят Любовта, Доброто, Правдата, светлината – това е само въпрос на време. А вие бръчкате чело: „Но ако не победят? Дали в наше време ще победят, или като си заминем на онзи свят?“ Пътуваш през летен ден, всички богатства са въвн по дърветата. Ще гладуваш ли? Гдето минеш, ще имаш прехрана. Такова е състоянието на човека, ако живее с Любов към Бога. От десет километра разстояние ще научат, че отива към селото, и ще го посрещнат. Ако влезе със скъсани дрехи, ще са му приготвили нови. Това иде на Земята – душевна сплотеност. Всички вярващи в света трябва да се сплотят и да се съгласят в един принцип: от каквато и да са вяра, да турят Любовта като основа, да смятат, че трябва да имат Любов и братство помежду си. Любовта е динамо за разпространение на Божиите мисли. С такава програма светът ще се преобрази. Тази криза, това разклащане на света е Божествено. Като се обяснят страданията, ще се види каква велика радост има в това, че те се допускат, а които не разбират, казват, че сега светът се е развалил. А пък то, лошото, е било вътре и Божественото го е изхвърлило навън като мътеж. Както в едно тяло всички нечистотии се събират на едно място и се изхвърлят навън като гной, също така в човечеството има абсцес и чрез него се изхвърлят нечистотиите. Който не знае този закон, се обезсърчава. Всекиму ще се въздаде това, което заслужава, и в края на краищата всеки ще приеме хубавото. Хубави са Божиите пътища! Човек трябва да се въодушевява от това. Има хора, които отвън са се обез-

верили, но вътре имат вяра, те са благонадеждни. Този, който не приеме новото, ще има старо тяло, стари условия и нищо няма да се измени – ще бъде изложен на болести и страдания. Ако ли пък приеме новото, ще бъде пеперуда: не ще лази, а ще има хвърчаща мисъл.

Засега целият свят има астрологически много лош аспект, при който Земята има напълно затворнически характер. А може ли да се живее добре в ограничения? Тепърва ще се поправя положението. Не бива да се безпокоим, защото Божественият живот, който ще дойде в нас през тази епоха, ще трансформира енергиите. Днес трябва да приемем Божествения подтик. Писанието казва: „Ще им дам проповедници и работници по сърцето Си.“ Какво са мислили в миналото, нашите почитания, но днес, като дойдат и светиите, и пророците, трябва да се учат наново. Новият човек иде в света с нова мисъл. Доброто слиза – ще го видим и ще идем да работим. „Иде“ става на „Иди!“ От Невидимия свят има работници, които работят, за да се разберат и възприемат новите идеи. Няма да остане нито едно красиво желание в човешката душа, което Бог да не задоволи, и тогава всинца ще бъдат радостни и весели. Ще бъдат млади, с лица свежи и без бръчки, ще се движат с бързината на светлината. Щом лицето на човека става все по-красиво, значи условията и възможностите се подобряват. Всички нови течения вече проникват навсякъде – и в Индия, и в Япония. Които приемат тези идеи, са приготвени не от сега, а от паметивека. Те са напреднали души, те имат усет и схващат идеите, които идат от другия свят. Някоя идея се спре при един, а е минала през милиони проводници – именно затова 5-10 учени намират едновременно една и съща идея и работят върху нея независимо един от друг.

Мислете добре, за да не сте в противоречие с космичното пространство, иначе късите му вълни ще ви унищо-

жат. Когато почнат да идват късите вълни на космичното електричество, лошите хора не ще могат да ги издържат. Ако ние не сме в хармония с Природата, късите вълни на космичното електричество действат разрушително; трябва да сме в любовно отношение, за да се акордираме с тях. Трябва да бъдем крайно внимателни: космичното електричество движи сърцето и щом дойде в дисхармония с него, идва удар, става разрив в сърцето.

Закон е: примирете се с Бога, нищо повече. В това: „Възлюбете Бога!“ е спасението. Не говорим за примирение, а казваме: „Възлюбете Бога!“ Новата епоха, като дойде, ще ликвидира всички сметки, няма да има вземане-даване. Един богат човек казал спонтанно на сина си: „Така не се живее!“, и поискал всички тефтери, в които водел записки кой колко му дължи, и ги хвърлил в огъня. Идат нови поколения, виждам ги, че идат, и знам, че ще изпълнят Новото. С тях се занимавам, с миналите поколения нямам нищо общо. Съществата се интересуват от сегашните пъпки, които се развиват, а с окапалите листа не се занимават. Новите деца, които ще дойдат, са деца на бъдещата епоха. Казано е: „Всички няма да умрем, но всички ще се изменим“, което означава, че когато се завърши тази епоха, хората ще претърпят едно видоизменение.

Тъмните сили, които вървят по пътя на злото, ще бъдат пратени във вечния огън, за да изгори в тях залогът на злото. След това и те ще се покаят, защото е казано: „Всяка плът ще слави Господа.“ Казано е още: „Кротките ще наследят земята.“ Настъпва момент, когато известна част от хората ще стигнат до закона и ще останат под него, защото в тях ще се яви мисъл, че съществува някакъв закон, ала други пък ще влязат в закона и ще се ползват петдесет на сто; една част ще минат над закона, т.е. ще приемат Любовта.

СИЛАТА СЕ ДАВА НА ДОБРИТЕ

В ранен час посрещнахме първия лъч на Слънцето, застанали на Ел-Шадай. След изпълнение на Паневритмията се събрахме около Учителя, за да побеседваме. Една сестра каза, че днешната епоха носи голямо благословение и че иде една вълна, която хората ще приемат. Учителя се обърна към нея:

Засега само готовите души ще приемат това благословение, което иде. Новият Израил, за който се говори, не са евреите, но хората на Шестата раса, и представители на Новия Израил или на Шестата раса има във всички народи: германци, англичани, французи, руси, сърби, българи и пр. Тридесет хиляди обещания е дал Бог на избрания народ. И те ще се изпълнят, но ще се изпълнят спрямо Новия Израил.

Един брат каза: *В последното Утринно слово Вие споменахте, че епохата, в която живеем, е изключително важна и трябва да използваме няколкото десетки предстоящи години, защото иначе ще чакаме хиляди години, догдето дойдат пак такива благоприятни условия.*

Никакво отлагане! Да се използва вълната, която иде сега.

Братът попита: *Тази вълна занапред ли има да идва, или е вече дошла?*

Сега вълната се подема, но не е дошла още в същинската си сила, затова можем да кажем, че тя иде. Който се е въплътил на Земята, трябва да използва тези хубави условия за живот и да не отлага. Новата вест е: „Иде пролетта, Любовта, свободата, Мъдростта, безсмъртието. Из-

вестете на учениците в Галилея!“ *Галилея* – това е възвишеното, разумното, Божественото в човешката душа. Сега иде една обща пролет, една обща духовна вълна, която ще засегне всички. Когато се казва: „Ще дойде Ново небе и Нова земя“, под *ново небе* се подразбира светът, който ангелите са наредили, а пък под *нова земя* – човешкият порядък.

Един ден ще се събудиш и ще видиш, че не си такъв, какъвто си бил досега, и ще си кажеш, че си бил голям дивак. Това време приближава, има още десетина години, и всеки ден ще представлява много години. Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което за хиляди години се ликвидира, днес може да се ликвидира само за десет, затова идат тези големи напрежения и противоречия. Единственото нещо, което ви проповядвам, е да се учите хубаво. Миналото не може да се сравни с настоящето. Сега е хубаво, но в бъдеще ще бъде още по-хубаво. Занапред хората могат да бъдат само слуги. На никого не е позволено да бъде господар и скоро ще признаете само един господар – Бога.

Земята е едно място, което не е още напълно устроено и затова тук стават градушки и наводнения, революции и вълнения. Когато Царството Божие дойде на Земята, тя ще бъде рай. По какво се различава Божественото от човешкото? Божественото отначало дава малко и слабо, но към края дава най-хубавото и най-силното. Човешкото отначало те посреща като принц, всичко ти обещава, на втория ден дава по-малко, докато най-после се намериш в положението на вол, завързан да ядеш само плява. Новите хора трябва да имат сила, а не да биват слаби, трябва да разполагат с нещо, че като отидат нейде, да дадат и да помогнат. Когато един човек счита, че твоите радости са негови радости, твоите скърби са негови скърби и твоите успехи са негови успехи, тогава сте в реалния свят.

И днес най-много работят Великите Учители на миналото: Хермес, Орфей, Буда, Мойсей, самият Христос и апостолите. Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година може да добиете това, което по-рано не можеше да се добие за сто и за хиляда години.

Една сестра рече: *Учителю, Вие бяхте казали, че осем хиляди адепти ще се въплътят на Земята до края на този век.*

Тези адепти ще дадат нова насока на обществения, религиозния и семейния живот, както и на цялата култура. Всичко, досега съществуващо, ще се измени и ще се създаде нов, правилен живот, какъвто те разбират и познават. Взели са предвид всички мерки за тази реформа, с която ще изненадат света. И ще създадат новото човечество, каквото никой не е очаквал. Мъчениците от едно време днес идат на Земята – едни по закона на вселяването, а други чрез въплъщение.

Това, което ние проповядваме, ще се наложи в бъдеще. Има едни закони, по които най-лошите прояви ще се сменят с най-добри. Войната непременно ще се смени с друг процес, точно обратен – това е неизбежно. Хората виждат, че войната е несъвместима с живота, но не могат да намерят изходната форма, в която да пласират своите енергии. За нас въпросът е ясен, но за управляващите – не. Невъзможните неща сега ще бъдат възможни за бъдещите поколения.

Един брат попита: *Какво значат думите: „Оставете мъртвите да погребват мъртвите си?“*

Това значи, че трябва да се гради върху новото. В народа ще се създаде едно ново верую, което ще дойде в тези усилни времена. Работата на днешните общественици е

като дърво без корен, техните отживели идеи нищо не могат да донесат, друго трябва да се даде на новото поколение.

Един брат каза: *Българите да не повторят грешката на евреите, да отхвърлят новите идеи?*

Преди 2000 години условията бяха други, а днес е краят на века и тъмната завеса вече се вдига. Силата се дава на добрите, лошите губят своите сили и способности, един страх се вселява в тях. Свети Кирил и свети Методий работеха за България преди около 1100 години, а чак в наши дни почнаха да ги признават и почитат. Това е така, защото тогава Божествените идеи слизаха отгоре към физическия свят, България се намираше в инволюционния си период и тя също слизаше. Обаче сега България е в еволюционната си фаза и се издига нагоре. Тя е във вълната, която я издига, и понеже вълната на Учението на Бялото Братство слиза надолу към Земята, то тези две вълни ще се срещнат и насложат. Следователно по-скоро ще се приеме Учението от българите, тъй като става ускорение.

ПЛОДОВЕ НА ШЕСТАТА РАСА – СВОБОДА И РАЗБИРАТЕЛСТВО

Бяхме отишли с Учителя и няколко братя и сестри в зеленчуковата градина, за да поработим. Учителя прегледа и пчелите и като почивахме на полянката, Той каза:

Колко сме платили за този хубав ден? Как днес Слънцето изгря лъчезарно, как е ясно небето над нас, как се освежихме с утринните упражнения и какво по-хубаво от това? А можеше да бъде облачно и ветровито. Това показва, че ако вървим по Божията Любов, всичко ще бъде на добре.

Учителя взе една сламка, дълга около 10 см, и каза:

Ако един месец вдишвате, задържате и издишвате въздуха през тази сламка, то по този начин може да се лекувате. Това е за слабогърди при кашлица и за подобрене на гласа на певците. Задържането да трае 50 секунди, една минута, може и повече.

Една сестра попита: *Коя ще бъде отличителната черта на Шестата раса?*

Хората от Шестата раса ще бъдат като едно семейство, ще имат един ум и едно сърце. Те ще образуват едно общество и взаимоотношенията си ще копират от Природата. Ако им се пътува, ще тръгнат, няма да има никакъв застой. В който и град да отидат, ще работят два часа, тогава не ще се работи продължително, и пак ще поемат, накъдето пожелаят. В който и град да влязат, ще бъдат негов член, цялата Земя ще бъде като една кооперация. Шестата раса ще наложи Царството на Природата и тогава другите царства ще се подчинят. И в Писанието се казва: „Царствата на Земята ще станат царства на Господа Исуса Христа.“

Сега се образуват типове на Шестата раса, но по-напред вие ще бъдете кандидати за шестата подраса. От 100 души 25 са склонни към Черната лежа, 25 – към страната на Бялата лежа, а останалите 50 души сега са повече към страната на Черната лежа, но в края на краищата те ще бъдат на страната на Бялата лежа.

Висшите духове имат да мислят много повече, отколкото нас. Вселяването на напредналите същества е почнало, но става постепенно. Щом човек не създава препятствие, те се вселяват така, както светлината, а щом им препятства, тези същества се отклоняват. Когато човек усети блаженство, това е тяхното присъствие. Определено е в кои ще се вселят тези светли същества; всичко е определено.

Сега човек е наполовина животно и наполовина човек, а в бъдеще ще дойде съществото на Шестата раса и ще се съедини с него. Тогава ще работят двама души заедно, а пък животното ще бъде слуга. В Шестата раса Синове Божии ще се въплътят и едно ново човечество ще започне своето развитие. Които останат, ще останат. Синове Божии ще дойдат и ще се вселят в готовите души. Това е изливането на Духа и трябва едновременно разбиране и прилагане на Божествената наука. След като една голяма група висши същества се вселят или въплътят на Земята, ще почне усилен строеж на новия живот. Петата раса ще предаде управлението на Шестата, която не е слизала досега и е подготвила нови форми. Предците, които идат на Земята, ще се вселяват в готовите души. Предците не са участвали в грехопадението и са такава категория същества, за които е казано: „Бог създаде човека по Свой образ и подобие.“ А пък хората на Земята са тези, за които е казано: „Бог създаде Адам от пръст.“ Предците са носители на новото, досега не са се въплътявали, само тук-там е имало въплътяване от тях и те са изглеждали отвън като обикновени хора, но сега така ще се съединят с човека в човека, както някога човешката личност се съедини с животинското естество – и това ще донесе една велика Божествена култура на Земята. Напредналите души идат сега, за да разрушат остарелите кумири на хората и да уредят живота. Първата група от напреднали същества се вселява в 1945 г. Голяма група от светли същества ще се всели в 1975 г., защото тогава Бялото Братство ще предприеме вече важна акция за Делото Божие.

Бялото Братство ще вземе надмощие в света. Главното ядро на Шестата раса ще се състои именно от тези Бели братя, които ще дойдат отгоре. Разбира се, че ще има и от сегашните хора, които са готови. Избраните от всички народи ще преминат в Шестата раса и тогава вече ще може

да се говори за братство и Любов. Бялата раса е изразител на силата: тя твори параходи, аероплани и всякаква техника, но никога досега светът не е имал и такива разрушителни сили, както при тази раса. А Шестата раса е раса на сърцето и тя постепенно приготвя условията за побратимяване, туря основи и гради. Народите ще останат, Шестата раса ще им бъде глава, а те ще бъдат крака, ръце, стомах и пр. И в новата епоха ще има много народи, но Шестата раса ще бъде любимият син, както Йосиф бе любим син на Яков – и както Йосиф спаси Египет, така и Шестата раса ще спаси хората от погибел. Всички днешни мистични братства са центрове на Шестата раса, които остават в неизвестност, работят тайно и управляват целия свят, пръснати навсякъде по всички народи. На когото сърцето е милостиво, той е кандидат за новата раса – мекотата на сърцето е един от признаците. Петте раси имат пет различни понятия за Любавта. И Шестата раса, която ще дойде в бъдеще, ще има свършено ново разбиране за Любавта – тогава справедливостта ще решава въпросите между хората. Днес които не следват правия път, един друг се измъчват и един на друг си причиняват страдание, ето защо трябва да се работи върху съзнанието на хората: съвременните хора са запознати само с обикновените процеси на Природата, а има специални, особени моменти, когато по-висшите закони се проектират долу.

В славянството ще се роди Шестата подраса. Тя ще възникне по цялата Земя, но славянството ще бъде люлка. Земята ще бъде преустроена с оглед на Шестата раса. Бялата раса ще остави всичко в наследство на Шестата раса и готовите ще станат нейни членове. Днес е последният изпит, днес се дава последният кредит на бялата раса. При следващите времена расите под петата ще бъдат корени на дървото, бялата раса ще бъде дънер и клони, а Шестата – плодовете. Плодовете на Шестата раса ще бъдат свобода

и разбирателство между народите. Те ще бъдат едно стадо с един пастир и това няма да бъде по закон, но Любовта ще обедини народите.

В СЪНЯ НА НАВУХОДОНОСОР¹⁴

Трябваше да заживее в нас духът на новото, което иде. Учителя всякога държеше на духовно сближаване и колективност, затова и отдаваше голяма важност и на общото хранене; за целта въведе общи обяди, даже и общи закуски, а вечерите се правеха при тържествени случаи и при покани. След привършването на един обяд една сестра попита следното: „Кой ще бъде главният подтик за действие в Шестата раса?“

Любовта към Бога! Готовността да направиш добро подразбира Любов към Бога, съзнателно ходене в Неговия път и желание да Го познаеш. Синовете на Шестата раса упражняват влияние върху цялото човечество и нека всеки пожелае в себе си да стане нейно дете. За синовете на Шестата раса всичко е възможно, докато за синовете на петата раса всичко се постига с пушки, топове и насилие. Разликата между двете раси се състои в това, че докато петата се мъчи да установи ред и порядък в света чрез закони, то Шестата възстановява реда чрез Любов и свобода. Шестата раса ще приложи три неща: съвършена Любов към Бога, към ближния и към себе си. Любовта към Бога ще бъде мярка за всичко и по този начин ще се смекчат сърцата на хората и ще се избегне насилието. Защото всеки народ, който изтезава друг, създава нещастие за себе си. Понятието „избран народ“ днес се приема външно, а не вътрешно, и в това е цялата погрешка. Защото „избран народ“ са тези, които вършат Волята Божия, а тези, които вършат своята воля, създават злото. Когато

хората завършат своето развитие, ще почнат тепърва да живеят и ще влязат в такива връзки на Любов, които не са сънували.

В Шестата раса ще има подеи на еволюцията. Сега хората вървят по пътя на израждането, докато Шестата раса ще даде подтик и расите под нея ще се ползват от новото, само че по-ограничено, като старци. Всички хора на тъмнината и на удоволствията ще си заминат. Първото възкресение иде за Чадата Божии. Днес езическата култура върви паралелно с християнството, а и това, което се нарича християнство, не е качествено. Трябва да се разбере, че материализмът не е ново нещо. В съня на Навуходоносор, който бил изтълкуван от Даниила, се говори за статуята, чиито нозе са смес от глина и желязо, и това именно е днешната култура на петата раса, а камъкът, който ударил тази статуя и я разрушил, станал голям колкото планина. Този камък е Шестата раса, този камък е вълната на Любовта, която иде днес. Камъкът е хвърлен от Всемирното Бяло Братство.

Един брат попита дали хората на Шестата раса ще приличат по форма на сегашната.

Конят ще бъде същият, а ездачът – друг. Народите не могат да влязат в Шестата раса, преди да ликвидират със своята карма. И днешните страдания са ликвидация на натрупаната карма, за да се приготвят за новия живот, който иде на Земята. При тези страдания ще се отличи духовният човек, който е с отворена душа, който има открито лице и излъчва нещо от себе си. Писанието казва: „Лозето ще се вземе от тези, които го работеха, и ще се даде на други.“ Това значи, че лозето ще се вземе от бялата раса и ще се даде на Шестата. И бялата раса ще се научи да слугува на Шестата, която ще има връзка с другите раси и ще ги организира. Човекът на Шестата раса, като влезе в бялата, не

ще е от нея, защото ще е от светещите, но негова главна задача ще бъде да работи за духовното сплотяване.

Един брат попита: *След колко века ще се въдвори Шестата раса?*

Шестата раса сега се въдворява, но сме все още в самото начало на този процес и ще мине доста време само защото хората сами се спъват и не искат да се освободят от старото. Ако червеят не пожелае сам да се освободи от старата форма, не може да стане на пеперуда.

Хората са разделени на два вида: едни от тях са готови души и са пред прага на събуждането и главно върху тях ще се работи днес, а другите души, които явно не са готови за пробуждане, ще чакат да се работи върху повдигането им по време на Шестата раса с някои други нови методи. Защото и животът на Шестата раса ще има две страни: една външна страна – живот на илюзиите. Някои от членовете на Шестата раса до края на нейната епоха ще останат в това съзнание, като под „живот на илюзиите“ се разбират външните удобства, които ще съществуват тогава. И другата страна е вътрешният, реален живот, който се състои в пробуждане на душите, в обръщането им към Бога и в посаждане на Божествени семенца. Тази духовна работа с нейната същина ще бъде истинският живот на Шестата раса.

Една сестра запитва каква нова дарба ще има новата Шеста раса.

Те ще виждат отпред и отзад, в тях ще се развие шестото сетиво, а у човека са вложени дванадесет сетива, които чакат своето развитие. Засега е по-добре да не виждате хората чрез шестото сетиво, защото, ако се отвори то и погледнете по-надълбоко, ще се хванете за главата, ще ви бъде ясно какво мисли човекът, който стои до вас,

и може да се отвратите от най-близните си. Като мине опасното, като се изчисти съзнанието, чак тогава ще се отвори третото око.

В културата на Шестата раса хората няма да умират, както сега. Когато дойде време някой да си заминава, ще повика приятелите си, за да се сбогува, ще им каже: „Сбогом, ще стана невидим, ще се възнесе нагоре в пригответното за мен жилище“, и ще се дематериализира. Това ще бъде в по-далечното бъдеще.

Една раса, докато стигне до своя връх, идва в упадък. Упадъкът не е нищо друго, освен преминаване на енергията А в по-висша форма. Упадъкът на бялата раса е слизването А от арената, тя е стигнала до дъното и по-долу не може да отиде – ще почне да се повдига, но не точно тя, а нейното дете – Шестата раса.

Новият континент, който ще изникне от дъното на Тихия океан, ще бъде континент на Шестата раса. Сибир ще се съедини с новия континент като съставна част. Новият континент може да се съедини и с Америка, и със Сибир. И тогава Америка ще се разрасне откъм Тихия океан, където се явяват тук-там островчета, а те са върховете на бъдещите планини. Водата на Тихия океан ще залее някои от съвременните континенти, хората ще видят неща, които не са виждали, известни места ще потънат, а други ще се повдигнат над морско ниво.

Дълго време ще мине, догдето се уреди всичко. Трябва да стане преустройство във външните форми на Природата. Въздухът и светлината са Божествен порядък. Складираш ли ги някъде? Купуваш ли ги? И водата всички я имат на разположение. А един ден и хлябът ще се дава така, тъй както днес въздухът, светлината и водата.

Шестата раса ще дойде в нова форма, днес в бялата раса се приготвява това. И вече има типове от новата раса: с красиви, правилни форми. В големия салон висят две

картини „Архангел Михаил побеждава змея“ – едната е от Рафаел, а другата – от Гуидо Рени. Те са там, за да имате горе-долу понятие за типа на Шестата раса, тъй като лицето на Архангел Михаил в картините по красота наподобява този тип. Шестата раса ще има дълго съществуване, вие сте нейни кандидати. Напредналите души имат условия да минат в Шестата раса, където ще има по-добри условия за растеж. Днес има доста скъпоценни камъни, но трябва да дойде златар и да направи брошки.

ГОСПОД ЩЕ БЪДЕ ПОЗНАТ

Разговорът се подхвана, като една сестра изтъкна думите на Учителя от сутрешната лекция, където бе споменато, че човек е развил много малък брой от мозъчните си центрове.

Сега е така, но един ден ще бъде съвсем друго и няма да казваме: „Познай Господа!“, тъй като Господ ще бъде познат. Тогава всеки ще има един велик талант и като помолим някого да се изяви с нещо, той или ще изпее нещо много хубаво, или ще нарисува нещо много величествено. Ако е химик, ще направи някой велик опит. Ако е градинар, при тези думи ще каже: „Дай ми една портокалена семка“, ще я тури в едно джобурче и за двадесет минути ще излезе голямо дърво, ще завърже и ще даде плод, който градинарят веднага ще откъсне и ще разреже, за да ти го даде. След това пак ще махне с ръце и цялото това дърво ще се прибере, ще изчезне. Това ще бъде в бъдеще, а днес това се прави много рядко. Господ ще бъде познат!

Всинца сте кандидати за щастие и има какво да очаквате в бъдеще! А сега се нуждаете от насърчение, тъй като носите на гърба си тежки раници. Но когато се завърти колелото, няма да сте в това положение, в което се нами-

рате сега. Влезте в новия порядък и ще забравите за сиромашия, студ и страдания.

Трябва да живеем съобразно Божиите закони, съобразно Великия Божи план, който работи в нас. За всички хора Бог е предвидил такива блага, каквито умовете ни не са в състояние да схванат и каквито ние и не подозираме. Всичко на Земята е с определена програма. Колко продължително време рибата се е освобождавала от водата, но накрая е преминала във въздуха. Този живот ще се замени с един по-хубав, но всяко нещо идва със своето време. В сегашната си форма човек е ограничен за своята дейност, ала със следващата, която ще има, ще му се дадат по-големи възможности. Хората са скулптурни произведения, които все още не са завършени. Дето се казва, че Бог е направил човека по Свой образ и подобие, то този човек е горе и тепърва трябва да се реализира долу.

В бъдеще ще имате по-добри условия и тогава ще платите по друга причина – че нямате никакви страдания. Днес в едно семейство живеят по четирима-петима в една стая – ами това е ужасно положение. Христос казва: „Сега скръб имате, но после ще ви мине и ще се зарадвате.“ Затова усилвайте вярата си. Намирате се в една болница, лекари и сестри ви дават церове, обаче след това вие ще оздравеете. Това са все преходни състояния, докато влезете в Божествения свят. После ще ви срещнат вашите братя и сестри под арката с угощения и песни. Когато се връщате в Небето, Съществата ще желаят да посрещнат своя брат. И сега има поезия в живота. Ако хората бяха умни и вникваха в сюжета на живота, те щяха да забравят страданията си.

Някога човешката форма ще бъде прекрасна, но днес една пеперуда е облечена по-добре. Ние тепърва имаме да се облечем и да се разхубавим с лицето на Истината. Много рядко се срещат слънчеви типове. Всички светии

са слънчеви типове, а вие сте кандидати за слънчеви типове – имате богатство, но не сте все още негови наследници. Удари ли часът, ще ви кажат: „Елате, това богатство е ваше!“ Скоро ще изтекат годините: сега виждам, че сте едва 14-годишни, но след 7 вие ще бъдете въведени във владение на богатството си и ще можете да разполагате разумно с него.

Един брат попита: *На колка земни години трябва да се равняват тези седем години?*

За най-учените хора да се разбират на десет години, обаче колкото хората са по-неуки, толкова този период се продължава. Ако някой е с ума на мравката, има доста да чака. Ключовете на касата ви са загубени. Намерете ги, не бива да разчупвате касата. Някои хора са се домогнали до известни тайни, но тъй като те са чисти и абсолютно честни, мълчат и употребяват всичко за добро. Най-напред се образуват вътрешните блага, а после външните. Първо ще седиш и после ще ядеш плода.

Светът изисква време, за да се оправи. Човек е слязъл на Земята преди повече от 18 милиона години и още колко има да изкара. След още 18 милиона години той ще разбере много работи, после ще му трябват още други 18 милиона години, тогава ще бъде на друго място, ще има друга Месечина, може би светлината А ще бъде синя, хората ще ходят до нея и обратно, а и ще получават последни новини от Слънцето, от Марс, от Юпитер, от Венера и пр. Ако от Лондон може да се приеме една мисъл, то може да се установи радиосъобщение и със Слънцето, само че трябва да се разбира езика на светлината – светлината говори.

Нашата Слънчева система е в предградието на Вселенския град и влиза вече в една нова форма. Като се приближава все повече към центъра на Вселената, стават съществени преобразувания. Един ден ще влезем във връзка

с жителите на Слънцето. При Новата култура сутрин ще е възможно да се поразходиш за 1-2 часа на Слънцето, а после, хайде – все напред! Ще бъде, ще бъде, ще бъде! То е толкова хубаво, че си струва човек да живее. В Природата има голямо разнообразие, което самата тя приготвява безспирно. В бъдеще човешкият организъм ще се измени – ще се префини и ще бъдат напълно възможни тези пътувания. Днес постоянно ни идат на гости представители от Слънцето. Ангелите могат да пътуват с бързина, много по-голяма от бързината на светлината. Когато някой ангел ще те вземе да те поразходи из небесните пространства – от слънчева система в слънчева система, ще бъде приятно. В човека са складирани несметни богатства, които той не подозира. Човекът е кандидат за ангел. Днес той се тревожи за малки работи, но го чака велико бъдеще. И като се разчупи черупката, ще се разкрие ценното в него. Да, вие сте кандидати за прелитане до Месечината и другите небесни тела. Сведенборг¹⁵ е ходил на Юпитер и на другите планети.

Новият човек, който сега се създава, наричам Човек на светлината. Когато старият строй се замени с такъв правилен и разумен строй, съгласуван с Божиите закони, тогава ще се роди и този нов човек. И тогава вашите тела няма да са тъй тежки – едва сега се отваря една велика перспектива за вас. Защо трябва да се стремим към съвършенство? За да разберем какво нещо е Космосът. Засега хората имат смътно понятие за него, даже за Земята нямат ясна представа.

Адептите и напредналите същества, които днес живеят на Земята, посещават Слънцето и се радват на неговия красив живот. Топлината на Слънцето е отвън и никоя енергия не може да се сравни с онази, която е отвътре. Светлината и топлината, които то ни праща, при слизането си намаляват по сила много пъти, трансформират се. Ако

вашата мисъл е на място, то вие ще се носите из въздуха така, както ходите по Земята. В бъдеще не ще има нужда да се вдига шум с аероплан, защото човек ще хвърка, когато си пожелае. Един ден житото ще бъде голямо дърво – ще си откъснеш няколко плода, за да ги изядеш; хлябът ще бъде опечен по дърветата, а сега пътят му е дълъг. Писанието казва: „Ще създам ново сърце и ще напиша закона Си на него.“ Ново сърце, нов език, ново небе и земя – всичко Господ ще направи все ново и нищо старо няма да остане. Един ден димът в градовете ще се прекрати, ще се използва само електричество. Въглищата внасят дисхармония – горенето на каменни въглища освободи низшите духове, които са живели преди потопа, и това влияе вредно на културата; с употребяването им се понижава човешкият характер, хората изгубват своя мир, а и градовете стават нечисти и черни. А колко е хубаво въздухът да е чист! В горните атмосферни слоеве има цял океан от електричество и ще дойде време да се използва – тогава ще се подобрят условията на живот, но днес това още не се допуска, понеже хората ще злоупотребят с тази енергия. И все пак тези милиарди тонове каменни въглища са напластени отдавна в земните пластове, за да се употребят, значи е било предвидено, че ще трябва на хората топлина и те ще ги изкопават и употребяват дотогава, докато не се запознаят с атмосферното електричество. След време това електричество ще се привлича със специална антена към Земята и когато почне да се използва, тогава чрез техника ще се добиват светлина, топлина и други енергии. По този начин ще си починат и горите, иначе с този темп на изсичане няма да оцелеят, а растителността е необходима за плодородието, за обмяната и за още много други неща.

Хората трябва да изградят колективност. Злото произтича от това, че няма колективен труд. У всички хора трябва да се породи съзнание да работят с еднакъв честен

интензитет и тогава на всекиго ще се събере труд едва по два часа на ден и ще има доста време той да се занимава с духовни дела. Хората не знаят как да работят, днес те не прекъсват 8-9 часа усилен физически труд, а това е много. Два часа физически труд за всеки, независимо от професията, е добре. Днес ученият пише нещо и счита за унижение да работи на полето, но не знае какво богатство се крие там. Останалото време трябва да се посвети за нуждите на духа: музика, наука, развитие на дарбите. Светът механически не може да се поправи. Природата казва: „Човече, не ти трябва много работа, само два часа физически труд са достатъчни.“ За добиване на храна са необходими два часа на ден. Когато всички хора станат добри и умни, тогава благата ще бъдат общи. А сега всички работят поотделно. При развитие на колективността няма да има недоимък и животът ще бъде по-сносен. Сега народите се въоръжават и толкова милиарди отиват нахалост, но когато хората заживеят братски, тези средства ще ги изразходват за свои удобства.

В бъдеще всеки ще има по две стаи и кухня, готвенето ще бъде улеснено – плодоядството ще бъде основен хранителен режим и ще има достатъчно време за духовна работа. В бъдеще ще има и нов начин за възпелтяване на хората на Земята. Начинът на възпелтяване ще мине през няколко фази и в по-далечно бъдеще човек ще се самовъзпелтчава.

Когато хората станат праведни и не съгрешават, ще има умерен климат. Не ще има никакви месоядни животни. Няма да ги има и тези противоречия, които са сега, тогава и паразитите ще изчезнат. В новия живот хората ще бъдат над болестта. При Шестата раса няма да има болници, съдилища, затвори. В бъдеще ще бутнеш един бутон и ще видиш на филм как са живели хората, какъв е бил животът на Земята преди милиони години. Ще се про-

жектират Акашовите записи¹⁶. Сега всичко се филмира, та когато станете по-големи, ще имате нагледно учение. Ще ви покажат как се е образувала цялата Слънчева система. Сега в Слънчевата система се формира една нова планета и всички пертурбации, които стават, се дължат на нея. Тя е още прозрачна.

ВТОРАТА ОКТАВА НА ЦВЕТОВЕТЕ

Беше мека привечер, Учителя слезе от горницата, а ние се събрахме около Него на площадката пред приемната Му. В една от последните лекции Той бе споменал, че днешното човечество образува нова мрежа за възприемане на новите лъчи на светлината, за да се ползва духовно от тях, и ние го помолихме да ни каже още нещо по този въпрос.

Има и известна светлина, която минава, без да се схваща от организма. Именно сега ще се образуват в човека специфични органи, една мрежица, с която да се улавят новите лъчи на светлината. Който има такава мрежица, е от новите, а който няма, е от старите. Без да възприемаме новата светлина, и новата мисъл не може да дойде. Обикновената светлина и животните я имат. Малко са хората, които имат ясна представа за цветовете. Обаче образува ли се мрежа за тази енергия, ще бъде възможно да се възприема и втората октава на цветовете. Трябва да се знае, че има механически, органически и психически трептения на светлината. За новата светлина трябва да бъдем готови, старата светлина ще стане слугиня на новата.

Дотук всичко е теория, а на вас ви трябва нещо реално – да почнете да възприемате новата светлина. Ако се отворят очите на човека, той ще види, че във въздуха има

чудни работи. А ние, като погледнем, не виждаме нищо в него, струва ни се, че той е прозрачен. Но почнем ли да възприемаме новата светлина, ще видим и един съвсем нов свят. Някой път човек вижда цветя, китни долини и пр. Всъщност той вижда част от царството, което е скрито от погледа. Има един Невидим свят, в който се движим и който ни обкръжава. Проглеждането към Невидимия свят ще дойде и това е въпрос само на време. С последните открития в науката вече се приближаваме до него. Трябва не само да се философства, но да има едно реално общение с Невидимия свят. Като настане времето, човек ще го вижда, а сега трябва да изучи това, което е на Земята.

В бъдеще всеки лъч, който влиза в очите ви при изгрев, ще ви говори. Светлината ще ви говори. Водата ще ви говори. Вятърът ще ви говори. Наоколо ще чувате мек и хубав говор, който никога не сте слушали. Едно цвете ще ти кимне: „Добре дошъл, братко.“ Хората мислят, че познават живота, но те едва са надзърнали в него. Като погледна небето, казвам: „Какви безгранични възможности е поставил Бог за онези, които Го любят!“ Погледнеш ли небето, ще видиш всички възможности, които то крие в себе си – всички тези светове над теб. Съзираш една малка мъглявина, а тя е един свят като нашата Вселена.

Днес човек, като отиде в другия свят и се върне, не помни, но в бъдеще ще помни. Този общ процес не може да се ускори, защото много хора са закъснели, но всеки сам за себе си може да го ускори. Закъснелите ще останат за друга вълна. Бъдещето ще предостави реално общение на хората с Невидимия свят. Съществата от Невидимия свят са облечени с такива хубави облекла, каквито не сте виждали в живота си.

Една сестра попита кога ще дойде време да вършим чрез музиката чудеса и магически действия.

Това може да стане след два часа, след един месец, след една, сто, хиляда години, след един милион години, след един милиард години.

КАКВО УЧЕНИЕ ИМАТЕ

Намирахме се в приемната и една сестра попита Учителя кое е характерното за духа, който трябва да царува на Изгрева.

Тук, в Братството, нямаше никакви правила и някои казваха за Изгрева, че е много свободен. Ако ние доброволно не си наложим ограничение, то ще дойде отвън, за да ни се наложи. Една аналогия: ако сам не си наложиш ограничение в яденето и пиенето, лекарите ще дойдат да те ограничат и да ти кажат точно какво, как и колко да ядеш, и тогава ще бъде по-зле.

Аз ви проповядвам за онази Велика безсмъртна Любов, която ще въведе Братството такова, каквото никога не е съществувало в света. Там, където дадох добър прием на богомилите, те оставиха своето благословение. Те минаха чак в Англия като квакери. Някои казват, че богомилите станали причина да пропадне България. Не, те всякога се явяват, за да ви спасят. Новото в света ще даде друго направление на хората. Едно учение може да има силата на вино, което за няколко часа да опие човека, но това е опивателно средство. Ние не говорим за опивателни средства, а за същинската храна, която подкрепя живота. Кривото стои в това, че всеки търси своето лично щастие.

Христос казва: „Много имам да ви говоря, но сега не можете да носите.“ И днес заявяват, че това, което говоря, го няма в Евангелието, а пък там е подчертано, че има още много неща да се изрекат. И именно защото го няма в Евангелието, затова и се казва. Имайте понятие за онзи

непреривен процес, в който Бог се проявява. Ако имате това съзнание, ще получите смирение в душата си. Учителите не са в стълкновение един с друг, а работят заедно. Важно е не само това, което Бог е говорил едно време, но и това, което днес изявява. Трябва да слушаме гласа Божий, Който сега говори в нас. Христос каза толкова много работи! Защо не записаха всичко, което изрече? – Защото не бяха готови. И днес ние разкриваме онова от Христа, което не записаха. Казано е, че ако се напише всичко, което Христос е казал, целият свят не може да побере книгите – всичко произтича от един извор. Божественото учение се дава на хората във всички векове. То иде само от Бога и Христос донесе Божественото.

Този, който чете беседите, прилича на червей; като ги проучи, прилича на пеперуда; а когато ги приложи – на човек.

Сега има пресяване и идат тук достойните. А като дойдат добрите условия, тогава ще дойдат всички. Трябва да се свържем с всички нови течения, например с такива като въздържатели, есперантисти, вегетарианци. Всички те ще станат проводници на Божественото. За Изгрева са подходящи хора, които мислят за общото добро, за Бога, за цялото човечество, а които мислят само как да уредят своите работи, нека да идат в света, не им е мястото тук. Който работи за Бога, който изпълнява Волята Му, като работи за общото добро, Бог ще уреди и неговите работи. А който казва, че не го обичат и че никой не го зачита, неговите работи не са уредени, той не е за Изгрева, не е за Божествена работа. Онзи човек, който иска да уреди своите лични работи и се занимава само с ядене и пиене, той е като животно. А друг някой е ценен като скъпоценен камък, но е неплоден, нищо не работи, не принася плод. Онзи, който мисли и работи за общото добро, е човек. Не гледайте недостатъците на хората, всичко отрицателно

в тях не го споменавайте, покрийте го, защото колкото повече го бъркате, то толкова повече се увеличава. Изтъквайте хубавите работи и работете да се въдворят тук Любовта, светлината, свободата. Ако Изгрева се изпълни със светлина, то паразити не могат да живеят, те ще се преобразят.

Толкова години ни хулят: „Тези хора, дето са горе на Изгрева, развратиха народа!“ Защо виждат лошото в нас? Ние сме огледало и като погледнат нас, виждат себе си. Молете се за онзи, който може да се обърне и да приложи Божественото учение. Можете да се молите за едно житно зрънце, което може да израсне, но не и за едно пясъчно зрънце. Новите хора ни разбират, но старите – не. Новото учение не може да се тури в стари мехове, несъвместимо е със старите разбирания. Да се отречеш от стария живот или да съблечеш старите си дрехи и да облечеш нови означава самоотричане.

За някого казват, че влязъл в Братството и е излязъл от него. Това е едно механическо разбиране, защото който е излязъл, той не е и влязъл. Ако хората могат да намерят Бога, могат да намерят и нас. Но ако не намерят Бога, не могат да намерят и нас. Кажете им, че нашето общество е най-голямо. Всяка година ние имаме по 35 милиона нови – всеки човек, който заминава за другия свят, е вече наш; по 35 милиона растем всяка година. Преди време един господин дойде и ми каза: „Нещо вътре в мен ме тика да посетя Изгрева и да Ви слушам“ – отгоре го карат. Нашето Братство е по целия свят. Всички, които мислят, чувстват и постъпват еднакво, както Бялото Братство, са от него, макар и да нямаме външна връзка с тях. Новото учение е за всички народи, то не е нещо национално. Националните идеи са модни увлечения, националното съзнание трябва да се посвие. В бъдеще всички течения ще прегърнат Новото учение, иначе животът им няма да има смисъл.

Мнозина виждат, че в окултния ученик има нещо повече и затова, когато той влезе някъде, разпитват го: „Какво Учение имате?“ Важно е това, което човек твърди, да бъде съобразно с Природата, а не да е приемливо само защото е наше. Впрочем ние сме дегизирани и светът не ни познава. Ако ни познаваше, щеше да иска да ни изтреби, както в миналото. А ние сме пратени от Невидимия свят да работим за Бога тихо, безмълвно. Ние сме носители на светлината: ще им светнем, ще им покажем пътя и ще си отминем, без да знаят кои сме. Набожните във време на Христа отричаха Христа. И сега набожните отричат Божественото. Това, което се говори, трябва да се провери, и като се провери, трябва да се приеме, ако тези мисли могат да внесат Любов, Мъдрост и Истина.

На Изгрева има братя и сестри, които идват отвън и правят нежелателни работи: те не са за тук, а са дошли. Веднъж един ми каза: „Как търпиш всичко това? Постегни тези хора!“ Отвърнах му: „Бог търпи бодили, тръни. И аз ще потърпя, присаждам ги.“ Новото учение е опасно, понеже за него няма граници – то руши всички прегради. Като се пробуди душата, на какви работи е способна! И нищо не може да я спре.

На Изгрева няма нужда всички да са светии, но важното е да имат стремеж да вървят еднакво нагоре към планината. Мисълта трябва да се впрегне като мощна сила, за да бъде проводник на Божественото. Някога богомилите влязоха в ненужна борба с българските боляри и се оцапаха. Като влезем в пряка борба с лошите хора и им кажем „разбойник“ и пр., те хвърлят кал и ти хвърляш и така човек се цапа. Казвам и на другите да не влизат в бой с Бялото Братство, понеже Белите братя не са от тези, които умират и които могат да се победят. Щом им се противопоставяте, ще понесете последствията. Защото какво ли могат да направят четири лодки, ако излязат насреща

на един презокеански параход и му кажат: „Стой!“ Обаче Мойсей вдигна тоягата и бурята дойде – Бялото Братство разполага със сила. Природата не е мека, досега е употребявала най-нежните, най-слабите сили, но ние не знаем какво е скрила; има нещо, което е скрила.

Да ни кръщават с разни имена е едно, но какво всъщност сме ние, е съвсем друго. Не сме секта – ние сме Цялото, в което всички секти живеят. Тъй че, ако на нас ни е добре, и на тях ще им бъде добре. Никой не може да спре събранията, от неразбиране можем да разсъждаваме иначе, но как ще спрем Слънцето? Мислим, че ние правим тези събрания. Духовете ги правят. Бог е, Който събира хората и Който ги разпръсква. Не сме ние, които можем да ги съберем и да ги разпръснем. Учението на Всемирното Бяло Братство е най-свободното учение. Всеки иде със заложбите, които са вложени в него, и с мисията, която е възложена преди раждането му. Тук, на Изгрева, никой няма да съди. В областта на Любовта няма нужда от съдии, стражари и закони, понеже нямаме изпълнителна власт, нямаме никакви кредити за такива служби.

Една сестра попита кога ще се проявим и ние.

Сега можете да се проявявате постепенно, както се проявява един извор: пробие и отначало тече капка по капка, а после се засилва. Всинца сте вече готови. Вземете ли думата, тогава ще се научите как и какво да говорите. Всякога човек може да бъде готов, не се иска много – отпусни ли се отвътре, отвсякъде ще го викат. Но искам да видя образец във вас. Никога външни мъчности, гонения и опасности не могат да повредят едно общество; всякога опасността е вътре в самото него, когато няма връзка на членовете му с Бога и когато те не са с дълбок идеен живот.

По отношение на клеветите против нас отгоре ще се приложи законът: за всяка празна дума ще се даде ответ.

Хората те укоряват, понеже отначало са си съставили лошо мнение за теб, но после, щом видят истината, ще те въздигнат; това е за предпочитане на Земята, вместо първо да ви превъзнасят за светии, а после да ви смаяват. Ние в Братството започнахме с укори от света. Властта и духовенството се отнесоха към нас по един негативен начин, но пък иначе щяха да навлязат неготови души, докато сега те имат страх за собствената си кожа и при нас ще влязат само смели хора.

Новото учение се отличава с поезия и музика. Когато излагаме новите идеи, няма да говорим за държава и власт, а ще изнасяме мисли само за Божественото. Какво искаме ние? Ето какво: ние сме за Царството Божие и за Неговата Правда – да слязат на Земята, както са горе на Небето. Това е Учение за всички хора и то им носи живот. Новото учение издава благоухание. Някои питат в какво се състои Новото учение? В следното: да любиш, без да разлюбваш, да учиш, без да се заблуждаваш, и да освобождаваш, без да се ограничаваш.

Трябва да се направи корекция на правилата в индийските книги, понеже те са изнесени съобразно инволюцията на човечеството. Днес се говори съобразно еволюцията на човечеството и много наши идеи ги приеха веднага в света. Например да не се късат цветя, да се употребява топла вода, туризъм. Някои туристи, като посетят хижа „Мусала“, стават рано, за да посрещат слънчевия изгрев от върха, и смятат, че нищо няма да разберат от качването си там, ако не са в ранните часове на връх Мусала. В много държави вече практикуват сутрешните гимнастики, които ние правим. Европа е отзивчива към нашите идеи и бързо ги приема. Дето е Истината, там е силата – новите идеи се разпространяват и се възприемат през пространството, по въздуха. И мнозина вече заявяват, че са склонни към тези идеи. Нашите братя и сестри се познават, ходят смело и

изправено, имат и друг израз в лицето – любовното лице се познава.

Хората ни посещават на Изгрева всеки ден и особено в неделя. И идват по свой почин. Нашата мисъл ги привлича и чувстват, че тук има нещо ново, нещо особено.

Ни най-малко не съм съгласен да се строи на Изгрева така, както сега. Казах да се купи земя и да се направят две здания, извити в два полукръга, ориентирани срещу-положно, но вие прибързахте и на тяхно място си направихте малки дървени къщи. Иначе щеше да има доста широк двор с градина и при едно общо отопление в сградите щеше да се направи икономия, а и така щеше да бъде по-хигиенично. За да се направи един малък опит с такова строителство, трябват 25 милиона лева златни или 750 милиона лева. За да се застъпят тук всички науки и изкуства, необходими са музикални салони, ателиета, лаборатории и една обсерватория за наблюдение на небето с метеорологическа станция – това ще бъде образец. За целта ни трябват най-малко хиляда декара земя, насадена с овощни дървета, като част от нея да се употреби и за малко земеделие и пчеларство. Такъв опит може да се реализира и някъде другаде. Но ако направим този опит днес, то държавата може да ни подозира – трябва едно общество на свободни хора. Изгрева е много широко понятие, може да се реализира там, където има условия. За духовни колонии нека да се избират хубави места на Земята и да се строят малки общежития, но без заем. Погрешка е, че едни уповават само на физическото, други – само на духовното, а трети – само на умственото, а трябва едновременно да работим с физическото, духовното и умственото тяло.

Ако не се повдигаше противодействие против нас, съдбата на българския народ щеше да бъде по-добра. Някои кръгове се опитват да противодействат.

Една сестра запита как да проучваме беседите и лекциите.

Беседите и лекциите и изобщо всички свещени текстове трябва да се четат с молитва и размишление. Проучвайте беседите и лекциите, все още много методи не са приложени и мнозина имат пропуск, а така напред не може да се върви. Четенето не може да ни ползва, ако не се приложи – механичното разбиране ограничава човека. Утринните слова са за мистичните души. Утринните слова са за вътрешната Школа, само за онези, които искат да получат посвещение. Те са разяснение на основните места. Всякога на голямото зло Бог дава голямо противодействие. Например при пречките, които имаме сега, тази сутрин Бог даде силно Утринно слово.

Най-първо трябва да се изучава животът на Христа, на пророците и великите хора. По този начин човек си приготвява условия, за да може да изучи езика на ангелите. Той трябва да влезе във връзка с жителите на онзи свят и постепенно ще може да научи езика на ангелите.

Каквото става тук, на Изгрева, то се отразява на света. Всичко, каквото изработим тук, светът ще го приложи, затова трябва да бъдем внимателни, да бъдем искрени и изпълнителни.

Ако имате хармония, това ще се отрази на света.

С ВИСОЧИНАТА НА МОНТ ЕВЕРЕСТ

Един брат попита дали сме били в друго прераждане богомили.

Да, разбира се, но по-важно е какво трябва да правим днес. Защо да се занимава човек със своето минало, когато по-добро от това, да се използва епохата, няма. В миналото всички сме били заедно; всички, които са в Братството, са

роднини: някои са били родители и деца, други – братя и сестри, а трети – първи или втори братовчеди. Тези, които са били по-близки роднини, сега повече се обичат, а които са били по-далечни, по-малко се и търсят, но все се считат близки. Преди месец една сестра от Бургас дойде за пръв път на Изгрева и ми я представиха: „Ето една нова сестра.“ Аз казах: „Тя не е нова, но сега се е сетила да дойде да види старите си познати.“

Когато един излезе от Братството и се отклони в светския път, може да си мисли, че може да влезе обратно, когато поиска, обаче това не е така, защото един лист, капнал от дървото, може ли пак да се върне и да се развива? Не, този лист трябва да изгние, да се изсмуче от корените и след това пак да покара. Също така и човек, който се е откъснал от Братството, не може да влезе в новия живот сега и трябва да чака друго време.

Изгрева е с най-хубави влияния, тук имаме и красива обстановка, Бог е задържал доброто за добрите хора.

Една сестра сподели, че често са я запитвали какво нещо са раят и адът, но тя не знаела как да отговаря.

Вие им кажете: „Ад не знаем какво нещо е, но Рая го знаем, защото живеем в него. Ако обичате, елате и вие, за да проверите.“ Изгревът в духовно отношение се сравнява с височината на Монт Еверест – тук витаят същите същества, както там, и той е врата към Агарта¹⁷. В салона, в който се намираме, всеки да слуша тихо и спокойно и да не спира погледа си на другите, а да се вгълби.

Един брат, ръководител на Братството в провинциален град, попита: „Ако искат списък на членовете на Братството, дали да дадем такъв?“

Кажете им, че изобщо нямаме никакви списъци, по-неже хората, които посещават беседите, нямат никакъв

ангажимент и не са дали никакво обещание. Всеки е свободен да има каквито иска убеждения и не могат да са ангажирани другите с тези убеждения, които имаме ние.

Кои са наши? Всички хора, които живеят добре, са все наши членове. По целия свят всички хора, които живеят добър живот, са наши членове. Всички хора, които живеят природосъобразно и които желаят да живеят съгласно божии дарби, които има човек, са все наши членове.

Един селянин, продавач на картофи, казал на една наша сестра: „Заради вас Господ ни търпи и ни дава живот и блага.“ Този селянин е прозрял истината. Човекът, който е в Братството, не е дошъл за материални изгоди, а търпи несгоди, за да служи на Бога. Той на никого да не се оплаква. Щом служи на Бога, ще се подобри положението му: то почва зле, но свършва добре. Тук, на Изгрева, сме на фронта и трябва будност. Гранати се сипят върху нас, могат и да отнесат човека.

Веднъж вървахме с един брат от Русе към село Свирчовица и по пътя изпяхме песента „Напред да ходим смело“. Когато стигнахме до думите „И в бездната да слезем, хоругви да поставим и падналите братя от мъка да избавим“, попитах брата колцина от нашите приятели са готови да изпълнят този стих. Братът ми каза, че вярвал да има 30-50 души, които могат да направят това. Отвърнах му: „Само 4-5 души, и то трябва да им дам по един ангел, който да ги придружава и да ги пази, за да слязат в бездната и да помогнат на падналите братя. Само 4-5 души ще са смели да слязат в бездната.“

ПОБЕДАТА Е НА НАША СТРАНА

В началото на септември 1928 г. няколко братя и сестри бяха приети от Учителя и стана въпрос за забраната на Събора през август същата година.

Със забраната на Събора, с пречките, които слагат пред това Ново учение, подпушват Божественото благословение и настъпи суша. А и колкото пъти имаше възможност да завали дъжд, те веднага прибавяха преграда. С тази забрана на Събора повикаха при себе си по-скоро онова, което щеше да стане, ускориha събитията. Ще дойдат разни катаклизми.

Ние сме с Бога и победата е на наша страна. Кога не са били преследвани новите течения? Най-лошите хора в Братството са по-добри, отколкото добрите в света.

Една сестра каза, че „Родна защита“ и други организации мислели да се разправят с Изгрева.

Преди да се справят с нас, с тях ще се справят. В бъдеще учениците на Бялото Братство от тук ще се родят в Русия, в Кавказ, и там ще работят.

Стана въпрос как да се четат беседите и лекциите. Учителя каза:

Неведнъж съм споменавал, че четенето на свещени текстове трябва да се съпровожда с молитва и размишление. Размишлението е ефикасен метод и е употребявано от дълбока древност. В епохата на Христа и на Йоан Кръстител зад тях стояха 4 000 есеи¹⁸, които бяха техен тил. Когато излязат десет души да работят на Божията нива, зад тях трябва да има най-малко сто, които с молитвите си да бъдат тил. И един Учител, като работи, има тил, който го подкрепя с молитва. Апостолите на Христа са преродени пророци. Исая бе пророк и поет. Пророците са се учили при есеите, които са ги подкрепяли и са били техен тил. Есеите са се намирали във връзка с една друга мистична школа; терапевтите¹⁹ в Египет са все клон на тази мистична школа.

Всички първи християни са ставали много рано да се молят, в 4 часа са били вече на крак. Богомилите също са посрещали Слънцето – това е традиция на Всемирното Бяло Братство. То е посещавало всички народи, било е във Вавилон, в Асирия, в Египет, в Палестина. Сега Бялото Братство е в европейските народи. В бялата раса има хора и от червената, и от черната раса и всеки заема такава служба, каквато му подхожда. Централата на Всемирното Бяло Братство първо е била в Атлантида, откъдето се пренася в Египет и после от Египет – в Хималаите, които са по-нова формация. Африка и Азия някога са били свързани, но се разделят на два континента. От Хималаите се прашат клонове в разните народи.

Иде духовен глад, а вие вече сте подготвени за онези дни, когато ще трябва да се подпомогне светът с нови идеи. И как ще ви търсят тогава, как ще ви търсят!

КОЙТО Е ДАЛ ПОВЕЧЕ, СЕ СЧИТА ЗА ПОБЕДИТЕЛ

Няколко братя бяха приети от Учителя и стана въпрос за новото, което иде.

По какво се отличава новото от старото? При новото светлината постоянно се увеличава и става все по-ясно и приятно, докато при старото светлината постоянно намалява, смрачава се и става все по-тъмно. Новото е това, при което топлината постоянно се увеличава, докато при старото тя постоянно намалява. Новото се отличава с това, че при него всичко се подновява, а при старото всичко изсъхва, остарява и се изхабява. Новото е това, което носи младост и живот, а при старото всичко се обезсилва и отпада.

Новото дойде в Палестина между евреите и не го приеха, и изгубиха условията, докато онези народи, които го приеха, се повдигнаха.

Един ден хората ще влизат във война по следния начин: няма да бомбардират с бомби, но ще пускат от аероплани дрехи, хубави книги и разни други подаръци и тогава този, който е дал повече, ще се счита за победител. После ще си подадат ръка и ще кажат: „Втори път пак ще воюваме.“ Бог, който е в нас, ни учи. Понеже Бог живее във всички хора, то трябва да се дадат блага на всекиго преизобилно, а не скържаво. Всеки да има достатъчно, за да се ползва от Божиите блага – това значи приложение на справедливостта. Човек, който може да люби, е победил, а човек, който не може да люби, е победен. Който е намерил Любовта, Мъдростта, Истината, Живота, Знанието и Свободата, е победил. Някои мислят, че онова, което нося, ще разруши всичко, а пък то в сегашния живот има разрушение. Ние само идем да стопим снега в света и всичко онова, което Бог е създал, да цъфне и да даде своя плод. Да се прояви Бог с всичката Своя слава и всички хора да Го познаят е нашата цел, защото това, на което плодовете зреят, е Божествено. Един ден ще имаме една специална книга, в която ще се определи какво нещо е Любовта, какво нещо е Мъдростта и какво нещо е Истината.

Отначало човек нека да се облича с новите си дрехи само в неделя, но после да свикне да е с тях и когато работи. Най-сетне той ще се научи да носи новото всеки ден, вече напълно убеден, че новото е по-хубаво от старото. Най-първо новото трябва да се внесе в семейството – оттам трябва да се започне. Като се внесе Любовта в семейството, после тя ще се разшири към обществото, от обществото – към народа, от народа – към човечеството, докато се постигне Любов към Цялото, т.е. към Бога.

ЩЕ СЕВДИГНЕМ МАЛКО ПО-ВИСОКО

Веднъж на Петровден, вече надвечер, трима братя се разхождаха с Учителя в братската градина и се подхвана разговор. Един от братята попита: „Зад кой народ стои Бялата ложа и зад кой – черната?“

Примесени са. Сега се ликвидира кармата. Това, което днес става, никога досега не е било. Наближава изпълнението на 12-а глава от Даниил, там се казва на Даниил: „Ще дойдеш в реда си.“ Всички пророци говорят за сегашните времена. Въплътяването е бавен процес и се изисква по-дълго време, а чрез вселяване се ускорява процесът и като дойдат напредналите светли духове, всички онези хора, които вдигат шум, ще млъкнат. Грозната мома трябва да се препоръча с много дрехи и скъпоценности, а красивата мома със скромни дрехи и без скъпоценности се препоръчва. България ще играе роля за разпространението на новите идеи.

Разумната Природа прави неща, които изглеждат невъзможни за човека. Например тя може да излее дъжд на разстояние 50-60 км, а човек за колко време може да полее такова пространство. Там, дето наглед няма Провидение, там е то. В Природата съществува Провидение. Където е необходимо, там действа Провидението и не действа там, където не е необходимо. Например трябва ти пет лева и Провидението ще ти ги даде, но поискаш ли хиляда, то няма да ти ги даде. В Природата има изобилие, но в нея не се позволява разточителност.

Бог рече: „Ще им отнема каменното сърце и ще им дам плътско сърце и ще Ме познаят от малък до голям.“ Става преустройство в материята на цялата Земя, внасят се нови

елементи в човека и на планетата; от Слънцето иде нещо ново. Всеки народ, който не работи за идването на Царството Божие, ще страда. Светът е създаден за бъдещите хора, които идат. Когато светлите същества се проявят, светът ще се уреди и в техните години ще има изобилие, ще има умерен климат и ще се забравят земетресенията, градушките. И лошите хора ще се стопят като сняг, а добрите ще растат като малки семенца.

Знаете ли защо страдаха мъчениците? Тези, които ги мъчеха, бяха мъчени от тях в миналото. А мъчениците, като претърпяха мъчението, ликвидираха с кармата си. Черната ложка иска да разруши сегашната култура и хората да почнат пак наново. Стане ли това, човечеството ще се приспи за хиляди години и после ще почне наново. Докато Бялата ложка не иска да се разрушава сегашната култура и да се приспива човешкото съзнание, но то да просветне. Сега е голямата борба между Черната и Бялата ложка. Сега иде конникът с белия кон и ще върже змея с вериги, за да стане Волята Божия. И като се ограничи змеят, той ще разбере, че си е превишил правата.

Ницше²⁰ показва опитността, през която ще премине Германия. Той иска свръхчовек, който да се наложи като божество със сила; нацизмът е Ницшева идея. А благото трябва да бъде благо за всички – това е Божествен принцип.

Всяко добро принася полза и на растителното, и на минералното царство, навсякъде. Една добра постъпка се отразява и на водите, и на светлината, и на въздуха. Направиш ли добро, ти вече се ползваш. Всички, които се възплътяват на Земята, трябва да имат условия да проявят своите дарби. Обществото трябва да им даде всички условия да развият дарбите си. Например този, който има дарба за художник, обществото трябва да му даде условия

да развие своята дарба. Така ще бъде в новото общество. Щом се приеме Любовта, всички въпроси моментално се разрешават. В новия живот Любовта ще управлява. Всички недоразумения между хората произтичат от безлюбие. Днес хората се мъчат и се трудят, но не работят, защото нямат подтик. Разрешението на социалния въпрос е в Любовта. Не обяснявай какво нещо е Любовта, тя сама себе си обяснява. Как ще ти обясня, че захарта е сладка. Стига да я опиташ и ще узнаеш. Ние говорим за един порядък, който ще има съвсем друга основа. Любовта е подтик в живота, Мъдростта е подтик в човешкия ум, а Истината е подтик в човешката душа. Истината има отношение към физическия свят, към Земята. Гладен си и ти давам хляб; внасянето на справедливостта в живота – това е израз на Истината.

Ако ние следвахме Божия път, щяхме да се ползваме от слънчевата светлина, от въздуха. Те съдържат мощни енергии, които остават неизползвани, понеже не сме възприемчиви към тях.

Върху Земята ще има един нов пласт. Ние ще се дигнем малко по-високо, а старите хора ще живеят на долния пласт. На Земята има места, които хората не виждат и учените хора не ги знаят, но там ще живеят новите хора.

ПОСАДИ БОЖЕСТВЕНАТА СЕМКА

Една сестра от провинцията, която бе на посещение при Учителя, каза: „Много ми е мъчно, дето не мога да присъствам, когато Вие изнасяте беседите и лекциите. Има ли начин, по който мога да направя връзка и да слушам онова, което държите тук?“

Има начин. В часа, когато говоря, Вие се съсредоточете и мислете за това, което се дава тук.

Вчера, посред Паневритмията, напуснах полянката и се качих право горе в моята стая. Това бе предметно учение за вас, учениците: когато Бог поиска да направим нещо, всичко останало ще прекъснем. Отидох по една работа за Бога. Правилото е: когато Бог те прати някъде на работа, всичко друго ще оставиш, и то веднага, без никакво колебание.

Тук, на Земята, вие имате много по-добри условия за работа, отколкото Горе, защото можете да влезете в пряк контакт с хората, да поговорите с тях, да им дадете книги и пр. А пък ако сте Горе, е по-мъчно, защото ще трябва да търсите тукашни хора, които да станат ваши проводници. А не всеки е годен за проводник и не винаги, когато намерите такъв, той ще слуша и изпълнява това, за което го прашате.

Днес са точно определени душите, които ще се събудят и които ще влязат в Новата епоха. И именно те ще трябва да се намерят. Те лесно се познават и тук, на Земята, нашата работа за Бога е много лесна. Например срещаш някой човек, който е готов, можеш да го подбудиш само с няколко думи – ти посади Божествената семка в него и не се тревожи какво ще стане по-нататък с нея, понеже щом си посял нещо в една душа, то вече възвишените същества от Невидимия свят имат възможност да работят върху душата и да възрастват посятото.

Астралният свят е вече очистен от низшите духове – вързани са те и затова са безсилни. Ето защо не изпитвайте страх. То е все едно да се въртят около вас лъвове, тигри, вълци. Нахвърлят се, но нищо не могат да направят, понеже са вързани и безсилни.

ДА СЪГРАДИМ МОСТ НА ЛЮБОВТА

Учителя бе поканен на чай от стенографките. Тогава една от тях прочете списъка на беседите и лекциите, които Учителя бе говорил от 1900 г. насам, и изчисли, че са 7 000 на брой. След това се отвори общ разговор, в който Учителя каза следното:

На Земята половината са доволни и половината не са доволни.

Когато един човек на сцената стане цар, цар ли е? И когато двама души се карат на сцената, карат ли се? Това, което става сега в света, е на сцената и не е сериозна работа. Хората, които са дошли на Земята, не разбират какво хубаво училище е тя. Те търсят онзи свят, обаче той е тук и като се отворят очите им, ще го видят.

Да мислиш, че този или онзи те е обрал, това са все заблуждения. Образува си едно понятие за света, което не е вярно. Оставил си реалните неща в света и се занимаваш със сенките, от онзи свят нищо не виждаш. Знаете ли колко е мъчно човек да се освободи от своите заблуждения? Като не знаеш как, други ще те освобождават, но щом знаеш, сам можеш да се освободиш. Човек става такъв, в каквото вярва: понеже си повярвал, че си стар, ставаш стар, а като повярваш, че си млад, ще се подмладиш. Остарееш ли, животът за теб става едно ограничение и го загърбваш като една забава, понеже вече не те интересува. Тогава ще влезеш в друг свят, по-реален. Почнеш ли да умираш, ще дойдат да те посрещнат роднини, приятели, които те обичат. Когато някой изгуби съзнание при умирање, то е за да не се мъчи. Между този и онзи свят трябва да съградим моста на Любовта, по който ще минаваме. А

като липсва този любовен мост, трябва да дойде някой ангел, за да те преведе.

Някои искат да завладеят Земята и правят войни. Но кой ли може да я завладее? И хората никога не може да завладее, понеже са души, излезли от Бога. Човешките същества страдат и като се обикнат. Отначало силно се обичат, а после изменят на този закон – гледат да се завладеят. Ала завладеем ли един човек, Бог е вътре в него и Той расте там: и като се разгори този огън в него, ще го пуснеш и ще бягаш. После ни е страх, че могат да ни завладеят. Всички вие страдате от две неща: страхувате се да не ви завладеят и искате да завладеете. С тези две идеи – че могат да ни завладеят и че можем да завладеем – ние се самоунищожяваме както точилото и ножа. Трябва да се освободим от такива заблуждения. Сърцата на всички хора са в Божиите ръце и впоследствие всеки ще извърши Божията воля.

Бог обича света и светът ще ни обича, защото ние обичаме Бога, а който обича Бога, другите го обичат. Щом обичаш Цялото – Бога, ти можеш да обичаш и частите. Ето една аналогия: нали когато обичаш един човек, ти ще бъдеш внимателен и към пръстите, и към очите, и към лицето му. Всички народи си имат особена мисия и един ден техните придобивки ще бъдат общо достойние на човечеството. Човек трябва да повярва в онзи план, който съществува – той е един обширен план. Ние се отдалечаваме от известни слънчеви системи и се приближаваме към други. По време на ледената епоха цялата Слънчева система е минала през едно черно слънце, което е погълнало много енергии от нея.

Хората се заблуждават, като мислят, че ще бъдат щастливи в злото. Вечното благо, което хората търсят, е извън доброто и злото. Що е вечно благо? Да се научиш да обичаш хората, без да им заявяваш това. Вечното благо е

в Любовта! Как ще познаете дали някой човек ви обича, или не? Все едно да не можете да познаете дали една печка гори, или не. Слънцето има милиони отражения, то се отразява в хиляди и хиляди извори, но това не са различни слънчица, а едно и също слънце. Когато забележиш, че някой те обича по-малко, ти се радвай, защото той обича някой друг. После ще те обича, но много повече. В Любовта човек се подмладява. Тя дава подтик и трябва да се влезе в Школата на Любовта. Любовта, Мъдростта и Истината не допускат противоречия, един ангел не знае какво нещо е страдание.

Някои питат какъв е езикът на Небето. Щом ми се налага да тръгна нанякъде и искам да знам дали имам отворен път, гледам към небето и виждам, че през него минават две светли, хубави линии. Това показва, че няма препятствия и пътят ми е отворен. Но ако между тези успоредни линии има една черна точка, то ще има препятствия. Природата има свой език. Всякога човек е предупреден за онова, което ще стане, и после си дава сметка: „Мен ми шепнеше нещо, ама аз...“ Има и тъмни духове, които турят препятствия, разколебават те и ти казват, че това или онова не е за теб; но не се връщай назад, трябва да преодолееш тези препятствия.

Една сестра попита: *Какво печелят те от това?*

Спрат ли те, тогава те ще използват благата.

Изпяхме няколко песни. След това Учителя каза:

Някой път вземам четири октави, а някой път не мога да взема повече от една октава. Когато човек слезе в гъстата материя, не може да взема много високи тонове. А когато е в по-рядка материя, може да взема повече октави.

ВЕЛИКОТО ТЪРПЕНИЕ НА ХРИСТА

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за Христа.

Христос каза на Петър: „Махни се от Мене, сатана. Мен страданията не Ме плашат.“ Това значи: „Аз да се уплаша от страданията? Не! Такава е волята на Отца – да страдам, и ще страдам.“ От Божествено гледище идването на Христа бе една необходимост. Още преди създанието на света бе отредено да дойде Христос. Той бе работил и чрез Мойсей, после понесе кръста си, а и днес, след две хиляди години, пак работи.

Христос дойде, за да покаже пътя, по който се влиза в Царството Божие, и донесе силата и условията за това. Някои казват, че се е учил някъде на Земята, но не е вярно. Със своето пробудено съзнание Христос е могъл да се учи направо от Невидимия свят, както и от връзката си с Бога. Христос казва: „Отец пребъдва в Мене и Аз в Отца.“ Как пребъдва, това е непонятно за хората.

Какво велико търпение е проявил Христос, когато Го ругаели и биели войниците от целия полк. Ако ние за Бога не можем да носим всички поругания, тогава нямаме Любов към Него. Каквото и да ти се случи, Бог те изпитва. Бих желал всички да станат Христосовци, та когато се съберат, да образуват един общ Христос.

На еврейски език Исус е Ешуа, това са четири букви, които показват онзи принцип, с който е създаден светът. Исус не е произволно име. И Христос не е произволно име.

„Преображение“ значи, че ще воюваш, а след възкресението ще управляваш. След възкресението Христос каза:

„Даде Ми се всяка власт на Небето и на Земята. И ще бъда с вас до скончанието на века.“ Ключовете на ада са дадени на Христа. Когато е въпрос за вашия ад – вътре във вас, ключът се държи от Христа и тогава се отнесете до Него, а вие търсите да отворите с шперц. С никакъв шперц не можете да отворите.

Христос видя кое е човешко и кое е Божествено и каза: „Да бъде волята Ти.“ Разбра докъде са стигнали хората, видя къде са те и къде е Бог. Силната страна на Христа, която ни прави впечатление, е когато, вече привързан на кръста, Той каза: „В Твоите ръце предавам Духа Си !“ С тези думи е изразено доверието Му. И най-после каза: „Свърши се.“ Човек докато не каже: „В Твоите ръце предавам Духа Си“ и „Свърши се“, дотогава не е разбрал работите. Онези същества, които отклониха евреите да приемат Христа, сега са същите, които причиниха Втората световна война. На кръста Христос имаше последното изкушение, дяволът му шепнеше: „Видя ли сега какво стана с Теб? Ако беше ме послушал, щеше да имаш сила и власт, а сега си на кръста.“ Христос издържа това изкушение и после, като влезе в ада, разпръсна тъмните сили. Христос, като прие страданията, плати за греховете на хората, т.е. изплати голяма част от тяхната карма. Христос донесе на Земята една нова светлина, донесе една нова сила, чрез която се подобри аурата на нашата планета и се създадоха благоприятни условия за по-нататъшното развитие на човечеството. Без това вливане на нова светлина и нова сила в земната аура от Христа, човечеството нямаше никакви сили и условия, за да се повдигне. На хората не им идва наум, че Христос страда в света, и казват, че Той може да носи, но това не е справедливо. Христос трябваше да пострада, за да се изкупят хората. Ако можеше без страдание, Той не би страдал. В Мойсеево време жертвоприношението на животни бе символ, че Христос трябва да

пострада. Идването на Христа е най-великото събитие в историята на Земята. Другите религии са само подготовка за съзнанието на човечеството и за разбирането на Христа.

Христос веднъж изплати греховете на хората и вече казва: „Който не иска да плаща, да върви по Моя път. А който не върви по Моя път, ще си плаща.“ Хората говорят за страданията Христови, обаче тези страдания са външната страна, а онова, което даде сила на Христа да ги изтърпи, бе Любовта Му. Пробният камък е Любовта и Христос казва: „Както Отец Ми Ме възлюби, така и Аз ви възлюбих.“

Ти никога не можеш да обичаш Христа, ако Той не те е обичал. Ако проявената Христова Любов не си я възприел и не си я предал на други, ти не можеш да обичаш Христа. Доколкото си приел Любовта на Христа и си я предал на другите, толкова е и твоята Любов към Христа. Учениците на Христа са разкрили само второстепенните работи. Каквото съществено са знаели, не са го разкрили на хората. Но да се водим по думите на Христа: „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го е привлякъл.“ И още :“Никой не може да отиде при Отца, ако Аз не му покажа пътя.“ Значи щом Бог те е привлякъл към Христа, Той ще ти покаже пътя. Без Христа не можеш да отидеш при Бога, само Христа можем да турим между нас и Бога. Трябва подготовка, вътрешна Школа – Пътят към Бога е Христос. Който не приеме Сина, не може да отиде при Отца. Христос е пътят, който ни води към Бога. Трябва да има някой, който да ни запознае с Божествения свят и да ни препоръча, и това е Христос. Казано е: „Който има Духа Христов“ – Неговият Дух ще ви научи какво трябва да правите.

Един брат заяви, че говори с много същества: с Иларион, с Христа, с Кристиан Розенкройц, с Макс Хайндел и др.

По-често говори с Христа!

Човек трябва да счита Христа за възлюблен и да знае да Му говори, а не да Го занимава с едно и също; трябва да има разнообразие. И Писанието казва: „Нито ухо е чуло, нито око е видяло това, което Бог е приготвил за онези, които Го обичат.“ Какво разнообразие е приготвил Бог и какво богатство крие в себе си Разумната Природа. В Природата, за която хората са слепи, Бог е скрил голямо богатство и разнообразие. Хората приличат на един бръмбар, който ходи по една книга, но не подозира какво има писано в нея. Вън от Христа човек не може да намери Истината; да вярва човек в Христа, това значи да намери Истината. Всеки, който люби Христа и който ходи по пътя на Христа, той е в правия път. Един човек, който не минава за набожен, но те приеме, без да е кисел, нагости те и те изпрати весело, той е в пътя на Христа. Навсякъде има хора готови, приготвени са от хиляди години. Съзнанието на Христа обхваща благото на всички хора. Христос казва: „Аз Съм вратата.“ Ако искаш да влезеш в Божествения порядък, има само една врата. Не можеш ли да намериш Любовта, не можеш да намериш вратата – Христа. Всеки, който обича, е врата – Христос действа чрез него. Щом се говори за Любовта, тя не бива да се разбира по човешки. Любовта е изпълнение на Волята Божия. Онзи, който люби, е проводник.

Когато Христос се е родил, имало е неблагоприятно съчетание на планетите, което показвало, че Той ще бъде разпънат; в много неблагоприятни условия се е родил. Това, което е говорил Христос, се пази и един ден Неговите беседи ще се възпроизведат – нищо не се губи. Думите, които е говорил Христос, съществуват в Акашовите записи и не само ще се чуе, но и ще се види това, което се е случило тогава. Христос е говорил неща, които не са писани в Библията; онзи, който иска да изучи пълната Ис-

тина, трябва да знае, че всичко не е изложено в Писанието.

Ако днес Христос дойде в църквата, най-първо ще вземат да Го питат дали това, което говори, е съобразно с църквата, и само грешните ще кажат, че носи нещо ново и че ще им помогне. Има криво разбиране, криво тълкуване по отношение на Христа. Работата на Христа е Божествена и все още не е завършена. В бъдеще християнството ще преживее своя златен век. Едно дете, като порасне, ще има друго понятие за баща си. По-късно ще престане детинското разбиране за Христа и ще дойде друго, по-зряло разбиране. Когато Христос напълно се прояви, страданията ще изчезнат. Докато не дойде мирът, все още не е проявен Христос; понеже и у вас няма мир, и вие не сте напълно проявени.

ОБЩЕНИЕ С ХРИСТА

В частен разговор с един брат Учителя каза :

От Христа почва еволюцията. Той донесе огъня на Любовта и ние сме свободни да го приемем, или не. Христос действа вътре в дълбините на човешката душа. Въплътяването е голямо ограничение и Христос сега не ще се въплътява, а ще се вселява, Той ще дойде в душите. Като дойде Христос, ще си турим най-хубавите дрехи и понеже все още Го няма, затова ходим с парцалите.

Реален е този Христос, който днес се проявява в човека, но все още не живее напълно в него. Павел казва: „Ако Христос бе живял в хората, те щяха да бъдат други.“ Христос учи хората отвътре и сега се приготвя да живее в тях. Той казва: „Хлопам.“ И ако някой отвори, ще влезе. Приемам за християнин този, с когото е Христос.

Братът сподели с Учителя, че е велико нещо човек да реализира в себе си думите на апостол Павел: „Не аз, но Христос живее в мене.“

Хубаво е в този стих да се изостави думата *не* и той да гласи така: „Аз се уча от Христа, уча се от това, което Той върши в мен.“ За учениците този стих трябва да се измени.

Братът попита Учителя: *Учителю, Вие всякога сте казвали, че трябва да видим Христа, че това е духовна нужда за нас и ние се стремим към това. Но по какъв начин може да стане?*

Христос казва: „Ако Ме любите, Аз и Отец Ми ще ви посетим и ще направим жилище във вас и Аз ще ви се изявя.“ След възкресението си на кои се яви Христос? На своите ученици, които Го любят. Любовта е условие, за да види човек Христа. Апостол Павел, като чул думите: „Павле, Павле, защо Ме гониш?“, възлюбил Христос и тогава Той му се е явил, като казал: „Аз ще ти покажа“, и не престанал да го учи отвътре.

Братът попита какво трябва да направим, за да ни се яви Христос.

С Любов ще размишляваш за Христа, с Любов ще се молиш на Христа да ти се яви. Който има Любов, той е запознат с Христа. Всеки ден да мислим с Любов за Христа – да не се пресилваме, но със спокойствие. Човек се свързва с Христа, когато мисли за Него. И когато чете Евангелието, и когато върши Волята Божия, човек се свързва с Христа. Когато човек мисли за Христа, то неговата мисъл се свързва с мисълта на Христа и така се обогатява. Христос е казал, че ще се всели с Отца в човека и ще направи жилище в него, но е турил условие, при което ще направи това – „Ако изпълните Моите заповеди.“ Трябва да се из-

пълни условието, за да стане вселяването на Христа в човека, идването му в човека.

Основателите на другите религии са от човешката еволюция, а Христос не е, Той е Божествено Същество. Христос е Светлината, която работи в цялата Природа.

Братът си припомни една лекция, където бе казано, че човек, като си представи картинно сцени от живота на Христа, ще може да ги види реално.

Да, човек трябва да си представи живо сцени от живота на Христа и тогава ще може да види това минало, а това ще улесни и виждането на самия Христос. Когато четете произведенията на учените хора, вие не изучавате само техните книги, но се свързвате и със самите учени, с техните умове и сърца. По същия начин, когато изучавате Христовото Учение, вие влизате във връзка с Христа.

Ако у човека се яви подтик да слугува, това е от Христовия Дух. Тези, които работят за Делото Божие, са в интимна връзка с Христа – така се влиза в интимна връзка с Христа. Христос има връзка с тези, които ще образуват Шестата раса. Христос не е напуснал света, Той работи. Някой казва, че Христос е оставил човечеството. Не е така. Един отшелник, като раздал всичко, Христос му се е явил и тогава отшелникът разбрал смисъла на живота.

Бях при един свещеник. Дойде един калугер и поиска сто лева. Свещеникът скри, че има, и калугерът си отиде. След това казах на свещеника, че калугерът е Христос, и той поиска да отиде да Го стигне. Едно време нали Христос се явяваше на учениците Си. По същия закон и сега Христос ходи и проповядва. Някой казва: „Аз искам да се запозная с Христа.“ Старай се да разпознаеш Неговия глас. Гласът на Възлюбления се различава, като Го слушаш между десет хиляди гласа. И като Го видиш между десет хиляди души, да Го познаеш. Под Христа винаги

разбирам любовно разположение. Любовта на Христа да е в нас и ние да бъдем така снизходителни, както Той е снизходителен. Когато имаме едно любовно разположение, това е присъствието на Христа в нас.

Но Христос не е бил мек. Той се възмущаваше от лицемерния живот на фарисеите и когато дойде Царството Божие, всички тези хора ще се обърнат, ще преминат към новото и ще кажат: „Ние сме се заблуждавали, ние сме с новото.“

Тук ще прибавя думите на Учителя при една обиколка из провинцията. Бяхме в Бургас сред съмишленици и Учителя каза следното:

Христа не можем да Го посрещнем в нашата къща – тялото, а трябва да излезем вън из него и да Го посрещнем. През това време тялото ще бъде преустроено от Божествения Дух. След като се върнем в тялото, това ще е първото възкресение. Които са определени и избрани, които са готови, те ще имат дял в първото възкресение; те са в свитата на Христа. Онзи, който е минал първото възкресение, ще почне да живее и животът на недоволство и ропот ще приключи.

РАБОТА В СВЕТА

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Един от братята попита как да работим в света за новите идеи.

Трябва да се работи между хората. Хората, ако нямат нужда, няма да дойдат, но ще дойдат при нас от нужда. Когато им говорите, трябва да имате силата на Духа. Огън да имате, че светът да чувства нужда от вас. Без нас не могат, ние сме огън, ние сме вода, ние сме светлина. Човек

трябва да бъде смел. Когато Бог говори чрез него, думите на човека имат резултат и сила, но когато говори от себе си, думите му нямат плод. Човек, когато поеме този ангажимент, трябва да гледа Бог да говори чрез него, и само тогава неговата дейност има дълбок смисъл. Освободете се от догматизма, трябва да се намерят връзки и допирни точки със сродните течения; да се намерят общи идеи и общи принципи с тях. С вътрешно усърдие човек трябва да се стреми да служи на Бога. Казано е: „Който обръща души към Бога, той печели.“ Не само да се посее, но силата стои в това – посятото да израсте. Когато човек говори на някого за Бога, той има вече контакт с Духа, само че трябва да съзнава това.

Важен е методът за събуждане на душите: да се събудят и да станат работници за Делото Божие. Които са готови, ще се пожертват за успеха на делото. Това не е нещо, което изведнъж става. То е като цвят, който се разцъфтява постепенно, и като плод, който връзва и узрява постепенно. Днес малко, утре малко, но ако се предаде наведнъж цял урок, няма да се разбере; малко по малко трябва да се навлиза в материята. Малкото трябва да се тури на работа.

Ние искаме да обърнем хората към Бога, но не сме ние, които ще ги обърнем. Ние трябва само да подкрепим човека: „Стани, братко“, и да си отминем. Единственият, Който може да обърне хората, е Бог, а ние сме само носители на Божественото. Някой казва: „Аз го обърнах!“, а Христос – „Никой не може да дойде при Мене, ако Отец Ми не го привлече.“ И не можем да отидем при Христа, ако Отец не ни привлече при Него. Като отидем при Бога, ще разберем какво нещо е Любовта.

Казва се в Писанието: „Ослепил ги е, за да не би да се обърнат и да ги изцеля.“ Тук има една скрита мисъл. Кой ги е ослепил? Някой ги е ослепил. Трябва да се работи разумно в света, да се представи на хората това, което е

достъпно за техните умове и сърца. Някои искат да възприемат Истината по научен начин и тя по този начин ще им се представи. На всекиго ще се представи Истината по такъв начин, по който му е най-достъпна.

При сегашните условия първото нещо е да бъдете добри, умни и смели. Бог, като изпраща някого на работа, не го изпраща при богатите, а при бедните. Когато Кортеза²¹ обикаляше България, пращаха я при някоя бедна жена. Та сега вие не отивате там, където ви изпраща Господ, а там, където не ви е изпратил. Трябва да се изработят методи за предаване на една Истина на света. Когато човек върши дадена работа, трябва да я осмисли предварително и чак тогава да я върши. Когато питат за нас, кажете, че хората, които учат за Бога, са полезни. Всеки човек в живота си трябва да заведе при Бога поне 30 нови души. Добрите хора излизат от Бога, за да помагат, и се връщат пак при Бога, за да се изпълнят с Божията благост. Когато човек иска да работи в света между хората, каквото и да предприема, непременно трябва да има Любов. Когато отидеш да работиш всред хората за разпространение на новите идеи, ще си служиш с огън. Пътят е с много препятствия, запушен е, и като туриш огън, тогава ще го очистиш. Това значи да носиш Любавта със себе си и когато работиш всред хората, да я внесеш. Любавта ще изчисти всички вътрешни препятствия в техните души и ще събуди Божественото в тях.

Един от братята попита: *Аз мога ли да отида при хората да им говоря?*

Като отидете, какво ще им занесете? Трябва да имате толкова Любов, че тя да блика от вас. Само по този начин можем да напоим жадните и да нахраним гладните. Не можеш да говориш за Бога на хората, ако нямаш Любов в себе си. Работете, прилагайте всичко това, което знаете.

Братът попита дали тук се разбира Любов към Бога, или Любов към хората.

Не трябва да се пита към кого е Любовта, защото в Любовта е Бог. Следователно, ти като имаш Любов, то Бог е в теб. Всеки човек, който отива да говори, трябва да даде нещо на хората. Той трябва да е изпратен като посланик и всеки, на когото ще проповядва, трябва да има вътрешна необходимост. Не е нужно всички хора да се обърнат. Човек трябва да работи в света за Бога с пълно съзнание, с вяра, и да остави на Невидимия свят и на Бога за крайните резултати. Нали се казва: „Словото няма да се върне, без да принесе своя плод.“ В света ние сме тези, които Бог предумна, предопредели и призва. Видиш ли един призван, ще му кажеш: „Ти си призван, ела.“ Ако някой ти каже, че си се заблудил, няма нищо – той вижда себе си. Друг някой иска да повдигне хората, а пък себе си не е повдигнал и затова няма успех. Така не може, трябва да повдигнеш най-първо себе си, иначе се допускат грешки, няма резултат, оплиташ се и страдаш от това, страдат и тези, на които помагаш. В духовния живот има една своеобразност: например един човек проповядва на друг, но при обръщането към Бога той влага повече от елемента на амбицията и на личната заслуга, навлиза в тази деликатна работа с тщеславие и тогава у този, който е обърнат, се проявяват същите черти и след време заприличва на благодетеля си. Духовният живот е едно богатство, но той трябва да се проповядва с голямо умение. Ако вложиш духовния живот в един човек, който е негативен, ще го развратиш, защото той няма да може да го употреби. Като работиш между хората, давай, но за да не осиромашееш, мисли за Бога, храни светли мисли и дълбоко размишлявай – така отново ще забогатееш. Препълниш ли се с богатство, пак давай. Така правете всякога – човек трябва да

има, за да раздаде. Ще посадиш лозе, ще събереш гроздето и когато го раздаваш, чак тогава ще проповядваш; няма да проповядваш, преди да си раздал нещо. Ще напишеш на човека едно изречение от книгата „Светът на Великите Души“ и ще му кажеш: „Ако знаеш как да прочетеш и как да произнесеш тези думи, от тях зависи твоето бъдещо щастие.“ Той ще прочете текста и ако не го е разбрал, ще тръгне да те търси, понеже ще е заинтригуван; след време ще се срещнете и вече заедно ще разсъждавате какво се подразбира под тези думи.

Не да събудим и да обърнем всички хора – това е работа на бъдещето, а сега да обърнем тези, които са готови. Защото има хора, които се нажежават, но после изгасват, а нам ни трябват хора, които горят и не изгарят. Не е важно количеството, а качеството на хората, които ще се обърнат към Бога. Обръщането на една душа към Бога е много нещо.

Една от сестрите попита Учителя защо много хора не възприемат Учението на Бялото Братство.

Ще го възприемат тези, които са готови от векове, другите ще чакат нова вълна. Ако сега се мъчим да ги обръщаме, то е трудна работа и губене на време. Трябва да се намерят пробудените души. На градинаря му трябват земя и плодни дървета, на каменаря – скални отломки, също така и работникът на Божията нива трябва да намери готовите души. Много трябва да се работи, за да се разпръснат заблужденията на хората и когато се пробудят душите им, трябва навреме да им се даде необходимата храна. Като се събудят, трапезата да бъде приготвена, за да ядат. Има много готови души. И специално за тези, които сега се пробуждат, трябва да се направи нещо като буквар, ръководство с подходящи школни беседи, които постепенно да ги въведат в окултното познание, а това ще

им даде вътрешно разширение и свобода. В Новото учение няма време за спор. Като намериш готова душа, ще кажеш: „Тръгни!“, и без да убеждаваш, който е готов, ще разбере всичко и за прераждане, и за вегетарианство, и за всичко останало. А като не е готов, не иска, тогава не спори, но ще му кажеш: „Карай, както си знаеш, и то е хубаво.“ Ще работите върху тези, които са пред прага на събуждането, а другите остават за следващата епоха. В Писанието е казано: „Първото възкресение“, значи изпърво всички няма да възкръснат. Важно е готовите души да не изгубят условията и за да не изостанат назад, трябва да се поканят. Христос нали повика учениците Си? Онези, които са определени, които са избрани, да се намерят и да се поканят! Нали е казано: „Поканете по пътищата клосните“, значи най-последните.

Човек трябва да бъде съобразителен, да говори на хората това, което могат да разберат по-добре. И той ще говори нещо реално, не към коя страна да се застане, а да се възприемат новите идеи. Някои са работили преди теб върху душите, върху които ти сега работиш, и са ги подготвили. Те не могат да им предадат това знание, което ти можеш да им дадеш, но и ти не можеш да им предадеш, ако не са ги учили отвътре. Да няма никакво колебание! Онези, които са определени, ще дойдат. Христос казва: „Овците, които си Ми дал, ще дойдат. Тези овци са Твои.“

Човек трябва да бъде като пчелите. Пчелата знае къде се намират цъфналите цветя, усеща миризмата им. Още като излезе от кошера, е ориентирана. И човек, като се посвети да работи за Бога, трябва да чувства къде се намират тези души, при които трябва да отиде. Най-напред помоли се за този, при когото отиваш. Изучавайте Стария и Новия Завет, опитността на апостолите, как са работили тогава, и вижте как ще работите вие днес. Например днес на един ученик от гимназията като му говориш, той сам

ще се подбуди да работи между своите другари.

Важна работа е да се печелят души за Бога.

С КОНКРЕТНИ ПРИМЕРИ И СИМВОЛИЧЕН ЕЗИК

Темата как да се работи в света за новите идеи бе дискутирана и на една друга среща.

Когато работим в света, трябва да изберем такъв начин, който е достъпен – в това седи всичката тайна. Ще употребиш един начин, втори, трети, сам ще избираш, догдето стане възможно да предадеш една истина. Например, казват, че това или онова важи само за нашето общество, но това не е правилно схващане, трябва да се разбере, че тази истина е за всички, а не само наша, тъй като Божественото общество е едно. То е дърво с много листа, но всички те се държат за него.

Трябва да се избере достъпен начин за съзнанието на хората, за да разберат духовните идеи. Учените хора са готови да ги разберат, но мъчно ги прилагат, докато простите хора по-мъчно разбират, но лесно прилагат. На простия човек по-дълго време ще му отнеме, за да разбере, ала щом разбере, веднага ще прилага, докато ученият ще разбере отведнъж, но дълго време ще мине, докато приложи. Към хората трябва да се обърнем с видимото и близкото, а после – към идейното и далечното. Например влизате в една къща и разбирате, че там лежи болен. Употребете болестта като съединителна нишка, за да докоснат повече идеи съзнанието на болния и близките му. След като го излекувате, чак тогава ще им кажете по нещо. Всички хора имат страдания и това са допирни точки. На сиромаша, на богатия, на учения ще говорите според техния език, за да ви разберат. Трябва да бъдете прями, а не груби. Някой ще

те запита дали вярваш. Може да се отговори, че какво ще ви ползва, ако се занимавате само с думи, а и понеже тези въпроси са от висок характер, то предложете да разговаряте за някои по-достъпни неща.

Една сестра попита какви въпроси да се подхващат пред селяните.

Според дадения случай ще ви се дадат и темите. Но когато говорите пред интелигенцията, ще изтъквате повече научната страна, а когато сте между народа, вземете примери от Природата, която ги заобикаля. Например ще им се каже, че от доброкачествена вълна ще се изкарат здрави и трайни дрехи, докато от лошокачествена вълна – лоши и слаби. Доброто в човека е „добрата вълна“, нека тя да се употреби и тогава човек ще има добър резултат, а лошото в човека е „лошата вълна“, която ще донесе и лоши последствия за него, ако я вложи за материал. За да им се обяснят някои духовни закони, може да се вземат примери от тъкането: от стана и нищелките. Или пък покажете някому едно цвете и изтъкнете, че преди да поникне, то е било при лоши условия в земята, но щом е пекнало слънце, издигнало се е над пръстта в тази разкошна форма. Също така, когато пекне слънце в човека, то и лошите условия веднага изчезват и дохождат добрите. Това слънце е Бог вътре в нас. Някой път може да се свикат момите и да им се говори, друг път – жените или мъжете. Възможно е да се даде вечеринка с хубави песни и декламация, така ще дойде цялото село. А когато се намерите в една среда, която не ви обръща внимание, например между хора, които пушат и пият, седни между тях и си мълчи, но вътрешно пейте някои от духовните песни и ще видите, че те постепенно ще млъкнат, ще се обърнат един след друг към вас и ще искат да им говорите. Вашата мълчалива песен им е подействала и е насочила цялото

им съзнание към идейното. Почнете да правите опити с това. Аз съм правил ред опити. Изобщо, на селяните ще се говори повече с примери, без да се морализират. Символичният език е красив език и дава работа на мисълта; ако се даде направо готов принцип, слушателят няма желание да го прилага. Не давайте готово знание, а винаги говорете с притчи и със символи. Кажете нещо, заинтригувайте и сетне изтъкнете Божественото. Така слушателят ще се запали, дори ще иде да пали и други.

Ето една илюстрация на един много строг закон в Природата – който дава, получава. Водата извира от земята, но щеше ли да извира, ако не бе по-рано паднала отгоре влага? Водата в извора иде от долу на горе, но друга вода иде от горе на долу – онова, което иде отгоре, е условие, за да има изобилие. Затова в Природата има закон: давай и ще получиш.

В селата трябва да се говорят такива неща, с които всички да са съгласни. Ще им се каже, че в двора си трябва да имат плодни дървета, но да не са много близо до къщата, а и да пуснат нависоко по една-две лози на асма. Българите трябва да се поощряват към лесовъдство, защото горите упражняват голямо влияние. Корените на растенията са помпи, които изтеглят водата над земната повърхност, а като се намали растителността, то по един закон водата спада в по-долен пласт. Разясняват ли се така нещата, то това вече е един нов начин на възпитание, обаче ако не се говори на съответния език, хората няма да ви посрещнат.

Който вярва в Бога, ще му говорите за Бога. А на този, който не вярва в Бога, ще го предупредите, че гради слабост и че като мине колата му по него, ще се строши.

Да кажем, че говорите на хората, но мислите, че не са ви разбрали. Тогава пак опитайте, но с нови средства. Ще се учите, догдето всички хора почнат да ви слушат, но ни-

кога не бива да предизвиквате с речта си – да се говори не е лесна работа. За този, който има дарба, е лесно, а за онзи, който няма такава, е непосилно. Може да започнете речта си с неща, който наглед са нищожни, но важни; те така да се изтъкнат, че да се проникне и оцени тяхната същност. Например почнете от магарето, което в басни и поговорки служи за посмешие, но от него се издигнете към темата с някои обобщения. Хората имат нужда, когато се говори с тях, да се засегне болното им място. Винаги има някой повод, по който да поговорите с тях. Ще започнете постепенно и ще им говорите разумно, като се поставите на тяхно място. Ако човек работи за Бога, той се благославя. Ще отидете да работите там, където влагата и топлината са работили преди вас; значи Бог трябва да е подготвил условията, а вие ще отидете само за да довършите започнатата работа. При изнасянето на сказки е хубаво да има диалог, но и да се даде материал за самостоятелна работа. Така човек ще осъзнае, че се интересувате лично от него, и по-успешно ще види специфичното, което се отнася за него.

Една сестра се обади: *Така трябва да се работи сред хората, но как трябва да работи човек вътрешно?*

Вътрешно човек може да бъде полезен за делото, като се моли. Хората, които трябва да дойдат в Братството, са подготвени, макар в момента да са в света. Има една нишка на неразривна вътрешна връзка. Методите трябва да се изменят всеки ден така, както учителят изменя методите всяка година. Този, който пита какъв метод трябва да употребява при работа в света, дълбоко се мами, ако мисли, че се прилага един и същ метод веднъж завинаги. За духовното говорете само с онези, които ви разбират, а с другите водете обикновен разговор. Като говорите пред външни, най-напред ще държите една беседа за матери-

ални работи, след това ще направите беседата духовна, а духовната – Божествена.

Когато се пътува из страната с духовна цел, трябва да се дават съвети и да се лекуват болните. Българите много се интересуват от окултни науки, те са много любознателни. Разговарях с тях, правех им френологични изследвания и чак след това почвах да им говоря за Новото учение. Когато държах сказка в Айтос, целият салон бе пълен, а извън него имаше още повече хора. Започнах с онова, с което се занимава аудиторията, и вървах към това, което най-малко разбира. А и всеки се интересува от това, за което малко е слушал, и чака, за да види какво ще се каже.

Един брат попита: *Какво ще стане с тези, които не са готови? Те къде ще идат?*

Те ще пострадат малко и ще се учат от страданията си. Хората, като се поставят в едно голямо противоречие и като няма къде да мръднат, без да искат, обръщат поглед нагоре.

Всички вие сте призвани като войници, Писанието казва: „Доброто войнство!“ Голямо сражение се води сега, а някои от вас искат да се откупят, като дадат пари, но тогава кой ще върши Волята Божия? Пожелавам ви да не се откупвате, но храбро да воювате, за да придобиете най-голямата награда за онова, което сте сторили за Царството Божие – възкресението. Доброволно ще идете на сражение и тогава възкресението ще бъде едно възнаграждение, че сте воювали храбро в тази голяма война: да победи доброто в света. Думата *Бог* може да замените с *Великото*, *Разумното*, *Първата Причина* или с *Великото разумно начало*.

Като срещнете слепи вълци, не бихте им отворили очите, нали? Инак, ако им помогнете да прогледат, ще издавят стадото. Ала на слабите овце помагай. Които болни

излекуваш, ще ги насочиш към Бога, към изпълнение на Волята Божия, ще им напомниш стиха на Христа: „Иди и не съгрешавай вече, за да не ти стане по-зле.“ Хората, които нямат нужда, няма да дойдат. Които дойдат – от голяма нужда ще дойдат. Христос възседна магаре и с това искаше да каже две неща: първо, Той желаше всички Негови ученици да бъдат проповедници, да проповядват навсякъде, както магарето реве навсякъде, и второ, магарето, което означава животинският елемент в човека, да се подчини и да се управлява.

НУЖДА ОТ РАБОТНИЦИ

В частен разговор с един брат Учителя каза:

Хора трябват! Като се събудят тези деца – хората, трябва ръководство, трябват работници, които да ги упътват, а не да ги вкарват в кошара и да образуват ограничения. Когато се пробуди една значителна част от човечеството, ще има нужда от работници.

Воловете, които са седели на слама в обора цяла зима, като пукне пролетта, напускат обора и отиват в гората. Ще дойде време, когато нашите смело ще излязат да работят – те всички чакат. Човек го е страх, докато е сух, но като се намокри, не се бои. Отсега нататък ще станем по-нападателни, по-агресивни. Доста работихме вътре и сега ще се мъчим да работим в широкия свят, да направим нашите идеи достъпни за света. Добрите хора, като се събудят, отиват да работят между другите, за да ги просветят, защото знаят, че ако стоят настрана, сами ще пострадат. Периодически идат благоприятни условия за развитие. Когато един кредит се изчерпи, тогава отгоре отпускат нов.

Политическите деятели могат да направят нещо, но най-великата работа всред масите е пробуждането на ду-

шите, тяхното спечелване за Бога. Когато един човек иска да работи за Бога, той всичко може да направи с всичкото си смирение, без никакво тщеславие. Това правило да поставим в ума си: не да привлечем човека да дойде при нас, а да го пратим при Господа и Той да го приобщи към нас. Чак тогава ще му покажем духовната пътека. Така пак ще го пратим към Господа, като го предупредим откъде да върви и как да Му служи. Всеки ден човек трябва да има едно малко приложение, а не да чака първо да се уреди и чак тогава да започне работа за Бога. Някой човек схваща погрешно нещата и казва, че като застарее, тогава ще работи за Бога, но как, когато тогава не ще бъде способен. Трябва да работи, докато не е уредил своите работи. Уреди ли ги, няма да може да работи. Човек трябва да сее священото семе навсякъде: където иде, да остави следа. Безспирно трябва да се сее, а на много хора кармата не им позволява да работят за Бога – грижат се за ниви, къщи, имоти, за служби, жена, дъщери и синове и пр. Като обръщаш един човек към Бога, недей го прави привърженик на една или друга църква или общество, а само посади Божественото семенце в душата му и се отдръпни. После се върни втори път, за да го полееш, и си замини.

Във вестникарските статии, при които обществото се запознава с нашите идеи, да се избягва всеки догматизъм. Мисълта да бъде свободна и изложението да бъде безпогрешно и ясно, да не се създава впечатление, че се защитава това или онова. Да се използват по-меки думи, в крясването не седи силата. И този, който пише статията, да не изглежда като дълбоко заинтересован и пристрастен, но като един зрител. Трябва да се избягва морализаторския тон, а да се изтъкнат принципите и методите на Природата. Освен това в тези статии не трябва да се съобщават много дълбоки неща, тъй като читателят не е подготвен: ще махне с ръка и ще каже, че това не е научно.

Когато вярваш в Бога, понеже се намираш в деня на своя живот, ти виждаш Слънцето; но този, който не вярва в Бога, е в нощта на своя живот и спи спокойно. Щом Слънцето изгрее и за него, ще го види и той. В събранията на Братството да не се приемат хората прибързано. Оставете ги да се учат отвън, в света.

Като отидеш в едно село, тихо и спокойно запали малък огън и остави вятърът да го разпали. В селата е подходящо да се говори за братство и как да заработят дружно. Двама братя, като работят заедно, ще свършат работата два пъти по-леко. Ако са десет души, ще я свършат десет пъти по-скоро и по-леко. За копане, за снопи да се сдружават. Като не се дели работата, ще се опита как работи законът и сами ще почнат да се групират, ще са готови да работят колективно и така ще се сближат. Ще започнете от физическата работа, но между селяните трябва да се работи за духовното им повдигане – у тях трябва да се развие Любов към Бога, към себе си и към ближния.

Ето една задача, подходяща за братята и сестрите на Изгрева. Вземете една тояжка и идете в дадено село, обиколете го три пъти, после минете на кръст и си тръгнете, без да кажете нито една дума. А досега боравим все с човешки методи – искаме да имаме средства, да ни пратят, да е уредено. Представете си, че направим първия опит по Божественому. Като рече човек да направи нещо по високия идеал – ще може. Като обикаляте селото, важно е какво ще оставите в него. Като обикаляш, без да знаеш защо обикаляш, няма никакъв смисъл.

Предстои една промяна: нещо се приготвя за един нов свят и щом е готово, ще дойде. Съществата от Невидимия свят, които сплотяват нашия свят, приготвяват нещо и изчакват, докато всичко се приготви. Затова старият свят все още стои, но щом материалът е готов, ще се вдигне строежът.

Попитат ли какво е вашето верую, ще кажете, че вярвате точно в това, в което те вярват, и че те вярват точно в това, в което и вие вярвате. Темата „В какво ние вярваме“ трябва да я изнесем в една брошурка, в един катехизис. Ще си признаете, че сте най-богатите хора в света, без да носите нещо, и че това, което могат да ти го вземат, то не е чак толкова необходимо.

Щом като се премахват препятствията, които има едно растение, после то само намира пътя си, така и в бъдеще проповедниците само ще освобождават хората от заблужденията им, а те сами ще намират пътя към Бога. Не се заблуждавайте, че можете да направите нещо Божествено в който и да е човек. Вие можете само да спомогнете за развитието на Божественото в него.

Всички, които съставляват ядката на българския народ, трябва да се привлечат. Не са много, но тази ядка е същината на народа и тя може да образува всичко останало. Трябва да се създадат и групи: по двама, по трима да се събират в името на дадена идея, но да има точен метод в работата им. В тайно да се съберат, за да четат, не толкова да се молят, после молитвата сама ще дойде. Нека първо да се създаде правата мисъл в човешкото съзнание, да се събуди този ум, за да се почне интензивно и свободно да се мисли, и чак след това ще последва истинска молитва. Такива групи могат да се образуват навсякъде и да има връзка помежду им. Мнозина могат да вземат участие чрез кореспонденция.

Когато Господ ви прати на лозето, Той преди вас ще иде и ще каже, че еди-кого си изпраща на работа, и ще даде разпореждане за приемането ви. Всеки, който ви нагости, ще се запалва, всеки, който се приближава при вас, ще светва. Когато един човек е свързан с Първичната Причина, той всичко може.

Американците са много практични и са готови да приемат новото. В тяхното общество има много мъдри души, които търсят новото. А българите много трудно възприемат Божественото, та значи направеното тук е проба при най-трудни условия. Всички други условия са по-лесни.

В планинските места, например като Белоградчик, трябва да се образуват огнища на добри и умни хора. Първо нека да се заинтересуват от Божествената Любов, а въпросът за Всемирното Бяло Братство ще дойде отпосле. Ще бъдат привлечени към Любовта пак с проява на любов; ще избирате подходящи методи. Толкова години съм говорил за Любовта, засягам я от всевъзможни гледища и не я разбирам едностранчиво, и като четете беседите, ще намерите упътвания върху Любовта.

Казвайте на хората, че Законът на Любовта иде сега в света и народ, който не върви по пътя на Любовта, няма бъдеще. За да има справедливост, щедрост, подтик към знание, преди всичко трябва всяко нещо да произтича от подтика на Любовта. Какво ни е допринесло старото? То е послужило на своето време. Вчерашният хляб ни е помогнал, но днес трябва да ядем нов. И всички пророци на Стария Завет сега са в света, за да работят с новото, а хората мислят, че те стоят настрана.

Братът попита Учителя: *Моята дъщеря как да тръгне в Божествения път и да се откаже от светския?*

Трябва да поговорите с нея, да ѝ поясните последиците и резултатите, за да избере сама, та като дойдат страданията, да не роптае. Има един изпитан метод – личният пример. Седнете да четете някоя книга и тогава тя сама ще ви попита какво съдържа. Като подадете някому беседа, повече не мислете. Други са, които ще го накарат да чете и разбере.

Братът спомена, че в селото, където живее, няма съидейници.

Тогава трябва да ги намерите. Например срещнете някого, споделете, че четете интересна книга, и го ангажирайте и той да я прочете, за да си каже мнението. Ще му кажете да я прочете и да ви изясни какво иска да подчертае авторът, понеже мисълта му е много дълбока. И той, като я прочете, ще иска да говори с вас. Поставете се на една нога с него, а не по-горе. Когато говориш с някого по някой въпрос, не му предоставяй веднага книги, но му препоръчай да купи еди-коя си и да я прочете, за да видиш дали има у него ревност.

Образувайте подвижни библиотеки. Създайте ги навсякъде, заедно и всеки поотделно. Едно семе ще падне в тръни, друго – на пътя, трето – на камък, а четвърто – на добра почва. Трябва една мълчалива работа за разпространение на беседите. Може да се проповядва, може да се работи, но ако отгоре не дойдат Съществата да помагат, не би вървяла работата. Целият двадесети век е важен. Ако се заема, за един ден мога да разпространя много книги. Ще изтъквам, че ако се прочете тази книга, в живота им ще потръгне, болният в дома им ще оздравее. И ще заявя: „И ако не ви потръгне, върнете книгата назад, а ние ще ви върнем парите.“ А пък вие си казвате: „Кой ще ходи сега?“ и се тюхкате, че не се разпространяват книгите. Отидете ли при някой човек, ще му препоръчате това отлично мляко, от което все още не е пил. Той не може да живее добре с жена си или децата му не са послушни: ще го бутнете на болното му място и ще му кажете, че като прочете тази книга, ще бъде щастлив. Вие мислите, че така ще го подведете. Не, от тази книга той ще се научи как да живее. Тези книги съдържат мъдростта на живота и трябва всеки сам да направи опит. А вие заставате пред

един човек и му казвате: „Повярвай в Господа!“ Така не се започва. Първо, той трябва да има една лична придобивка, тъй като е страдал доста досега. Българинът, щом вземе да чете, почва да мисли. И по-добре е да го накараш да чете, отколкото да му говориш. Наскоро един свещеник ми писа: „Бях се отчаял, животът ми се бе обезсмислил напълно, но откакто почнах да чета Вашите беседи, моят живот отново се осмисли. Днес душата ми е радостна и съм весел. Имам ли право да изнасям бисерите от Вашите беседи пред моите слушатели?“ Отговорих му: „Работете за Бога и за себе си не мислете. Като говорите за себе си, имате страдания, а като говорите за Бога – радост. Говорете и работете за Бога!“ Как трябва да се работи за Бога? Трябва да се работи по пътя на най-малкото съпротивление. Едно цвете си стои на мястото, но като дойде вятър и го разлюлее, то пръска своите семенца навсякъде. Значи и ние като цветята можем да стоим на определеното нам място и да пръскаме семенцата навсякъде. Семенцата са мислите. А малките дървета, ако не се поливат, изсъхват, т.е. трябва да се посещават тези, с които се прави връзка. Но да се ръководим от Духа, иначе ще мине цял ден да търсите някой човек и я го намерите, я не. А пък като се ръководите от Духа, ще знаете в коя къща, в кое село да отидете и с кое лице да се срещнете.

ХИГИЕНА В ТРИ НАПРАВЛЕНИЯ

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Стана въпрос за работата в света.

Трябва първом да се работи в причинното поле – отгоре ще се слиза постепенно надолу към физическия свят. Това значи да се работи със съзерцание и молитва. Само така ще подготвим условията за работа в света. Това е пъ-

тят: след като си работил с молитва, после ще работиш между хората и пак с молитва, и т. н.

Една от сестрите разказа: *Аз опитах този метод и той даде добър резултат. През учебната 1925-1926 г. бях назначена в Мърчаево. За пръв път се озовах в това софийско село и още със стъпването си горещо пожелах с мисъл и молитва пробуждането му и с надежда очаквах вътрешен интерес към Божественото. Моят хазаин забелязал, че чета книги, които отварях със священ трепет и не давах никому. Силно заинтересован, в мое отсъствие се зачел в книгите, така се погълнал от съдържанието им, че всеки ден, когато бил свободен, четял по цели часове. Така в съзнанието му проблеснала нова светлина, която го преобразявала. Не му убягнало от погледа, че всеки неделен ден аз отсъствам, а после се връщам добре разположена и преизпълнена от щастие. Един неделен ден той тръгнал тайно след мен и така стигнал до салона на ул. „Оборище“ 14. Смесил се с другите и присъствал на едно от нашите събрания. Когато пред катедрата излязъл Учителя да говори, думите Му трогнали моя хазаин и той развълнувано слушал, дори плакал. После песните му се сторили ангелски и се опитал да пее с другите и като че ли ги знаел. След събранието той побързал да се прибере преди мен. И когато се поуспокоил насаме, веднага, щом се върнах в село, ми разкри всичко и заяви, че иска да чете тези духовни книги и да посещава редовно събранията в София. Аз се зарадвах и вътрешно благодарих на Бога, че Той е чул моята молитва. Хазаинът ми имаше няколко приятели, с които често си попииваше, но той направи всичко възможно да сподели духовното си озарение с тях. И в тях също настъпи голям преврат, защото те престанаха да пият, възприеха вегетарианството, посещаваха беседите и проуч-*

ваха книгите. Цялото село се изненада от тази голяма вътрешна промяна в тях.

След разказа на сестрата Учителя продължи:

В провинцията може да се работи и така: двама по двама с раници на гръб, тръгнали като туристи, ще изучавате с научна цел Природата, нравите и обичаите на хората, но Божествените ви намерения никой да не ги научава. Начинът, по който ще се предаде една Истина, да бъде преценен според човека: на едно дете ще се предаде по метода, който подобава за възрастта му – няма да му дадеш толкова храна, колкото на един възрастен. Освен това на всекиго ще туриш толкова, колкото трябва, и никога не задължавай когото и да е да върши нещо, което не е по неговите сили.

Край един светия, на вид беден човек, минал един богаташ, който поискал да му даде парче хляб и да отмине, но беднякът пожелал да го вземат за роб. „Колко искаш да ти заплащам?“ – запитал богатият. – „Хиляда сребърни монети.“ – „Не е много“ – съгласил се богатият и го взел. Обаче светията за една седмица обърнал дъщеря му към християнството и после казал, че няма повече работа тук и си отишъл начаса без хилядата сребърника. И ние, като си свършим работата на Земята, ще отидем на друго място да работим. Например на Юпитер трябва да бъдем с по-голям ум.

Научете се да работите изправно. Защо ще заявявате: „той е грешен“ или „ти си грешен“. Говорете безлично. Може да се каже: „Ние, хората, не живеем добре.“ Когато човек говори, трябва да търси разнообразие в речта си. Например, ако се спираме само върху човешкия характер или само върху изкуството или религията, то става еднообразно. Но ако преминем през трите теми и ги обединим, разнообразието ще спомогне повече за търсената

яснота. Има неща, които не бива да се споменават извън нашия кръг. Разбира се, че трябва да се говори принципно, но не и да се изнася Истината напълно. Щом един човек е болен, ще му дам лекарство, но защо да му разправам как съм го приготвил. Или казвам на някого: „Ще дойде пороят, излез от този дол!“ Няма какво да му доказвам, защото ако остана, водата ще ни повлече.

Учителя помълча и продължи:

Дето аз искам да стана добър, това показва, че в света иде нещо страшно, а и когато хората станат доста зли, това показва също, че иде нещо страшно.

Днес може да се говори на хората за Новото учение, като се засегнат някои въпроси от изкуството и науката. Но за да се отворят условия за работа в гимназиите и в университетите, трябва да се работи с молитва. Чрез нея ще се подготвят условията за работа там. Между младите хора има готови души, които са врати, и чрез тях ще може да се работи и върху останалите. Младите, каквото чуят, веднага го предават на своите другари и така разнасят идеите. Чрез молитва ние искаме да влезем във връзка с готовите души, които лесно ще се обърнат към Божествения път, към Него ще тръгнат и някои учители. Мисля да приготвим една книжка, предназначена специално за учаци.

Трябва да се използват малките случаи за разпространение на Божествените идеи. Навсякъде, където тръгнете, беседите винаги трябва да бъдат с вас. Например, когато дойдат гости в базата ни на Рилските езера, извадете някоя беседа, за да почетете заедно, влезте в диалог, и като разясните това-онова, дайте им по една беседа в ръка.

Учителя се обърна към една сестра от провинцията и каза да запише адресите на някои свои познати от

нейното и околните села, които според нея са подготвени, и да ги остави, за да им изпратим беседи. Но същевременно поиска от сестрата да прати на тези хора и по една добра мисъл.

Изобщо, най-важната работа е разпространението на новите идеи. Ще кажете на другите така: „Сега ние учим новата хигиена в три направления. Да станем толкова малки, че да можем да минем навсякъде, без нищо да ни задържи. Да можем да пътуваме толкова бързо, че никой да не може да ни стигне. Да мислим толкова широко, че никой да не може да ни ограничи. Това е новата хигиена.“ Изгъкнете тези три правила. За Природата не е важно бързото завършване на житейското училище, но за нея е важно човек да живее с Любов и това, което е научил, да го предаде на другите. От сегашния ви живот зависи формата на бъдещия ви живот.

Учителя се обърна към братята и сестрите и каза със сериозен тон:

Идете и предайте това, което сте научили. Не всичкото, но поне част от него. Намерете десет души и ги попитайте кое ги е накарало да се обърнат към новите идеи, кое ги е подбудило да влязат в новия път, и ще видите колко са различни психологическите подбуди. Това ще ви бъде като задача – обръщайте внимание върху подбудите на тези, които са влезли в новия път, понеже причините не са едни и същи. Освен това отбележете къде и кога са се пробудили – дали през лятото, пролетта, есента или зимата, и ако помнят – дали е било предиобед или следобед и през кой месец. Всички тези неща са интересни от психологическо гледище. Правете това проучване през свободното си време и не споменавайте причината за вашия интерес. Вие ще изберете един човек, върху когото ще ра-

ботите, и забележете до коя степен можете да му бъдете полезни и доколко вашето слово може да му въздейства.

Трябва да намерите най-подходяща форма да изнесете на света това, което знаете. Има закон: като учи човек хората, учи и себе си. Вие трябва да разбирате състоянията на хората и техните нужди.

Веднъж една сестра от чужбина ме попита кога влиза душата на детето в тялото. Тя бе правила шест пъти аборт, и това все от незнание и вътрешен мрак, а сега вече искаше да изкупи този си грях. Отговорих ѝ, че душата на детето влиза в тялото при раждането, когато поеме въздух. Казано е: „Бог вдъхна в ноздрите му дихание на живот и стана човек, жива душа.“ Обърнах ѝ внимание още, че изкупването от този грях може да стане, като се обръщат души към Бога – така ние ги раждаме духовно. Както е казал и апостол Павел: „Аз ви родих.“ Това е най-бързият начин за ликвидиране на тази карма. Но трябва да се знае какво разбираме под „обръщане към Бога“. Обърнат към Бога е онзи, който не само вече почва да вярва в Бога, но и се захваща на духовна работа – и той почва да обръща души към Бога. Разбира се, Бог е, който обръща, а човек е само проводник на Бога.

И убийството кармически се ликвидира с обръщане на души към Бога. Убитият трябва да ти стане дете – да го родиш и отгледаш. А с духовно родените деца се ликвидира по друг начин с убийството. От гледище на окултната наука всички хора, на които човек е правил добро в минали съществувания, ще го намерят и ще му направят услуга, и от друга страна, човек ще отиде при онези, на които дължи от миналото, за да ги повдигне. Ако в миналото си подтикнал някои хора в крив път, сега, за да си поправиш погрешката, трябва да им покажеш правия път.

Ако си обърнал хора към Бога, то като отидеш един ден при Бога, ще имаш Неговото благословение. Кой каквото

е свършил, с него върви: човек отнася със себе си това, което е направил за Бога, за ближните си и за самия себе си. Голяма е радостта на Небето, когато се покае някой грешник, а още по-голяма е радостта, когато той дава плод.

Във всеки град и село има души, заровени като скъпоценни камъни. Тях трябва да намерим – може да се изпрати и обективно писмо до някои готови души.

Един брат спомена, че в неговия град на братските срещи идват 40 души, и той се поинтересува колко души има още, готови за новите идеи. Учителя отговори:

Още 400 души. Когато човек работи за Бога, неговите работи се уреждат тъй, както той не е предполагал. Трудно е, докато водата си проправя път, но след това вече става лесно. Хората, които ви привличат, те са готови души, които вас чакат. Има души, толкова готови, че само да се похлопа на вратата им, и се отзовават. Могат да се образуват кръжоци в селата. Във всяко село да има поне по една запалена свещ, която лесно ще запали другите.

Една от сестрите каза, че си отива на село с единствената радост поне от малко да бъде полезна на това светло дело.

Ще си служите с магическата формула: „Бог е Любов.“ В сегашния свят, щом искате да обръщате души към Бога, вие ставате проводници да се вселят Висши духове в тях. По този начин вие имате деца, но това са работи за напредналите души. Тези души, които обърнете към Бога, ще ви обичат. Говорете на хората и не се страхувайте, че няма да ви разберат; сега ако не ви разберат, по-късно ще ви разберат.

Един човек споделил с една наша сестра, че изпитва страх да не би да влезе в Братството, защото тя му говорила тъй хубаво, че пожелал да посети Изгрева. Нека сес-

трата да му каже, че не тук стават ученици, а се раждат такива. Когато човек се тревожи и безпокои за външни работи, то той се е спрял пред едно бласто с жаби: гледа тинята, слуша крякането и мисли, че това е всичко. Но я да повдигне мисълта си, че да погледне нагоре!

Навсякъде трябва да има проводници на Божественото – по един-двама най-малко, и сами по себе си помагат вече. В света има една сила, която действа, стига ние да не ѝ препятстваме. Не е достатъчно само да бъдеш добър човек, но и да не противодействаш на Божественото.

Като срещнеш едно същество, което Бог ти е определил, ти не срещаш никакво противодействие. А когато някое същество понякога възприема твоите мисли, а понякога – не, значи то не е добър проводник и в негово присъствие ти не усещаш пълна свобода. Добрият човек прилича на хубава, приветлива къща, с него можеш да се спогодиш. Човек трябва да се ръководи по интуиция и това да му бъде като закон. Човек, който е готов да страда за Христа, с него можеш да влезеш във връзка, но този, който иска само да бъде християнин, без да страда и без да се жертва, с него ще се разминаваш.

Трябва да се изучават условията, при които сега животът се развива, и да се пише на понятен език. А има неща, които не могат днес да се изнесат пред света – дълбокото е само за посветени. Като отидете да работите в света, най-първо се вдълбочете, за да видите какво и как ще говорите. Казано е: „Духът ще ви научи какво да говорите“, но същевременно човек трябва да учи, да се развива, да натрупва знания и като дойде случаят, той веднага ще съобрази какво да изнесе. Ученикът трябва отвътре да знае къде да отиде, с кой човек да се срещне и какво да каже. Ако е нужно да изнесете беседа, можете да говорите за влиянието на светлината върху човешкия организъм, за новото направление на хигиената, за водни процедури

и екскурзии през лятото, или за влиянието на храната – месна и растителна. Можете да изнесете някаква тема, като се имат предвид трите свята – физически, духовен и Божествен, например темата „Мъчение, труд и работа“.

Ще ви дам една задача: изберете тема, над която да работите, и направете разбор на над шестнадесет неделни беседи, като разглеждате по какво се сходят и по какво се отличават, изведете цялостен текст по темата. За да може да се предаде Божественото учение на хората, трябва да се избере и подходящ метод.

ПИСМА

В този раздел са включени само писма, които Учителя е диктувал и от които има запазени копия. Писмата, писани саморъчно от Него, са обект на специално издание²².

ПИСМО № 1

Рудолф Буркерт от Чехия изпрати писмо до Учителя с предложение да се обединят всички мистични братства в света в международен съюз, чийто център да бъде в Чехия и оттам да се ръководи. Учителя му отговори така:

Ако мистичните братства се обединят в един орден външно и механически, то утре някои могат да го употребят за свои лични цели. Нека да се държи за духовната свобода и никое мистично братство да не получава нареждания и ръководство от някой външен център, а да се ръководи направо отгоре и да не се ограничава принципът хората да станат проводници на Истината. Трябва да се образува дълбока вътрешна верига, а не външен съюз на братства.

Някои неща във Вашето писмо са верни, но по отношение на формата направете проверка, запитайте онези, които са ви дали тази идея. Всяко мистично братство трябва да има пряк контакт с Небето. Ако получава външни нареждания от другаде, тогава къде остава прекият и жив контакт с Небето?

Мистичните братства трябва да съдържат Любов, да бъдат носители на Божественото и тогава те ще бъдат съединени вътрешно. Вече съществува една организация на духовните работници, на която хората трябва да дадат израз, и няма защо да я създават сега. Тази организация е Великото Всемирно Бяло Братство.

На едно място в Библията много ясно се говори за Всемирното Бяло Братство, а именно в Посланието на апостол Павел към евреите, 12-а глава, 22-24 стих: „...но пристъпихте до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди тържествувачи ангели, при събора на първородните, които са записани в небесата, при Бога – Съдията на всички, при духовете на усъвършенстваните праведници, при Исуса – Посредник на нов завет, и при поръсената кръв, която говори по-добри неща, отколкото говори Авеловата.“

Мистичните братства ще имат подкрепата на горната организация, ако са носители на Божествените принципи, и тогава чрез Всемирното Бяло Братство те ще са обединени.

Външното сближение между мистичните братства може и трябва да има взаимно опознаване, да си ходят на гости, да имат деликатни, приятелски отношения едно към друго, да се види кому какво се е дало от Горے. Нали всеки пророк казва това, което му е открито? В това няма да има еднообразие. При такава вътрешна обмяна циркулират соковете на всяко едно от тях в другите, без никакво препятствие, както жизнените сокове в организма.

От друга страна, могат да се свикват международни събори на всички мистични братства и мистични души в света, и то на планина – Алпите или Рила. Но съборите да бъдат само за взаимно опознаване.

ПИСМО № 2

Пристигна писмо от един французин и Учителя ми продиктува следния отговор:

Не трябва да правите разлика между умствена, духовна и физическа работа – съединете трите в едно. Направете

физическия свят условие, духовния свят – съдържание, а Божествения свят – смисъл.

Като работите каквото и да е, считайте, че за Бога работите. Вие намирате една работа за светска, а друга – за Божествена, а това не е вярно. Когато дойде Христос за грешните, това не беше ли Божествена работа? Каквато и работа да вършите, съзнавайте, че е за Бога, че тя е Божествена.

ПИСМО № 3

Французинът Л. Г. писа, че има дар да лекува с жизнен магнетизъм и помоли Учителя да му помогне мислено. Учителя му писа следното:

Като работите безкористно от Любов, за Слава Божия, за Царството Божие и за изпълнение Волята Божия, ще имате подкрепата на Небето.

Един ден ще благодарите за противоречията, които сте срещнали в живота си.

ПИСМО № 4

Една сестра от чужбина писа, че е поканена да държи беседа в един затвор на 31 декември, срещу Нова година, и тя попита Учителя за тема. Той отговори следното:

Страдание без ожесточение е правият път. И ако има ожесточение и после пак страдание, тогава не ще има омекотяване, а втвърдяване. Страданието е процес на омекотяване и точно това трябва да се изясни. Вие може да говорите на следната тема: „Благото, което носят разумните страдания за човешката душа“. Именно страданието е Божествен език, с който Небето говори на тези, които

се отклоняват от правия път; страданието е език, който показва, че сме в една дисхармонична среда.

ПИСМО № 5

Същата сестра сподели, че е държала сказката по дадената тема пред затворниците и че е имала голям успех. Сега бе поканена да говори пред политически затворници и тя отново попита Учителя каква да бъде темата. Той ѝ отговори:

Говорете върху следната тема: „Любовта като фактор, който може да обедини човечеството в едно“.

ПИСМО № 6

Една сестра от чужбина, която отскоро бе похлопала на духовната врата, помоли Учителя да я напътства. И Той ѝ предначерта следното:

Пътят на ученика е като на зазоряване. Трябва да се върви от светлина към светлина – следвайте този път. Страданието в света служи за пречистване, за избелване. С него могат да се оценят радостите, които ще дойдат. Без скръбта радостта ще остане неоценена. Страданието е подобно на изораването на една нива, то подготвя онзи процес, който създава възможност да се посее нещо хубаво в човешката душа, а пък плодът е възнаграждението за работата, която сме свършили.

ПИСМО № 7

Италианецът К. попита Учителя за езотеричната страна на Евангелието. Учителя отговори:

Трябва да се знае, че в живота има единство. Животът не може да се дели и следователно, за да го разберем, трябва да имаме Любов, която го осмисля. А понеже волята в индивида схваща нещата от собствено гледище, в света се ражда злото. Нека волята да се остави под контрола на Божествената Мъдрост, за да може човек да се развива правилно. Нека човек да работи за хармонизиране на своята воля с Божествената. Евангелието на Йоана е за хармонизиране на човешката воля с Божията воля, то е Евангелие на Любовта. Именно това е мистичната страна в Евангелието на Йоана.

Засега това, ала хубаво е да четете и книгата „Светът на Великите Души“, според упътванията към нея.

ПИСМО № 8

Един италианец от Рим писа, че в душата му има зазоряване и че иска да получи Висша Мъдрост, Дух на Истина, Светлина и Любов. Той се интересува кое е новото, което иде, и по какъв начин ще дойде.

Учителя отговори така:

Вие вървите по правия път. Щом чувствате зазоряване, вървете напред и не се спирайте. Духът на Истината, на Светлината, на Любовта, на Висшата Мъдрост ще дойдат във Вас постепенно и по вътрешен начин, а не по механичен. Това зазоряване, което чувствате в себе си, показва, че тези висши сили вече работят върху Вас и като сте в контакт с тях, ще бъдете изведени до целта.

Новото, което иде, е Свободата. Новото е Истината, която ще слезе по пътя на Любовта. Новото се състои в следното: хората няма да се измъчват взаимно, или казано на положителен език – хората ще си услужват и ще живеят един за друг. Те ще престанат да ходят пипнешком, ще

излязат от нощта в деня, за да ходят в светлина.

Не забравяйте: в Природата всички работи започват микроскопически, най-напред – с малкото.

ПИСМО № 9

Един чужденец се оплакваше от неврастения, той бе отчаян и изпълнен с песимизъм. Учителя му отговори така:

Най-първо Ви трябва чистота на мисълта, после – благородна дейност на чувствата, и накрая – здравословна физическа работа. Радвайте се на всяка работа, колкото и малка да е тя. Бъдете доволен в недоволството си. Знайте, че това, което ще дойде, когато сте доволен от него, то ще бъде едно благо за вас. Постъпете както Христос на кръста – Той прости и Вие простете на всички. Бъдете доволен от това, което имате, и в дадения случай бъдете доволен от това, което постигате.

Препоръчвам Ви да пиете топла вода, носете я в един термос и никак да не употребявате студена. Вечерно време измивайте краката си с топла вода. Употребявайте сурово зеле, като го дъвчете бавно, също така – моркови, ряпа, варени картофи с малко сол и масло. По възможност избягвайте месната храна. Един-два пъти на седмица сварявайте жито и го яжте с малко сол или захар.

Следвайте цял месец тези препоръки, вижте има ли микроскопическо подобрение и ми опишете в какво точно се състои то.

Прочетете Евангелието на Йоана, всеки ден си избирайте по един стих и размишлявайте върху него.

ПИСМО № 10

Една рускиня, живееща в Съединените щати, помоли Учителя да бъде приета за ученичка. Учителя ѝ отговори веднага, кратко и лаконично.

Любовта е, която държи учениците с Учителя. Имате ли Любов, вие сте в пътя на ученика и светлината на Учителя ви озарява и ръководи.

ПИСМО № 11

Ето още едно кратко писмо, изпратено в отговор на една сестра.

Стремете се към непостижимото и невъзможното, защото чрез Бога всичко е постижимо. Бог се занимава с постижение само на непостижимото.

ПИСМО № 12

Учителя ми продиктува следното писмо до един болен брат:

Силите, които ще Ви излекуват, са вътре във Вас. Отслабнахте, понеже много давахте, без да се зареждате. Сега, за да се засилите, трябва да вземате. А това става чрез концентрация и свързване с източника на всяка сила. Всичко е вътре във вас. И като прибавите към горните указания спазването на естествените хигиенични правила, Вие ще имате всички условия, за да се обновите физически.

Това за Вас е изпит за посвещение и ако го издържите, завинаги ще скъсате с прераждането и вече ще почнете да работите по закона на вселяването. Ако сега не издържите на тази задача, тогава тя ще се отложи за друго пре-

раждане, да, но и занаяпред, когато и да е, ще трябва да я разрешите. Обаче днес имате всички условия, за да я разрешите.

Тази болест се дължи на едно вътрешно състояние и за да я извадите от корена, трябва да се измени вътрешното Ви състояние, а това става чрез усилена концентрация, както казах.

Вие не трябва да виждате противоречия в нищо. Освободете се от тях. Не трябва да държите в ума си разни тревоги и недоволства. Освободете се от тях. Най-силните лечебни фактори са светлата Любов и хармонията. Всеки ден се вслушвайте в това, което Бог Ви говори отвътре.

Свържете се с животворната Любов и с всичко светло и красиво. Отстранете тъмното от своето съзнание. Всеки ден се концентрирайте върху светлото и красивото и върху Бога, за да протекат през Вас животворните енергии на Любовта.

ПИСМО № 13

Писмото бе отговор до една сестра.

Вяра непреодолима!

Физическите пречиствания са Божии благословения. А когато благословенията дойдат, човек трябва да се радва. Когато хамбарът се изпразни, а нивата се напълни, земеделецът трябва да се радва. Когато богатството се превърне в знание, скръбта – в радост, слабостите – в сила, двоумението – в трезва мисъл, бързината – в търпение, надеждата – в мир, човек е на правия път да приложи Божествената мъдрост в живота си.

Само чистата съвършена Любов прави душите съвършени. Само Любовта обединява великото и малкото. А когато те се обединят, образуват Божествената хармония, в която душите живеят.

Бог е живот без прекъсване, светлина без сенки, движение без реакция, Дух на безгранична свобода, Истина, която привлича всички същества към себе си. Любовта изпълва всички празнини – и на временния, и на вечния живот. Блажени, които Го познаят и Му служат.

ПИСМО № 14

Една сестра писа до Учителя, че минава през големи мъчнотии, и Той ѝ отговори следното:

Там, където са най-големите мъчнотии, там е Господ – човек да не се съблазнява. Там, където са най-големите радости, Господ се прославя, а където са мъчнотиите, там Господ работи за човека.

Ще се оправят Вашите работи, Господ ще Ви избави, ще победи.

ПИСМО № 15

Писмото бе изпратено до една сестра.

Благото на човека е в изпълнение Волята Божия. Светът днес се нуждае от любящи души. Не отлагайте доброто.

ПИСМО № 16

На един брат, чийто син скоро си беше заминал от този свят, Учителя писа следното:

Син Ви е добре сега, не се смущавайте. Молете се и благодарете на Бога. Такава е Волята Божия. Да бъдем винаги благодарни за всичко, което става. Ние гледаме на нещата от съвсем ограничено, егоистично гледище. Божественият свят всякога разглежда нещата широко и във връзка с далечни хоризонти.

РАЗГОВОРИ С ЖУРНАЛИСТИ И ОБЩЕСТВЕНИЦИ

ПРОБЛЕМЪТ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО Е ПРАВСТВЕН ПРОБЛЕМ

Един общественик посети Учителя и го попита за днешното положение.

На умните хора съдбата е определена и на глупавите – също; хората, като мислят, определят съдбата си със собствената си мисъл.

Има нещо във възгледите на хората, което трябва да се измени. Сегашните културни хора имат много стари възгледи, с които нищо ново, нищо хубаво не може да се създаде в света. Хората не мислят за Божественото, а само за себе си, а това вече е старо схващане.

Въпрос: Какво ще кажете за българския народ?

Българинът, ако върши Волята Божия, има много добра съдба. Някога българите направиха една погрешка, като изгониха богомилите. Ако направят втора – ще имат нейните последствия. Светът не е създаден за българите, за англичаните и пр., а за повдигане на човечеството. Един народ е уд в услуга на човечеството и има определена функция в общочовешкия организъм. По-големите народи са по-големите синове, а по-малките народи – по-малките синове, но само онзи народ, който приема закона на Любовта, има бъдеще. Ако българите приемат закона на Любовта, ще имат добра съдба, а ако не го приемат, тогава няма извинение.

Сега Русия е в железния си век, докато България се намира в своя златен век и трябва да държи неутралитет. През ХХІ в. България ще влезе в сребърния си век, тогава пък Русия ще влезе в златния си век и ще има бъдеще.

Един народ функционира не само тук, на Земята, във физическия свят, но и на друго поле. Българите, които функционират в друго поле, са невидими. Сред народа се говори, че тук-там се явява странен старец, който казва някои неща и после изчезва. Това са Съществата, които работят върху българския народ, и понякога те са видими, а друг път – невидими. Българите нека да благодарят, че Божият промисъл бди върху им.

В международния живот България да не се намесва във война, а вътре помежду си българите трябва да приложат справедливостта. Човек трябва да има такова отношение към другите, каквото – към себе си; както тачи своето тяло и своята мисъл, така той да оценява живота и на останалите – и това трябва да се приложи. Иде нещо хубаво за света! Това днес мога да ви кажа: сега в света ще станат неща, които хората никак не са очаквали. При бъдещия строеж хората ще изменят коренно своите възгледи.

Смъртните присъди не говорят добре за днешната култура, трябва да се избегнат – нищо повече. Това е най-умното, което може да се направи. Християнските народи трябва да приложат принципа „не убивай“. Да лишат човека от живот, който не могат да му дадат, не е право. Те могат да кажат, че това е за доброто на държавата, но ни най-малко не е така. Методите, които употребяват днес, не са съобразени със законите на Божественото право. Порядъкът днес е човешки, не е Божествен. Да убиеш човек не е Божествен порядък; да си служиш с насилие – това не е Божествен порядък.

Всички трябва да знаят, че тяхната енергия иде от Бога. Държавникът също трябва да знае, че има един разумен закон в света, а не да казва: „Аз всичко мога да направя!“ Има хора, които вярват в Бога отвън, а вътрешно Го отричат. Има други хора, които Го приемат отвътре, а Го отричат отвън. Трябва да приемем, че Бог е вън и въ-

тре в нас. Онези, които приемат Бог отвън, казват: „Онези са безверници.“ А вторите казват за първите: „Те са ретрогради.“ А ние вече се намираме в преддверието на един златен век на човечеството – така нареченото идване на Царството Божие на Земята. Ще си отпочинат хората, близо е това. Какво по-хубаво от това – Царството Божие на Земята и всички земни царства ще Му служат, а то ще ги ръководи.

Проблемът на човечеството е един нравствен проблем. Трябва да почнат народите да си вярват един в друг.

ВЯРАТА Е ЕДНО ИСТИНСКО ПОЛОЖЕНИЕ

Няколко журналисти бяха приети от Учителя. Един от тях излезе напред и каза с тържествен глас: „От наше име, като представители на българския печат, като изразители на нашия културен и духовен живот, и от името на широката маса, която изнемогва под бремето на морална разруха, дойдохме да Ви помолим да благоволите да говорите на тема, която Вие намерите за най-подходяща за днешния момент, пред тая голяма част от народа, която няма възможност да дойде да Ви чуе.“

Може да се говори, стига да се схваща добре. Преди всичко между хората трябва да има идея за човещина. Има неща, за които хората трябва да имат еднакви понятия, например за Живота, за Любовта, за Светлината и за Свободата. Но днес човечеството се намира в такава фаза, която не е здравословна – това е болезнена фаза. Политическият живот се развива в една форма, културният живот – в друга, а религиозният живот – в трета.

Идеята ви е хубава, добре – да се говори, но само ако може да се създаде една хармонична среда, защото не-

щата, които ще ви се кажат, са ценни. Знам, че нищо не се губи, но Природата не обича големите съпротивления. Сега тя върви по пътя на най-малките съпротивления и онзи, който търси приключения, винаги пада.

Един журналист: *Г-н Дънов, Вие трябва да излезете в София с една беседа за онези, които не знаят и които не са посветени във Вашето Учение, или които знаят, но са заблудени, та да се изяснят нещата.*

Сега може да изляза да държа беседа пред най-просветените българи – да приложат методите, които ще им дам. На най-просветените българи ще дам методи, а на другите ще им говоря по друг начин.

Журналистът: *Тази публика, на която ще говорите, в своята по-голяма част представлява културни, интелигентни хора, нашата учаща се младеж, студентите и голяма част от нашето чиновничество. Всички те са в неведение, нямат никакви познания или имат неверни понятия. Интересът ще е голям.*

Може да се нареди полека-лека.

Журналистът: *Кажете ни кога ще бъде за Вас най-удобно. Може да се изнесе в аудитория № 45. В днешната страшна морална разруха хората искат да чуят здрави идеи, които ще ги закрепят, ще им повдигнат духа и ще им дадат кураж. Навсякъде говорят за политически престъпления и за социални и икономически подобрения, обаче това не окуражава, не повдига. Днес има хора по крайните квартали, които, ако обядват, не вечерят, или ако вечерят, не обядват, или ако днес ядат, утре не ядат.*

Сега цялото човечество преживява една криза, една неизбежна фаза. Човечеството е като една жена, която

трябва да роди. Остават няколко дни до раждането. Нека да роди, но да не умре детето. Ще има известни страдания, докато се родят добрите хора. За съжаление сегашното богатство не служи за добро, не се харчи за повдигане и възпитание на човечеството. Тази литература трябва да се разпространи сред българския народ: нека той приеме трезва храна.

Един журналист запитва: *Има ли някои допирни точки между богомилството и Вашето Учение? Вчера се повдигна спор в нашата среда, едни казаха, че има, а други казаха, че няма.*

Богомилите станаха подкладка на европейската реформация, като занесоха в Европа идеи. Това, което трябва да дадат на българите, се прие от европейците и се роди Ренесанса. *Богомили* – самото име е хубаво – на Бога мили. Те имаха правилно разбиране за живота, но между тях навлязоха хора, които не бяха подготвени. Днес нашият народ трябва да живее с човечеството, той е част от Цялото. Ако на човечеството му е добре, и за българите ще бъде добре.

Журналистът изказа мнение: *Струва ми се, че между богомилството и това Учение има нещо общо по отношение на социалния въпрос.*

Известни допирни точки може да има между богомилството и това Учение.

Ние сме проверявали докъде е достигнало човечеството, какво може да разбира и какво може да приложи – имаме научни данни. В света не можем да работим безразборно. Ако се работи разумно, всякога ще има резултат. Нищо не е в състояние да спре една Божествена мисъл – с една клечка се пали огън. А политическият живот е външният кръг в идейния кръг на живота. Трябва да има

много умни и добронамерени хора по въпроса как да се живее сносен живот, т.е. как да се разпределят физическите блага, защото страданията не са от недоимък, но от неправилно разпределение и вследствие на това има аномалия.

На народа трябва да се проповядва истинското учение. Лековерието и суеверието пречат, докато вярата предопределя нашия живот. Вярата е едно истинско положение. В един народ трябва да се създаде вяра, че това, което е заложено в него, ще успее, но никога да не се подкупва този народ.

Идеята ви е хубава. Всички вие бъдете като запалени свещи. Там, където вие може да бъдете полезни, никой друг не може да бъде полезен. Всеки от вас трябва да носи светлина.

Втори път като дойдете, пак ще поговорим.

ТРЕБВА ДРУГ МИРОГЛЕД

Учителя прие редактора на един столичен вестник и той попита какви са причините за днешната стопанска криза и какви са средствата за излизане от нея.

Средствата, които сега се прилагат за лекуване на стопанската криза, са само кръпки. Днес европейските народи само закърпват. Днешният живот прилича на една толкова претоварена кола, че тя повече не може да издържи и при най-малкия опит ще се счупи.

Редакторът: *Кое е радикалното средство за спиране на кризата и за отиване към нов живот?*

Трябва друг мироглед. С настоящия мироглед нищо не може да се постигне.

Редакторът: *Държавите със своите конференции и споразумения могат ли да допринесат за изглаждане на кризата?*

Те могат да направят нещо, но както казах, трябва нов мироглед, нов разбор на живота, защото вън са условията, а вътре са възможностите. Вътрешно трябва да се направи много нещо.

Редакторът: *Не смятате ли, че ще се постигне облекчение, ако се опростят всички дългове между народите?*

Това е най-разумното. От самото начало трябваше да го направят, но днес, когато една държава няма какво да плати, какво ще ѝ вземат?

Редакторът: *Американските милиардери, като имат толкова богатство, защо искат тези милиарди?*

Това е тяхно разбиране, но то не се различава от това на европейците. Не могат да намерят изходен път, а Божествените идеи чакат вътре в тях. Например трябва да се запали огън. Вече доста кибритени кутии се продават и всеки от тях би могъл да си купи такава. Евангелието е кибритена кутия, но ако знаят как да я драскат, ще ги ползва.

Редакторът: *В България какво бихме направили, за да смекчим това тежко бреме, което тормози народа?*

Истината трябва да се говори на този народ. Дайте му такава литература, за да дойде до ново разбиране на живота. Идвали са вестникари при мен и аз съм се чудел, че са големи майстори да говорят истината наопаки.

Редакторът: *Масата иска макар и малко материални блага, за да може да преживява, за да може да си почива и да има условия за живот.*

Нека дойде ядката на народа, 10-20-100 души – интелигентни и добри българи, и ще им се кажат методи за работа. Политиците може да имат добри желания, но са невежи и прилагат стари методи. Нашите политици приличат на онзи българин, който работил градинарство десет години подред и после казал, че му дотегнало, та тръгнал да търси работа. Стигнал чак до Солун и се хванал да работи при един абаджия, като си казал: „Това да се бode с тази игличка е лесна работа, не е като с мотиката!“ Така работил весел и предоволен десет дни. Когато един турски паша пратил слугата си да повика прочутия абаджия, за да му крои гащи, той бил зает и затова отпратил новия си калфа да каже, че след малко идва. Чакали го, но като се забавил, пашата се обърнал към калфата: „Гледам, че си майстор, уший ми гащи бир-бучуклия.“ Онзи почнал да крои, а пашата гледал, че нищо не излиза, на нищо не прилича кройката, затова му казал: „Тогава скрой ми салтамарка.“ Но пак нищо не излязло от кройката. Пашата се разгневил: „Тогава поне ми скрой тютюнева кесия. И ако не можеш, ще заповядам да ти ударят десет тояги.“ Също така и нашите политици не знаят да кроят като този българин. Те са дошли до тютюневата кесия и ако не могат и нея да скроят, тогава ще ядат пердах.

Редакторът: *Положението е тежко.*

Положението не е тежко. Положението на този народ в един миг може да се оправи, не се изискват векове. Точно сега могат да се оправят всичките неразбории.

Редакторът: *Загазили са и не виждат изходен път.*

Ако вие, вестникарите, искате да допринесете с нещо, то решете се да изнесете Истината; тя трябва да се говори с професионализъм. Светът, в който живеем, е разумен и трябва да постъпваме съобразно законите му. Изходната

позиция е да имаме едни основни закони, по които трябва да се водим. Някои казват, че Господ ще оправи света, и Го чакат да слезе отгоре от облаците, но това е едно механическо схващане. Господ няма да оправи света отвън, а отвътре, чрез нас.

Редакторът: Днес чух Вашата беседа и виждам тук доста млади хора. А това показва, че човечеството търси цялост, но лошите материални условия спъват човека.

Това е вярно, но чуйте този разказ. Един българин работил в чужбина няколко години и като се връщал, вече богат и припечелил, разбойници го нападнали и обрили. Останала му една-единствена кибритена кутия, която носел във вътрешния си джоб. А било зима и като се лутал из снежната планина, съвсем замръзнал, но се добрал до една хижа. Пред студеното огнище стоял един княз, който имал всичко на разположение, но нямал кибрит и зъззел. Българинът разправил как са го обрили разбойници, но като бръкнал в джоба си, зарадвано казал: „Само кибритената кутия спасих!“ Князът извикал: „Носиш ли кибрит, положението е спасено. Запалим ли огъня в огнището, тогава каквото имам, ще го делим.“

СЛОВОТО ЩЕ ДАДЕ ЖИВОТ

Един общественик бе приет от Учителя. Той бе запознат до известна степен с идеите на Бялото Братство, бе прочел доста неща от литературата и попита как да се работи за повдигането на селото и изобицо на народа.

Нека си послужим с една аналогия. На земеделеца е нужна земя, която е едно от условията за плодородие. И

след като изнесе житото от хамбара и го засее – второто условие, той ще разчита на процес, който е Божествен: възрастването на посятото чрез Слънце, влага, топлина и вложените в семето сили. Същото е и по отношение на работата между хората – те са изорана земя, в която каквото се засее, такова ще израсте. Ето защо в нивата трябва да се вложи нещо хубаво, което да принесе добър плод, а това съответства на запознаването на народа с новите идеи. А когато посятото поникне чрез Божествените сили на човешката душа и даде добрия плод, това вече е Божественият процес.

Някой път хората искат да приложат Божествения закон за постигане на човешки цели и това е погрешно. Ако хората могат да научат какво нещо е Любовта и могат да я приложат, тя ще оправи всичко, понеже е единствената сила в света, която преобръща от основи живота ни. Тя е, която ще научи хората как да работят безкористно. Майката, която обича детето си, работи добре за него. Всички, които обичат, работят добре, и обратното – всички, които не обичат, не работят добре. Така е навсякъде, даже и за птиците важи същият закон. Значи, ако посеете на българската нива Божественото семе, ще имате резултат.

Общественикът: Ще се опитаме в това и ще дохождаме по-често при Вас да черпим вдъхновение и светлина. Да, ще започнем да работим в това направление.

Трябва да се образува една школа, в която българите да се учат, и така да се просветят отвътре, че да съединят физическото, духовното и Божественото. С три неща се започва животът: мъчение, труд и работа. Хората са минали през мъчението, излезли са от него и сега навлизат в труда. И щом излязат от областта на труда, ще влязат в областта на работата, на разумната дейност – тогава ще бъдат свободни. Новите идеи трябва да се представят пред

хората, а те, както ги разберат, така да ги приемат. Това е естествен процес, като храненето – и най-малките знаят как да се хранят. На хората им стига да им се даде здрава храна и да се оставят да разберат новото така, както те са способни. Даде ли се светлина на този народ, и онова, което е насъбрано в душата му, само ще се организира. Какво трябва да правиш с една свещ – ще ѝ проповядваш ли, че трябва да свети? Не, ще я запалиш и ще я оставиш – тя знае как да гори. От теб се иска само едно – да я запалиш. И българският народ ще го запалиш да свети и гори така, както той знае.

Като дойде Любовта, тя на момента задоволява всички нужди – умствени, духовни и физически – и дава подтик за работа. Ако човек няма подтик да работи, той ще слуша, докато му говориш, но щом си отидеш, не ще работи. Имай пълна вяра в този, комуто говориш, и го остави да се прояви такъв, какъвто е. Започни от малкото към голямото, нали и Слънцето не изгрява изведнъж – първо се зазорява и после се разлее голямата светлина.

Този, който не знае да лекува, опитва с едно лекарство, с второ, трето, но болният остава недоволен, докато вестият знае какво лекарство да приложи при лечението – искам да кажа, че може с по-малко усилия да постигнем резултат. Има стар и нов начин на работа. Опитайте и единия, и другия, и който ви хареса, него изберете, но да се направи един избор.

Истината, Любовта, Светлината не се нуждаят от доказателства. Някой пита какво нещо е светлината, а това, в което не се спъваш, е светлина. Някой казва: „Аз съм учен.“ Добре, но щом си учен, трябва да имаш светлина и да разбираш порядъка на Природата. Човек обича Истината. Тя го освобождава от смъртта. Някой пита какво нещо е Истината. Това, което те освобождава от смъртта, от крайно неспособния живот, е Истината. А при Любовта

се осмислят нещата. У славяните егоизмът е по-смекчен и Любовта ще вземе надмощие. Сега Любовта слугува на силата, но в бъдеще силата ще слугува на Любовта.

Веднъж изтъкнах на един свещеник, че Божествените икони са по-важни, отколкото човешките, и му казах, за да ме чуе: „Вие всякога защитавате вашите икони в църквата, но това са човешки икони. Божествените икони са хората и те се търкалят по пътя.“

Някои българи не съзнават, че животните имат душа. Когато българинът бие вола си, не го възпирам, защото ще заяви: „Аз съм тук господарят!“ И затова, като се приближа и погала малко вола, казвам на стопанина: „Отлична порода е този вол. С този добитък ти си късметлия, всичко ще ти върви добре.“ При тези думи той почва да гледа с добро око на вола. Той не осъзнава, че в това животно има разумно същество, което е дошло да му помага. Това животно не е така глупаво, както си мисли човек. Добре е, че българинът се поправя всякога, когато разбере нещата.

В известни отношения българинът е много подготвен. Той има и следната черта: като отидеш да му проповядваш, иска да знае дали проповедта ще бъде с пари, или безплатна. И щом види, че ти плащат, казва: „О, и аз знам така.“ А щом види, че проповядваш без пари, той се замисля: „Виж, има нещо важно тук – проповед без пари, значи има някаква идея.“ И той почва да изучава. Безидейното, което е с пари, го оставя настрана.

Общественикът: *И в странство виждат, че тъкмо Новото учение трябва да обнови света. Ние се радваме, че сме достойни синове на богомилите.*

Нали когато Слънцето не е тук в силата си, то е в силата си в Южното полукуълбо и обратно – това става перидично, същото е и в живота на човечеството. Богомилството дойде преди хиляда години. От същия източник

иде и Учението на Бялото Братство. Днес българският народ няма да загуби, в Природата събитията втори път не се повтарят и това, което стана с богомилите, не ще се повтори.

Един селянин ми каза, че чул много работи за нас да говорят, и то все толкова лоши, че дошъл да провери дали са верни, или не. И след като се уверил сам, разбрал какви хора сме в действителност. Трябва да се започне с физическия свят, после – с Духовния, и накрая – с Божествения, чак тогава ще бъдем разбрани. Трите свята трябва да се съединят в едно и да образуват вътрешна хармония. Божественият живот е в човешката глава, Духовният живот е в човешкото сърце, а физическият живот е в останалата част на тялото. Те са свързани в едно цяло и не бива да ги отделяме. Да осмислим и най-малките неща, които са били безсмислени – животът трябва да се осмисли. И има един естествен начин, по който хората трябва да се научат да живеят с най-малки усилия. Не е лесна работа – човечеството е прекарало векове по стария порядък. Трудна работа е, докато хората разберат Истината така, както трябва.

Общественикът: *Какво е Вашето гледище за мнението на Ганди против техниката?*

Ганди²³ поддържа Учението на Толстой²⁴. И Толстой се опълчваше против техниката. Стомахът, белият дроб и главата са технически построени. Техниката трябва да дойде да освободи животните от непоносимия труд и да им се даде свобода. В бъдеще в механиката ще стане преврат. А колкото до храната, има предостатъчно за всички. Даже Земята изкарва повече жито, отколкото е потребно. В Южна Америка са изхвърлили в морето 20 милиона тона кафе, за да се поддържа цената му. А преди години в Америка намираха за икономически по-изгодно да го-

рят жито, вместо въглища, и след това настана криза. Има една философия на Природата – не бива да се гори житото и да се употребява вместо въглища, защото е дадено като хранително средство на човечеството. Има и много други недъзи, които трябва да се отстранят – ще дойде време, когато хората ще престанат да употребяват въглища, нефт и да секат горите, защото ще свалят атмосферното електричество от горните атмосферни слоеве и ще могат да го употребят.

При едно Духовно учение важен е плодът – животът, който ще се внесе чрез него. Божественото живее там, където всичко друго замира. Божествено Учение е това, което ще влезе, за да даде живот на хората. Една къща е добра за обитаване, когато коминът ѝ тегли отлично, ала когато тя се изпълва с дим, тогава очите се дразнят. Така е и с едно учение, което не може да даде мир на човешката душа – има дим вътре в него. По възможност трябва да има най-малко дим.

Някои хора са останали назад в своето организиране, а за други малко се изисква, за да приемат новите идеи. За вторите Христос казва: „Вам е дадено.“ Не бива да се проповядва с насилие, а едно учение трябва да се опита, да се сравни и човек да се самоопредели за него. Едно учение трябва да има приложение за ума, сърцето и тялото. Линиите и строежът на тялото показват каква е вътрешната култура. У славянина набожността, религиозното чувство е развито, докато у българите то е сравнително по-слабо. Българинът е претърпял криза и у него трябва да се усили Любовта към Бога. Българинът е съвестен, това е черта и на славянина. Българинът има всичко, но му трябва Любов. В сравнение с миналото днес българите са повече вегетарианци. И житото, царевичата и други растения ще заместят месната храна.

Учителя се обърна към общественика:

Вашето желание да работите е хубаво. А пътищата, по които ще работите, са определени. Много методи ще приложите. Казано е: „Не само с хляб ще бъдете живи, но и с всяко Слово, което излиза от Божиите уста.“ Словото ще внесе живот.

ДУМАТА „ЧОВЕЩИНА“

Един общественик посети Учителя.

По някой път вдигаме много шум за нищо, друг път можем да вдигнем малко шум, а много работа да свършим. Днес трябва да се създаде идеал на младите. Има един закон, който обезсилва хората и досега не съм намерил нито един пример, когато някой е вървял по крив път, да е станал виден човек в света.

Сега човечеството е минало десетгодишна възраст и е влязло в юношеството си и трябва да се изучават новите тежнения, новите условия. Щом детинството е минало, нека да запази хубавото от него, а от детинщините да се откаже. А сега продължават да говорят стари истини. Да оставят настрана как са живели деди и прадеди, а думата *човещина* да влезе в света. Трябва да се даде едно ново социално и духовно направление, което да включва съвкупността на живота и нуждите на живота, на човешкото сърце и на човешкия ум. Това е един равностраничен триъгълник – трябва да се изучава най-първо тялото, после сърцето и човешкия ум, които да влязат в хармония с Божествения свят, с душата. Без разбиране нуждите на тялото, сърцето и ума, не е възможно щастие.

Учителя се обърна към общественика:

Вие може да напишете брошура, подходяща за обществениците. Като затварят и избиват, това не е управление. В България убиха Стамболов²⁵, в Сърбия – краля. Стига вече се повтарят тези убийства. Трябва да се обедини всичко трезво и разумно. В България да се образува едно общество от хора, които искат да живеят идейно и с широта. Сами да носят закона в душите си и да са като една вътрешна ядка.

Можем да дадем известни упътвания, които да се приложат в обществения живот. Добрите неща ще се наложат и от самото време. Всяка добра и праведна власт е от Бога, а всяка насилническа и безумна власт не е от Бога.

Принципите на християнството нямат почти нищо общо със сегашните форми на християнството, които хората изработиха. Христос, ако дойде, ще се чуди на гениалността, с която се изопачиха Неговите идеи.

Светът ще мине през един огън, през едно вътрешно пречистване. Има едно вътрешно стълкновение и то ще дойде неизбежно. Ако хората са разумни, ще минат по-леко, ако са неразумни, ще минат мъчно. Нещо напруга отвътре. Тази енергия трябва да я пуснем да се прояви чрез нас, иначе тези сили ще разкъсат всичко. Човек, който противодейства, ще причини смърт. Днес има голямо обезверяване и най-умните хора не могат да разберат един елементарен закон – човешината.

НОВОТО ЩЕ ДОЙДЕ ПО ЕДИН ЕСТЕСТВЕН НАЧИН

Един общественик беше приет от Учителя. Той пожела да посещава лекциите и помоли Учителя да му определи в кои дни да присъства – дали в сряда, или в петък.

Ще зависи от Вашето свободно време. Ще гледате на лекциите така, както гледате на храната. Има известни възгледи, които са необходими и хранят душата.

Вие ме питахте как да прогресиране в обществения живот. Ако нямаме помощ от Божествения свят, нищо не се постига. Ако сегашните държавници разбираха Божествения закон, щяха да успеят. Те не успяват, понеже нямат съдействието на Божествения свят. Като не изпълнят известни мероприятия, които да осъществяват целите на живота, тогава идва анархията. Консервативните елементи не се интересуват от водата, която изтича, но от рибата, и се страхуват да не би, като отворят бента, заедно с водата да отиде и тя. И докато ги убедиш, че рибата няма къде да ходи, а ще изтече само мътната вода, те противодействат. А като ги убедиш, че ще дойде прясна вода, те няма да противодействат. За съжаление те не знаят, че в тая кална вода рибата ще умре.

Сегашната култура е в своя краен предел и казвам, че за излюпването на новото яйце остава още малко и, ако не го турят под квачката навреме да се измъти, то после, и да го турят, ще бъде късно.

Новото ще дойде по най-естествен начин.

НОВОРАЖДАНЕ

Един общественик, който изучаваше идеите на Братството, беше приет от Учителя. Стана въпрос за днешния момент в развитието на човечеството.

Всички окултни движения на Изтока и Запада ще се сближат, докато днес в тях липсва едно и също нещо – приложение. Не че Христос не можеше да употреби други методи, но Той знаеше, че методите на ненасилие, които употреби, са по-силни и по-ефикасни, отколкото онези на

насилие. Българите си приличат с евреите по едно – по твърдоглавието. Само че в евреина има досетливост, той цени времето и при него всяко нещо е на място, докато българинът все отлага. И всичките му нещастия идат от там, че той все отлага и казва, че има време.

Трябва да се даде на народните маси едно друго възпитание. Тези хора, които са готови, да се изберат по структура и на тях да се говори за новите идеи. Идва една мисъл на Бялото Братство, която направлява света. Времето е назряло и ако европейските народи не побързат да се поправят, ще дойдат нещастия, катастрофи. Преди Първата световна война колко пъти казах на Фердинанд²⁶ да не отваря война и да пази неутралитет. Тогава щяха да спечелят много нещо – освен живота на войниците, и едно ново направление на живота им.

Някои казват, че това движение на Бялото Братство успява, понеже църквата вече не работела. Има неща Божествени, които си вървят и не могат да се спрат. Ако църквата работеше според Христа, това течение щеше да върви още по-лесно, а сега, като не работи, пречи му се.

В света хубавото ще възтържествува. Национализмът трябва да отстъпи място и да дойде разумното и хуманното.

Общественикът попита: *Какво да правя, за да се подготвя за работа?*

Всеки ден отделяйте по два часа за размишление. Вие като излезете между хората, светът все изтегля нещо от вас и трябва да бъдете силни отвътре, за да може да трансформирате енергиите. Трябва разумно да дадете и разумно да вземете. Сутрин, щом се събудите, влезте чрез размишление във връзка с онези, които ръководят съдбините – влезте във връзка с Агартя. Сега те са на място недостъпно, но тяхната наука ще се даде на избраните.

Общественикът, който посети Учителя, повдигна въпрос за днешното положение в света.

Ако идеята да работят за Бога легне у общественици, учители, стражари, земеделци и работници, то постепенно ще дойде една промяна. Нашата Слънчева система вече влиза в едно друго поле и затова лошите хора не ще имат вече условия, понеже вълната, която иде, ще помага. Ще настанат условия за добрите духове да се вплътят на Земята. Хората трябва да приложат Божествените принципи, защото ако не ги приложат, ще бъдат изхвърлени. Този, който иска да лъже от сега нататък, той късно се е родил. Сутрин, като изгрее Слънцето, ще направите сметка, а вечер ще ликвидирате всичките си сметки. Бог си има план и ако не го приложим, ще се спънем. Божият план не може да бъде отменен.

Като имате общия принцип „Да се работи за Бога“, употребете какъвто и да е метод. Тези, които са работили за нашето развитие, са свършени същества. Те са истинските работници, те са същността и ние трябва да постъпваме по техния пример. Но всички хора не могат еднакво да възприемат светлината – или мозъците им, или умовете им не са нагласени, както трябва. Ако се подготвят хората, то и Небето може да се отзове. Нека Земята да се обвие с една благотворна вълна, да се пуснат хубави мисли, които да я обгърнат. Винаги действайте съобразно особеностите на човека. Хората не знаят, че лошото с векове може да носи своите последствия: грешат и не знаят какви последствия може да им донесе лошото.

Българският народ, като работи по новите методи, ще има благоволенieto на Небето, а старите методи ще тури настрана. За едно дърво не е важно само, че има корен, но е важно колко може да възприеме чрез корена; и не е важно само, че има листа, но колко може да възприеме чрез

листата. Доколкото едно растение е свързано със земята, дотолкова вирее добре; същото важи и доколко човек е свързан с Бога.

Един ме попита в какво стои моята сила. Тайната на моята сила е във връзката ми с Бога. Този, който ме питаше в какво стои моята сила, искаше да я узнае, та като я придобие, да може да упражнява влияние върху хората, да им въздейства за лични цели. А пък съвсем другояче стои въпросът. Заспалия овчар не го буди, но ти подкарай овцете към зелената паша и овчарят да тича отподире.

Дължината на живота зависи от хармонията с ангелите, с Невидимия свят, с Бога. В живота ти е определено какво трябва да правиш. Ти ще бъдеш един носител на Божественото. Кой от вас е свободен? Министри, учители, стражари – те не са свободни. Не ги оставят да правят това, което е Божествено. А Бог ги е оставил да бъдат свободни. Като се новороди, човек става гражданин на цялото човечество, всички хора са близки на душата му.

В политиката трябва абсолютно безкористие. Един политик трябва да се ръководи от една по-висша политика – политиката на Невидимия свят. Търпението на Невидимия свят е голямо, но в края на краищата те вземат мерки. Какво стана с Римската империя? Светските политикани гледат близките цели и не гледат далечните резултати. Казват: „Да минем моста.“ Но като минеш моста и срещнеш неприятели, каква полза, ако ще трябва да се връщаш назад?

Учителя се обърна към общественика и го напъти:

Когато ще вземате решение по някой въпрос, ще гледате умът Ви и сърцето Ви какво ще кажат. Закон е: да имаме пълно съгласие между ума и сърцето по отношение на решението, което вземаме. Вие спазвайте този закон и в политиката. Каквото умът вижда и сърцето одобри, то е

право. И обратно – каквото сърцето види и умът одобри, то е право. Някой път сърцето казва, че трябва, а умът говори противното – значи има нещо непроучено и тогава не бързайте. Ако усещате стягане в ума или в сърцето, бъдете предпазлив; има ли съгласие между ума и сърцето, тогава – напред.

Политиката не трябва да бъде само за една партия, но за цял народ, и не само за един народ, но и за другите народи. Фердинанд имаше порочната тактика да държи лошите хора по-близо до себе си, за да не му правят пакост. А свитата трябва да е от добри хора, защото като държиш близко до себе си лошите хора и после ги отдалечиш, те се ожесточават.

В България ще се даде място на способните и добрите. Българските общественици и държавници ще бъдат умни, честни, справедливи и благородни. Сега тук има изостанали души отпреди хиляди години и техният стремеж да се възплътят ражда всичката тази анархия. В съвременното възпитателно дело на младежта ще се тури за основа Божественото. Аз не действам лично, аз не съм сам. Имам един свещен идеал и като се стигне до него, няма да се оставя да ми попречат. Първото нещо е да се даде духовна свобода. Като се даде свобода на мисълта, после политическата ще бъде като резултат. Хората не трябва да живеят само за сегашния кратковременен живот, а да схващат Целокупния живот. Трябва да се даде път на духовното в България.

Един американец ме попита в какво седи различието между новите и старите идеи. Казах му, че старите идеи са консерви, а новите идеи са плодове, които сега откъсваме от дървото. Всеки, който дойде да възприеме Божественото учение, ще забрави за консервите. Служенето на личността е да стоиш в гроба, а служенето на Бога е възкресение.

Сега светът се нуждае от отдушници. Добрите хора са отдушници. Ако те си заминат, всички ще загинат. Един селянин ми каза: „Ние знаем, че всички при Вас ще дойдем.“ Между селяните трябва разумна работа, между тях трябва да се разпространява книжнина. Българинът е устроен така: каквото е чел, ще го каже на другите.

На много широк фронт се води борбата между старото и новото. Друг изходен път освен този няма. Има доста готови хора в света.

ПОЗНАВАМ ГО МНОГО ДОБРЕ

Една вечер Учителя каза следното пред няколко свещеници:

Свободен човек е само онзи, който върши добро. А онзи, който върши зло, е роб на злото. Докато човек се подчинява на човешката воля, той е роб. Но в момента, когато каже, че не може да се подчинява на воля, която противоречи на Божиата, той е свободен. Работим ли в съгласие с Бога, тогава сме свободни. Аз съм с Бога, говоря с Него и върша Волята Му. Моят живот и това Учение ще се опитат. Онзи, който ме е пратил, ще ме оправдае или ще ме съди – за мен е меродавно Божието мнение. От моите ученици не искам обещание. Винаги казвам едно и също: „Опитай и виж. Ако можеш сам да се връзваш и развързваш, ела!“ Господ ме е пратил да кажа на хората Истината. Ако вие я приемете, добре, но ако не я приемете, пак добре – няма да ви съдя. Това Учение е така поставено, че в него няма никакво изключение. Ние нямаме никакви форми. Аз говоря от името на Христа. Аз познавам Христа. Познавам Го много добре, както никой друг не Го познава.

ДОГМИТЕ ЩЕ ИЗЧЕЗНАТ

Беше надвечер. Учителя прие един свещеник на масите пред салона. В разговор с него Той каза между другото:

Каквото и да проповядваме, няма да налагаме своите мисли. Кой изповядва Христа? Този, който люби. Христос е носител на Любовта и казва: „Нова заповед ви давам, да се обичате един друг.“ Любовта е основа, върху която идват Мъдростта и знанието. Човек трябва да се учи, за да дойдат Свободата и Истината, а те включват всички други добродетели.

Сега иде Любовта, за да стане основа, върху която да се изгради Новият живот. И като се приложи Любовта, ще се премахнат всички противоречия, които съществуват. А те няма да се махнат така лесно.

Тук, на Изгрева, няма никакъв писан закон – всеки постъпва така, както схваща нещата отвътре. И всеки сам трябва да съди себе си – ние не съдим никого. Аз искам да прокарам това, което Бог днес казва: не можете да разберете Христа без Любов. На Изгрева е отворена една Школа – това тук не е църква. Щом имате Христовото разбиране, няма да съдите хората. Мнозина мислят, че като дойде някой тук, кроим как да го привлечем, а ние искаме той да обича Бога и да живее там, където желае. Този ред в света ще се стопи. Догмите ще изчезнат. Аз съм разбрал откъде ида и накъде отивам: чувам какво Бог ми говори и знам как да Му служа.

РАЗГОВОР С ПЛОВДИВСКИТЕ СЕМИНАРИСТИ

На 18 април 1942 г. семинаристи от Пловдивската семинария с двама свои преподаватели посетиха Изгрева. Преди обяд те се разходиха из градината, а след това помолиха Учителя да побеседват. Той ги прие в големия салон и каза:

За да се беседва с хората, три неща се изискват. За добрия разговор първото нещо е хората да бъдат разумни, а разумността дава светлина на живота. Второто нещо е да бъдат справедливи: да няма никакво насилие не само отвътре в самия човек, но и отвън – да има хармония и музика. И третото нещо е човек да бъде добър. Разумността дава смисъла на живота, справедливостта – съдържанието на живота, а доброто – външната форма на живота. Без тези неща никакъв живот в света не може да се прояви, а ако се прояви, ще бъде нещастен. Или другояче казано: в света трябва да се прояви новото. Новото, което очакват младите, е Любовта. Единствената сила, която може да оправи света, е Любовта. Тя може да даде подтик на човешкия ум, сърце, воля и душа. Светът не може да се оправи по никой друг начин. Любав, която не дава подтик на човешкия ум, сърце, воля и душа, не е Любав.

Там, където няма разумност, справедливост и доброта, няма и никакъв Господ. Там, където са справедливостта, разумността и добротата, там е Господ. Новото е, когато всичко цъфти, връзва, зрее, пее и работи.

Сега минаваме от един стар порядък на живота в нов. Старият порядък е тъмен, а новият – светъл. В новия порядък няма да има обезсърчени хора и ще има възможности за всички. Светът е толкова хубав! Когато Слънцето

грее, няма какво да се обезсърчаваме. Сега нека да грее Слънцето във вашия ум, сърце и душа и да ви подбужда Любовта. Не че чак сега трябва да ви се даде Любовта, защото поначало ние в нея живеем и се движим, но сме приспали за дълго време съзнанието си и сме се занимавали с други странични работи. Когато човек се занимава с непотребни работи, умът му потъмнява и той не знае как да направи крачката си. Всеки от нас трябва да почита Божественото във всички останали и да съзнава, че То живее във всекиго. И когато хората почнат да почитат Божественото в човешкия ум, в човешката доброта и справедливост, то това е новото, на което трябва да уповаваме. Новото верую е да имате Любов. Ако имате Любов, никога няма да се обезсърчавате и всичко, каквото пожелаете, ще го и постигнете. И ако постигнете всичко, каквото пожелаете – новото е във вас; или ако не го постигнете, то новото не е във вас. Здрав човек е онзи, който мисли добре и е справедлив и разумен; или човек, който не е умен, справедлив и добър, той не може да бъде здрав.

Вие сега сте млади, дошли сте в света и се намирате на Земята, която е един параход. Разхождате се, екскурзанти сте. А има едно пристанище, където всички ще се спрат, има една Обетована земя, в която всеки ще намери упование. Един ден хората ще се разберат и ще станат братя. Когато в света влезе Братството и ние виждаме в лицето на всеки мъж свой брат и в лицето на всяка жена – своя сестра, тогава новото е изпълнило света. Братството и сестринството – това е новият ред на нещата в света. Та сега ви пожелавам, като се разхождате, да благодарите на Бога, че ви е поставил на палубата на този голям параход. Там има изобилно и въздух, и светлина, и вода, и хора. По някой път ви заливат и малко страдания – те са упражнения. Малко са, няма нищо от това – какво лошо има, че човек страда някой път? Страданията са корените на жи-

вота, а радостите са клоните и цветовете му. Страданията са една по-гъста материя, откъдето трябва да се изваждат соковете. Докато радостите са Божественото, което иде отгоре. Под „Божествено“ разбирам Разумното в света, а това, което не е Разумно, не е Божествено. Ако хвана и заколя една кокошка, то е човешко, но ако не я хвана, а я нахраня и я пусна да се разхожда, това е Божественото.

Сега ви пожелавам един ден да бъдете узрели плодове, та като дойдат да ви погледнат, всеки да ви хареса: да бъдете една хубава ябълка, че който отиде при нея, да я препоръча. Бъдете радостни и весели, че сте се удостоили да се качите на един доста хубав параход, какъвто е Земята.

Един семинарист запитва: *Какъв е смисълът на живота?*

Смисълът на живота е Любовта. Ако Слънцето не изгрява, тогава какъв смисъл ще има животът? Ако Луната не изгрява, ако звездите не изгряват, ако дърветата не цъфтят и ако птичките не пеят, какъв смисъл ще има животът? Когато Слънцето изгрява – това е Божественото в света, когато Луната изгрява, когато звездите изгряват, когато дърветата цъфтят, когато птичките пеят – това е Божественото в света; когато хората говорят и се обичат – това е Божественото в света.

Един семинарист запитва: *Какво е Вашето мнение за смъртта и безсмъртието?*

Безсмъртие без Любов не съществува. Да любиш – това е безсмъртие. И всякога всички болести произтичат от безлюбие. Щом всинца се обикнат, смъртта ще изчезне. Да имаме Любов непрерывна – това е безсмъртие. „Това е живот вечен, да познаят Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.“ Всички вие имате елементи на безсмъртието, стига да любите и да обичате. Смъртта

е нещо вметнато, а животът е непреривен. Когато хората съгрешиха, почнаха да умират. По-рано те не са умирали, но понеже ядат от забраненото дърво, понеже не са справедливи, разумни и добри, затова днес умират. Конкретно, на съвременен език казано, смъртта е най-голямото ограничение на живота. Смъртта е там, дето има съзнание, но нищо не можеш да направиш. И умрелият човек има съзнание, но не може да се мръдне. Вие мислите, че когато човек умре, не чува. Не, той ви чува, като му говорите, но не може да се прояви. Човекът не е това, което виждате – това е дълбока наука, която вие трябва да изучавате. Душата е нещо полуматериално и полудуховно. И да говоря повече, не ще можете да познаете лесно тези неща, без да ги изучите. Вечерно време вие сънувате, че се разхождате, нали? Питам: къде се намирате? Помнете, че не искам да ви говоря за това, което не е, а искам да ви говоря за онова, което е. Ще ви приведа един прост пример, за да се види кое остава у човека. Познавах един българин, който бе твърде чувствителен, имаше висше образование и издаваше книги. Веднъж дремнал следобед и се видял издигнат в стаята над тялото си. Той имал излъчване. Този, който стоял сред стаята и гледал легналото тяло, е реалният човек. Тялото, което лежало в леглото, е временната къща. Учените правят ред опити как да се извади двойникът на човека. Тялото е според двойника – той има очи, нос, уста, уши. Двойникът излиза, а на кревата лежи само обвивката. Учените слагат една бучка захар в устата на тялото и то мълчи, не реагира. Но щом бучката захар е в устата на двойника, човекът от кревата казва: „Това е захар!“ Този свят е в Онзи свят. Малкото е в голямото, а не голямото в малкото. Онзи свят е голям, а този свят е малък

Един семинарист запита: *Кое ще остане от нас след смъртта ?*

Като излезеш от тялото си, ще имаш едно невидимо тяло – прозрачно. Ще имаш ръце, очи, уши и пр., ще имаш самосъзнание, само дето хората, които са тук, няма да те чуват. Вие казвате, че Бог е невидим. Това не е вярно. Единственото нещо, което виждаме, е само Бог, а другите неща са невидими. Бог е невидим за невежите хора, но за всички хора, които са разумни, справедливи и добри, Бог е видим. В баща ти е Бог, който се изявява. В майка ти е Бог, който се изявява. В сестра ти е Бог, който се изявява. Навсякъде е Бог, който се изявява. Бог не може да се изяви в една форма, а в хиляди. Ако живеете в съгласие с Божествените закони, откъдето минете, пътят ви ще бъде отворен. Ако не живеете по Божествените закони, пътят ви всякога ще бъде затворен и в края на краищата ще умрете.

Аз виждам Онзи свят, а как го виждам, то е друг въпрос. Както вие виждате физическия свят, така аз виждам Духовния. В света старият порядък е човешки, а новият порядък е Божествен. Да се върнем в райската градина, където по-рано човек с живял и е чувал гласа на Бога. Бъдете верни на онова, което Бог е вложил във вас. Всички вие не трябва да употребявате нито бяла, нито черна лъжа. И когато говорим, нека бъдем крайно искрени. За Любовта трябва всички да имаме само едно убеждение.

Въпрос: *Как ще го постигнем това?*

Как цигуларите постигат нещата? Постепенно, с упражнения, като свирят.

Учителя взе цигулката си и им изнесе един концерт. След като помълчаха, един от семинаристите наруши тишината: „Аз повече бих желал да ни говорите за Любовта.“

Днес съм зает. Може да четете онова, което съм говорил за нея. Ако има някой, който да е говорил толкова

много за Любовта, това съм аз, и желая вие да разцъфнете и узреете и хубавото, което Бог е вложил във вас, да се прояви. Както един скулптор взема един камък и извайва от него статуя, така и във вас да се изяви онова, което Бог е вложил. Ако ме питате какво да правите, ще ви кажа да дишате Любов! Навсякъде да виждате любящи същества, като съзнавате, че Бог живее в хората. Ако ние живеем за Любовта, и тя ще живее за нас; ако не живеем и не работим за нея, и тя няма да работи за нас. Всеки човек, който не постъпва справедливо, ще опита несправедливостта върху себе си. И щом постъпва неправилно, усеща вътрешно безпокойство – това е закон. А щом постъпва справедливо, вътре в себе си ще има вътрешна радост, вътрешен мир.

Слязох, за да кажа на хората следното: Бог с дошъл да създаде Нов свят, Ново небе и Нова земя и да промени хората. И това ще стане. Бог е решил да промени целия свят. Това, което аз говоря, е Божествено. Моята проповед ще я чуят всички, няма да остане нито един, който да не я чуе. В настоящия свят трябва да се изградят разумност, справедливост и доброта. Нека да се води борба, но всяка борба да бъде разумна, справедлива и добра.

Един семинарист каза, че не разбира напълно думите на Учителя и Той му отговори:

След една година, каквото съм ви говорил, ще го разберете. В детинския живот сме били чисти и бих желал да останем в чистота като дете. Там, дето има чистота, има и сила, и Мъдрост. Да имаме чистота, сила и Мъдрост едновременно и всички тези противоречия, които сега съществуват, ще изчезнат.

Един семинарист запитва: Защо това не стане отведнъж, без да се губи време?

Най-първо нали плодът е стипчив, после става кисел и накрая – сладък. Такъв процес съществува в света и не мо-

жем да го изменим. Най-първо хората са стипчиви, после – кисели, и най-после ще станат сладки. Вие сега мислите, че има повече лоши хора, отколкото добри. Това е заблуждение, защото има повече добри хора, отколкото лоши.

Да изпълняваш Волята Божия – това значи да познаваш Истината.

За да въдвориш Царството Божие и Неговата Правда, трябва да познаваш Мъдростта, Знанието.

Да осветиш Името Божие, значи да бъдеш носител на Божията Любов.

Всеки, който се отклони от Божия план, ще пропадне.

Вие не може да помогнете на света, докато не изгрее вашата душа.

Казано е, че човек е създаден по образ и подобие Божие. Вие сте в процес на образуване на този човек. Вие имате всички възможности, вложени във вас, обаче не ги познавате. Трябва да се работи между хората в света. Като ги срещнете, кажете им по някоя дума за новото, което иде.

Един от семинаристите запита: *Има ли някоя книга, в която да е описана Вашата биография?*

Това не е важно. Дайте път на Божественото в себе си!

КАКВО Е ПРАВО

Кореспондентът на един чуждестранен вестник бе приет от Учителя и най-напред попита: „Големи ли са различията между вас и това, което днес наричат църква?“

Различията са големи. В днешната църква това не е християнство – в основата на религията трябва да се тури Любовта, а тя носи живот, светлина, свобода и сила.

Въпрос: *Какво е вашето отношение по въпроса за храма, зданието?*

Цялото Небе за нас е храм със запалени свещи и кандила. Също така и всеки човек е сам църква за себе си. Християнството отхвърли жертвоприношенията на евреите. Но днес това, което християнската църква поддържа, трябва да се изхвърли, и нека да останат Любовта и самоотричането.

Въпрос: *Кое е право?*

Правото носи Любов, Мъдрост, знание и истинска свобода. В това, което няма Любов, Мъдрост, знание, светлина и свобода, няма право. Правото е външната страна на Любовта. Например, ако европейските народи имаха Любов и съзнание, щяха ли да се бият? Какво се ползват, като се бият? Нищо. Всеки народ има права, които Бог му е дал. И всичкото нещастие стои в това, че отнемаме правата, които Бог е дал на народите, и вследствие на това идат насилието и войните. Но в света има един закон: Бог е винаги на страната на слабите. Бог е против силните народи в света. Най-първо в дома бащата и майката са силните, но Бог е на страната на децата. Децата израстват, стават силни, а после бащата и майката стават зависими от тях. Хората остаряват, понеже не обичат. Един народ, който няма Любов, ще бъде силен, но временно.

По отношение на сегашната Втора световна война ще кажа, че европейците не трябваше да тръгват по този път, но тъй като сега вече минават по него, ще добият една опитност. Понеже всички народи съставляват удове на тялото на Бога, Той иска всички те да живеят в хармония и когато се отклони един силен народ, Бог взема страната на по-слабите. В нито една от двете страни, които сега участват във войната, не е правото.

Кореспондентът попита: *Колко време прекарахте в Америка?*

Седем години.

Въпрос: *Кога почнахте Вашите беседи?*

В 1899 година. Важно е, че днес в света иде нещо много хубаво. Новият порядък започва със славяните. Думата *славянин* произлиза от *Слава Божия*. Коренът на думата *слава* е от думата *Авва*, което е името на Бога; славяните ще служат на Бога.

ПРОМЯНА В СЪЗНАНИЕТО

Учителя прие един общественик, беше по време на Втората световна война, който донесе позив, съдържащ протест срещу гоненията на евреите и адресиран до царя и министрите. Учителя му каза:

Този позив трябваше да бъде отправен не към царя и министрите, но към народа, до бедните и страдащите. По-добре напишете една брошура, че Бог иде днес да утеши и да помогне на страдащите и онеправданите, на бедните и болните. Пишете на първоначалния Божествен език. Има закон: най-малкото колебание в човека показва, че нещата не са от Бога.

Всички пророци, на които Бог или напредналите същества са говорили, са се просвали в цял ръст на земята само защото не са могли да издържат силните трептения. И Даниил, който се срещнал с едно Светло Същество, се оплаква, че не му останала сила. Съвременният свят минава през големи изпитания. Днешното положение на света се дължи на неизпълнение Волята Божия. Той трябва да се поправи чрез страдания и Бог иде да го изправи. В съзнанието на хората трябва да стане промяна. Сега в света идат най-силните Същества, за да го оправят.

Хубаво е да посещавате определени хора и да разговаряте с тях за новите идеи.

ГОЛЯМОТО ЕВАНГЕЛИЕ

Един евангелист бе приет от Учителя. След първата обмяна на мисли гостът зададе следния въпрос: „Христос Бог ли е, или не е?“

Не какво мисля аз е важно, но какво казва Той за себе си. Христос казва: „Никой не познава Отца, освен Синът, и никой не познава Сина, освен Отец.“ Той сам се признава за Син Божи.

Въпрос: Вие приемате ли Учението на Евангелието?

Каквото е писано, приемам го. Много е писано, но Голямото Евангелие го няма, налице е само малкото Евангелие.

Въпрос: Приемате ли тайнствата, като кръщение и пр.?

Ние имаме три тайнства: на Любовта, на Мъдростта и на Истината, другите неща са форми.

От Божията Любов излиза Животът.

От Божията Мъдрост излиза Знанието.

От Божията Истина излиза Свободата.

Светът ще се оправи, но не хората ще свършат това, а Бог. Разумните Братя, които сега идат, това, което аз наричам Всемирно Божествено Братство, то ще уреди света. И понеже иде, ще го уреди, ще влезе като нещо ново в съзнанието на хората и в тях ще стане такова преобразование, както става с гъсеницата. Всяко нещо трябва да се опита. Хората говорят за Бога, без да Го познават. Къде е Господ? Той е в светлината, във въздуха, във водата, в хра-

ната. Ние Го търсим някъде, а Бог е в светлината, която носи знание, във въздуха, който носи мисълта, във водата, която внася живот, в храната, която носи доброто в света и съгражда материалния свят.

Най-разбраното Същество е Бог. Ако майка ти и баща ти те обичат, то Бог е, който те обича чрез тях. Той е Първото Същество, което обича. Бог кара малката птичка да помага на пиленцата си, да им носи храна; Бог е, Който се грижи за тях.

И като познаем Бога като Любов, ще имаме благоговение към Бога. Сега хората нямат срам и страх от греха. И ако имаха Любов, не щяха да воюват. Но навсякъде – и в Япония, и в Италия, и във Франция, има наши приятели, съпричастници на идеите на Бялото Братство. Бог е говорил и в Стария Завет, и в Новия Завет, и сега говори. Каквото е говорил, трябва да го приложим. В Стария Завет е казано: „Да възлюбиш Бога с всичкия си ум, сърце, душа и сила, и ближния си като себе си.“ Христос казва: „Върху тези два закона почива всичко.“ Ние нямаме Любов към себе си, ние сме несправедливи към себе си. Ако имаме Любов към себе си, не щяхме да грешим. Не слушаме Бога и затова страдаме. И себе си не обичаме, понеже грешим, така че не изпълняваме закона.

Въпрос: Когато някой стане член на Братството, има ли задължения?

Не, определя се по свобода. За да стане някой ученик, в него трябва да проникне най-първо Любовта, после – Божественото знание и Истината, или да проникнат истинският живот, знанието и свободата. Всеки, който идва при нас, сам се връзва и развързва. Аз нямам време да развързвам и връзвам хората. Всеки трябва да идва напълно свободно. Без Любов човек не може да влезе и без Любов не може да излезе. Бог не съди хората защо съгрешиха,

а защо не изправиха погрешките си. Престъпленията им дават условия да се изправят. Всяка погрешка трябва да се изправи.

Във всички религии, в каквато и форма да са те, трябва да влезе Любовта като обединителен принцип. Всеки може да има, каквато иска форма, важното е, че в Любовта нещата започват добре и свършват добре, а без нея започват добре и свършват зле или започват зле и свършват зле.

Учителя каза на госта, че е доста активен. А той разказа за себе си, че е пътувал из Европа и се е запознал с разни организации, занимавал се е с възпитанието на млади хора, а във Франция е работил с работническите организации. Учителя му каза:

У славяните има самоотричане, те са готови да се пожертват.

Въпрос: Бракът за Вас тайнство ли е?

Днес бракът е човешко учреждение. Любовта е, която съединява, и когато мъж и жена се обичат по Божия закон, това вече е брак. Ние нито женим, нито развеждаме. Тези, които Бог е съединил, ние не ги разединяваме. Тези, които Бог не е съчетал, не ги съчетаваме. Това, което се налага на човека, то вече е по външен закон. А важно е това, което човек предприема по вътрешен подтик и по свобода.

Накрая Учителя каза на госта:

Хубаво е да се научите да ставате пет минути преди Слънцето.

ВЕК НА ВРЪЗВАНЕ НА ЗЛОТО И ОСВОБОЖДЕНИЕ НА ДОБРОТО

Една сестра от чужбина беше дошла на Седемте рилски езера и преди отпътуването си поиска среща с Учителя, който я прие. Тя каза: "Учителю, да знаете колко съм благодарна за незабравимите часове край Седемте езера. Благодаря Ви и за беседите, които ни държахте, и за вниманието, с което ни заобиколихте. Дълго ще си спомням за всеки миг и за всяка крачка, когато чувствах присъствието на Бога. Изпълнена съм с богати, свежи впечатления! Намирам, че съм съвсем променена и че нова светлина ме озари. Моля Ви, дайте ми някои упътвания преди моето отпътуване."

В света няма по-страшно нещо от човешкия егоизъм и няма по-добро нещо от Божествената Любов. Когато човек служи на първия принцип, той от сутрин до вечер мисли само за себе си – какво ще яде, какво ще пие, каква ще бъде къщата му и какви – дрехите. Целият свят може да страда, но на него като му е добре, мисли, че това е едно благо, а ако му е зле – сърди се както един вълк, че овцата не била минала близо до него, за да я хване. Когато не можем да видим Бога в човека, ние сме на крива посока. На всеки, който не може да види Бога в теб, ти не би могъл да му бъдеш приятен, а и той никаква работа не би могъл да свърши с теб. Трябва не само да вижда Бога в теб, но да може да говори с Бога в теб, и ти да виждаш Бога в него и да можеш да говориш с Бога в него. Когато хората се обичат, това е закон на Бога и всеки един от тях познава Божественото в другия, и всеки един от тях разговаря с

Божественото в другия – чак тогава хората живеят добре. Ако тези хора, хвърлени на бойното поле, познаваха Бога, те щяха да се примирят. Народите живеят със своя егоизъм и затова воюват. Всичко имат, но нямат Божествената Любов. Не че тази Любов не съществува, но тя в бъдеще ще управлява: днес е затворена в хората и те не са ѝ дали път да се прояви. Сега иде един период да се разрушат затворите, дето Любовта е била захвърлена, и тогава тя ще излезе навън.

Човек не може да се справи с егоизма в себе си, докато не го замени с Божественото, което да почне да действа в него. Егоизмът прилича на изящен кристален бокал, но с малка вместимост. Колко хора ще останат жадни. Жадният трябва да се заведе при един извор, който тече, защото там има изобилие за всички. И този извор е Любовта.

Сестрата помоли: *Бихте ли ми дали някое упътване лично за мен преди моето отпътуване.*

Вие трябва да се научите да обичате хората най-добре вътре в себе си и вън от себе си. Всеки един човек има представител вътре в нас. И ако ние обичаме този представител отвътре, то тогава ще можем да обичаме и онзи отвън.

Ще ви кажа по кой начин да работите. Работете по този начин, по който никой досега не е работил. Във всеки човек има нещо специфично и той трябва да го прояви със своята дейност.

Ще ви дам сега един практически пример. Да допуснем, че имам сто семенца от плодни дървета: нося ги със себе си и като срещна едного, показвам му ги. Показвам ги на този и на онзи, но те не знаят много нещо за семенцата, не могат и да ги опитат. А аз все ги показвам: ту ги турям в джоба си, ту ги вадя, само за да ги зърнат, и си отминавам. Това е сегашното проповядване. Но има и друг начин

– да се посеят тези семенца в една градина и от плода да раздавам на другите да опитат. О, тогава непременно ще завържем приятелство помежду си! Сега Вие приложете онова, което знаете, и това, което е във Вас, разбира се: непременно приложете своя метод.

Сестрата сподели: Аз не мога да се концентрирам. При концентрация много други неща ми отвличат вниманието. Какво да правя?

Изгасете всички свещи и останете на тъмно. Денем, като грее Слънцето, можем ли да видим звездите? Вие трябва да изгасите външното, за да видите красивото. Но външните свещи няма да ги изгасите завинаги, а само временно. Когато се намирате в света и искате да се концентрирате, затворете си очите за около минута. Това се разбира и вътрешно, и външно – да не мислите за материални работи.

Европа има да премине през едно голямо изпитание в годините, които идат. Работете с молитва за смекчаване на това изпитание. Два трена като се носят бързо един срещу друг, ще стане страшна катастрофа, а ако забавят ход, пак ще се сблъскат, но не с такава сила.

Сестрата обясни здравословното си състояние, спомена, че има лошо храносмилане и газове в стомаха си и потърси лек.

Научете се да дишате дълбоко, употребявайте топла вода, понеже, ако е студена, свива капилярните съдове и се нарушава кръвообращението.

Сестрата сподели, че има хубави сънища.

Това е хубаво. Дръжте се в едно хармонично вътрешно състояние и ще ви дойдат вътрешни внушения. Когато имате ръководство отвътре, тогава говорете на другите, давайте им светлина.

Сестрата попита: *По кой начин мога да се избавя от нервността?*

Нервна сте, понеже мъжът във Вас е по-силен, но Вие дайте право и на жената. *Мъжът* означава силата, а *жената* – сърцето.

Човек е онзи, който има Любов, Мъдрост, Сила и е ръководен от Духа.

Много пъти Вие сте водили неразумни вътрешни войни. Вие трябва да имате непоклатима вяра. Северните страни отиват на юг, там ще става от ден на ден по-топло, климатът ще се измени. И когато това стане в достатъчна степен, тогава и плодовете там ще станат много добри. Границите на студа ще се отместят още по на север. Ако дойде топлината изведнъж, ще стане катастрофа поради бързото стопяване на ледовете, които са на Северния полюс, и затова затоплянето на климата в Европа ще стане много постепенно. Ще стане и изменение на земната ос. Светът ще мине през едно голямо пресяване, ще мине през огън. Светът сега е в съдба. Това е век на връзване на злото и освобождение на доброто.

Хората са много несправедливи спрямо себе си. Те като не обичат Бог, ближния си и себе си, обиждат себе си. Ако човек не е благодарен на Бога, ако не носи в ума, в сърцето, в душата и в Духа си онези блага, които Бог му е дал, ако за малки мъчнотии роптае, каква е неговата Любов? Нека сега човек да работи върху себе си. На Бога днес трябва работници, добри работници.

ДВИЖЕНИЕ В ХИПЕРБОЛА

След връщането ни от Седемте рилски езера Учителя прие една сестра от чужбина.

Вие търсете сродната душа. Защото като се срещнат сродни души, те си предават и приемат нещо една от друга

и чрез тях става естествено предаване на Божествените неща. Обработвайте онова, което сте възприела, и онова, което имате в себе си. Разработвайте опитността, която идва.

Да допуснем, че в камината гори огън. Ако усилите този огън два пъти повече, отколкото трябва, какво ще придобиете? Ще се изпотите и с това ще се намали температурата на тялото Ви, после огънят постепенно ще почне да угасва и ще имате вече едно друго състояние. Та всякога трябва да държите мислите и чувствата си в нормално състояние. Вие живеете в един свят, където не могат да ви разберат. Понеже онези души, които не могат да Ви разберат, са влезли много надълбоко в материалния свят, и следователно нямат съответната топлина, с която да откликнат.

Сега се изисква един свят, където всеки човек да е на своето място. Хората вървят по известни орбити. Да допуснем, че двама души се привличат, и след това, понеже орбитите им са точно противоположни, след като се приближат, почват да се отдалечават, но след дълъг период отново ще се срещнат. В окултната наука се знае, че както душите, така и някои от небесните тела се движат в кръг, други имат орбити елипсовидни, трети се движат в параболоа, а четвърти – в хипербола. Последните са най-напреднали и разрешават най-мъчните задачи. Така, както се проявявате, дръжте връзка с всички напреднали души.

Въпрос: *Коя е моята задача?*

Каква е задачата на един музикант? Да свири така хубаво, че да предаде чрез музиката мислите си на окръжаващите, а когато свири на един болен, той да оздравее. Най-важното в света е човек да се научи да живее – това е най-голямата музика. От дисхармонията на живота той трябва да изкара възможно най-голямата хармония и да я

предаде на хората – това е трудна работа, но по вътрешен начин той ще се ориентира. Вие трябва да учите Божествения език на Любовта. Божественият език е език на служенето.

Да кажем, че искаме да служим на хората, но те не ни разбират. Това е едно мъчително състояние и то е въпрос на съзнание. Три неща има важни, три неща има най-велики, които човек трябва да пази:

Човек да живее, за да освещава Името Божие в себе си.

Човек да служи на Царството Божие в себе си.

Човек да изпълни Волята Божия в себе си.

Тези три неща примиряват и нека да бъдат идеал за Вас. Това е успокоителното пристанище за човешката душа. Освещаването на Името Божие означава да не опетняваме възвишеното, което е в нас – нито в мисли, нито в чувства, нито в постъпки. Трябва да пазите като зеницата на окото си светостта на Името Божие в себе си. Значи да има нещо във Вас, което никога да не се опетнява.

Реплика: *Има много работи, които не съм постигнала.*

Вие трябва да се радвате, че не сте ги постигнали, защото в непостижимото е радостта. Ако непостижимите неща станат постижими, те стават и статични. Непостижението за одного е постижение за друго. Някои хора остават на заден план, защото подтикват другите да вървят. И не че не могат да постигат, но остават отзад заради другите. Но и така те пак ще постигнат това, което другите са постигнали. Има едно постижение, което идва от възприемателните способности на човека. Често много хора не могат да постигнат нещата, понеже не са възприемали добре. Добре е човек първо да възприеме, а после да предаде и да изяви.

Като познаваме хората, ние познаваме Бога. Бог се извява чрез хората. Като разбираме Бога, в Бога живеем, а като не Го разбираме, извън Него живеем. Като обичаме Бога, живеем в Него, а като не Го обичаме, живеем извън Него. Като имаме Любов, в Бога живеем, а когато нямаме Любов, живеем извън Него.

Ако едно неродено дете би престоляло в майчината утроба, какво би станало с него? То трябва да излезе навреме. Ето защо благоприятните условия, които могат да дойдат за човека, често са спънка, а при неблагоприятните условия човек се ражда и излиза от утеснения.

Въпрос: Как трябва да се разбира вярата? Аз схващам, че вярата трябва да бъде доверие в доброто, доверие в хората, които знаят повече и могат повече. Във вярата виждам една творческа сила. Например болна съм, но вярвам, че ще бъда здрава, и тогава оздравявам.

Френологически от двете страни на главата има по един център на вярата и друг – на надеждата. В центъра на вярата има три подцентъра: на вярата, на упованието и на учудването. Вярата е чувство, а не способност. Вярата е над човешкия ум. Чрез вярата човек чувства, че има нещо постоянно, на което може да уповава. Чрез медитация, чрез размишление човек може да добие вяра в нещо велико, Божествено. Вярата едновременно е принцип и сила на човешкия ум. Чрез вярата човек може да различава коя мисъл е права и коя не е. Вярата възприема само тези неща, които са верни, истинни. Има и суеверие, но вярващият човек не може да се лъже. Човек, който вярва в Бога, с нищо не може да бъде излъган. Защото този, който има вяра, никой не може да го убеди, че има по-голям от Бога. Вярата е закон, който обхваща безграничните, вечните неща. Вярата е вътрешно зрение на Духовния свят. Нещата, които не са ясни за физическото съзнание, са

ясни за вярата. Вярата е нещо Божествено. Тя се опира на интуицията. Чрез вярата човек може да види неща, които не са външно видими. Човек, който има вяра, предвижда работи за хиляда години напред, само че колкото по-надалече се намират, толкова по-малко се виждат подробностите – те се очертават в главни черти. Вярата развива ясновидството у човека. Вярата, като се опита, става знание. А догдето се превърне в знание, човек познава нещата чрез вяра. Обаче винаги остават неопознати области на вярата, защото човек живее в Безграничното

Молба: *Обяснете ми що е надежда.*

Надеждата схваща нещата отблизо, тя е за физическия свят. При надеждата нещата идат по-скоро, а вярата е за далечното бъдеще. Например външната форма на една скъпоценна чаша е надеждата; съдържанието, което е в чашата, е вярата; а силата, която се крие в това съдържание, е Любовта. Хората, които имат силна вяра, са задълбочени в мисълта. Вярата стимулира ума, Надеждата – сърцето, а Любовта – човешката воля, и тя подтиква към дейност. Редът е такъв: Вяра, Надежда и Любов.

Сестрата сподели: *Получих писмо от една моя приятелка, която ми казва, че трябва да се даде нов мироглед на хората, и то не само на един духовен елит, а на цялото човечество. Тя мисли, че Оксфордското движение²⁷ е доста близо до това. То си има добри страни, не е едностранчиво, но според него всеки трябва да изповядва своите грехове публично пред общото събрание.*

Новото, което ще дойде в света, не е само едно течение, но то ще слезе както светлината, както въздухът. Новият живот иде в света и хората ще имат общо гледище, няма да се делят, народите ще имат само едно отечество.

Изповедта, която препоръчва Оксфордското движение, това е баня. Но като излезе човек от банята, какво трябва да прави? Човекът, който е от Новото учение, вместо да се изповядва, трябва да носи една кошница, пълна с грозде, ябълки и хляб, и да не се оплаква, че е правил грехове, но да даде на хората да вкусат това, от което той има. Новото е да виждаш Бога в другите и те да виждат Бога в теб. Всички хора са одарени от Бога чрез Него. Следователно трябва да помагаме на себе си и на другите да се развива това, което Бог е вложил в нас. Трябва да се дадат най-добри условия за физическото тяло, за да може то да се развива правилно. Трябва да се дадат условия на сърцето, за да могат чувствата да се развиват правилно. И да се дадат хубави условия на ума, за да може да се развива и той правилно. И благата, които се дават, трябва да бъдат общи за всички.

Реплика: Аз съм художничка и се интересувам да ми кажете нещо за значението на краските.

Художниците употребяват цветовете, но трябва и да знаят тяхното значение. Когато художникът влага идеята за растеж, за пробуждане на човека, той подсъзнателно употребява зеления цвят. Когато изразява духовното развитие на човека, той подсъзнателно употребява синия цвят. Черният цвят събира богатствата, а белият ги раздава. Тези два цвята са извън дъгата. Червеният цвят показва началото на живота. И колкото червеният цвят е по-ясен, толкова животът е в по-естествено положение, и колкото той е по-тъмен, животът не се проявява естествено. Портокаленият цвят е вече индивидуализираният човек. Жълтият цвят показва, че трябва да употребим богатствата, които вземаме, за развитие на ума. Синият цвят е за сърцето. Когато човек иска да се утеши, да настане мир в сърцето му, трябва да гледа синия цвят. Виолето-

вият цвят е за човешката воля, за силата – физическа и духовна.

Чрез цветовете в една картина художникът може да покаже положението на човешкото тяло, ум и сърце, изобщо да изрази в какво положение се намира човекът. Художникът би могъл да нарисува аурата и вътрешните качества на своя обект.

Червеният цвят във физическия свят е неподвижен, а в Духовния свят – подвижен. Например виждате в Духовния свят една червена топка, после тя става цялата портокалена, жълта, зелена, синя, тъмносиня, виолетова и след това, като стане бяла, от нея изскача една ангелска форма. Тогава всички краски се нареждат наоколо и са светещи. А ако краските излизат по-навън, потъмняват и стават неопределени, това показва, че един възвишен дух се е намирал в много лоши условия, които е изменил.

Реплика: Всички чувстват, че иде нещо ново в света.

Ако съвременните хора биха повярвали в новото, страданията биха се премахнали. При сегашните условия ето къде е мъчнотията: всичката вода е замръзнала. И онези, които имат малко топлина, я разтопяват и изваждат нещо оттам, а онези, които нямат топлина, страдат. Ако добрите хора биха се концентрирали, за да изпратят Любав и добри мисли към човечеството, те биха помогнали за повдигането и пробуждането му. Тази сила, която иде сега в света, ще засегне умовете и сърцата на всички хора и ще ги хармонизира. Тя иде сега и всички, които са готови, ще я приемат. Тя е като Божественото Слънце, което изгрява в Божествения свят. В бъдеще най-умните и най-силните хора ще станат слуги на слабите и ще поправят света. Светът не е поправен, понеже слабите слугуват на силните. Вместо да си изповядват греховете пред едно събрание, както правят в Оксфордското движение, да вземат

да се поправят. Например един обрал десет души и се изповядва; защо да слушаме това – по-добре е сега да върне парите с лихвите.

Ако си направил грях към себе си, да го поправиш. Ако си направил грях спрямо ближните, да го поправиш. И ако си направил грях спрямо Божественото, да го поправиш. Когато някой убие някого, то убиятът върви с него и го измъчва. А убиецът, ако разбира закона, ще се моли за убият и тогава той ще му прости. После по закона на прераждането убиятът ще се роди като негово дете в следващо прераждане и убиецът ще го възпитава, за да изглади кармата.

Когато един човек има антипатия към друг, той е точно като него. Двама души с еднакви положителни сили се отблъскват. И двама души с еднакви отрицателни сили се отблъскват. А един положителен и един отрицателен се привличат. Понеже хората не са на висок уровень в моралното си развитие, те се отблъскват, но ако има духовно разбиране, те ще изменят веднага своето състояние и няма да се отблъскват. Когато при нас е един лош човек, когото не обичаме, той има от нашите слабости и ни отблъсква. Ние не искаме да дружим с него, защото при сближаване ще се усилва и нашата слабост. И въпреки това един користолюбив и един щедър човек ще могат да живеят заедно. Користолюбивият се привлича от щедрия, понеже ще иска от него. Хората се преплитат, за да изгледят характерите си.

Реплика: *Кажете ми нещо, без да Ви задавам въпроси.*

Ще ви кажа три неща. Всички семенца на Любовта посеете в Божествената градина на своята душа. Всички семенца на вярата, на знанието, посеете в градината на своя ум. Всички семенца на надеждата посеете в градината на

своето сърце. И някои от плодовете, които се родят, давайте на онези, които имат нужда.

Всеки ден размишлявайте върху едно изречение от книгата „Светът на Великите Души“ и от книгата „Свещени думи на Учителя“, когато излезе от печат на френски. Приберете ли се при своите близки, разкажете им за духовните си опитности тук и вижте как ще го приемат. Практикувайте специалните дихателни упражнения за възприемане на Любовта.

КОГАТО ПЪТИЩАТА НА ЧОВЕКА СА БЛАГОУГОДНИ НА БОГА

Един чужденец дойде на Изгрева към края на юни, после бе на летуване с Братството при Седемте рилски езера. Преди да отпътува, той бе приет от Учителя и поиска някои упътвания за духовното си развитие и дейност.

Бъдете ученик. Работете върху себе си. Освободете се от кармата. Имайте Любов. Щом човек стане ученик, то той може да разреши всички други въпроси, тъй като повечето от тях са последствия. Полека-лека ще Ви се дават упътвания, а не изведнъж, не трябва да се обременява съзнанието Ви. Имайте ново схващане за вярата. При вяра в Бога безпокойството чезне. Всички мъчнотии в света произтичат от старите методи. А мнозина се занимават само с методи, които са употребявали преди хиляди години. Писанието казва: „Духът ще ви научи в дадения случай.“ Съществува закон в Природата – когато едно растение е поставено в хубава почва, то няма никаква опасност за неговия растеж – каквото и да му се случи, за негово добро е. Най-първо възстановете хармонията между Бога и себе си, иначе никак не може да установите хармония с хората.

Божественият Дух е, който ще установи хармония между вас и хората. Когато пътищата на човека са благоугодни на Бога, Той го примирява с враговете му.

Работете в групата. И като дойде у вас вътрешно просветление, ще помагате на групата. Вие бързате, сега искате да знаете как трябва да постъпвате, но това в дадения случай ще ви се даде – Небето дава конкретно в случая.

Реплика: Сестра Р. се намира в мъчнотии.

Да има търпение. Вие изпращайте към нея хубави мисли и се молете за нея. Ако А помогнете и материално, ще се благословите.

Всеки ден практикувайте молитвата. Не се безпокойте, очаквайте да дойде вътрешното просветление, молете се, докато ви станат нещата ясни. Нали учениците Христови се молеха до Петдесетницата? Когато човек се моли, това е свещен час, който и да е той. Светиите всякога са се молили рано сутрин. Една семка може да има всички вътрешни благоприятни условия, но почвата, в която е посята, да е твърда. А пък друга семка може да е посята в много благоприятна почва, но да няма онези вътрешни качества. Външните условия и човешкото тяло са „почвата“.

Да се живее – това е художествена дейност.

Човек постепенно трябва да нагласява мозъчните си центрове за възприемане на вълни от висшите светове. Трептенията на мисълта трябва да се нагласяват постепенно и според вътрешното съзнание. Прочетете Евангелието на Йоана и се спрете върху онова, което може да хвърли вътрешна светлина във вашето съзнание. Всичката мъчнотия в сегашното развитие на източните школи е, че са употребявали известни методи и правила, които много мъчно се запомнят и прилагат, а това съставлява само механичната страна на въпроса. Например те искат

да събудят Кундалини²⁸ вътре в човека, но после, вече събудена, тази енергия на Кундалини трябва да се употреби разумно. Или по-ясно казано, човек трябва да се научи да живее, т.е. трябва да се пробуди неговото съзнание за живот. За правилното свое развитие човек не бива да се изолира от Битието. И от друга страна, той не трябва да поеме всичкия товар върху себе си, не трябва да усеща, че е единственият работник: нека да знае, че между милионите същества и той си има свое място и че ще може да направи нещо. Да се радва на това, за което е призван.

Вие не се стеснявайте от това, че нямате познания, че нямате известни методи. Има хиляди неща, които могат да отегчат мозъка на човека. Важното е да имате вяра и вътрешен мир, всичко друго само по себе си ще дойде на своето време. Вярата успокоява човека.

У вас да остане мисълта – да уча. Работата на ученика е да учи, а колко време ще вземе учението, как ще стане – това да не го безпокои. Учениците Христови и днес се занимават. Може да имате някои спънки. Когато се ликвидира една спънка, образува се утайка и е мъчно, докато се изхвърли и докато се избистри съзнанието. Не че ще се освободите отведнъж, обаче когато кармата се развива, то само по себе си ще се ликвидира с нея. С нея се ликвидира, като се отстранят всички утайки в съзнанието и остане там само чистото Учение.

Когато се говори за Божествената Любов, това е един метод, чрез който хората се освобождават от миналите препятствия на живота. Любовта е най-естественият път, по който човек може да се освободи. За в бъдеще ще ви се покажат някои работи, но трябва да имате мир в душата си.

Реплика: Между мен и домашните ми няма хармония.

Във времето на Христа нали бе казано, че неприятелите на човека ще бъдат домашните му. Отпърво хората,

които живеят с вас, няма да ви разберат. Те не трябва да знаят нищо за онзи процес, който става във вас. Връзката между вас и мен съществува, вие може да я чувствате или не, това е друг въпрос. Човек може да чувства, че някой го повдига, а друг път може да се повдига, без да осъзнава, че го повдигат, но важното е, че той се повдига.

Въпрос: *Как да възпитам правилно моето дете?*

Като работите върху себе си, по този начин ще въздействате и върху детето. Човек е длъжен да жертва всичко само за Бога.

МОЩНО ТЕЧЕНИЕ

Един швейцарец бе приет от Учителя. Той заяви, че желае да работи за новите идеи в Швейцария.

Вам ви трябва метод, чрез който да предадете Истината на своите ближни и те да я приемат на радо сърце. Но по-напред Вие сам трябва да опитате Истината, която ще им кажете. Защото иначе у вас може да дойде едно вътрешно съмнение и да си помислите, че си губите времето. Вие трябва да сте убедени в това, което ще кажете. В съвременната европейска култура хората са изгубили усет за Истината. Трябва им ново разбиране, което да възстанови усета им към духовното. Хубаво е, че швейцарците имат ред, система, точност и чистота, но тези качества сега трябва да преминат в духовната сфера, във вътрешния живот. Швейцарците са стигнали до едно място и мислят, че по-хубаво от това, което имат, не може да бъде. И вследствие на тази форма на осъзнаване на живота не могат да се приложат новите идеи, които ние ще ви дадем, това, което вам е potrebno. Писанието казва: „Които Ме потърсят, ще Ме намерят.“

Днес хората са изгубили Божествената топлина и светлина, но щом ги намерят, ще им се отворят очите и ушите. Няма връщане назад – в цяла Европа иде нещо хубаво, но преди това ще дойдат големи страдания, които ще ползват човечеството.

За Новото учение се работи тук, всред българите, които представляват сравнително по-твърда почва. Но с това ще се опита силата на Учението, защото се влиза в една по-неорганизирана материя и за да се организира и подготви тя за живот, се иска знание. В Швейцария, Англия и пр. няма такива големи препятствия, както тук, и там може да се работи по-лесно.

Сега Вие трябва да представите в Швейцария най-първо външната страна на Учението. Като се върнете, във Вас ще изпъкне ясно какво Ви трябва, но ще се явят и известни мъчнотии. Никога човек не може да бъде обичан на Земята така, както би искал, защото тук няма условия, а горе – в Реалния свят, е друг въпрос. Любовта към Бога трябва да е над всичко. Погрешката на падналите същества е там, че личният им живот взе надмощие, те туриха любовта към себе си по-горе от Любовта към Бога. Любовта към Бога се проявява външно в усиляване на желанието да се работи за Бога. Ако е пълна торбата ви, всички ще идват при вас. Понеже толкова хиляди години хората са били лъгани, то те гледат с четири очи, не искат да бъдат отново излъгани. А Любовта трябва да се облече в най-хубавата си дреха и да я познаят. Като обикнете Бога, и вас ще обикнат.

Реплика: От Вас се научих да обичам Бога.

Там е тайната. Швейцарците трябва да обичат Господа в швейцарците. Любовта е голямо, мощно течение. Сега предизвиквайте у вас малкото течение, за да се приспособи нервната ви система към Новото учение. По-напред трябва да повярвате, че светът ще се поправи. Най-лесно

е човек да обича, но и най-мъчно се разбира, че именно това търси той. Старият човек в нас трябва да се научи да слугува, защото досега той е бил господар. Мъчнотиите са книжни стени. Мъчните работи Господ е оставил за Себе Си, а лесните работи е оставил за хората.

Студът, вятърът и Слънцето искали да свалят палтото на един човек. Но като излезли студът и вятърът, той все повече се завивал с палтото. Обаче като напекло Слънцето и той свалил палтото си. Та това, което другите методи не могат да направят, Любовта може да го направи и сега. Тя непременно ще го направи.

Реплика: *Учителю, кажете нещо за вегетарианството.*

Вегетарианството е наука за абсолютната вяра. Растението, като си даде плода, казва: „Които и да сте вие, бъдете добри, изяжте плода и посейте семката.“ Едно растение се задоволява да се храни с по-необработена храна, а хубавото, което изработи, го дава на другите. Растенията са много учени – те кондензират светлината и я влагат в плодовете. Всеки народ си има своя гама, на която трябва да се говори. И затова трябва да се изучи на коя гама са построени швейцарците, та да им се говори на тази гама.

С ЖИВА ВЯРА

По-късно ни бе гост и един друг швейцарец, който запита Учителя: „Каква е разликата между така наречените окултни движения?“

Има едно знание инволюционно, т.е. знание, добито при слизване на човешкото съзнание към материалния свят, и друго – еволюционно, добито при възлизането на човешкото съзнание към Божествения свят. У много

окултни братства знанието е инволюционно. Във всички окултни науки имат по една изгубена дума, която все още я търсят и не са я намерили.

Въпрос: Кой метод трябва да употребим при еволюционната фаза? Искам да знам разликата между еволюционните и инволюционните методи.

Инволюционният метод е от голямото към малкото, където Великото трябва да се приспособи към малкото. А при еволюционният начин малкото трябва да се приспособи към Великото.

Въпрос: Как мислите, че можем да употребим окултните сили в науките, например в медицината, в земеделието, във възпитанието? По кой начин един лекар или земеделец може съвсем реално да използва тези сили?

Окултните сили имат голямо приложение във всички науки. Но за целта човек трябва да изучи окултната страна на медицината, окултните закони при земеделието и т.н.

Въпрос: Как да се влезе в хармония с Природата?

С жива вяра се влиза в хармония с Живата Природа. Този метод е твърде дълъг процес, но докато трае, ще се употребят силите на растенията, на въздуха и на светлината.

Въпрос: Мислите ли, че съчетанията на звездите имат влияние върху растенията, върху посаждането им и пр.? Могат ли да се дадат точни показания за това?

Да, могат. Стига човек да бъде в съгласие с Природата и тя ще му се отблагодари. Ако посеете един декар земя навреме и обикаляте нивата с Любов, тя ще даде добър плод.

Въпрос: *Занимавате ли се със социалния въпрос?*

Първо трябва да се възстанови правото на всеки, естествено право.

Въпрос: *Мислите ли, че духовното движение в съвременния свят, както това движение в България, така и движението на Кришнамурти²⁹, на Рудолф Щайнер³⁰ и други, ще имат голямо влияние в света, или че те са малки изключения, които ще изчезнат?*

Няма да изчезнат, а ще играят важна роля. Човечеството отива към една духовна епоха и това е един естествен процес в развитието му. Душата ще се пробуди, ще се развие вътрешното ѝ зрение. За да стане това, трябва да има правилен строеж на цялата глава. И всички стари форми ще си отидат, защото са остарели. Окултните движения в света се делят на три раздела: едни вървят по пътя на Любовта, други – по пътя на Мъдростта, и трети – по пътя на Истината. Школата на Бялото Братство съединява трите пътя в едно. Аз съм в духовна връзка с всички мистични движения в света, но не искам да вляза в механична връзка с тях.

Швейцарецът попита за положението в света и Учителя каза:

Има живот на децата, има живот и на възрастните. Човечеството се намира в своето юношество. Или друго-яче казано, нашата раса е свършила своята инволюция и сега почва своята еволюция. Знанието, което е имала при слизането си нашата раса, днес не може да помогне. Условията за възлизането ѝ са налице и тя трябва да научи новото. Най-лесното нещо е животът, но неразбирането му го прави труден. Неразбирането всякога спъва, трудно е да се живее без Любов.

Имаме физическа, духовна и умствена страна на човешкия живот. Някой път е трудно да се справим с физическите мъчнотии, но духовните мъчнотии на човечеството са доста по-големи. Всеки народ развива специфични качества, които един ден ще бъдат принос към човечеството.

Сега индусите има да се учат. Кастата на париите³¹ в Индия няма никакви права, а е повече от 60 милиона. Индуският народ се нуждае от светлина, която имат само някои между тях. Но това е едно преходно положение. Новата раса, новите хора, новото човечество вече се сформира и близко е времето, когато ще се създаде нов ред, който да смени днешния, тъй както змията съблича своята кожа.

Бащата как отглежда своите синове? Плащат ли му те нещо за грижите и всеотдайността му? Когато хората осъзнаят, че са твърде близки, ще постъпват с Любов, тъй както е в семейството. Слугите работят с пари, а синовете – без пари, но те са, които ще останат наследници, докато слугите ще напуснат, щом свърши службата им.

Днес големите градове са като предпотопни животни. И човек, за да не се деформира, не бива да работи постоянно във фабриките, но да променя работата си. Един ден човечеството на Земята ще бъде организирано, както мозъкът е организиран сега. В мозъка има три милиарда и шестстотин милиона клетки, които са си разпределили работата. Ако хората се държаха за Бога, за Неговите закони, за Любовта, то нищо лошо не щеше да ги достигне. И понеже се отклониха, дошли са в тези противоречия. Но в Невидимия свят има милиони кандидати, които искат да работят за Новата култура, която иде.

ЧЕТИРИ ЦЕННОСТИ

Една хърватка, която се интересуваше от окултни въпроси, посети Учителя. Той ѝ каза:

Хората са изгубили връзките, които съществуват в човешкия живот. Вследствие на това се явява една дисхармония, която не могат да определят откъде иде. В Природата има три порядъка: идеален, или Божествен, Духовен и материален. Злото произтича от материалния порядък на нещата.

Сега се коват закони, които ограничават човека: те сковават неговите мисли, чувства и воля и с това се поражда големият дисонанс, който съществува. Днес хората имат само сянката на Любовта, но като дойде същинската Любов, ще настъпи преврат у тях и ще се зароди желание да се обичат. Всички религии в света трябва да се обединят. Те учат идеите за Бога, а при това изпадат в разногласия. Защо братята в едно семейство се стълкновяват? Но човешкият порядък е временен и той е само спомагателно средство. Човек има четири ценности. Ценността на човешкия ум, сърце, душа и дух – това е Човекът. Хората не разбират живота, като отказват душата и духа, а приемат донякъде ума и сърцето.

Жадния с какво ще го удовлетвориш? – С вода. Гладния с какво ще го удовлетвориш? – С хляб. Значи всеки трябва да има хляб, вода, въздух и светлина. Та Любовта като се спре върху нас, разумното като дойде, ще даде изобилно хляб, вода, въздух и светлина и ще се уреди животът. А сега някои имат повече, отколкото им трябва. Всяка болест се дължи на дисхармонични мисли, чувства или постъпки. И следователно всяка болест ще се излекува, като

се премахне причината. Причините започват от умствения свят и след това слизат в духовния и във физическия свят. Мислите, чувствата и постъпките са причини в света.

Ако един човек се бори в света само за личното си щастие, то тогава главата му отстрани се разширява, а отгоре се сплесква. Когато човек работи за Бога, тогава главата расте нагоре. А гледам, че у повечето хора главите са широки настрани, а горе – ниски. У змията главата е сплесната горе и у нея няма милосърдие.

ВСЕКИ ДЕН И НЕПРЕРИВНО

Един унгарец, М. П., пристигна на Изгрева, за да летува с нас на Рила. Преди тръгването ни към Езерата бе приет от Учителя. Той заяви: „Искам да служа на Бога, колкото мога.“

Като каже човек, че иска да посвети живота си, да не последват думите „колкото мога“, понеже това е човешко. Служенето на Бога е непреривно посвещение. Бог изисква от човека толкова, колкото може да направи – ни по-малко, ни повече, но всеки ден и непреривно.

Всичко онова, което Вие носите в сърцето си, постепенно прилагайте. Вече имате какво да кажете пред света: прилагайте всичко онова, което сте научили. Работете – имате широко поле между унгарците. Имате духовни връзки – използвайте ги. Преведете на унгарски език книгата „Високият идеал“.

БРАТСКИ СРЕЩИ

ПРОБЕН КАМЪК

През декември Учителя бе поканен на братска вечеря у сестра Н. По време на разговора, между другото, Той каза следното:

В Божествения свят изпитваш доволство от това, което за момента ти се дава, обаче ако искаш повече, за да се осигуриш, това вече не е Божествен порядък. Душите, които си приличат идейно, се привличат и образуват Горе общество. Онзи свят го представят не така, както трябва. Той не може да се опише, но има известни качества, които могат да се представят. А и този свят е красив – на един светия му е приятно да срещне грешник. Адът е вътре в човека, а дето го представят с дяволи и куки – това е човешко изобретение. В Божествения свят у някой човек се крие потенциална възможност за слабост, но там това не може да се познае, докато той не се изпрати на Земята, за да се изяви и да се види какво точно се крие в него. И ако на Земята не се прояви зле, тогава той е добър. Като обичаме земното, ние натежаваме, а като обичаме повече духовното, ставаме по-леки.

Господ е създал Земята, а ние не я харесваме. Господ намира, че всичко, което е направил, е много добро. А ние намираме, че Земята не е добра, и там е нашата погрешка.

Вие не допускайте грешката на онази учителка от Свищов, в която беше влюбен колегата А. За да изясни чувствата си, той пратил един свой ученик да говори от негово име. Ученикът се явил пред учителката, но тя поискала той да говори от свое име, а не от чуждо, и да изясни своите чувства. И в края на краищата учителката се оженила за ученика.

Ние сега искаме да бъдем силни, учени и богати, но го искаме за своя изгода – там е всичката погрешка. Искаш да бъдеш духовен за себе си, а ти трябва да бъдеш духовен за другите. Погрешката на целия свят седи в това, че внесеният от Бога капитал е разпилян, не е обработен.

Една майка от Чирпан се разболяла и три дни стояла в пренесено състояние. Като дошла на себе си, казала на сина си: „Синко, аз след един месец ще умра. Бях на онзи свят и видях как се живее там.“ След един месец тя умряла и слязла при сина си да му каже: „Слушай, не плачи, че да не ме смущаваш. Освободи се от политиканството и върши Волята Божия. И да живееш добре!“ Някой човек е изчезнал от Земята и мислите, че е умрял. Вдовицата търси мъжа си, не знае къде е, а пък той е до нея, от дясната ѝ страна, и ѝ говори, но тя нито го вижда, нито го чува. И нему му е мъчно, че вече не го разбират, и той придава своята мъка на домашните си. Аз само на едного казах кога ще си замине за онзи свят – на д-р Миркович, на друг не казвам.

При смъртта животът почва да се изтегля от краката и ръцете, събира се в горния край на главата и оттам излиза. Има една нишка, която съединява духа с пъпа и ако тази нишка не се скъса, човек се връща назад, но ако се скъса, отделя се. Лошо е, когато хората умират преждевременно. Понеже ако умре преждевременно, човек трябва да остане тук, докато се попълнят годините му. Например ако умре 20 години по-рано, трябва да остане 20 години тук. Та когато човек замине навреме, тогава е развързан. Ако остане тук, ще влиза в този, в онзи. Някои заминали, които не са напреднали, обсебват други: искат да ядат, хвърлят паници, вдигат шум...

За ученика, като се е изучил на Земята и е взел диплома, отиването му в онзи свят е благословение, в противен случай той не може да работи там.

Тук хората имат повече условия да се запознаят и да образуват връзки. В онзи свят всеки е доволен и никой не е нуждаещ се. Там е привилегия някой да ти поиска нещо. Може би на 20-30 години някой ще ти поиска нещо – тогава кому ще помагаш? Затова от Невидимия свят слизат тук, за да помагат. Всички наши приятели, заминали в отвъдното, са сега тук и работят.

Един брат попита: *Нали са преродени вече?*

Това вече е предположение. Вие сте заобиколени с цял един свят от Същества с разни степени на интелигентност, те са пратени да служат. Тук сте на пансион – колкото по-дълго време живее човек на Земята, толкова да учи и да се радва.

Един брат запитва: *Учителю, Вие ми казахте насън, че ще живея до 85-годишна възраст. Това вярно ли е?*

Ако живеете добре, ще живеете 85 години. Ако не живеете добре, няма да изкарате 85 години. Този и онзи свят са едно. Тук човек е в по-гъста материя и вижда по-малко. Хората, макар и да идат на онзи свят, пак трябва да се върнат на Земята. Земята трябва да им даде диплом, за да ги освободи. Имаш договор и докато не го изживееш, не можеш да се освободиш. Представете си, че имате една градина, в която зеленчукът е слаб; ако прекарате вода, ще се засили. Сега трябва вода. И без вода върви, но слабо.

Подполковник Обрешков, който живееше във Варна, ми разправи една своя опитност. Излиза през месец май със сина си на лов и застрелва една гургулица. Лявото ѝ краче увиснало. Не се минало и 20 минути и той по невнимание прострелва левия крак на сина си. Оттогава подполковникът захвърля пушката си и повече не отива на лов.

Един български офицер при атака на Каймак-Чалан влязъл с ротата си в позициите на французите. Като над-

никнал в една палатка, видял един френски офицер да лежи прострелян. Французинът с последни сили му показал фотографията на жена си и децата си. Тогава нашият офицер наредил да заведат ранения в неговата палатка и да го превържат и нахранят. След няколко дни и българският офицер бил ранен и го пленили. Изгубил съзнание, той се озовал в една болница в град Тулон, където му оказали помощ по нареждане на френския главен комендант. Спасеният френски офицер се бил възстановил и по негова препоръка оказали тези грижи на нашия. Злото стои в това, когато човек живее изключително само за себе си и забравя да живее за другите. А при доброто човек живее за другите. Чрез безлюбието е влязла смъртта. И сега трябва да се върнем в закона на Любовта, за да станем безсмъртни. Тогава ще можем да се съгъстяваме и да се разредяваме, ще можем да се пренасяме, където искаме и при каквито и условия да се намираме, ще се приспособим към тях.

Най-хубавият порядък е Божественият, при който за човека ще има безкрайни възможности, дори и такива, които не е сънувал. В Божествения свят разменната монета е Любовта – усмихнеш ли се, всичко ще имаш. В Божествения свят, щом изпратиш Любов, обичта непременно идва при теб. Любовта доставя всичката храна, която желаят умът, сърцето и душата. И като имаш Любов, ще спечелиш много. Най-хубавото нещо е да обичаш. Като обикнеш някого, а и той също те е възлюбил, ако си болен, ще оздравееш, или ако си глупав, ще поумнееш, или ако си лош, ще станеш добър. Любовта всякога изменя човешкия живот. И обичта – също. Щом някой те възлюби, ти ставаш щедър, готов си да даваш. При Любовта няма лъжа – тогава имаш мир в ума, в сърцето и в душата си. Обичта е едно отражение на Любовта, тя е обработеният материал. Любовта е мощна, силна и онзи, който те люби,

нищо не иска от теб, а се радва, че ти дава от Любовта си. При Любовта и обичта нищо не се иска. Те са Божествени процеси и тогава се радваш, че любиш или обичаш.

Любовта никога не е малка, но формата, през която се проявява, е малка. Не казвайте: „Толкова мога да обичам.“ Две неща ви трябва: да бъдете проводници на Божията Любов и на Божията обич – нищо повече.

Изпяхме песните „Ти съзнавай, ти люби „ и „Аз мога да любя“.

Любовта е най-добрата ориентировка. Хората, като се любят и обичат, тогава се познават и си помагат – така работата им е приятна. Що е Любов? – Внесеният капитал. Що е обич? – Изработеният капитал. Като не се внася капитал, няма какво да се работи, а като се внесе капиталът и не се обработва, тогава няма обич. Който иска да люби, трябва да внася капитал. А който иска да обича, трябва да обработи капитала. Някой дойде и казва: „Аз те любя“, а нищо не внася. Тогава каква е тази любов? А друг казва: „Аз те обичам“, а нищо не обработва. Тогава каква е тази обич?

Често се създават любовни песни, които не са прави в съдържанието си. Дървото на живота е Любовта. Закон е, че по-рано трябва да се приложи Любовта и после – обичта. Да обичаш е много по-сложно, отколкото да любиш. Да знаеш как да нахраниш едно дете, да се приспособиш към характера му, това е обич.

В човека има нещо Божествено. Ангелът го вижда и това, Божественото, привлича ангела към човека.

И цветята обичат така, както човек. Едно цвете може да се влюби в теб и ако го изнесеш вън, то ще клюмне. Един човек забелязал, че някой път розата издава повече благоухание. Веднъж той видял, че едно много красиво същество излязло от розата и тогава розата издала по-

силно ухание, после то пак влязло в цветето. Във всички същества има един напор да развиват Любовта. Ти обичаш едно цвете, едно животно за това, Божественото, което е в него. Един човек искал да се удави в Черно море и влязъл в една пещера при Варна, но една мушичка кацнала върху него и този човек се насърчил и не се самоубил.

Ние се самозаблуждаваме, като търсим Господа извън въздуха, извън светлината, извън живота. Някой идва при теб и иска да го обичаш. Дай му един грозд. Ние сега се спираме и се питаме дали можем да се раздаваме на целия свят. Давайте! Има закон – като ви обичам, вълната на Любовта през мен се предава наоколо в света и милиони хора почват да обичат. Любовта е едно голямо течение. В момента, когато се решиш да обичаш, Небето и всички окръжаващи проявяват Любов. Питаш се дали ще те разбере отсрещният. Вместо да очакваш това, по-добре дай Любов. Не съм намерил изключение в следното: щом избира един хубав плод и го дам на някого, той никога не забравя, обаче ако му дам една хилава ябълка, ще ме забрави. Любовта, като най-красива сила в теб, раздай на другите в най-красиви форми.

Ние все искаме да знаем какви ще бъдат резултатите, ако приложим Божественото. Първо го приложи и после размишлявай върху него – винаги идва резултат. Ако всички хора се обичаха, щяха да бъдат напълно здрави. Лекарят, ако обича, ще лекува – онези лекари, у които няма любов, затова и не лекуват. В живота има една хубава страна, която хората трябва да познават. Видят ли живота в неговата светлина, тогава той е и красив. Какво ви струва, когато някой ви обича, да му се усмихнете. Ние мислим, че трябва да даваме на този, който ни люби, и го отбягваме. Но този, който люби, дава и не мисли да взема нищо от вас. Въздухът, който духа, е Любов. Водата, която тече, е Любов. Цветето, което цъфти, е Любов. Слънцето,

което изгрява, е Любов. А дали ще разбереш Слънцето, то е друг въпрос. Когато вие се радвате, знаете ли кои са причините? Някой е проявил Любовта към някой друг и ти си доловил вълните А – Любовта се предава.

Една жена обичала много един мъж, но той се оженил за друга. И за да прояви своята любов, тя станала прислужничка в техния дом. Един ден тя признала любовта си, но си отишла с бохчата. Това е един показателен пример.

Аз поливам едно цвете и това е любов. Цветето напъхва, дава цвят и има ухание, с което ми казва: „Ти ме поля и аз те обичам.“ Понеже съм се погрижил за цветето, то оценява това и ме обича. Откъсвам един плод и ми казват: „Това е писмо, изпратено до теб!“ Изяждането на този плод е прочитането на това писмо, а като посадя семката, аз изпращам в отговор друго писмо, написано от мен. И ако не посадя семката, пишат ми второ писмо, в което ми казват: „Защо не пишеш?“

Христос, Който умря и възкръсна, имаше една радост, която по-рано не би могъл да си я представи.

На Земята отначало се почва добре и с радост, после идва страданието, опакото, после пак радостта. Трябва нова философия, но хората не разбират това.

Викаха ме в Обществената безопасност. При първото отиване всички бяха хладни. При второто бяха по-меки, при третото още повече омекнаха, а на петото почнаха да ме поздравяват и да ми казват: „Много ни е приятно, че идвате. Вие внесохте нещо ново.“

Вие всички имате стари методи, които трябва да напуснете.

Блажени са ония народи, които изпълняват Волята Божия. Блажени са ония хора, които изпълняват Волята Божия.

Сестра Савка, една от стенографките, прочете някои мисли от Учителя:

Няма по-хубава дружба в света от дружбата с Бога. Онези, които обичат Бог, у тях няма спор. Когато обичаш Бога, тогава и хората ще те обичат. Бог не може да се ограничи в своята благост, Той повдига хиляди паднали души, които са уповавали Нему, и е верен и истинен към тях.

Чистотата е израз на съвършения живот. Най-голямото благо, което човек има от Бога, това е животът. А най-голямата благодарност, която човек може да даде за живота, това е работата. Велик закон е зачитането на работата на другия. Колкото човек е по-внимателен към работата на другия, толкова и Невидимият свят е внимателен към неговата работа. Който работи, обича. Който разбира, живее. Който разбира, работи. Христос казва: „Отец Ми работи и Аз работя.“

Колкото мисълта е по-светла, толкова е по-разумна. Колкото сърцето е по-топло, толкова е по-благородно. Сърцето и умът са функции на душата, нейни помощници. Движиш краката си – опитваш доброто. Движиш ръцете си – опитваш справедливостта. Слушаш – търсиш Мъдростта. Гледаш – търсиш Истината.

Учителя продължи да говори:

Всичко това, което Бог допуска в живота ни, е за да вярваме, че Той ще го обърне на добро. Трябва практически да приложим тази идея. Ето един пример от живота на една учителка. За да възпита твърде непослушните си ученици, тя занесла една кошница ябълки и им ги раздала. Няколко дни подред тя правила същото, докато те се умирили.

Новото Учение е нов метод и нова светлина влиза в света – винаги има предупреждение от Невидимия свят. Казват, че се жертваме за нищо и никакво, а сега се жертват във войната по закон, но за Божественото всеки всякога се жертва свободно.

В Стария Завет пише, че са дошли ангели да помагат, но са се оплели. Сега идат други ангели да ги освободят и покрай тях ще освободят и някои хора. Вие сте в една малка лодка, морето е бурно и си мислите да не би да се обърне лодката ви. А никак не ви идва наум, че бурята ще престане. Нали Христос запрети на бурята и тя спря? Върху всеки човек работи едно светло същество и чака момента да се прояви. В Природата няма резки неща, всички неща стават медлено, така, както изгревът. Всички народи ще се подчинят на Божия закон. Господ ще повика водителите на народите и ще ги пита защо не изпълниха Волята Божия.

Има неща, които не е позволено да се кажат, но други – може. Англосаксонците са волеви, индивидуалният живот е развит у тях. Най-религиозни са евреите и славяните. Навсякъде в света има движение на Всемирното Бяло Братство и то е във връзка с нас.

Сега не ще се остави Втората световна война да отиде до своя край – тя ще се съкрати, понеже нейното прекратяване е една необходимост. Ако не се въдвори мирът, бялата раса ще се постави на едно голямо изпитание, а това не е в интерес на Шестата раса, защото тогава цялата култура би се върнала хиляда години назад. Сега бялата раса ражда Шестата и като майка ще се мъчи, но ще бъде будна при раждането, докато по-рано всяка раса е раждала следващата несъзнателно. Бъдещето, което Шестата раса ще донесе, е такова, което човек не е сънувал – ще се живее в Любов и хората ще се дематериализират.

Питам един свещеник дали е виждал Господа. Отговаря – не. А пък аз проповядвам за един свят, в който живее и го виждам. Той ме пита дали право говоря. Казвам му, че човек, който говори Истината, никога не бърза, и обратното – човек, който лъже, винаги бърза.

Това, което разваля хората, е малкото топлина, която се съдържа в храните и питиетата. Квасните гъбички оставят във виното нещо от своя неорганизиран живот и това е вредно. В яйцето има по-малко нечистотии, отколкото в кокошката. Човек сам трябва да се откаже от спиртни питиета, месо и прочие, не бива да му се налага отвън.

Учителя посочи ябълките, сложени на масата, и каза:

Божественото, вложено в човека, възприема Божественото, което е вложено в ябълката. Този плод е художествено произведение на един ангел и като я изядеш, той се радва. С тази ябълка правиш контакт с това разумно същество – ангела. Като пипам ябълката, виждам едно същество, което гледа и се усмихва. Тогава му благодаря за хубавия плод.

След вечерята всички присъстващи опитаха ябълките. Учителя каза:

Тази вечер, като ядохте ябълки, се запознахте с много ангели.

Стана въпрос за евреите. Учителя каза:

Ако евреите бяха станали проповедници на Христа, друг щеше да бъде светът. Те се отказаха да бъдат проповедници и затова идат сега върху тях тези страдания.

Изпяхме няколко песни. Учителя каза по този повод:

Вие сте изгубили ритъма на песните, които съм дал. Във вашето пеене имаше малко живот. Да се добива знание без Любов, да се добива сила без Любов – там е всичкото препятствие.

ЕДНА РЕАЛНОСТ

*На Богоявление се състоя братска вечеря у сестра Н.
В разговора Учителя каза следното:*

За този, който не разбира, има външна и вътрешна страна на живота, а за този, който разбира, има една реалност. Този, който търси лесния път, намира мъчния, а този, който търси мъчния път, намира лесния. Човек си прави план, но той съвсем не съответства на това, което става. Обаче имаш ли вяра, законът работи, нямаш ли вяра, законът се спира временно. Този, който работи с Божия промисъл, трябва да изключи съмнението и да бъде умен, да не изкушава Бога. Невидимите същества, които вървят с него, имат познати навред и нагласят предварително условията – това е добротворство. Например хващат едного, който е тръгнал да проповядва. Началникът на полицията говори строго, заплашва и се заканва да направи еди-какво си, но арестуваният е във връзка с Бога – не се минава половин час и той нарежда на стражаря: „Я го пусни да си върви.“ И го пущат. Навсякъде работят и от двете ложи, смесени са. Най-лесното нещо е да служиш, а най-мъчното е да грешиш.

Като гледам усърдието, с което работи един banker над баланса в банката или един лозар, който прекопава лозето си, казвам: „Тези хора работят така усърдно за съвсем дребно нещо, а пък аз, който имам един висок идеал, колко усърдие проявявам?“ Един проповедник трябва да е минал школата на земеделеца, на търговеца, на лекаря, на банкера, за да добие опитност, че като дойде време да проповядва, да е готов. Еврейският пророк Моисей, който е един от Учителите, е бил говедар. Като вземеш думите му:

„Да възлюбиш Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа и всичката си сила, и ближния като себе си“ – това е Моисей. Всичко друго, дадено от него, е за деца, понеже евреите не бяха готови.

Някой си искал да изпита своя приятел колко е издръжлив. Дегизирал се, въоръжил се с револвер и го причакал. Като вързал приятеля си, му викнал: „Ти си нехранимайко, знаеш ли какво престъпление си направил?“ Хокал го, хокал и най-сетне му се открил кой е. „Откъде измисли всичко това – отдъхнал си подложеният на изпит приятел, – щеше да ми се пукне жлъчката?“ Когато Провидението те постави на изпит, става тежко, но трябва да издържиш. Например страх те е от сиромашията, ала Господ ще ти даде сиромашия по всички правила: ти я изпъждаш от една страна, тя дохожда от друга. Има достатъчно примери. Някои от членовете на руското царско семейство, князе по произход, станаха ваксаджии. Човекът по естество е мързелив, че като го впрегне сиромашията, ще го накара да работи. Като се изпита сиромашията, идва богатството при нас.

Има една красива страна на живота – зад всичко стои една скрита реалност. В следващия момент какво ще бъде, не знаем. Има нещо, което всякога ще ни изненадва. И трябва да се научим да схващаме Великото, което работи в живота. Всеки човек има по една магическа пръчка – известна сила в себе си, но трябва да знае как да я развие. Моисей стоя 40 години в пустинята, догдето научи този закон. Той хвърли тоягата и тя се превърна на змия. Моисей се стресна, но Господ му каза: „Хвани опашката ѝ!“ И той като я хвана, тя стана пак на тояга.

Много неща се разкриват постепенно на човека – първо се посяват като семе, после поникват, цъфтят и връзват плод. Пророк Илия, като отишъл при сарептската вдовица и я попитал как е, тя казала, че има малко брашно и

малко елей, но като взела да меси, не се свършвало брашното в нощвите, също – и елят. Така че щом някой е пророк, той трябва да увеличава брашното в нощвите и не го ли увеличава, той не е никакъв пророк. Христос казва: „В който град влезете, вашето благословение ще почине върху него.“

Когато човек мисли светски, като го налегне старостта, идва до разочарование, но който има вътрешно просветление, той не може да остарее. И като има знание, от стар може да стане отново млад. Алхимиците са знаели еликсира на живота и са се подмладявали. Старият се изгубва и вече като млад минава под ново име. А който е неук, ще мине по обикновения път.

Животът е един: физически, духовен и Божествен. Когато човек не разбира живота, за него той е само физически; когато го разбира наполовина, за него той е духовен; а когато напълно го разбира, той е Божествен.

Отишъл един човек, на вид беден, при един богат и когато се сприятелили, богатият пожелал да покаже всичкото си богатство. След това другият казал: „Много съм благодарен, че ме прие, сега ти ела да ме придружиш до мястото, където живея.“ Тръгнали и вечерта замръкнали наред пътя. Бедният на вид човек бил маг. Той хлопнал и се явило едно красиво здание, вътре светлината се лелеа, носела се музика, била сложена трапеза, имало баня и спални. На сутринта магът пак хлопнал и всичко се изгубило. Така през целия път той показвал какво притежава и казал на богатия: „Твоето богатство трябва да го пазиш постоянно, а моето богатство само се пази.“ Колко души могат да направят това? Те са рядкост. Непостижими са Божиите пътища и всичко е възможно за онзи, който знае. За този, който знае малко, малко е възможно, а за онзи, който много знае, много е възможно.

Един ленив човек стъпил с боси крака на медно дюшеме, седял там, без да се помръдва, но като нагорещили дюшемето, и той, ще – не ще, почнал да играе с краката си. Та има неща в света, които за да направим, трябва да ни нагорещят.

Ще бъде, ще бъде – нощта преминава, денят приближава – новото ще дойде по един много естествен начин. Като дойде пролетта, и всички цветя веднага излизат над земята. Като дойде духовното, и ще изникне хубавото у хората, ще се реализира Божественото – това е неизбежно.

СЪЩИНСКИЯТ ЧОВЕК

В края на декември сестра А. организира братска вечеря. И през тези часове на беседване с Учителя, изпитвайки дълбока вътрешна радост, записах думите Му.

Едно време българите са плашили чумата с вряла вода. При чумна епидемия те са бягали горе в планината, палели са огромни огньове и са пиели гореща вода. Казвали са, че чумата трепери пред горещата вода. Хората умират от паразитство. Болестите са паразити, които изсмукват от нас енергии. Те ни изяждат на общо основание, така както ние изяждаме кокошките. Само най-умните не попадат в мрежата им – цяла наука е това. Сега от Невидимия свят се стремят да избавят хората от това скрито паразитство. Само чистият, праведен живот ни предпазва. Всяка храна, която влиза в човека, трябва да развива една динамична сила. Човек не бива да създава в себе си хамбар. Като дойдем до онова първоначално състояние – Божественото, ще имаме разнообразие на плодовете, ще ги откъсваме от дървото пресни и узрели. Всяко нещо, в което Любовта не действа, носи отрова в себе си. Например доиш кравата, а тя те рита. Тогава млякото ѝ носи отрова.

Ако десет души се съберат край един болен и като се помолят няколко пъти за неговия живот, и като отпратят силната си мисъл и желание, то той непременно ще оздравее. Нека измият ръце и потопят пръсти в чаша вода, изговаряйки някоя формула с Любов; тогава болният, като изпие водата, ще оздравее. С желанието си и с любовта си те стават проводник на Живата Природа и щом нейната енергия минава през тях, тогава болният оздравява.

Ако си се научил да дишаш етер, при умиране е лесно, но ако не знаеш как да дишаш етер, мъчно е – излизаш, връщаш се, излизаш, връщаш се.

Един българин ми разправяше, че като бил в Америка, страдал от лошо храносмилане и пет-шест месеца не могъл да спи спокойно. Щом задремвал, напреде му се изпречвал един голям човек с тъмно лице и с нож, който искал да го мушне в корема, но всякога се намирал някой, който да го избави. Кошмарният човек идвал всяка нощ, болният забелязал присъствието и на своя пазител, но кой е той, не можел да разпознае. Една нощ пазителят му дал нож и му казал: „Стани и дръж се!“ И човекът започнал да се дуелира с мъчителя си. Нито победил, нито загубил, но малко се окуражил. На следващата нощ пак се състоял дуел, при който бил победен големият човек с тъмното лице. Той хукнал да бяга и се скрил в една голяма дупка, но оттам излезли две черни свини. Човекът ги изпъдил и оттогава насетне болестта изчезнала.

След разказа Учителя си пое дълбоко въздух и каза:

Атмосферата в България е много тежка. Най-много убийства стават на Балканския полуостров. Тук и доброто е голямо, и злото е голямо.

Една сестра попита как трябва да се разбира стихът: „Ако не намразиш себе си, не можеш да се спасиш?“

Има нещо в човека, което не представлява същинския човек – то не е съществено. Ако се давиш и носиш злато на гърба си, не трябва ли да се откажеш от златото, за да спасиш живота си? Така и от низшия живот трябва да се откажеш, за да се избавиш.

Да вземем за пример едно низше чувство, което се среща в кръчмата. Някой човек се влюбва в чашката и всяка вечер кръчмарят го посреща и се здрависва с него, а той иска: „Дай, приятелю, една чаша, дай втора...“ Но като изяде за една-две години всичкото си наследство, кръчмарят го изритва и казва: „Да дойде друг.“ От такъв живот какъв смисъл има? След като изпие няколко бъчви, какво е добил човек?

Онзи светия, който мисли, че е светия, не е светия. Природата изпраща еднакво топлина и светлина и на грешния, и на праведния, а някой светия казва на грешника: „Ти стой по-далеч, аурата ми ще се повреди, ще се урони моят престиж.“ Ами тогава от същото гледище и Слънцето би трябвало да каже, че ще му се оцапа светлината; та това е една крива философия. Хората на Новото учение всинца трябва да бъдат богати и свършено безстрашни. Ние като живеем между хората, те да не намират голяма разлика между тях и нас, а да чувстват, че има едно духовно влияние, което ги прави абсолютно свободни.

Сега някои философи ни забавляват, като казват, че като умреш и се преродиш втори път, ще се поправиш. Ти сега не си я втасал, че втори път ще я втасаш. Там е кривото разбиране. В човешката душа Бог е вложил всички заложи, следователно трябва да се подпомага душата, за да прояви Божественото. На душата не ѝ липсва нищо, само че трябва да се създадат условия, за да се развие. Там е спасението. Там е свободата. Тя си носи дарбите. Всички могат да живеят този хубав живот, защото всички са богати, но не знаят това. Как ще ме спъва мен грехът, като

върша Волята Божия! Ние имаме съвсем повърхностна представа за живота и за света.

Една сестра каза: *Тази сутрин видях един млекар, цял увит, той и конят му бяха замръзнали, а той свиреше с устна хармоника.*

Млекарят е бил предметно учение за Вас – какво ще му мислим за студа, нека свирим и нищо повече – добър е животът – във всички противоречия има нещо красиво. Ние сами си създаваме своята съдба. Каквото помислим и каквото пожелаем, Господ ще ни го даде, но помнете, че ще си понесем и последствията. Някой път лошият живот е следствие от някое минало съществуване и ще опитахме неприятностите. Някой път сме създали отрицателни навици и понеже сме ги създали, трябва да ги превъзмогнем. Казваме, че не можем. Как не можете, вие сте ги създали. Това, което сме създали, можем да го превъзмогнем.

Ако хората могат да се отучат да мразят, светът ще бъде почти уреден. Най-първо да се отстрани омразата. Понеже тя носи много отрицателни последствия, обезсилва човека. Само слабият мрази, силният човек не мрази никога. В него няма омраза, даже има съжаление. Човек трябва да бъде силен, защото в противен случай той не може да се противопостави на омразата.

Вие сте били и князе, и графове, и какви ли не сте били, и сте стигнали до днешното положение. Човек да не повтаря старото. Всичката погрешка на хората е дето не са изпълнили Волята Божия и после се чудят как са дошли до това положение. Трябва да се завърти вече колелото. Писанието казва: „Трябва да станат всички царе и свещеници на Бога“ – или да станете царе на себе си, да си заповядват сами. Остава още това – да разберете Любовта. Има едно правило, което трябва да научите – не ограничавайте

силата на Любовта и силата на Доброто, които работят във вас. Искаш да туриш закон на Любовта, но тя никога не върши престъпление. Щом има престъпление, това не е Любов. Сега трябва да се насърчавате един друг. Тъкмо някой има намерение да постъпи по новия начин, но идва друг, за да го разубеждава: „Помисли малко, спри се.“ Не, по-добре да му каже: „Действай!“

Представете си, че ще дойде ден, когато няма да има вече мъчнотии. Каквото чертаем днес, то ще се случи в бъдеще, и каквото създадем, това ще бъде. Всякога силната мисъл господства, защото зад нея стои един принцип: бъдете герои! Не сте само вие, има и други същества, които работят за новото, за повдигането на света. И това отдавна е предрешено. В сравнение с онова, което е изминало, промяната днес е въпрос на дни, а и щом мислим за новото, ние вече работим за него.

Всички чувстват, че иде един преврат в света. Някои от вас ги е страх да не ги повикат горе. Ако ви повикат, то ще е, за да работите. Не е лошо човек да си заmine от този земен свят, но трябва да отиде на своето местоназначение. Навсякъде, където е Бог, е Царството Божие. Като познаваш Бога, там е и раят, а като не го познаваш, там е мъчението.

Вие сте готови. Толкова време сте се учили.

В бъдеще хората ще живеят в тела, които няма да умират.

ДА СЕ ИЗУЧАТ СВЕЩЕНИТЕ КНИГИ

Сестра К. даде братски обяд в дома на сестра Я., на който се повдигнаха някои въпроси. Записах няколко реда от мислите на Учителя:

Вие сте забравили онова Божествено състояние, което сте преживели преди десет хиляди години. В душата е онзи светъл връх, но кога ще си го спомните в земния сън? Днес хората са заровени в материята и от Горното небе, като ги разравят, по някой път чуват шум. Преди грехопадението Земята е била величествена и красива. Тя пак ще придобие своя първообраз и вие ще бъдете свидетели – всичко ще видите.

Най-красивото място за живеене е Слънцето. Там климатът е равномерен, смекчен. Адептите от първа степен могат да го посещават. Като възкръснете, и вие ще имате един билет до Слънцето. Трябва да се изучи небесният език, този Божествен език, който човек е забравил. Като изучаваме свещените книги, виждаме каква връзка е имало между Небето и Земята, но впоследствие са се изменили условията. Животът на Слънцето и днес е познат за някои хора, но не им се позволява да говорят.

Заминалите отвъд много работят, те помагат и вземат живо участие в живота на Земята. Половината от нашия живот е все живот на съществата, които живеят в другия свят. Някои от тях са напреднали, а други – не.

БОЖЕСТВЕНАТА НАУКА ОБЕМА ВСИЧКО В СЕБЕ СИ

По време на разговора, след вечерята у сестра Н., Учителя каза:

Преди земетресение всякога има голямо спадане на барометъра. Преди земетресение се явяват циклони и бури. Циклоните са свързани със слънчевите петна, които ги причиняват.

Една сестра попита: *Каква е разликата между окултизма и мистицизма?*

Мистикът е чист, минал е през окултизма, оттам му е пътят. Мистикът е среда на окултиста и на човека на Божествената наука, или той обема и тези две състояния. Но Божествената наука е по-горе от мистицизма. У мистика има закон за самопожертвование и закон за победи. Той знае как да се справи със злото – има и чистота, и разумност. А окултистът изучава условията, причините, противоречията в човешкото естество и как се побеждават те в живота. Окултистът започва с условията на живота, а мистикът – с жертвата. Окултистът е естественик, изучава окултна химия, окултна физика, окултна астрономия, окултна биология, окултна медицина – впрочем той изучава Природата. Окултната наука е съединително звено между физическото и Божественото, докато Божествената наука обема всичко в себе си. Гениалният може да бъде окултист, а светията може да бъде мистик. От гениите се раждат окултистите, а от светиите – мистиците. Земята като остане наследство на праведните, страданията ще престанат. В Царството Божие всеки ще обича всички и всички ще го обичат.

Някой казва, че вярва, но само чрез опит човек може да знае доколко може да вярва. Ако майката вложи Божественото в дъщеря си и в сина си, преди те да се родят, тогава в 2-3-4 поколения светът ще се измени. Има много души, които с хиляди години не са се въплъщавали и сега Земята трябва да се пречисти, за да дойдат те. Новата раса ще дойде при много благоприятни условия. Тези Същества, които ще се въплътят, са много напреднали и отдавна чакат. Казано е: „Змеят ще бъде вързан за хиляда години.“ Ако го изтълкуваме, това са 365 000 години – през един такъв дълъг период хората ще живеят в хармония и ще си починат, няма кой да ги изкушава.

Изучавайки живота на светиите, ще се натъкнем на чудно нещо – всички, които мъчеха светиите, станаха мъченици, изпълниха се с вяра – премина нещо от светиите в тях. И от това вадим следното заключение: ако ние страдаме за Бога, това е Сила Божия. Ние не знаем Божиите пътища. Искам да знам дали страдам по Бога – и ако е така, то нямам две мнения, но ако страдам по други причини, това е друго. Трябва правилно тълкувание на онези закони, които Бог е вложил.

Има нещо в човека, което не е негово. Злото в света е въвн от човека. Човек по естество е добър – като направи някое прегрешение, плаче и съжaliaва. Около човека има много духове и даже някой път има борба между тях, а после той, като стане сутрин, не е разположен. Човекът не е така защитен, както мислите, и затова трябва да се моли и огражда. Христос казва: „Даде Ми се всяка власт на Небето и на Земята.“ И всеки, който вярва в тази власт, ще бъде ограден. За да можем да живеем добре на Земята, трябва да имаме Божествен живот, да бъдем охранявани. Ще дойде един ден – и всички, които се обичат от хиляди години, ще се съберат заедно – това разбирам щастлив живот. Затворят ли едного, то двама, трима, четирима да се помолят за него. Ако биха се отворили очите на човека да вижда наблизо и надалече, той не би се смущавал. Ако не дойдат от Невидимия свят да ти помагат, какво ще свършиш сам? Аз се чудя на хората как мислят, че ще свършат нещо сами – каквото посеят, Невидимият свят го възраства. Един човек ми каза: „Аз вярвам в Христа.“ А аз му отговорих: „Ти вярваш в Него, а пък аз Го обичам.“

През време на Радославовото правителство³² ме следяха, като излизах да се разхождам из Борисовата градина или като се качвах на Витоша. Детективите ме следваха с автомобили. Те бяха много страхливи, а и мислеха, че съм сам, но не беше така. Стреляха, но все във въздуха.

Цялата тази история имаше своята неприятна страна, че вместо да помагам, трябваше да се разправям с тях. Трябва вътрешна сила.

Красивият свят ще дойде след този. Ние искаме първо да си наредим всичките материални работи и тогава да живеем за Бога. Това е една от най-големите погрешки. Момент след момент трябва да живеем за Бога. Например днес получиш хиляда лева – служи на Бога с тях. Здрав си – служи на Бога. Кон имаш – служи на Бога с него. Къща имаш – служи на Бога с нея. С каквото имаш, с това служи на Бога. Прилагай сега, а не да чакаш чак след като си уредиш материалните работи. Ние имаме съвсем механично разбиране за служене на Бога. А ако познаем Бога, ще има една култура, каквато не сме сънували. Има една скрита страна в живота, която хората не познават.

Богат си и не можеш да знаеш кой те обича. Всички ти говорят с лицеприятие и неволно идва съмнението. Та положението на сегашните богаташи е много тежко, но и те са го заслужили.

Сега вие се колебаете и се тревожите да не би да съгрешите утре. Откъде допуснахте, че ще съгрешите? Каквато е нагласата, това и става. Някои от моите беседи представляват за вас много твърда храна. Бодри трябва да бъдете, да си наточите ножовете. Гледам, че на сестрите ножовете са доста изхабени. Някой път се питат: „Дали това е вярно, или не?“ Ние сме опитвали нещата по много пътища и няма изключение, само че Божиите работи никога не се повтарят по един и същ начин. Какъвто и пример да ви се даде, не мислете, че така, както е станало, така и ще бъде – старият пример не показва как ще стане. С безпокойство нищо не може да направи човек. Колкото човек е по-спокоен, толкова е по-силен. Колкото се по-безпокои, толкова по-слаб става. Един бакалин бил голям безверник. Като станал евангелист, тръгнало му назад, но

му и станала ясна причината за този обрат. „Как да не ми тръгне назад – разсъждавал той, – дадох на един турчин три килограма смокини, пък ги писах пет, и той, нали е неграмотен, вярва на това, каквото съм писал. Вярно, че това се случи преди, но сега плащам за всичко, което правих по-рано. Тегля сапун, турчинът не гледа какво пиша, а аз надписвам. Така забогатях. Сега разбирам защо ми тръгна назад.“

Трябва да познаваме кои мисли в нас са Божествени и кои не, трябва да знаем техния източник: дали идат отгоре, или отдолу. Божествените мисли внасят мекота, радост, мир и светлина. Радостта и веселието идат от присъствието на Бога в човека. Сега с това, което сте получили, ще помагате на другите, ще раздавате.

ЩОМ ПОМИСЛИШ, И СИ В РЕАЛНОСТТА

В началото на януари брат Х. покани Учителя и няколко братя и сестри на братска вечеря. Това бе през времето на Втората световна война и се отвори разговор предимно за положението в света. Учителя каза следното:

Този, който извайва статуята, навсякъде дяла, за да изкара една красива форма. Ще се отвори път на Новото учение. Съвременните хора приличат на снега. Снегът се настанява, казва: „Това е моя територия“, и никой не може да го помести. Но дойде ли пролетта, набързо го изгонят. Шестата раса идва вече. Тя ще превърже раните на бялата раса и ще ѝ покаже, че има друг път. Ще ѝ каже: „Милиони хора се избиват, срамота е вече.“ Сега е завършване на една стара епоха, ликвидиране на кармата, и непременно ще стане сближаване между народите.

Ако един ден прогледате, ще видите, че в света се води една война – около всеки човек се търкалят 10-15-20 топки – черни и светли, и най-послед светлата топка поглъща черната. Дясната страна на човека е всякога светла, а лявата е по-тъмна. Тъмните сили са майстори да причиняват страдания. Каква борба е имало в Христа, за да излезе кръв от порите Му! В човечеството става цял вътрешен преврат. И в Англия, и в Германия, и навсякъде у хората става осъзнаване: мълчат си, но става тази промяна. Не е далеч хубавата епоха, която иде. Сега хората трябва да дигнат новото знаме на Любовта.

Малки момичета седят и си приказват за своите куклички, но когато пораснат, казват, че вече не ги интересуват, и минават в реалността. Сега сме в един преходен период: от преоценката на духовното в религиите се минава към реалността. Къде е реалността в една ябълка? Не в месестата част стои същността, но в семката, която може да повтори ябълката. Новите хора трябва да правят новите работи и да оставят старите хора да си правят своите стари работи. Християнският свят е Йерусалим, който е обсаден, и понеже Христа Го разпъват, то пак един ще се отрече.

Това, което смущава хората, е, че англичаните мислят като англичани, русите – като руси, германците – като германци. Да престанат да мислят за себе си, а да се осъзнаят като удове на човечеството. Самостоятелно народите не могат да живеят. Национализмът трябва да мине в една степен по-високо.

Пасивното съпротивление на Ганди е хубаво – нищо не може да го накара да отиде на война. Желанието у народите да воюват може да се спре моментално. А и приближава моментът на отвращение у народите към войната. Като дойде това отвращение, тогава всички те ще се споразумеят и ще кажат: „Няма защо да ни управляват тези глупави хора.“ У хората ще престане желанието да се бият. Войната е едно патологично състояние.

В Америка, понеже са се събрали много народи и кръвта им се е смесила, образувало се е нещо ново. Някога човечеството много е страдало от черните, които са били много жестоки господари, и с падението на човечеството тази раса е почерняла.

Германците са твърде активен народ и са поставени при много неблагоприятни условия, за да се развият. Но ако се намират при хубави условия, Божественото у тях няма да се развие.

Сегашните управници са на хлъзгава почва. Те не разбират закона. Не могат да се върнат назад и нямат сила за това. Като дойде човек вън от реалността, чувства нещо празно. Щом помислиш, и си в реалността – тогава нещата стават. Във всеки човек има нещо хубаво, но трябва да знаеш как да го бутнеш.

АНГЕЛ ХРАНИТЕЛ

Брат Д. ни покани на братска вечеря, създаде се една светла атмосфера и Учителя подхвана темата за Любовта.

Същественото в живота е Любовта. То е, което не се мени. И Любовта е тази, която ще ви освободи от всичко. И най-големите противоречия, но с Любов, са за предпочитане, отколкото всички други външни удобства, но без Любов. Как познавате, че някой ви обича? Имате ли точна мярка? Кои са признаците?

Някои искат много големи идеи, но те прокъсват мрежата. Не ви трябва големите сомове, а малките пъстърви от 250 г или от половин-един килограм. Защо ви е пъстърва, по-голяма от един килограм?

Да даваш – това е Любов. Да вземаш – това е обич. Противодействащата сила на Любовта е користолюбието.

Няма по-голяма служителка от Любовта, обаче ако си помислиш, че искаш тя да ти слугува, а ти да бъдеш неин господар, тогава ще си създадеш ад; ако я ограничиш, тя ще те мачка. Ти се оплакваш, но тя като дойде, забравяш всичко, дори забравяш и да се оплакваш, и чак след като си заминеш, казваш: „Трябва да ѝ кажа...“ Без да те пита, тя ти дава това, от което имаш съществена нужда.

При Любовта единият е на Месечината, а другият – на Земята, или единият е на Слънцето, а другият – на Земята. Това е идеалната Любов, но то е символично казано. Дето живеят хората много наблизко, там е всичката мъчнотия. В Духовния свят, като се обичат, се виждат, но яви ли се една малка пречка, те изчезват един за друг. Вие изобщо не се познавате, тъй като, за да се опознаете, трябва и да се обичате. Никога не сте видели образа на Онзи, Който ви обича. Никога никой не е видял Бога. Видели сте човешки и ангелски форми – то е друг въпрос. Вие желаете да ви обичат хората, но това, което искате от другите, правете го за другите.

Любовта говори на разбран език. Една дума да ти каже, и всичко е разбрано. Щом вземеш думата ѝ, навсякъде вратите ти са отворени, а като изгубиш тази дума, всички врати се затръшват пред теб. Вие искате изключителна любов, или този, когото обичате, друг да не го обича. Закон е, че този, който обича само одного, има много слаба Любов, и силна Любов има този, който обича всички. Като обичаш много души, имаш много притоци; като обичаш одного, имаш само един поток. Ние мислим, че могат да ни вземат Любовта, ама щом може да се вземе, това не е никаква Любов. Има една Любов на долините и една Любов на планините. Когато снеговете се топят, всичката Любов на планините слиза в долините, а когато водата се изпарява, всичката пара отива в планините. Умът е планина, а сърцето – долина. Когато умът се проявява,

сърцето го оценява, а когато сърцето се проявява, умът го оценява. Любовта винаги слиза, а обичта винаги се качва. Не могат двама души да се влюбят едновременно. Когато някой те люби и ти дава нещо, ти оценяваш Любовта му и го обичаш. Този, когото не обичаш, той е еднакъв с теб.

Не обичат никого, понеже той не обича никого и така му се отплащат. Една американска студентка се влюбила в един свой колега и като споделила любовта си, той ѝ отказал: „Ние не сме един за друг.“ Тя се разплакала, а той обяснил: „И да плачеш, така е, защо ще си създаваме нещастия.“ Напуснал университета и постъпил в друг, където се влюбил в дъщерята на ректора. Като споделил любовта си с нея, тя му отвърнала с онези, същите думи: „Ние не сме един за друг.“

Един брат каза: *Някога обичах един човек много, но понеже той не ми обръщаше внимание, най-сетне станах индиферентен. Какво бихте казали, Учителю, за това?*

Аз наричам тази любов идолопоклонство. Не се кланяйте на този идол. Обективно изучавайте Любовта. Тя е голяма Школа.

Един цар заминал за странство и оставил министрите си да управляват държавата. После, като се върнал, обикалял своето царство като просяк. И като се възкачил отново на трона, управлявал с любов и отреждал на всички според заслугите им. По отношение на онзи живот Горے, земният живот е като сън. Когато учителят люби учениците, те винаги учат. Когато учителят не ги обича, те не учат толкова неговия предмет.

Една сестра, по професия учителка, се обади: *Някои ученици са по естество лениви.*

Вие не сте ги обикнали още, щом виждате погрешките им. Всички, които се занимават с Любовта, нищо не са

изгубили. Като запалиш печката в своята стая, можеш ли да скриеш топлината? Когато обичате някой човек, в неговото царство вземете последно място и да ви е приятно, че то ви е отредено. Любовта е на степени. Любовта на Земята е една, а горе, в Невидимия свят, е друга. Любовта на Стария Завет се отличава от Любовта на Новия Завет. Има хора, които живеят още в Любовта на Стария Завет. Да изпълним Волята Божия – това е проява на Любовта. Да работим за Царството Божие и Неговата правда – това също е проява на Любовта. А да работим за прослава на Името Божие – това е най-висшата проява на Любовта. Някои сега са при изпълнение Волята Божия, други работят за въдворяване Царството Божие, а трети – да се прослави Името Божие.

Трябва да се създадат образи, които не покваряват.

Всеки човек си има ангел хранител. В Любовта всичко е красиво. В Любовта няма никакви противоречия. Един ден, когато се развият хората, те ще обуздаят всички инстинкти, които съществуват в разните животни, и ще разберат в какво стои Любовта. Любов е, когато помагаш. Щом не помагаш, това не е Любов. Съществата горе мислят как да избавят човешката душа – това е Любов. А човешките души ценят тази Любов на Съществата – това е обич.

Вие считате, че някой ви обича повече, а друг – по-малко. Това е привидно. Тази печка тук гори и казваме, че ни обича. Но можем ли да кажем, че другите печки, които също горят, не ни обичат? Не че не ни обичат, но сме далеч от тях. По-добре е да вярвате, че ви обичат, отколкото да вярвате, че не ви обичат. Ако вярвате, че ви обичат, вие печелите.

Някой ходил и си напълнил стомната от извора. Като го срещнеш, казваш му: „Я ми налей малко вода.“ Там е погрешката ви. Идете сами при Извора и си напълнете

стомната. На Земята се намираме в едно хубаво училище – ще вземем от тук суров материал и на друго място ще го обработим. После ще отидем на Венера, където има по-голямо разбиране на Любовта, отколкото на Земята; после – на Юпитер. Заминалите си от този свят живеят известно число години на Земята, близо до физическото поле, и после се повдигат.

Достатъчно е това, което е вложено в човека, да се развие. Под думата *Небе* се разбира най-високото в човека. Не разчитай на едно огледало, което отразява светлината, но разчитай на тази светлина, която направо влиза в теб. Направете превод на тези думи. Сега кое е по-важно? Да ви обичат или да обичате?

Прозвуча хоров отговор от присъстващите: *Да обичаме е по-важно.*

Добре, но като обичате, не се интересувайте дали ви обичат. Този въпрос го оставете неразрешен, защото да обичате – това зависи от вас, а да ви обичат – това не зависи от вас. Някой път хората искат да ни наложат да обичаме някого – това със заповед не става. Ще обичате някого, който има нужда от вас. Гладен е – дайте му малко хляб. Жаден е – дайте му малко вода. Гол е – облечете го. Може да му направите хиляди услуги. А пък вие искате да му кажете: „Аз те обичам, обичам, обичам!“ Това е театър.

Учителя се обърна към учителите, които присъстваха, и им каза:

Сега, като отидете в училище, между децата ще приложите новите методи.

КОЙТО РАЗБИРА ВРЕМЕТО, ТОЙ Е МАГ

На братска вечеря у сестра Я. бяха поканени доста братя и сестри. Изпълни се и съседната стая и в нея наредиха маси. Сестра И. даваше вечеря в дома на сестра Я. Тя бе седнала на масата до Учителя. След вечерята изпяхме няколко песни и сестра И. каза: „Учителю, колко сме щастливи в този момент от Вашето присъствие. След тези песни ние сме в едно Божествено състояние. Как желаем да бъдем винаги с Вас!“

Отсега нататък няма раздяла между мен и вас!

Почна разговор:

Земята е място на малките мистерии. Човек като научи малките мистерии, може да пристъпи и към големите. Светът е неизследим. Едвам сте надзърнали в науката – има закони, които да се изучат. Това, което сте научили, в сравнение с онова, което има да учите, е като височината на Айфеловата кула спрямо тази на Хималаите. А това, което сте били в сравнение с днес, то е като височината на една колиба спрямо височината на Айфеловата кула.

Всички видове съзнание се проявяват във времето, затова има и време на растенията, и време на животните, и време на обикновените хора, и време на ангелите. Сутрин, когато се отвори интензивна работа за човека, животните спят. А вечерно време, когато човек спи, животните са активни. И светските хора са будни до полунощ – тогава лягат и се събуждат към 9 или 10 ч. А духовният човек към 3 ч. сутринта се събужда и работи. След духовната работа рано сутрин следва физически труд, но дойде ли 9 ч., физическият труд ще престане, и трябва да се работи 3-4 часа умствен труд, после подир обед – умствен и духовен

труд, вечер е също хубаво за умствен труд. Който разбира времето, той е маг.

Съзнанията определят стойността и качествата на времето. Представете си, че времето е един плат – твоето време се тъче сега. Това, което се изработва във времето, то прави времето ценно. Към 3-4 ч. сутринта напредналите същества работят интензивно умствено и духовно и затова и вие използвайте дейността им, молете се тогава, когато и те се молят – заедно с тях. В една секунда светлината изминава 300 000 км. Същество, което изминава това пространство за една секунда, то го схваща подробно. За да изминеш ти това пространство, колко години ще ти са нужни, ако всеки ден извървяваш пеш по 100 км? Отговорът е: за 9 години. Значи съзнанието на 9 години е събрано в една секунда. Нашето съзнание е повече развито при страданията. Тогава имаме по-добро схващане за времето, отколкото при радостта. Когато страдаме, като че ли повече време минава, отколкото при радостта. При страданието повече помним и вследствие на това страдаме повече. А времето за радостта у ангелите е толкова развито, че ако им дадеш хилядолетното страдание на един цял народ, то те ще го възприемат като едно малко щипване, като една малка аномалия, която трае кратко. Толкова е малко това страдание за ангелите в сравнение с тази голяма радост, която имат.

Един човек видял, че приятелят му ще сглупи, ще извърши една беля, затова намислил да го сплаши. Той се направил на голяма мечка и се нахвърлил ненадейно. После онзи разправил как го газила мечка, но казал, че в нея имало малко човещина. Усмихнал се човекът и попитал приятеля си така ли ревяла мечката – и заревал с пълно гърло. „Ти отгде знаеш?“ – смаял се пострадалият. – „Ами аз я чух.“ Преводът е такъв: при страданието мечката е преоблечен приятел.

Съзнание за Мъдростта се развива, когато човек не се оплаква и схваща положителната страна на страданието. Тогава той разбира причините и последствията. Когато човек е благодарен за доброто, то остава, а когато е благодарен от злото, то си заминава. И когато е неблагодарен от доброто, то си заминава, а ако е неблагодарен от злото, то остава. Благодарността изпъжда страданието и задържа радостта, а неблагодарността изпъжда доброто и задържа скръбта. Щом човек схваща, че всичко е за добро, той добива сила да носи скръбта с радост. Остава скръб само 25 на сто и се носи лесно. Изисква се знание, изисква се геройство. Забележете, че апостолите, след като ги набиха, радваха се – те се удостоиха да ги бият за Господа. Това е силата. Това е новото схващане.

При всяко страдание има Същества от Невидимия свят да помагат. Страданието не е на един човек, то е колективно. Един ден народите ще разберат, че радостта трябва да бъде обща за цялото човечество, а не само за един народ. И когато дойде това съзнание, тогава няма да има страдания. Скръбта винаги иде в резултат на допуснато престъпление. Щом дойде страданието, трябва да знаеш, че си в пещта и се печеш. Опечеш ли се, изваждат те. Като направиш погрешка, пак те турят в пещта и те пекат. Душата в човека схваща това, но човекът на плътта вдига шум. Като страдаш, нещо в теб ти казва: „Ще се оправи тази работа“, но ти не знаеш как ще се оправи. И наистина се оправя и виждаш по кой начин се е оправила.

Някой път, без да има причини, скърбиш, защото друг страда и ти преживяваш неговото страдание. Например при болки в малкия пръст на крака страдат и другите органи. Също такава връзка има и между хората, защото всички хора са като органи в един колективен организъм. И колкото човекът, който страда, е по-близо до теб, колкото повече го обичаш, толкова повече страдаш.

Обаче има и друго в живота – синът умира за християнството и майката се радва, че той умира като мъченик, казва си: „Няма нищо, ще се видим“, което е право разбиране. Христос показва на своите ученици и на първите християни как най-лесно да ликвидират с кармата – по пътя на страданията. Те са вече свободни: ще дойдат, но не по закона на кармата. Има хиляди души горе в Невидимия свят, които проповядват. И грешникът като спи, те му проповядват, говорят му и му показват образи, и като стане сутрин, има една промяна в съзнанието му.

Една сестра каза: *Сънувах, че проповядвам.*

Това е хубаво. Това показва, че се пробужда съзнанието Ви.

Ако вечерно време не занимават хората в Невидимия свят, за да ги поучават, докато спят, то на Земята не би се живяло. В Слънчевата система Земята е най-ниското положение, в което душата може да слезе. Ние сме отговорни не за погрешките, а защо не ги изправяме, както ученикът е отговорен защо не учи, за да поправи получената двойка.

Един богат търговец на кожи, по време на сън, като отишъл в Невидимия свят, се видял в чудо – притискали го крави със съблечени кожи и мучали. Като се събудил, раздал всичкото си богатство, после, като отишъл пак в Невидимия свят, видял в съня си животните, облечени в кожа. Каквото е за животните, такова е и за хората. Ако някой цар или министър избие хиляди хора, то те в Невидимия свят ще се явят пред него, ще го наобиколят и ще плачат. Тогава какво ще бъде? Толстой много живо описва сражението при Бородино. Викът на падналите на бойното поле заглушавал рева на топовете, 50-60 000 души ревели – кому крак откъснат, кому – ръка, кому – промушено сърцето. Можеш ли, като слушаш тези хора да пищят, да бъдеш спокоен? Ще се покърти сърцето ти.

Генерал Савов, 2-3 месеца преди да умре, всяка нощ е имал видения, в които идвали тези, които бил заповядал да убият. Човек трябва да се откаже да бъде генерал, да се откаже да води хората на бойното поле.

Един наш млад приятел ми каза: „Има Промисъл!“ Цял ден го е стягала една мъка и горещо се молил да го отмени това, което усещал, че го грози. Действието се развило вечерта към девет часа. Връщал се през Борисовата градина. Спрял се вледенен и си помислил дали да върви напред, или да се върне. Наблизо се криел един агент, който причаквал един апаш да му тегли куршума. Той се заблудил, прицелил се в нашия приятел и щял да натисне спусъка, ако шапката му, без никакъв вятър, не била паднала пред очите му. След това агентът излязъл от сянката на своето прикритие и казал: „Ти си спаси живота. Аз мислех, че си апашът, и щях да гръмна по теб, но ми падна шапката.“ Случката разтърсила и двамата – имало намеса от Невидимия свят. Агентът се изплашил от постъпката си – на среща му стоял невинен човек. Нашият приятел благодарил на добрия промисъл, а и на апаша му се разминало.

Човек трябва да бъде в постоянна връзка. Казано е: „Бдете и молете се.“ Човек трябва да бъде в контакт с Небето, защото не знае това, което има да му се случи. Ако някое злощастие е определено, молитвата може да го отмени. Може, може, и още как! В тези работи чудеса могат да станат, стига молитвата да е силна. Божията ръка не се е отменила да спасява. Всички имате опитност, но като дойде мъчнотията, пак се колебаете.

Всякога човек да е готов, да има готовност да изпълни Волята Божия. Да вижда в своята опитност и в опитността на другите Божия промисъл. Щастието е във връзка с Божествения свят, с Божественото съзнание. Щастието зависи от единението с Бога. Истинското щастие е в Бога. Върнеш ли се в Дома си, със съзнанието си ще почувстваш единството или ще изпиташ Нирвана. Нирвана е мястото,

дето се чувства единството на нещата. Отидеш ли в Нирвана, разбираш, че определени причини дават и определени последствия, тогава осъзнаваш, че този път, по който си минал, е най-добрият. Сега никой не може да те убеди в това, но само в Нирвана ще се убедиш, че този път, по който си минал, е най-хубавият. Тук ти казваш, че може и по онзи път, обаче не знаеш какъв е той и не е важно само началото на пътя. Ако човек сега знае своето бъдеще, ще бъде страшно – никой не може да се освободи от ретортата. В бъдеще заминаването отвъд ще бъде дематериализация, също така и раждането ще бъде материализация.

ОТ ТЯХ ЩЕ ИЗЛЕЗЕ ЛЪВЪТ

Сестра Т. покани Учителя и няколко братя и сестри на вечеря, беше през време на Втората световна война, през 1940 г. След вечерята почна разговор и стана въпрос за изкушение от низши духове. Учителя каза:

На брат С. говореха едни низши духове. Той искаше да се освободи от тях и отиде сред лозята, но и там не го оставиха. Отвътре трябва да се освободим от тях, а не отвън. Ако един ден живеем добре, то всички дни ще живеем добре. А ние чакаме да се осигурим за старини. Брат С. да не чака да се пенсионира, а да работи сега. Сега трябва да се разтоварвате!

Една сестра каза: *Аз искам това.*

Сума си човек трябва да иска, със сърцето си трябва да търси, а с волята си трябва да хлопа. Трите като се съединят, тогава човек ще получи.

Голямо безверие има в хората. Мислят кой ще ги гледа на старини. Питам: Земята кой я гледа? Нали Слънцето я гледа? Човек трябва да мисли за настоящия ден – от су-

тринта до залеза. Всеки ден ще се погрижи за себе си. Човек трябва да дава на свои и на чужди. Някой казва: „Времето ми не е дошло – като стана богат, като стана умен.“ А друг може да каже: „Ще направя църква.“ Ако е въпрос за църква, Соломон направи един храм, но какво допринесе на евреите? Вътре в себе си човек трябва да направи един храм. Старата епоха няма да мине така лесно. Старата кожа на змията не пада така лесно. Тя намира една дупка и като мине през нея, кожата ѝ се свлича. „Дупката“ означава ограничителните условия, страданията, мъчнотиите, през които като минете, ще оставите старото. Колко пъти сте срещали ангел, който ви е спасявал и ви е правил добро!

Една сестра каза: *Ние искаме да го видим.*

Той идва инкогнито.

Има много работи от вътрешната страна на Природата, но още не сте способни да издържите на тях. За Небето хората имат много повърхностно понятие. Онзи свят никога не можеш да го видиш, ако не го обичаш. За да го видиш, трябва да го обичаш и да не храниш никакво съмнение и подозрение. А сега искате да видите нещата с вашия раздвоен ум – това не може. Трябва да пазите порядъка на нещата. А вие като малки деца искате да зърнете онези учени професори в университета. Рано е. Първо ще видите преподавателите в забавачницата, а после – в отделенията, в прогимназията, в гимназията и в университета. Накрая ще срещнете учени по някои специалности.

Представете си, че в дома ви дойде един светия, облечен скромно, и ви излекува напълно, но вие все искате да видите светията. Моисей колко много искаше да види лицето на Бога. И беше виден човек, но Бог му каза: „Ако Ме видиш, ще умреш, защото не можеш да издържиш.“ И той видя само част от гърба Му. В Стария Завет е описано, че като се явил ангел на Исая, на Захария, те се вцепенили.

Онзи, който не следва закона на Любовта, върху него ще дойде законът на необходимостта. Ако един богат не е давал от Любов, ще дойде държавата и ще му вземе всичкото богатство – така ще стане твърде скоро.

Хората искат Любовта, но тяхната нервна система не е в състояние да издържи и една секунда от присъствието на Любовта. Затова, като дойде Любовта, тя стои при човека една тристахилядна част от секундата. Човек не е пригоден да издържи Любовта. Тя като влезе в него, трябва да помогне на ума, на сърцето, на волята и на всички клетки. Остава своите блага и си отива. И всичко това го прави за една тристахилядна част от секундата. И всеки ден Любовта да посещава човека за такава част от секундата, то е достатъчно.

Славяните са от Юдиното племе. От тях ще излезе Лъвът. И казва се: „В ново време ще се издигне едно Царство, което няма да изчезне и ще се съгради върху камък, който ще изпълни цялата земя.“ Това е Новото учение. Тъмната епоха Кали-юга³³ изтича след няколко години.

ОТ ПРОЗА В ПОЕЗИЯ

Сестра С. покани на чай Учителя и няколко братя и сестри. Това беше сутринта след гимнастическите упражнения. Някои от присъстващите се занимаваха с поезия и се отвори въпрос за поезията. Учителя каза:

Поетът трябва да превърне прозата в поезия. В поезията му да има едно мелодично съчетание между думите, да няма нищо пресилено, всичко да следва естествения си ход, като разпукването на една пъпка. Поезията си има особена запалка. Истинският поет е много скромен, счита, че окръжаващата среда знае повече от него, вслушва се и я долавя. Някой поет пише, че птицата проговорила. Наглед

това са неверни работи, обаче там е гениалността, че чрез неговото вдъхновение и с неговото въображение всичко оживява. Поетът е учен човек. Като обича някое цвете, той пише как то се навежда, много вярно описва някои прийоми на цветето. Но не го описва като ботаник: поетът знае, че като възлюбим едно цвете, то ще издава по-силна миризма, и като го намразим, то ще изсъхне. Всяко цвете е поет и поетът отива да се учи при него. Цветето вдъхновява поета. Цветята са далеч от нас, сега те слизат от Невидимия свят и поетите виждат духовното им лице. И всеки чувства, че това, което поетът описва в цветето, е вярно, и то ви допада по натюрел.

Има едно поверие в българските села, че когато едно дърво не ражда, то стопанинът отива с брадва при него и казва: „Ако идната година не родиш, ще те отсека!“ И идната година дървото наистина ражда плод. Това показва, че мисълта се предава. Природата на дървото схваща това, което му казва човекът, и се коригира. В Свещеното Писание се казва: „Едно дърво не ражда. И тази година да го разкопаем наоколо, че ако не роди, ще го отсечем.“ Това потвърждава горното.

Източните народи са изучавали езика на животните и могат да ги събират и подчиняват. В Пазарджишко един турски ходжа събрал в една торба всички гъсеници от градината на един българин и му казал: „Няма да ги убиваш, но ще ги закараш в една далечна гора и ще ги пуснеш там на свобода.“

Хубаво е човек да има голяма вяра. Тогава има и спокойствие. Вярата не може да се прояви без Любовта. Вярата е мярка на Любовта. Колкото повече Любов имаш, толкова по-силно се проявява вярата. Правете опити, защото окултната наука нали има една опитна страна.

Един овчар вървял с овцете си из ливадите, но излязла насреща му мечка. Той дигнал кривака, а мечката се хвър-

лила отгоре му и го повалила. В това време се притекла една жена. Мечката забравила за овчаря и почнала да лиже краката ѝ. Като била малко мече, тая жена я хранила и поила. Заради нея мечката пуща и човека с кривака. Та заради Любовта човек прощава.

За да прояви Любовта, човек трябва да има воля и свобода. И за да действа Любовта, той трябва да бъде разумен. Любовта без разумност и без свобода не може да се прояви. Трябва да оставиш свободен онзи, когото обичаш.

Стана дума за възпитанието на детето. Учителя каза:

Докато майката и бащата не са изrekli една лъжа на детето си, то им вярва. Но щом му кажат най-малката лъжа, детето се отдръпва и то после обещава, но не изпълнява. Майката, каквото обещае, да го изпълни, а не да подлъгва с обещания. Най-мъчното във възпитанието е, че във всички системи е турена лъжата, която действа като зараза.

Ние се плашим от болестта, но 25 години приготвяваме условията и тя, като дойде, намира всичко наготово. Но от една болест лесно можеш да се освободиш. Има един магнетически метод за лекуване и тогава болестта е възпряна – в едно общество, ако се съединят 100-200 души, те могат да излекуват когото и да е.

ОБИКНОВЕНОТО Е УСЛОВИЕ ЗА НЕОБИКНОВЕНОТО

Една сутрин сестра П. покани на чай Учителя и няколко братя и сестри.

Още Соломон е казал, че има време за всичко. Има обикновено време, в което се раждат обикновени деца. Има талантливо време, в което се раждат талантливи деца.

Има гениално време, в което се раждат гениални деца. Има светийско време, в което се раждат светийски деца.

Когато някой пита дали има Бог, аз зная, че той е невежа, както зная, че е сляп онзи, който пита има ли слънце. Сега трябва не механично подобрене на света, а една подготовка на хората. Съзнанието на човека не трябва да е раздвоено. Например на някого предстои презокеанско пътуване, но той се притеснява: „Да ида, но ако излезе някоя буря?“ Това ако пречи. В живота човек трябва да бъде уверен. Освен това да е доволен и от най-малкото благо, а не да ламти за голямото благо.

Една беседа, вече държана, има влияние и работи в целия свят. Който човек посети Изгрева, като прекара само няколко часа тук, може да си почине и да се успокои, понеже всичко е напоено с мир. Ние не се обезпокояваме с въпроса кое как ще стане; тревожим се по-малко от другите. Човек трябва да има светли възгледи и непреодолима вяра. В бъдеще всички ще бъдат щастливи: растения, животни и хора. Като изменим нашето отношение към растенията и животните, то ще се смекчи веднага и нашето положение. Като стане човек ярващ, той ще бъде внимателен към всичко, защото всичко в света е живо и тогава не ще причинява страдание никому. Всеки търси щастието по външен начин, а то е вътрешен процес. То е отношение на човека към Бога. Когато гледаш хората през очите на Бога, тогава имаш право мнение за тях. Ще гледаш на хората, както Господ гледа.

Някои хора имат слабости. Това не са грехове, а изпитания, т.е. душата има изпитания, за да се види как ще се справи. Тя се възпитава, за да не я засяга грехът. Ръководи я един Висш Дух. И към тази душа, макар и наглед грешна, Бог гледа благосклонно. Щом човек се разкае, грехът му се стопява и той се пречиства. Не трябва да се говори на човека за погрешките му. Когато те обиди някой, ти пак

запази най-добри чувства към него. Ако те обиди намясто, ще кажеш, че има право, а ако не те обиди намясто, ще си кажеш, че не разсъждава право.

Лошият човек, като ти прави зло, ти го обикни – това ще го запали и той също ще те обикне и ще престане да ти прави зло. Ти ще бъдеш запалката. Обичай злия, без да правиш зло. Обичай добрия и прави добро. Щом мразиш, ти не можеш да любиш. Бог как ни обича при всичките ни грехове? Той ни обича, но не одобрява нашите грехове. Сега живеем в чужди тела, могат да ни изпъдят, а пък при възкресението влизаш в собствена къща. Никой не може да те изпъди – на непосветените се говори така. Какво е забраненият плод? Забраненият плод е всяка неправа мисъл, неправо чувство и неправо желание. Щом вярваш в Бога, всичко е възможно за теб: никакъв грях няма да остане, всичко може да се поправи. Нали е така и в обикновения живот: ако болният е на чист въздух и слънце, ще оздравее; ако пък лежи на тъмно и влажно място, няма да оздравее. Същото е и когато вярваш в Бога. За да познаеш себе си, най-първо трябва да разбереш, че тази задача: „Познай себе си!“, е разрешима, но тя е дълъг процес, защото над себе си ще видиш по-широки хоризонти и други, по-висши съзнания. Обикновените работи трябва да се съгласуват с необикновените. Обикновеното е само условие за необикновеното. Наука трябва на човека, а той иска да добие нещата лесно. Не, не трябва да бърза.

СЕГА СМЕ В СЛЪНЧЕВАТА ЕПОХА

На първия ден на Коледа сестра А. ни покани на братски обяд.

Една сестра каза: Радостно е, че вегетарианството се приема в България. В София има вече няколко вегетариански гостилници.

Учителя каза:

Някои смятат, че едно животно, което се храни с месо, мисли дълго време как да хване жертвата си. Според тях храната заставя животното да мисли, обаче слонът, който е тревопасен, е най-умното животно.

В странство ядат много месо. В Америка заколват всяка година около 35-40 млн. свини. Никога не е имало такова изстребление на бозайниците, както сега, и затова в органическият свят се е произвело едно аномално състояние. Животните са развалили стомашната система на хората. Неврастенията се дължи на яденето на много месо. Как трябва да се лекува човек? Ще влезе в магнетичен сън и ще му кажем, че не е болен, за да забрави да мисли, че е болен. Пращайте здравословни, положителни мисли. Дълго време ще мине, докато хората станат напълно вегетарианци. Днес вегетарианците воюват за правата на животните, те са техни спасители. Русите имат условия за вегетарианско хранене, понеже имат и много земи за засяване.

Човечеството периодически влиза в Слънчева епоха. Сега сме в Слънчева епоха и не само това – има и едно друго изключение в Природата – на всеки сто милиона обръщания на Земята има едно изключение и сега то е във възходяща степен. Това ще донесе нещо много хубаво в света, ще го преустрои. Който е работил, ще има нови чувства и вдъхновение, а който не е работил, и да дойдат благоприятни условия, няма да ги използва

Изпяхме няколко песни. Един брат музикант каза: „Напоследък се забелязва доста голям подем на музиката в България.“

Различават се музикантите. Има някои войнствени музиканти, които са станали такива в епохата на Марс. Тези, които са станали музиканти в епохата на Венера, музи-

ката им е сърдечна. Други, от епохата на Меркурий, пишат практична и интелектуална музика. Музиката на Месечината е пропита с фантазия, а музиката на Слънцето е музика на живота и е най-хубава. Вие, музикантите, имате стар произход. Вие сте пели, когато се е създавал светът.

Обикновените песни могат да се пеят лесно, но при окултните песни трябва да участва мисълта, тогава тя влияе на гърлото. Ако не участва мисълта, звукът излиза от теб като от тенекия. Ако ще пееш, ще пееш за всички, за цялата Вселена. Ти като почнеш да пееш за ангелите, те ще те вдъхновяват. Щом човек при пеенето се свързва с външни влияния, то ларинксът не може да работи, както трябва, и човек не пее с музикално чувство. Когато човек е тъжен, скръбен, да пее, докато се тонира.

Певците се раждат при особени условия. Сега в тази епоха има добри условия за музиката и могат да се развият някои певци. Слънцето много благоприятства за развитието на музиката и поезията. Всеки от вас трябва да намери няколко думи, да ги съчини сам и да си ги пее, но те да бъдат специални думи, които да упражняват върху него известно влияние.

Вие сте пели много, но сте забравили. Трябва да лягате и да ставате е песен. Песента да ви бъде нещо свойствено.

ДЕСЕТ МИЛИОНА СЛЪНЦА

Една сутрин през май 1938 г. сестра А. ни покани на чай. Един брат отбеляза, че международното положение става от ден на ден все по-обезпокоително.

Всичките събития, страдания, които идат, ще ги видите. Няма да се минат няколко години и те ще дойдат. Войната е вече неизбежна, тези натрупани военни материали трябва да се изхвърлят.

Има още много да се учи във Вселената. Ние сме пред неизчерпаеми извори на учение. Веднъж някой ме попита: „Като завършим нашето развитие и отидем на Слънцето, какво ще правим след това?“ Аз му отговорих: „Има десет милиона слънца. Във всяко слънце ще живееш по сто милиона години и след като ги изкараш, ела и ще ти кажа какво ще правиш.“

Въпрос: *Египетската култура не бе ли по-горе от сегашната?*

Не, сега има много по-голяма светлина, отколкото в Египет. Тогава е имало светлина само за посветените, а сега има и за посветените, и за широките маси. Това, което сега е предвестник на Царството Божие, е свободата. На Земята ще има навсякъде свобода. Едно време душите се развърщаваха от Астралния свят, понеже там беше робство. Астралният свят е вече освободен от греха, сега борбата е тук, на Земята. След това силите на тъмнината ще отстъпят от Земята и ще слязат още по-долу. Ако известни души останат назад и станат неспособни да се повдигнат, тогава иде една напреднала душа, която се жертва за тях и те се повдигат. Работа има за всички. Като дойде Любовта да работи, не можеш да се противиш вече. Христос се бори да освободи човечеството от властта на тъмните сили. На едно място Той каза: „Иде сега князът на този свят и той няма нищо общо с Мене.“

Всички онези, които са работили за нас, ще им се отплатим. Ние трябва да се отплатим на онези, които са ни помагали – това е Любовта. Сега трябва да се работи за разпространение на новите идеи.

НЕГОВАТА БЛАГОСТ

ДОСТАТЪЧНА Е ЕДНА ЗАПАЛЕНА СВЕЩ

Един брат беше приет от Учителя и стана дума за работата на ученика върху себе си.

Във всички направления трябва да се създаде мощна мисъл. Трябва да се засегне животът отблизо. Трябва да се пристъпи към онези методи, които не делят, но които помагат еднакво за растежа на всички. Хората трябва да се убедят от какво зависи човешкият прогрес.

За Вътрешната школа се изисква стремеж за образуване на връзка с Първия Принцип в света. Тази връзка стои в едно – да изчезне съмнението; а първата ѝ проява е Любовта. И понеже тази Първична Причина действа по закона на Всемирната Мъдрост, не можем да допуснем, че в нея има изключения и погрешки. В нея погрешки не стават, защото, за да се случи такава, това подразбира, че Божественото не схваща всички неща и че има неща извън Него.

Да имаш положителна вяра – това е един от признаците, че човек е направил връзка. Тогава Любовта на Първичната Причина може да се проявява в теб: тя прониква съзнанието ти и осъзнаваш Божията Любов – така ти можеш да бъдеш неин носител. При втората стъпка се явява Божията Мъдрост и в Божествения свят тя носи Светлина в себе си. В нашето положение Божията Мъдрост е вече един път, по който можем да бъдем носители на Божията Любов и да я проявим към ближния. А Любовта към враговете – това е за свършените, за светите. Да любиш врага си – това показва, че не си от обикновените хора. Ученикът на Окултната школа трябва да люби врага си.

Ученикът да не се смуцава от нищо, което става около него. Ако ти си свързан с Първичната Причина, тогава

всичко, каквото се случи, ще работи за твое добро. Законът ще работи, той няма никакви изключения – така човек постепенно ще усили своето съзнание. Той трябва да има тази опитност, защото опитността усилва. Онези, които вървят по този път, трябва да имат голяма стабилност – силата е там. Трябва да се зароди такова съзнание – без страх. Който дойде при теб, да е готов да те нагости, защото Божественото учение е такова – всеки, който се приближава до теб, се запалва, и това е преимущество. Колкото и да се мъчат да изгасят Божественото, не могат. Приготвят се условия и отвън, и отвътре за Божественото. Човек трябва да живее за Бога – това е вече освещаване на личността, индивидуалността, душата и Духа. Тогава те добиват своята ценност. Някои казват *личност*. Личността ще добие ценност, ще се освети по този начин. Всички неща ще могат да се оценят – силата е там. Трябва да се работи. Трябва да се представи на хората в какво стои Божественото учение или в какво стои това Учение, което ще спаси света. Трябва да се привлекат, трябва да се намерят тези, които са подготвени и призвани. Не се изискват много хора. За да се запали един град, достатъчно е една свещ. Когато един човек е свързан с Първичната Причина, той всичко може. Който няма вяра, е безсилен, изчерпва се. Прииждане трябва да има от Горе, от Духа.

Хората търсят Христа, Който е живял преди две хиляди години. А Христовият Дух и сега действа. Трябва да се разбира Христос сега, както работи в света.

Като станете сутрин, трябва да отидете при Бога, после ще опитате ума си, сърцето си, душата си и духа си. Сега ще гледате да уякнете, ще се мобилизирате. Работете върху себе си, върху своето просветление. То като дойде, човек трябва да дава, да работи.

СВЪРЖИ СЕ С БОЖЕСТВЕНАТА ПРИРОДА НА СВОЯ БЛИЖЕН

Един брат посети Учителя и сподели, че е получил писмо, в което друг наш брат от провинцията му пише, че е отпаднал духом, че е обезкуражен и че се намира в скръбно състояние.

Това е от чувство – той сега обича. При физическата, при човешката любов човек винаги минава през тревоги, безпокойства и скърби, понеже се пита дали е обичан. Докато при Божествената Любов човек живее в едно музикално състояние. В този конкретен случай има и още нещо. Неговата любима е била сгодена, но годещът се развалил, даже кандидатът ѝ се оженил веднага за друга, понеже духовете, които искат да се превъплътят чрез това семейство, бързат. Това е причината, поради която този човек е избрал другата жена. А сега разгодената минава през вътрешни скърби, които се предават на нашия брат, който я обича. При човешката любов се предават слабостите, лошите страни и отрицателните състояния от този, който е обичан, на онзи, който обича. А при Божествената Любов човек се свързва с Божествената природа на този, когото обича.

Въпрос: Какви съвети да се дадат на този наш брат, за да се справи с това състояние?

Кажи му да издигне мисълта си към Бога. Да работи върху себе си и да прослави Името Божие, да служи за въдворяване на Царството Божие и да изпълнява Волята Божия. Пиши му, че това състояние не е негово, а е чуждо.

КОГАТО ВСЕКИ ДОЙДЕ НА МЯСТОТО СИ

Един брат от провинцията посети Учителя и пожела Той да му каже някои методи, по които да работи върху себе си.

Проучете за девет месеца Светото евангелие от Йоана. През първия месец всеки ден прочитайте по една глава и отбелязвайте кои стихове са ви направили голямо впечатление. После, след като привършите последната, двадесет и първа глава, през останалите дни на първия месец и до края на третия месец всеки ден размишлявайте върху прочетеното – върху една глава или върху част от нея, специално подбрана за размишление. През второто и третото тримесечие направете същото. При проучването на това Евангелие ставайте в 4 ч. сутринта и размишлявайте. За размишление употребете от половин до един час. При размишлението освободете мисълта си, като че сте поставен в някое обширно място, а не да се чувствате като човек, когото притесняват да си изплати дълга, или като човек, който мисли, че има да взема от някого. Не, свободен ще бъдете. Темпераментът ви е активен, но вашата активност е придружена със сътресения. Такава нервност хората наричат „нервен човек“. Въдворете най-първо хармония във Вас самия. Само по закона на хармонията можете да влезете в съгласие с Божественото и да възприемате мислите, които идат от Божествения свят. В противен случай атмосферата бива размътена и тогава не може да се възприема.

Очаквайте резултати, но не непременно велики, защото в Природата всякога великото започва с нещо микроскопическо и ако имаме една малка придобивка, тя ще се увеличи. При четенето на Йоановото евангелие мислете и върху седемте добродетели. Разпределете ги така: пър-

вите два месеца ще размишляват върху Любовта, вторите два месеца – върху Мъдростта, третите два месеца – върху Истината, Правдата и Добродетелта, а последните три месеца ще бъдат предназначени за размишление върху кротостта и въздържанието. Печалбата си ще намерите в кротостта и въздържанието. Усилването на Любовта си ще констатира при кротостта и въздържанието. Кроткият човек е силен и издръжлив. Само силният може да бъде кротък, слабият – никога. Кротостта винаги е свързана със силата. Сила, която няма кротост, няма база, върху която да се опре, и е непостоянна. Въздържанието е разумното в човека. Човек, който се въздържа, разсъждава разумно – не бърза, но и не забавя, извършва нещата така, както са в Природата. Да ограничаваш злото в себе си и да поощряваш доброто в себе си – това е въздържание. При въздържанието човек е пасивен към злото и активен към доброто. Човек, който може да бъде активен към злото, у него няма въздържание. В кротостта си човек трябва да бъде активен; някои не разбират тази постановка и са пасивни при кротостта.

Прочетете и томчето „Силите на Живата Природа“. Намерете духовния смисъл на казаното в книгата, направете превод – там има много съпоставяния, които ще ви помогнат.

Постът правете в последния петък преди новолуние и така всеки месец по веднъж. Хубаво е да се прави постът, когато се разсипва Месечината, в нейната последна четвъртина. При първия месец постът ще трае 24 часа, във втория месец – 36 часа, а в третия месец – 40 часа, докато през четвъртия месец сам ще си определите дълготраенето на поста. През второто и третото четиримесечие постът да се направи по същия ред.

Дръжте и следното правило: каквото и да ви се случи, казвайте си, че е за добро. Каквито и други разсъждения

да дойдат, оставете ги настрана. Ние не сме единствените фактори в света. Това, което един не може да направи, друг ще го направи след него. Светът ще се оправи, когато всеки заеме мястото си. Така както едно паве, като излезе извън мястото си, ще спъва хората, но щом го поставят на определеното му място, отново ще върши службата си.

Като вървите по тази духовна пътека, ще ви дадат съдействие отгоре, ще имате едно ръководство. Човек, като се качи на един параход, не трябва да мисли дали параходът ще пристигне в пристанището. Нека се занимава със своята работа, а да остави капитана да управлява. Може да разгледа машините, но да остави механика да работи с тях. По някой път ние се безпокоим какво ще стане с целия свят.

Всяка вечер можеш да си даваш отчет за това, което си правил през деня. Човешкият живот зависи от сутринта – ако започне добре, то през целия ден всичко ще бъде добре.

След изкарването на този курс вие ще имате една придобивка, едно прояснение на съзнанието си. Да, с прояснено съзнание ще можете да използвате придобивките, които ще дойдат. Защото, ако недовиждате работите, няма какво да ви ползват. Както докато не прочетем една книга, тя нищо не може да ни ползва.

Източните методи са били подходящи за друга епоха. Европейците трябва да намерят нови начини. Старото не може да се приложи. Сега има една безпътица и трябва да се намери нов път. Пътят си съществува, но хората искат да внесат в новия живот старите методи, а те са несъвместими. Онези, които се държат за старото, все съжالياват и плачат, обаче ако не растат, няма никакъв смисъл. Някой казва: „Какво бяхме едно време!“ Старото не трябва да се възвърне – нито празните, нито пълните бъчви ще оправят човека, но при изворите има благословение и те ще

оправят света. Дръжте извора постоянно в ума си. Дойде ли противоречие, кажете си: „Пълните и празните бъчви не разрешават въпроса, а изворите.“ Изворът е благословение – Божественото, което иде отгоре. Веднъж в една държава, където хората били много религиозни, настъпила суша, налегнали ги бедствия и страдания. Свещениците добре пеели, добре вършили службата си, но нищо не се променило, докато не слязъл един човек от планината. Той се помолил и дошъл дъжд, след това, пак чрез молитва, премахнал епидемията. Поповете казали: „Този човек дъжд докара, цери, но в църква не влиза.“ Вие ревниво пазите миналото, а това, което сега ви дава Бог, отхвърляте. Тогава какво почитание може да имате към Бога!

Вие, като влезете в този път, ще срещнете съпротивление. Ще дойдат при вас хиляди прадеди, най-малко от сто поколения, и ще ви дават ум. Те имат разни начини да ви спрат – чрез насилие и чрез меки наставления. Ще ви кажат да не се пресилвате, че има доста време занаяпред. Един млад момък отишъл на църква, а дяволът му се изпречил напред и казал: „Сега си млад, като остарееш, ще имаш повече опитност, тогава ела.“ Младият момък го послушал и тръгнал на стари години на църква, но тогава дяволът пак го посрещнал и му казал: „Това едно време на млади години трябваше да правиш, а сега на стари години си почивай.“

Източната философия казва: „Убий всяко желание!“ Това не е добър превод, истинският превод на тези думи е: „Тури всяко желание на мястото му.“ Няма какво да се бориш със своите желания, важното е да се издигнеш над тях и те сами по себе си ще се урегулират. Напредналите души интуитивно схващат нещата. Бъдете спокойни, имайте вдъхновение и вътрешно ръководство. Кладенец с игла не се копае. При медитация първо се спирайте на горната част на главата. Трябва да се укрепят моралните

чувства у човека, които са поставени под лъчите на Божественото слънце и растат.

Човек е здрав, когато от дясната му страна има студени електрически течения, а от лявата страна – топли магнетични течения. При здрав човек от дясната му страна има приятна хладина, а от лявата му страна – приятна топлина. В хилядолистника са всички най-възвишени чувства на човека. Като мислите за Бога, се развива хилядолистникът. Когато мислите за Бога, трябва да знаете къде да ви е съсредоточена мисълта и къде да я чувствате.

Сега Астралният свят се преустройва. В миналото всичкото зло е било там и той е бил бойно поле, а Земята е била тил на злото. Сега Астралният свят се очиства, Земята става бойно поле, а долу, под Земята, става тил.

Стана въпрос за излъчването на човека.

Излъчването трябва да стане при благоприятни условия, но не всякога ги има. При излъчването се развива голяма чувствителност и ако не се разбира законът на търпението, въздържанието и Любовта, човек ще изпитва болки, ще почне да вижда по-интензивно отрицателните неща на околните и това би го дразнило.

РАЗГОВОР С РУСКИЯ ПОЕТ ИГОР СЕВЕРЯНИН

Руският поет Игор Северянин посети със съпругата си Учителя. Поетът каза, че сега малко хора се интересуват от изкуство.

Новото иде, старите листа трябва да окапят. Ала още тежки години идат.

Поетът каза, че не обича града и че живее край брега на морето, близо до една голяма гора при Финския залив в Естония.

Вие по природа не сте от мирните хора, имате активен ум.

Жената на поета сподели, че често вижда неща, които се сбъдват.

Вие имате силни възприятия.

Брат Пампоров, който присъстваше на срещата, спомена, че Игор Северянин пише стихове върху новата култура, че от него е стихотворението „Долу войната“ и че той изтъква колко гнила е тази стара култура.

Поетът каза: „Навсякъде бях приет добре, но в България като че ли чувствам хората по-близки. Ще ви разкажа една моя житейска опитност. Видях се в Рига през ноември 1930 г. с ясновидеца Георг Финк. Той ми предсказа, че ще избегна една катастрофа в Югославия. И действително през януари, когато минахме границата на Югославия, ме обхвана лошо предчувствие. Влакът, в който пътувахме, претърпя катастрофа – локомотивът, фургонът и първите пътнически вагони паднаха в една бездна, но вагонът, в който бяхме настанени аз и жена ми, увисна при моста и така бяхме спасени. Преди катастрофата съпругата ми чу глас отвътре, който ѝ нареди да спусне завесите. Щом ги спусна, и стана катастрофата. Тя стоеше до прозореца и ако не бе послушала гласа, късовете стъкло щяха да се посипят върху ѝ.

Учителя каза:

Европа ще мине през изпитание. Християнската култура ще се пресее, за да остане само ценното. Трябва да се намери нова основа на човечеството. С досегашното разбиране на живота не може да се напредва.

И НАЙ-МАЛКАТА ГРУБОСТ Я ПРЕПЯТСТВА

Една сестра бе приета на разговор и Учителя каза:

Както разумни сили работят върху отделните клетки на човешкото тяло, така и Висшите сили работят над човечеството и те ще го въведат в един светъл ден. Тогава няма да има тежки условия и човечеството ще работи физически по-малко и ще се изхранва по-лесно.

Въпрос: *Клетките в нас ще станат ли отделни разумни същества, например като човек?*

Да, имат възможност, ще станат. Сега те са слуги, но един ден ще станат свободни същества.

Въпрос: *Защо ни се струва дълго страданието?*

Защото у нас се прекъсва надеждата и страданието ни се струва дълго. При страданието връзката с Бога не се прекъсва, само че човек влиза в една гъста материя, в която мъчно се диша, затова затрудненията изглеждат продължителни. Страданията са необходими за будността на човека, чрез тях той става по-умен, по-схватлив, по-интелигентен, по-съобразителен и по-деятелен. И колкото повече е страдал, толкова по-буден става. Нас ни очаква едно велико бъдеще, един живот, за който сега нямаме абсолютно никакво понятие. Ще го видим и ще го имаме този живот.

Въпрос: *Какво ще кажете за славяните?*

Тях ги очаква велико бъдеще. Руснакът е добър, има добро сърце, но не е имал този дух, който сега придобива чрез тези големи страдания. С търпение всичко ще се нареди добре.

Разговорът бе воден през декември 1942 г.

Стана въпрос за отделянето на астралното тяло.

Колкото по-неорганизирано е астралното тяло, толкова по-мъчно се отделя по време на сън от физическото. И колкото е по-организирано, толкова по-лесно се отделя. Същевременно е по-осъзнато по време на сън, а и по-лесно се връща във физическото тяло. Както рибата приема с хрилете си вода, в която е разтвореният въздух, така и човекът, като приеме въздуха чрез дробовете си, приема и онова, което прониква въздуха. Това фино приемане става чрез етерното тяло. С етерното си тяло човек може да отиде на Луната и на планетите и затова то трябва да бъде организирано, за да се диша чрез него. Страданията, които преминава човек, са незначителни в сравнение с бъдещата слава, която иде за него.

Въпрос: За този нов живот, който ни чака, дали ще се приготвим единствено чрез чиста храна, светли мисли и добри постъпки?

Напредналите същества работят над нашата култура и над нашите души. Те ще изработят в нас новия човек, ще ни подготвят за новия живот, за който нямаме представа.

Сестрата каза: Ние сме улисани, не сме винаги будни.

Без да гледат на това, Съществата работят върху нас непрекъснато и безвъзмездно. Те искат да станем сътрудници в тяхното дело и това ще бъде.

Духът работи сега върху славяните.

Любовта е толкова нежна, толкова фина! При най-малката грубост тя изчезва. И най-малката грубост ъ препятства.

Всеки човек си има свои духове, които му помагат. Те са служебни духове и имат връзка от миналото с човека. Да поддържаме Божествения порядък в себе си, защото

извън Бога всичко се руши и не е трайно. Само Божията Любов знае да плаща. Тя ще те покани в хубава градина, ще те нагости с плодове, които няма да забравиш през вековете. Тя ще нагости твоя ум със светли мисли, сърцето ти – с топли чувства, а на душата ти ще даде простор и свобода. А грехът прилича на наводнение, което завлича всичко в тинята. В Новата култура няма да има хора, които да завиждат, понеже всичко ще имат. Хората ще повярват в новото. Глухите ще чуят, слепите ще прогледнат.

Възвишеното убеждение, което има човек, му се дава от Божествения свят като подарък. И се дава на човека, в когото Бог има вече доверие. Дава му се едно убеждение, което не може да бъде съкрушено.

Ние трябва да говорим на хората за неща, които са достъпни за техния ум. Сега трябва да ги угощаваме с Новото учение, а то гощава хората с първокачествени материали.

За влизане на хората в Новото пречи техният страх, личните чувства, старите убеждения и старозаветният закон. Те трябва най-после да видят коя градина дава повече и по-хубави плодове – старата или новата градина.

Новото иде вече практически в света. Това, за което по-рано само говореха, сега ще се прилага.

Въпрос: Защо е толкова затруднен животът ни? Ние искаме да се занимаваме с духовни проблеми, да четем, а като сме претрупани с много материална работа, намалява времето за Божествената работа.

С материалната работа, която ви се отваря, вие развивате други добродетели. Земята приготвява най-добри слуги, Меркурий – най-добри търговци, Юпитер – най-добри управници, Уран – най-добри общественици.

Въпрос: Защо когато някой човек направи нещо не-добро, Вие казвате, че това не е от него, а от други?

Човек, когато прави зло, служи на други господари. Вървиш нагоре – това е добро. Слизаш надолу – това е зло. Има един извор. Пиеш от водата му, тя е хубава. Оти-ваш малко по-нагоре при един извор с още по-хубава и по-чиста вода. Стотният извор, който е най-горе, е с най-хубава вода.

Бог е поставил една мрежа между хората, една предпазителна мрежа. Тя е около човека и го пази от опасности, от лоши духове, даже и от болест. От всичко ни пази тя. Тази предпазителна мрежа е Доброто, Любовта, връзката с Бога. Колкото и да се приближава човек до теб, трябва да има известна дистанция между него и тебе. Всеки човек, каквото чувства отвътре по свой подтик, това трябва да прави – така да работи за Бога. Всеки човек трябва да бъде полезен на другите, да приема и да предава Божията Любов. Той трябва да знае, че Духът Божи пребъдва във всичко. Христос казва: „Не презирайте тези, малките, понеже техните ангели гледат лицето на Бога.“ Ще обичаме другите хора заради ангелите, които работят върху тях. Та ние не сме в правия път, докато не обичаме другите хора, докато не съзнаваме, че Бог се интересува от тях. Щом Бог се интересува от тях, и ние трябва да се интересуваме.

Някои работи е хубаво да се пазят в тайна. Неприятелят да не знае. Сега в окултизма се предават някои стари правила, които вече са отживели. Да използваме всички малки условия. Вложеното в човека трябва да се развие. Той има много повече, отколкото това, което е проявил. Много хора не могат да се развиват. Някои хора умират, без да са развили заложените, които имат.

Какво нещо е търпението от окултно гледище? В търпението трябва да бъдеш брониран, че като те обстрелват, да не може снаряждът да пробие бронята ти и да отскача. Това е търпелив човек. Има неща, които стават, които и ангелите не знаят. Има неща, които стават, които и светите не знаят.

Въпрос: *Как да се развива човек духовно?*

Четете духовни книги. Изваждайте из Евангелието това, което е съществено и което може да приложите. Има неща, които могат да се приложат. Ние, като повдигаме другите хора, повдигаме себе си. Една аналогия: нали като се занимава човек с градинарство, придобива познания за растенията? Ако не се занимава, ще бъде невежа.

Естественият свят е свят на Абсолютна свобода.

Няма народ, който да има толкова ясновидци, както българският.

Безверието се дължи на малка светлина в мозъка. Безверниците са будни в нощта на живота, а вярващите са будни в деня на живота. Тази е разликата.

РАЗГОВОР ЗА ДЕСЯТЪКА

Сестра Савка бе приета от Учителя в горната стая и тя попита: „Защо трябва да се дава десятък?“

Десятъкът – това е семето, което посяваш. Значи давай и ще ти се даде. Дай една десета от онова, което приемаш. Шест дни ще работим, един ден ще дадем на Господа. Ако работиш, посвети един ден за Бога, тогава и другите ще се благославят. Ако всичките хора даваха десятък, не щеше да има ни един беден, не щеше да има ни един нещастен. Десятъка човек да го прави със съзнание. Десятъкът да се даде, а капиталът да е в обращение. Не е въпросът в натрупването на много кръв, но тази кръв трябва постоянно да циркулира и да бъде в обращение. Егоисти са станали хората, понеже са се свили и малко дават. Десятъкът е за физическото поле, но щом се дойде до Духовния и Божествения свят, там вече действа Любовта. Онова, което си дал на Господа, то ще принесе своята полза. Ти направи добро и го хвърли във водата и то ще принесе своята полза. То е

семето, ти го посеи. Нивите са хорските мозъци, в които ти ще посадиш семето. Доброто, което правиш, то е посятото на нивата. В Духовния свят ще дадеш половината, останалата половина е за теб. А в Божествения свят всичко ще дадеш.

Давайте и ще ви се даде. Бог иска да дадеш една десета от всичко. Ще дадеш също една десета – десятък, и от десетте минути. Например ти си чиновник и след като работиш десет минути, една минута ще размишляваш за Господа – това е десятък. От десет часа единия ще посветиш за Господа: за него няма да вземаш пари, няма да ти плащат. Та като дойде едната секунда – деветте секунди са твои, а десетата е на Господа. Трябва да дадем за Господа. Ако тъй постъпваме, животът ни се осмисля. Ти си се разтревожил: имаш право девет секунди да се тревожиш, но като дойде десетата секунда, нямаш право – за Господа е тя.

Сестрата благодари на Учителя и му сервира закуската: два сварени картофа с кората. Той каза:

Това е достатъчно. Не трябва много да се яде.

Този разговор беше в сряда, в 8 ч. сутринта, след лекцията за Общия окултен клас.

ЖИВОТ НА ЖЕРТВАТА

Двама братя бяха приети от Учителя в горната стая към 8 ч. вечерта.

Новият живот е живот на жертвата, при него законът ще заработи и благата ще се насочат към човека. Този закон съм го проверявал. Някой просяк иска от мен: нямам какво да му дам, но турям мисълта той да получи и гледам – минавачите през пет минути все пускат в шапката му.

И съм забелязал следното – ако кажа: „Няма да му дам“, никой няма и да му даде.

На 30 октомври 1936 г. Учителя ни бе дал задачата всеки ден да пускаме в една касичка по един лев и да изговаряме следната формула: „Господи, сега като турям един лев в тази касичка, нека всички хора по лицето на Земята да турят по един лев.“ Всяка година на същата дата – 30 октомври, тази сума се внасяше за Бога. По повод на тази задача Учителя каза:

Като туряш един лев в касата за Бога, тогава и у мнозина идва този подтик – да дават.

Като изгуби един търговец, аз зная защо е изгубил. Ще разкажа един случай като пример. Един търговец закъсал, не можел да посреща задълженията си, даже решил да се обяви в несъстоятелност. Но един негов приятел го посъветвал да се обърне към един старец за съвет. Старецът му казал: „Опитай още едно средство и да видим какво ще стане. Хубаво е да отделяш една десета за Бога от това, което добиваш.“ Като се посветил на това, тръгнало му. Даже се явил и един негов отдавнашен длъжник, който му дължал от 15 години насам сумата от 300 000 лева и той ги считал вече за несъбираеми. Но понеже длъжникът спечелил голяма сума, дошъл да му ги върне. Друг търговец му занесъл голямо количество стока и му я дал на консигнация. Дал му я на евтина цена, а на другия ден цената на стоката се покачила и той спечелил. Така работите на търговеца се оправили. Тъй че работите на онзи, който отделя една десета за Бога, тръгват. Като е скържав един човек, той с това става причина и околните нему да бъдат скържави към него и към другите.

Като дадеш десетък, тогава законът работи, така както като посееш житото, и то ти отвръща с реколта, десеторно по-голяма. Някой път по десет стръка израстват от едно

зърно и всеки стрък дава по 45 зърна. Всичко 450 зърна от едно зърно. Моисей много хубаво е приложил този закон за десетъка.

Въпрос: Ами ако някой дава користоно, за да получи после повече, тогава работи ли пак законът?

Един американец дал една сума като жертва и очаквал десет хиляди долара приход. Когато пътувал до един град, станала железопътна катастрофа, при която му се случил кракът и от болки изгубил съзнание. Като се събудил, намерил до себе си десет хиляди долара, но кракът му – счупен. Този закон е действал: той получил сумата, но понеже е вложил користна цел, получил я при такива обстоятелства.

Моисей е казал: „Една част за Господа и девет части за лицето.“

Въпрос: Но нали е възвишено всичко да се даде за Господа?

Как ще даде всичко за Господа онзи, който не може да даде и една десета част? А когато се подготви, чак тогава идва по-дълбокото – всичко да бъде на разположение на Бога.

В дома си ще имаш една каса, в която ще пускаш една десета от всичко, което получаваш. Тази каса ще бъде за Бога. Законът е: даром си взел, даром давай. Бог ти е дал и ти давай.

Един от братята изтъкна, че прочел в „Пътят на ученика“ следното: „Ученик е онзи, който се е освободил от частната собственост.“

Вие живеете за себе си и затова сте бедни! Човек, който служи на Бога, не е сирак. А онзи, който не служи на Бога, е сирак. Всички грешни хора са сираци. Трябва да ги нау-

чим да живеят добре. Стига да се изпълни Божественият закон, и всичко ще дойде на мястото си. И още: важна е творческата мисъл, която се изпраща в света.

На една сестра казах, че ако А платим тук, за Небето няма да има нищо. Човек да работи за Бога, без да му плащат.

Когато се каже да се приложи един закон, той трябва да се приложи точно и тогава дава резултат. Това се отнася и за другите закони.

Един наш брат провери закона на точността. Той беше заболял. Казах му да изпие 4-5 чаши топла вода, а той изпил 4-5 чаши топла вода за 4-5 часа и нямаше резултат. Посетих го и му казах в мое присъствие да изпие 4-5 чаши гореща вода за половин час. И имаше резултат. Изпотяването дойде и на другия ден стана на крака.

СЛУШАТ МОЯ ГЛАС

Един наш брат от Елена беше приет от Учителя.

Чистата вода от чисто място извира. Мътната вода можем да я прецеждаме, но това са човешки методи. И затова благодатта не може да дойде чрез грешен човек. Един грешен човек може ли да стане пророк? Един човек трябва да е роден за свещеник. Не всеки човек, който носи расо, е свещеник. Когато свещеникът не е на мястото си, то други го заместват. В селата, когато се загуби някое говедо, отиват при някоя баба гледачка. Ясновидецът трябва да поучава хората и да ги упътва към Бога. Той трябва да посочи кармичните грешки на човека, който се е допитал до него, и така да го насърчи, че той да измени напълно своя живот и съзнанието му да просветне. Душата на човека е неговата църква, а Духът е свещеникът, който служи. Умът и сърцето са прислужници. Пътят, по който

ще отидете към Бога, е да влезете в тази църква-душа, където Духът е свещеник, а умът и сърцето прислужват. Христос казва: „Онези, които се затварят и не искат да чуят Словото, те не са от Моите овци. Моите овци слушат Моя глас.“ Най-първо човек трябва да има разположението на едно дете, да учи, да има чистота. Разумното дете е емблема на кротост, смирение, чистота и е готово да учи. Човек, като стане дете, се намира в Царството Божие, и като престане да е дете, не е в Царството Божие.

СЪБОР В ШВЕЙЦАРИЯ

Един брат швейцарец беше посетил Учителя и после писа, че може да организира един малък събор или братска среща в Швейцария и помоли Учителя за упътване. Това бе през юни 1937 г. Отговор:

Този събор да се направи по един скромен начин. И тъй като засега той ще бъде само един малък опит, затова да не му се дава голяма гласност. Можем да изпратим от България един или двама души делегати. Нека в събора да има един непринуден ред, без никакви формалности. Може след това да се изнесе и публична сказка. Когато пишете писма до духовните хора, не предреждавайте въпроса за целта на събора. Съборът да има за цел братска среща за взаимно опознаване на всички братства, а не да му се поставя високата цел – обединението на мистичните братства.

СЛЪНЦЕТО МЕ ОГРЯВА

Брат Д. беше приет от Учителя през юни 1937г. Стана въпрос как да се работи в света за новите идеи.

Когато един бистър извор слиза от планината долу в долината, той се оцапва, но е по-добре да е така и да помогне на растенията, отколкото да стои горе чист и безполезен.

Братът спомена, че на работното му място настоявали непременно да прекъсне дейността си, защото се говорело, че има отношение с Бялото Братство. А той им казал: „Не мога да прекъсна светлината!“

Кажете им, че искате да бъдете последователен и че свещите, които сте запалил, не ги гасите, а ако те считат, че са вредни, нека да опитат да ги изгасят сами. Уверете ги също, че ако видите, че онова, което правите, е във вреда на хората, ще спрете, но ако е за полза, ще продължите.

Въпрос: *Как да отговарям, ако ме питат дали ходя на Изгрева?*

Кажете им: „Ако Слънцето ме огрява, аз виновен ли съм?“ Също така дайте им да прочетат книгата „Учителя говори“ – ако намерят нещо лошо, тогава да ви кажат.

Стана въпрос за Ганди.

Ганди не е дошъл още до положението да става видим и невидим. Неговите средства са още палиативни. Зад Ганди стои Тагор³⁴. Тагор примирява. Ганди излиза на фронта, той е краен и справедлив и е почти така искрен, както Толстой. Индусите ще си извоюват свободата!

Трябва да се проповядва едно Учение, което има приложение. Звукът има значение за онзи, който слуша, и светлината има значение за онзи, който гледа. Ако посадиш плодни дървета и не вземеш мерки, добитъкът ще ги осакати; затова трябва да ги заградиш, докато укрепнат. Един човек, след като повярва, дълго време трябва да се укрепява. Често някой иска и другите хора да имат

същата вяра каго неговата. А пък вярата седи в следното – да имаш Любов!

Интересът към Божествените идеи се урежда от Невидимия свят.

ПРЕПОРЪКИ КЪМ РЕДАКЦИОННАТА ГРУПА НА СПИСАНИЕ „ЖИТНО ЗЪРНО“

Учителя прие редакционната група на списание „Житно зърно“ и им даде някои препоръки:

Фактите, които се съобщават, трябва да бъдат полезни и така да се изясняват, че да бъдат разбрани и приложени. Може да публикувате статия, в която да се проследи какво влияние упражнява храносмилането върху психиката, или друга статия, в която да се разгледа какво влияние упражнява дишането върху мисълта, или пък трета статия, с която да се изтъкне какво влияние упражняват мускулите върху волята, ако са гъвкави. Отредете специална рубрика върху изкуството и красотата, обърнете внимание какво влияние упражняват красивите форми. Може да се пише върху скулптурата и върху живописа. В Природата навсякъде има скулптура и краски. Подходящи са статиите върху астрономията и астрологията, върху геологията и аромотерапията, върху философията и музиката. Въобще, трябва да дадете ход на светлите идеи. Обаче на хората не трябва да се разкриват всички тайни, в противен случай се губи нещо. Добре е малко по малко да се отваря завесата, а не наведнъж цялата завеса. Ще я повдигнете малко и ще я спуснете пак, така както в театъра, щом свърши действието, идва антракт, завесата се спуща, но за следващото действие тя пак се вдига.

БОГ НЕ ГО Е ОСТАВИЛ

Брат Х. беше приет от Учителя във време на нашето летуване на Яворови присои.

Бъдете предвидлив, а от друга страна, не се тревожете и безпокойте напразно. Даже някой Ваш ближен да замине за отвъдното, запазете пълно спокойствие. Каквото и да се случи във Вашия живот, не губете вътрешния си мир. Може да се наложи преместване от едно място на друго, уволняване и пр., но бъдете убеден, че всичко, което става с Вас, е предвидено и никак не е случайно – има ръководство отгоре. И затова всичко онова, което е определено във вашия живот от по-рано, приемете с мир, то е дадено Вам отгоре. Мислете всеки ден само за настоящия ден – от утрото до вечерта. При среща с даден човек преценете внимателно неговия характер и положението, в което се намира. Така ще добиете представа какво точно да му кажете, за да го подкрепите по естествен начин, без той да почувства доброто натрапено. Всякога постъпвайте разумно, не подпушвайте Любовта, нека тя премине невъзпрепятствано през вас към това или онова същество.

Даже и една минута да се намерите свободен, без да сте ангажиран с работа, молете се. Използвайте всяко свободно време за молитва. Може и докато чакате някого или пътувате в трамвая, или преди да почне обядът – тогава вие се молете тайно.

Каквото и да правят другите хора около вас, никога не ги критикувайте, не изпращайте лоши мисли към тях, имайте предвид да влезете в тяхното положение и уважавайте свещения път, по който вървят. Знайте, че Бог работи върху тях и ще ги изведе към сигурен край. Уважавайте всекиго, в каквото и положение да се намира. Как-

вот и да прави той, не губете свещеното уважение към него и не мислете, че Бог го е оставил.

ВРЕМЕ ЗА БОЖЕСТВЕНОТО

Брат Т. от село К. беше приет от Учителя.

На селяните трябва да се изтъкне, че както нивата се изорава и обработва, за да даде добър плод, така и те трябва сами да положат грижи, за да подобрят своя живот. Някои хора, дойдат ли до Божественото, все нямат време, и като се явят големите изпитания, се питат защо им се е струпало всичко това на главата. Но когато е било време за оран, те са седяли в кръчмата, а сега се чудят защо нивите им са останали неизорани.

Земеделците трябва да знаят, че всичкото плодородие, което очакват, зависи от служенето им на Бога. Също така, за да бъдат здрави, трябва да изпълняват Волята Божия. И то да не е само едно голо вярване, но да е реално служене на Бога. Божественото в нас чака, все още няма условия, за да се прояви. Трябват образци на новата Любов.

Като бъдем доволни от малкото, то постепенно ще расте. Когато човек е между злите същества, да мисли за добрите. И всеки момент да се радва и на приятното, и на неприятното. Трябва да осъзнаем предназначението си. Всеки от нас е изпратен за специална работа. И колкото по-издигнат е даден човек, толкова повече задачи трябва да разреши и толкова повече страдания ще изпита.

ДА ДАВАТЕ РАЗУМНО

Една сестра няколко седмици изпитваше непоносима скръб, без да открива причините за това състояние. Учителя ѝ каза:

Тази скръб е поради борбата между Черната и Бялата ложа, но Вие не се намесвайте и без да се боите, ще имате вяра. За облекчение произнасяйте силни стихове от Евангелието, а именно:

„Бог толкова възлюби света, че даде Сина Своето Единородно, за да не погине никой, който вярва в Него, но да има живот вечен.“

„Това е живот вечен, да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.“

„Истинските поклонници на Бога са тези, които Му се кланят с Дух и Истина.“

„Да не се смущава сърцето ви, нито да се устращава. Вярвайте в Бога и в Мене вярвайте.“

Казвайте: „Да бъде Волята Божия. Бог ще победи.“

Тези вътрешни борби, които преживявате през тези дни, са от духовете, които се борят за човешката душа. С тези мъки и съмнения, които имате, вие изпитвате състоянието на ада. Същите духове, които са ви мъчили, са идвали вчера да ви изкушават. Два вида духове – светли и тъмни, се борят за човешката душа: едните се борят за спасението Ъ, а другите – да я грабнат. И с Йов се е случило същото. Тези, които са го изкушавали чрез приятелите му, са били тъмните.

Зарадвайте се на това състояние на скръб, което изпитвате сега. Чрез Вашето страдание Вие вадите души от ада – това е Ваша привилегия. Когато изговаряте формулите, които Ви дадох, за да се ограждате, прекарайте мислено от дясно към ляво един светъл хоризонтален кръг около кръста си и друг – от ляво към дясно, третият кръг спуснете вертикално отгоре и пред Вас, да мине зад Вас и да се затвори над Вас. Не се плашете. Вашият род изплаща последна карма. Във Вашия род са се родили умни типове и на тях им е дадено да служат на Бога.

Сестрата каза: *Една моя позната мисли, че съм се раздала до капка и затова съм се изтощила и сега тя ме съветва да се затворя в себе си.*

Но Вие все още не сте работили достатъчно, а и сте раздали съвсем малко. Не бива да се затваряте: раздавайте, но знайте къде и как – винаги давайте с пълно сърце, и то съвсем разумно.

Сега гледайте да усилите Любовта си към Бога. Ще устоите! Имайте търпение. Не се занимавайте кой какъв е, не правете бележки на хората и не се взирайте в техните погрешки. Изобщо не критикувайте, оставете това.

СИЛНИ В БОЖЕСТВЕНАТА ИСТИНА

Щом ядеш, трябва да работиш.

Щом дишаш, трябва да любиш.

Щом мислиш, трябва да изпълняваш Волята Божия.

Щом ядеш и не работиш, грешиш.

Щом дишаш и не любиш, грешиш.

Щом мислиш и не изпълняваш Волята Божия, грешиш.

Всички светове са създадени от Любовта. Земята, Слънцето и звездите имат своята история. Защо, как и за какво са създадени – това е толкова интересно, че ако четете това живо четиво, ще забравите всичко останало.

Гледайте да обичате все повече хора, буболечки, тревички и цветята, обичайте все повече и повече същества, разширявайте Любовта. Вие ще развиете едно интензивно желание да обичате Целокупния живот. Щом имате Любов към всички живот, тогава ще бъдете силни в Божествената Истина. Живот, който изпълва всичко, е Божият живот. Всички се стремете да добиете пълния живот на безсмъртието. Всеобемащата Любов носи пълния живот.

Предполагам, че ревността стои далеч от вас. Когато обичаш някого напълно, не можеш да го ревнуваш. При ревността се проявяват прекомерни права по отношение на едного и никой друг няма право спрямо него. При ревността се изпитва желание за мъст, в нервната система се събират взривни вещества, разстройва се черният дроб, стомахът, пулсът се увеличава. От нея се раждат доста болести, преди всичко неврастенията.

Природата обича онези, които работят. Докато си ленив, никога не може да ти се прости. Прощаването показва, че си почнал с прилежанието. Препятствията и мъчнотиите са дадени, за да се излекуваш от леността. Да се избавиш от състоянието на леност – в това е смисълът на живота.

Човек трябва да живее добър живот, за да могат да се развиват дарбите му. Ако човек има някои дарби за изкуство, за чужд език и пр., те могат да се развият само при добродетелите. Като влезете в света на Доброто, ще можете да рисувате, да пеете и да пишете. Само при добродетелите може да се развие гениалност.

КОГАТО ЕДНО СЪЩЕСТВО СЕ РАЗГОВАРЯ С ВАС, ТО Е РЕАЛНО

Стана въпрос за ясновидството.

Представете си, че един човек придобива шестото чувство. Той като рече да погледне с шестото си сетиво, дрехите изчезват и вижда вътрешните процеси в дробовете, стомаха, кръвоносната система. Щом се усили вътрешното му зрение, изчезват и дробовете, мускулите, костите, нервите и той вижда само пара. При по-ясно зрение тази пара се съгъства, оформя една светла форма и вече ясновидецът вижда същинския образ. Тази светла форма му проговорва

– тя е разумна и така той разбира толкова много неща, като че ли е живял милиони години на Земята. Когато едно същество се разговаря с вас, то е реално. И ако не се разговаря с вас, то е само сянка. Когато говориш с него, между твоето и неговото съзнание има връзка. Влезеш ли във висшите светове, ще видиш миналите си съществувания, развитието на цялото човечество и на ангелите: ще видиш всичко, което поискаш. Влезеш ли в тези светове, можеш да имаш развлечения и почивка, и каквото поискаш – става, а и можеш да стоиш там, докогато искаш.

Една сестра запитва: *Какво да правя сега, след заминаването отвъд на дъщеря ми?*

Обръщайте се към Бога, молете се, пазете истинските връзки с дъщеря си. Онези, които са си заминали, всякога желаят да пазят онези истински връзки, които се наричат любовни – така ще знаете, че дъщеря ви е жива. Ако липсва любов между жителите на този и Невидимия свят, прекъсва се всякаква връзка, понеже няма допирни точки. Ще ви разправя един случай с една търновчанка, която, докато готвила, видяла до себе си заминалия си баща и влезли в разговор. Като я разпитвал за всичко, тя отговаряла, без даже да ѝ мине наум, че той вече е умрял, но като му предложила да остане за обяд, той отговорил: „Бързам, дъще!“ и отминал; чак тогава тя осъзнала, че баща ѝ се е изявил от Невидимия свят. Децата унаследяват само физическите си черти от родителите, получават в наследство от тях физическо и етерно тяло, а характер, умствени и чувствени черти носят от миналото си прераждане. Много мъчно се преминава от един народ в друг при прераждане.

ЛЮБОВТА НА СЛЪНЦЕТО

Бяхме насядали на полянката до една прясно окосена купа сено и стана въпрос за идеите, които Учителя бе изложил в лекцията тази сутрин. По този повод Той каза:

Трябва да обичаме всички – това е Любовта на Слънцето. То като види всяко нещо, радва се, обича и дава. Слънцето обича всички и дава на всички, но колцина пишат писма до него? Ние ще играем ролята на Слънцето – всички хора ще обичаме, но всички хора няма да ни обичат.

Една сестра попита: *Как може да се изрази нашата обич към всички?*

Като узреят плодовете на вашия труд, раздайте ги. Аз вземам Любовта като единственото най-велико нещо в света, върху което почива щастието на човека. Човек трябва да вярва в Бога и да не се безпокои за нищо. Той трябва да има едно правило и ако при някоя мъчнотия не знае какво да прави, ще каже: „Господ, който живее в мен, е по-силен от всички!“ Ако не е убеден в това, може да претърпи някакъв крах, но ако е убеден, ще мине лесно. Като изпращаш някой близък човек някъде, винаги трябва да имаш мисълта, че Господ, който живее в него, е по-силен от всички, и тогава няма да го сполети нищо лошо. Много са изпитанията на праведния, но от всички тях го избавя Господ.

Всеки ден размишлявайте по 10 мин. върху думите: „Бог е Любов!“

СМЕНИ СЪДБАТА СИ

Учителя прие една група посетители и една от сестрите попита с какви темпове се развиваме.

Някои вървят с биволска бързина, други – с волска, волът е по-бърз. Трети се носят с конска бързина, а други хващат влака. Има и такива, които се движат с аероплан. Но ако сме напреднали, ще вървим с по-голяма бързина. Хората все още не са оживели, но първата фаза са минали, втората я изкарват сега, а някои вече преминават в третата.

Духовният човек най-първо се чисти отвътре и после – външно, докато светският човек се чисти отвън и оставя за после да се чисти отвътре. Във всеки човек има нещо хубаво, но му трябва и вътрешно познание как да се свързва с тази нишка, инак ще прояви лошото. Новата философия е, че човек може да измени своята съдба, своя живот, и убеди ли се в това, той ще го направи, но докато се съмнява, ще бъде роб. Докато човек върви по Божествения план, той е свободен; щом го напусне и създава свой план, той е роб. Да кажем, че някой има да плаща дългове на 20 души. Техните мисли могат да го смутят: те го държат в ума си като длъжник и това го обезсилва, затова е хубаво да не се вземат пари назаем. Тези, на които има да дава, го държат като слаб, безпомощен човек и смятат, че може да ги излъже. Така му внушават постоянно ту едно, ту друго отрицателно състояние, затова от първа необходимост е да се освободи от дълговете си. За да не загубите свободата на мисълта си, никога не четете автор, който има отрицателни мисли, а проучвайте онзи автор, който има положителни схващания за живота и изтъква светли идеи.

Човек има две души. Едната душа е плътска, тя държи всичко лошо в себе си: омраза, злоба, егоизъм; черна е като въглен. А другата душа е светла като Слънцето. Тези две души имат връзка помежду си и са винаги в борба. Както се казва: борба между Духа и плътта. Тази, която надвива, проявява своите качества. Като говорим лошо, проявява се черната душа; като говорим добро, дава се ход на бялата душа. Трябва да има една вътрешна връзка между всички души, които са събудени. За съжаление лошите хора се обединяват повече, отколкото добрите. У човека трябва да се събуди съзнание за вътрешна връзка между добрите и непрестанно да я уякчава. Това се реализира чрез чистене на съзнанието, което не става механически, а с чистене на мислите и желанията. Щом има вътрешна връзка, лесно стават връзките и отвън.

В клисава почва растението не хваща, но ако я разработим, тогава то пониква добре. Божественото в нас работи, като създадем външни условия – като помагаме на другите. Кажем ли, че Господ ни е забравил и оставил на произвола на съдбата, това е едно човешко схващане, едно лъжливо понятие за Бога. Трябва да признаем, че не сме работили достатъчно, обленили сме се, не сме се молили, не сме служили на Бога и сме се отдалечили от Него – причините са в нас.

Най-първо Христос прати Своите ученици двама по двама – това беше първият опит. Трябва вътрешна готовност да се служи на Бога, трябва да се обтегне струната нито повече, нито по-малко, и тогава ще прозвучи основният тон – той е най-красивото състояние.

Четете, не щадете труда си в събиране на научен материал от всички области – фактите говорят. Да се приложи Божествената наука е труден въпрос. Човек се приготвява за Божествената наука чрез размишление, молитва и съзерцание, чрез пречистване отвътре и отвън, чрез из-

следване на човешката същност, чрез изучаване на времето и пространството.

Има хора отвън, които в миналото са били ученици в Школата, и сега някои от тях трябва да влязат отново. Няма да си пъхнем главата в торбата за малко ечемик и няма да позволим да ни турят юлар – човек трябва да е свободен. Казано е: „Не се съвпрягай със света и не ставай роб на човеците” – това е за вътрешната Школа. Някой път вие приличате на канарчета, които са навикнали на кафез, и когато ги пуснат, те правят едно кръгче и пак се връщат назад в кафеза. Канарчетата, за да получат своята свобода, трябва да ги върнат на техния роден остров.

Човек като развива своята интуиция, която Бог му е дал, ще узнае каква е Божията програма за деня. Който не се вслушва във вътрешното си ръководство, ще дойде до големи противоречия. Ето един добър метод за учене – станете като малко дете, което мисли чистосърдечно, че нищо не знае. Инак, ако мислиш, че си учен и че всичко знаеш, какво ще научиш.

Въпрос: Как да помогнем на някой човек, който се намира в отрицателно състояние на духа?

За да трансформираме състоянието на един човек, трябва да намерим една добра черта в него. Щом я намерим, нещата сами се трансформират. Като държим в съзнанието си една основна добра черта на своя ближен, тогава можем да му помогнем. Човек трябва да се справи с някои мисли и желания от по-нисш произход – като дигне пръст, да го слушат и да мълчат. Резултатите, които ще добие ученикът, ще бъдат вътрешни и ще останат скрити от света.

Една сестра каза: *Аз нося доста дрехи от покойната си майка. Дали е правилно това?*

Погледнете, ушите Ви са отслабнали. Колко скъпо плащате за това. Ако носите дрехи, които са на някой друг, дори роднина, става преплитане с неговата аура.

В Новото учение човек трябва да дава с широко сърце. Това е законът на благодатта. Когато човек дава, той се и благославя, защото това е Божествено. Събудете тази мисъл. Ние имяхме един приятел, който провери закона. Законът гласи, че който дава, печели. Той не спази този закон и после се тюккаше, че работите му не вървят.

Писано е: „Нашата борба не е с плът и кръв.“ Някой път идват духове, може би с милиони; тогава се молиш на Бога! Иначе като те налегнат, че като почнат да ти шушнат, да те стрелят със своята артилерия – и ти се уплашиш. Ученикът трябва да бъде като екипиран кораб. Вълните го блъскат, но корабът си върви. Не им давай ухо – ще твърдят, че имат нещо много важно да ти казват. Но ти им отвърни, че си чул последната новина – Бог е Любов! Всяка друга новина е стара. Бог е Живот, в който няма смърт – това е Новото.

Да допуснем, че пред вас стои една чрезмерно красива жена, толкова е привлекателна, че вие желаете да бъдете по-близо до нея. Да допуснем обаче, че в противовес на тази красота жената издава такава воня, че ако у вас обонянието е силно развито, миризмата ще ви прогони и ще поискате да сте далеч от нея. Светският, низшият живот прилича на чудно красива жена, но отблизо тя е толкова воняща, че човек почти може да се задуши и да се отрови. В морално отношение има известни неща в света, които човек отдалече трябва да гледа, а не отблизо. На светския човек не му остава време дори пет минути, за да прочете някоя книга, дори да помисли върху нещо задълбочено и жизнено необходимо. Голяма грешка е, че министрите нямат време да помислят върху нещо по-дълбоко. Учените хора – и те са на опасност: много тонове четат, попиват

и това е хубаво, но трябва да им остане време да изучават новите идеи. Сменете съдбата си.

ОРГАНИЗИРАНО ДУХОВНО ТЯЛО

Един брат бе приет. Стана въпрос за вътрешната работа на ученика и Учителя каза:

Направете един вътрешен опит, който да продължи дори само една минута, но това вече е самовъзпитание. Очистете се и се абстрахирайте от всички дразги, нека съзнанието Ви да се омиротвори, като че ли Вие сте се родил такъв и като че ли всякога сте живял свършен живот. Да може човек да съзерцава Божественото за една минута е живот, който трябва да стане реалност за него. Да влезе човек в Божествения живот, това не е механичен процес и отвън не може да се изучава. Направете този опит за десет дни по една, но напълно реална минута. Опитвайте по няколко пъти на ден, докато сполучите. Това състояние – като че ли в рая живеете, реално съществува. Съществува и такъв хармоничен свят, и такива благотворни вълни.

Разказът за пророк Даниил в ямата с лъвове е един от най-прочутите библейски сюжети и ако се спрем на вътрешното му тълкувание, ще разберем, че пророк Даниил, или праведните хора, ще бъдат поставени сред проява на животинското начало, или лошите условия, но ще бъдат спасени. Животинското, грубото и низше начало в човека се укротява само когато отвътре силно се прояви Божественото начало. Всеки мистичен стих има седем тълкувания и всички са верни. Всякога търсете най-малко трите важни тълкувания, които са за физическия, за Духовния и за Божествения свят: всяко от тях е вярно, но едно от друго – по-дълбоко. Това, което го има отвън, има го и отвътре; това, което го има отвътре, го има и отвън.

Въпрос: *Коя е най-важната работа на ученика?*

Най-важната работа на ученика, за да бъде идеен, е постоянната му връзка с Бога. Той трябва да бъде абсолютно свободен, да се е издигнал над кармата си. При молитвата се организира духовното тяло на човека.

Въпрос: *По какво се разпознава дали духовното тяло на човека е организирано?*

Има един белег, по който се познава: когато човек има организирано духовно тяло, не губи равновесие при страданията и противоречията и ги посреща с вътрешна сила. Хубаво е всеки ден да прекарвате половин час в размишление и в молитва – така се организира духовното тяло.

КАТО СВЪРШИТЕ ТАЗИ РАБОТА, ЩЕ ВИ КАЖА

Няколко братя и сестри бяха приети от Учителя. Първият техен въпрос бе следният: „Как трябва да се схваща свещеният час?“

В свещения час съзнанието ви трябва да преживява най-красивото и най-възвишеното: тогава е необходимо да забравите къде се намирате и да потънете така, че обстановката и шумът около вас да изчезнат и напълно да се откъснете от всички грижи и тревоги.

Потопете се в един друг свят на красота, поезия и висш живот. Красивото и благородното, което осъзнавате – то да образува света, в който живеете през този свещен час. Практикувайте свещения час сутрин и вечер.

Ако живеете за Господа, Той от всички ваши погрешки ще направи скъпоценни камъни, с които ще бъдете украсени. Да живеете за Господа, означава да мислите, да чувствате и да постъпвате така, както Той мисли, чувства и постъпва. Живеете ли така, погрешка не може да влиза

във вас. Работата, която ще извършим, е едно благословение. По един всемирнен закон Бог е ангажирал всички Висши същества да дойдат да работят и няма същество, което да не работи. Колкото едно същество повече се повдига, толкова повече работи. Този, който не разбира, казва: „Хамалска работа не искам.“ Под *работа* се разбира разумна работа, за която имаш представа защо я вършиш. Ако някой чака да добие знание, че тогава да помага, това е погрешно схващане. Като се работи за Бога, едновременно ще се добива знание, а пък да искате първо да се повдигнете и след това да работите, е непоследователно. Като приложим принципа – служене на Бога, тогава и Невидимият свят ни помага, имаме съдействие. А сега, когато отиваме да работим, поставяме в мисълта си противоречията и мъчнотиите, които ще срещнем, и сме разколебани. Онзи, който отива да работи за Бога, ще изключи мъчнотиите, така както вещият плувец, който влиза в морето, не иска да знае за вълните.

Една сестра запитва какво ще правим, когато се повдигнем.

Тогава ще повдигаме животните. С тях ще се занимаваме, ще ги възпитаваме и учим. Когато и животните се изучат и се повдигнат, тогава ще идем при растенията да ги учим. Когато те завършат своята еволюция, ще идем при минералите. Работа има. Животът е най-великото училище!

Неочакван въпрос: *И след минералите каква работа ще има?*

Като свършите тази работа, ще ви кажа.

НЕГОВАТА БЛАГОСТ

Тримата братя, които Учителя бе упътил да образуват помежду си работна група за вътрешна работа, бяха приети от Него. По въпроса за тяхната работа Учителя каза:

През идната седмица добре е да се съберете за размишление в понеделник и сряда, на 9 и 11 октомври от 22 ч. Напишете върху малки листчета номерата на всяка страница от Библията, разбъркайте ги в една шапка и хвърлете жребий. Спрете се върху страницата, която се падне, и я прочетете в събранието. Като размишлявате върху съдържанието ѝ, ще разберете в какво положение се намира човечеството, защото това, което тогава е писано, сега се изпълнява. Например по-рано милосърдието се е засявало в градината на живота, а сега се виждат плодовете му.

Казано е, че гняв Божий се излива върху хората, които не слушат. Най-първо се говори на човечеството, но като не слуша, излива се гневът Божий, докато то се разкае. След това пак се проявява Божията благодат, но като дойде тя, хората пак забравят и пак идва гневът Божий. И така нещата се преповтарят постоянно, докато човечеството добие опитност – да не се мени отвътре. Мъчно се поправя съществото човек, много мъчно.

После вие се съберете в сряда и петък, на 25 и 27 октомври, в поредната седмица – в четвъртък и събота, на 2 и 4 ноември, и накрая – в петък и неделя, на 10 и 12 ноември. Първото събрание ще има продължителност 21 минути, второто събрание – 22 минути, и така увеличавайте времетраенето, докато стигнете до 28 минути.

Като се съберете, ще отправите ума си нагоре към Не-видимия свят, за да може доброто да заработи във вас. Хо-

рата на Земята трябва да бъдат съработници на Невидимия свят и нека извършат всичко онова, което Светлите същества искат от тях. Молете се на Бога висшите същества, които ръководят съдбите на народите, да работят върху тях и да ги упътват към Божественото. Молете се да се отложат и смекчат изпитанията и страданията, които идат върху човечеството. Молете се Бог да превърне всичко в добро.

ИЗБРАНИ СТАТИИ³⁵

от Боян Боев,

публикувани в сп. „Житно зърно“

НА РАЗСЪМВАНЕ³⁶

Всичко, което става в живота, е символ на вечни истини и съдържа в себе си зародиша на бъдещето. Всеки настоящ момент отразява вечното, като в него са преплетени и преходното, и непреходното. Ето защо това, което се случва, сбъдва или реализира, същевременно е ключ за онова, което иде. Бъдещето хвърля своите лъчи върху настоящето.

Нека в духа на казаното дотук да разгледаме дадена част на 21-ва глава от Евангелието на Йоана. Събитието, което е описано, се е случило в действителност, но в същото време то крие в себе си символичното звучене на езика на вечното. Евангелистът описва явяването на Исус пред учениците му на Тивериадското море³⁷. Симон Петър казва: „Отивам да ловя риба“ (Йоан 21:3). И заедно с Тома, наречен Близник, с Натанаил от Кана Галилейска, Зеведеевите синове и други двама от учениците на Христа, отиват да ловят риба. Рибата в окултната символика представлява Божественото в човека – тя едновременно е спасител и средство на разкриването. Първите християни са употребявали за свой свещен знак символа *риба*. Гръцката дума *ихтиос* (риба) е в действителност възприета от християните като идеограма, в която всяка буква е начална за определена дума, което може да бъде преведено по следния начин – Исус Христос, Син на Бог, Спасител. А и тъй като възкръсналият Христос е ял от нея (Лука 24:42), то тя става символ на Причастието. Рибата е вдъхновила богата иконография при християнските художници: ако носи на гърба си кораб, тя е символ на Христос, ако носи кош с хляб или ако самата тя е в някакъв съд, представлява Причастието; по стените на християнските катакомби симво-

лизира Христос. Присъствието на знака *риба* има дълбоки причини, които могат да се разяснят чрез окултната космогония.

Езерото, към което се насочват учениците на Христа, символизира живота. В окултния символизъм водата представлява източник на живот, средство за пречистване, средище на обновление. „Излязоха и се качиха на ладията; и през оная нощ не уловиха нищо“ (Йоан 21:3). *Нощ* е, щом царува тъмнина в човешкото съзнание. *Нощ* е, когато у хората все още не се е пробудило Божественото. *Нощ* е, когато човек работи само с подсъзнанието, съзнанието и самосъзнанието си, и все още у него не е пробляснало свръхсъзнанието. *Нощ* е, щом човешкото съзнание е потънало в гъстата материя. В това отношение не се ли намираме в тъмата на нашата собствена непросветеност? Материализмът, през който минава човечеството, и изгубването на духовните ценности и ориентири, са спуснали нощния плащ на собственото ни несъвършенство. Както всеки символ, нощта има две лица: дотук разглеждахме едното – това на мрака. Но въпреки всичко в лоното на нощта зрее бъдещето – зараждащият се ден, очакването да бликне светлината на живота – това е другото лице, за което се споменава в Евангелието: „А като се разсъмнуваше вече, Исус застана на брега“ (Йоан 21:4). Именно епохата, в която сме ние, е крайт на нощта и началото на разсъмването, началото на новия ден – това е един процес в съзнанието. *На разсъмване* бележи идването на една нова епоха. Духовната вълна, която днес залива цялата Земя, е признак, че нощта си отива и скоро ще се смени със светло утро. *На разсъмване* е духовното пробуждане на човечеството и озарението му с нови, по-дълбоки сили, заложиени в човешкото естество. *На разсъмване* е едно разширение на съзнанието.

„Исус им казва: Момчета, имате ли нещо за закуска? Отговориха Му: Нямаме“ (Йоан 21:5). Този диалог изразява духовна бедност и е своеобразна характеристика на днешната култура, която в духовно отношение е бедна. Същото се изразява и с целия четвърти стих: „А като се разсъмнуваше вече, Исус застана на брега; учениците обаче не познаха, че е Исус“ (Йоан 21:4). Божественото винаги говори отвътре на човека, но когато съзнанието му е потънало дълбоко в гъстата материя, може ли той да разпознае тихия глас?

„А Той им рече: Хвърлете мрежата отдясно на ладията и ще намерите“ (Йоан 21:6). Посоката *отдясно* не е случайно изтъкната от Христос: човек отдясно е всякога светъл. Всеки, който върви по великия път на Любовта, е *отдясно*. Красивият път на Доброто, на жертвата са отдясно. В Библията да гледаш надясно (Псалом 141:4), означава да погледнеш към закрилника – там е застанал той. Че посоката *отдясно* крие в себе си една важна Истина, се вижда и от следния стих: „Тогава Царят ще рече на тия, които са от дясната Му страна: Дойдете, вие, благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света“ (Матей 25:34). Значи тези, които са вършили добро, застават отдясно, а тези, които са вършили неправда – отляво; дясното е посока на рая, а лявото – на ада. „Те прочее хвърлиха и вече не можах да я извлекат поради многото риби“ (Йоан 21:6). С този стих се изтъква действието на един закон: ако хвърлиш само отдясно, т.е. ако прилагаш методите на Любовта, Доброто, Правдата, ще имаш резултат и твоята дейност ще принесе плод. И всеки метод на насилие или неправда е безплоден; може цяла нощ да ловиш риба, но няма да имаш никакви резултати. Но коя е другата съществена причина, поради която учениците на Христа имаха такъв голям успех? Защото Спасителя застана на брега и в Негово присъствие те имаха богат улов

– преди това усилията им бяха напразни. Те веднага имаха успех, щом последваха думите на Христос. Човек съдържа две природи: човешка и Божествена. Когато човешката природа иска сама да решава, човек губи, но когато той се ръководи от Божествената, има резултат, и то с успех.

Самото *разсъмване* е белег, че Божественото се изявява и носи изобилие. Чрез *разсъмването* се илюстрира явяването на Христа като велико събитие в човешката история и като граница между инволюционния и еволюционния период на човечеството. Има светли души и велики гении, от които идат всички светли подтици на човечеството. Когато човечеството потъне в дълбока нощ, тогава от Великия център на Всемирното Бяло Братство, чиято глава е Христос, иде Светлина и предизвиква разсъмване. Новата култура, която се явява, ще бъде реализиране на Христовия импулс. И всички отминали култури са подготвяли човешкото съзнание и неговото възрение за възприемане на този импулс. И когато човечеството последва Христовия импулс, тогава не ще може да се извлече мрежата поради многото риби, тогава ще дойде резултатът.

„Тогава оня ученик, когото обичаше Исус, казва на Петра: Господ е“ (Йоан 21:7). Любовта прави човека способен да познава всяко същество. Защо Йоан пръв позна Христа? Какво значи изразът „оня ученик, когото обичаше Исус“? Не че Исус имаше някакво лицеприятие към него, но на мистичен език това означава, че този ученик има в себе си голям дял от Христа и у него има силно проявление на Любовта и Светлината, които Спасителя донесе на света. Любовта е атмосферата, в която душите се познават.

Христос е Любовта. Днес много методи са опитани за решаването на социални и други въпроси, но безуспешно. Защо? Защото са ловили риба през нощта, защото Христос не е бил там или защото Любовта не е била там. За-

това трябва да се хвърлят мрежите на разсъмване, т.е. при светлината на съзнанието и чрез вътрешната подкрепа на Божественото, на Христа и на Вечната любов.

Дългата нощ почти измина, иде разсъмването и следва богат улов: много души ще бъдат събудени и просветлени. Иде Новата култура на разсъмването, която ще смени културата на нощта. Човечеството сега преживява преходния период между тях. Културата на разсъмването не ще настъпи без Христа, без Божественото, без Любовта. Хвърлете мрежата отдысно!

МЪДРЕЦИТЕ ОТ ИЗТОК³⁸

За идването на Исуса Христа – изпълтителя на Син Божий, се е знаело от древни времена, и за да се подготви съзнанието на човечеството, са били дадени различни духовни учения: браманизъм³⁹, маздеизъм⁴⁰, херметизъм⁴¹, орфизъм⁴², мозаизъм⁴³, будизъм⁴⁴ и др. Чрез окултните школи човечеството извървява подготвителните стъпала към идеите на Христа.

Не е правилно да се смята, че само в мозаизма – в книгите на Стария Завет – се загатва за идването на Христа. Има свидетелства, че още в атлантско време – хиляди години преди Христа – в окултните школи учениците са били подготвяни за великото събитие в земната история – идването на Христа, Който не е обикновен основател на религия, а е Спасител на човечеството, Който донася съвършения закон на вяра и Любов, а от това зависи бъдещата посока на човешката еволюция. След Христовата жертва се дават възможности, условия и сили за възлизане на човешките души. В Атлантида посветените са говорили с благоговение и безгранична любов за Великия, Който ще дойде и ще донесе сили за възход. Наричали са Го с магичната дума *Метатрон*. А тези, които приеха

Христа при идването Му и изиграха голяма роля за разпространението на християнството – апостолите, първите мъченици и светиите, са били подготвяни духовно в течение на много поколения напред и по този начин са имали вътрешна връзка с Христа още преди Неговото идване.

Освен това е било необходимо да се подготвят и реални условия за проявата на физическото тяло на Исус от Назарет. Някой може да се запита защо с толкова голямо внимание и с такива подробности се излага родословието на Христа съответно в Евангелието на Матей и в това на Лука. Дали е изнесена само една историческа хроника? Не, позовавайки се на окултните закони, се съзира едно дълбоко указание за начина, по който постепенно са били подготвяни условията за физическата пътека на Христа, или Месията. Всички тези поколения, от чието потомство се е получило физическото тяло на Исус, са еволюирали и през вековете са образували специална родова верига, за да бъде възможна изявата на очакваното Божествено същество, каквото е Христос – същество извън човешкия кръг, което не може да си послужи с каквото и да е физическо тяло, така както и геният на един Бетовен или Шилер не може да се прояви чрез тялото на някой австралийски абориген. Когато става въпрос за човешка физика, от една страна, важи формата на черепа, кубатурата на мозъка и на мозъчните центрове, а от друга страна – самият строеж на материята, нейните трептения, на които може да отговаря, за да възприема и предава, защото характеристиката ѝ трябва да бъде изключително чувствителна и възприемчива към фини трептения, които слизат от Божествения свят. И една от причините, които можем да изтъкнем за ограничеността на съвременния човек, е несъвършенството на неговата форма. Тялото трябва да стане храм на човешката душа, която е от друго светло и ефирно естество. Тя има много по-големи знания, сили,

способности и дарби, но в това несъвършено физическо тяло не може да ги прояви. А точно тази проява е въпрос на бъдните векове, когато човек ще еволюира в своето развитие.

Всички поколения, предшествващи Христа и изброени в Евангелията на Матей и Лука, са били ръководени от същества, които са подготвяли идването на Месията. За пример би могла да послужи и историята на Рут в Стария Завет, която ражда син на име Овид, а той става дядо на Давид, който улучва с прашка великана Голиат. Поколенията, които идват, не са случайни: приготвени са, за да се даде път на едно тяло, което трябва да бъде чисто, префинено и чувствително. И Светлите същества акордират вярно този нужен инструмент, за да се проявижданото Велико съзнание.

Нека разгледаме следния стих: „Като видяха звездата, зарадваха се твърде много. И като влязоха в къщата, видяха детето с майка Му Мария, и паднаха, та Му се поклониха; и отваряйки съкровищата си, принесоха Му дарове – злато, ливан и смирна.“ (Матей 2:11) Разказът за Витлеемската звезда е от голямо значение, в него се обозначава Божественият произход на Месията. Присъствието в Ерусалим на мъдреците от Изток, които по особеното съчетание на звездите са известени за идването на Сина Божий, бележи духовния обмен на окултните школи. Търсейки ориентир по звездите, те са могли да определят географската област, мястото, където се ражда Христос. Звездата като символ е проява на разумността в света, нейните лъчи са отправени да разпръскват мрака на безсъзнателното.

Но какво всъщност знаят мъдреците от Изток за своите очаквания и възжеления и кого приветстват? Те възвестват идването на Помазания, който принася самия Себе Си жертва за греховете на целия свят и отваря входа към Небесното царство. По този начин започва еволюцион-

ният период на цялото човечество и неговото постепенно възлизане е съществена духовна необходимост. Трябва да се изтъкне, че човешката история от атлантско време до Христа е представлявала едно постепенно слизване на човешкото съзнание в гъстата материя.⁴⁵ И тази посока – слизване от Духа към материята, се нарича инволюция. Древни култури като индийската, персийската, асировавилонската и египетската са се развивали по време на човешката инволюция и тяхната придобита опитност и надареност имат характеристиката на инволюционния период. Но методите, които са необходими за развитието на човечеството, се менят според възрастта му и според степента на съзнанието му, така както не можем да си послужим при възпитанието на един юноша с методите, които употребяваме за развитието на едно тригодишно дете.

Мъдреците, които представляват есенцията на инволюционната култура, са се поклонили на Месията, който ще им отвори нови хоризонти, ще преодолее известни препятствия в жертва свята и благоугодна и ще внесе нова светлина и нови възможности – така Той ще ги постави във връзка с изобилния живот. Източната философия вече била стигнала до своята върхова точка, но за човечеството, което навлизало в еволюционния си период, би трябвало да се проявят нови методи, програми, сили и пътища. Поклонението на мъдреците от Изток пред малкия Исус е духовното осъзнаване на новите напредничави идеи – с Христа иде Любовта, от което източните школи имат нужда. Учението на Христа надминава тяхното знание и възможности. Окултистите от източната философия осъзнават, че трябва да идат да се учат при Христа. Именно това ще се осъществи през вековете и във вътрешния и външен живот на човечеството ще настъпят съществени промени. Тази неразривна връзка е изразена чрез думите: „Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно. Аз

съм добрият пастир; добрият пастир живота си дава за овците“ (Йоан 10:11). Стадото овци е цялото човечество, а пастирът – Христос.

Всякога факти, които са от дълбоко мистичен характер, представляват фокус, в който са съсредоточени сили от различни духовни полета и в този смисъл поклонението на мъдреците от Изток има обозримо значение за символичното звучене в Евангелието на Матей. А именно онова, което се случва, което е част от физическия свят, същевременно е и символ на вечни Истини. Мъдреците идат от изток, тогава нека да разгледаме понятието *Изток*. Що е мистичният Изток, що е вътрешният Изток? *Изток* – това е полето, в което работят Великите души с пробудено и просветлено съзнание, живеещи в реалността на Истината и Свободата. *Изток* – това е Царството на Истината и Разумността, Царството на Духа. Когато Христовото съзнание възкръсне в човека, когато той бъде озарен от лъчите на вътрешното слънце, тогава същността му е обърната към вътрешния Изток, откъдето идат всички животворни енергии, за да градят, за да обновяват, за да освобождават и за да възкресяват. Великият принцип, който работи в цялата Природа – разумността, поднася на Исуса три дара: злато, ливан и смирна. Учителя казва: „Златото донася дар за Христовия ум, ливанът – за Неговото сърце; а смирната – за Неговата воля.“ С други думи, тези разумни сили в Природата са като тил на Христа, те Го подкрепят, те се възплътяват в съвременниците му.

Кои са съществата, които са тил на Христа и непрестанно съдействат за Делото Му? В следващия текст се съобщава за съществуването на Великото Всемирно Бяло Братство: „Но пристъпихте до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния Ерусалим, и при десетки хиляди тържествуващи ангели, при събора на първородните, които са записани в небесата, при Бога, Съдията на всички, при

духовете на усъвършенствуваните праведници, при Исуса, Посредник на нов завет, и при поръсената кръв, която говори по-добри неща, отколкото говори Авеловата.“ (Послание към евреите 12:22-24) Това е написано от един посветен, какъвто е бил апостол Павел. Под *хълма Сион*, под *града на живия Бог* и под *Небесния Ерусалим* се разбира именно онзи Разумен център, който работи с духовни средства в Природата. Със споменаването на *десетки хиляди тържествуващи ангели* и на *събора на първородните* се има предвид членовете на Всемирното Бяло Братство. Те стоят над човешката раса и отдавна – в други, минали вселени, са завършили своето човешко развитие, а сега ръководят строителните процеси в Природата чрез своята духовна същност. *Духовете на усъвършенствуваните праведници* са същества от сегашната човешка раса, които са завършили човешката си еволюция и вече помагат във великата творческа работа на Всемирното Бяло Братство. С израза *Исуса, Посредник на Нов завет* се очертава Неговата мисия във връзка с възхода на човешката раса, докато с по-долния израз – *поръсената кръв, която говори по-добри неща от Авеловата*, се подразбира жертвата, която Христос прави от Любов в името на изобилния живот на човечеството.

Този евангелски разказ за поклонението пред Христа е белег, че разумните сили в Природата са се обединили за Христовата кауза, за реализирането на мисията Му – възкресението на човешката душа и влизането ѝ в изобилния живот.

МИТОЛОГИЯТА ОТ ОКУЛТНО ГЛЕДИЩЕ⁴⁶

В своя еволюционен път човечеството бележи съответна степен на развитие на съзнанието и културата. Всеки вид човешка култура минава през свой период на детство,

юношество, младост, зрялост, старост, защото когато достигне кулминационната си точка, тя сбъдва своя замишъл, след което залязва. Но на нейно място идва все още неизпитана, но младенчески чиста култура, носеща нови духовни и материални ценности, и чрез нейната изява ще прозвучи идеята, която Невидимият свят vyplъзва в живота.

При културния си възход човечеството всякога е подпомагано и ръководено от невидимата ръка на напредналите същества. Значението на тази съпричастност можем да обрисуваме с някоя подходяща аналогия. Например ако едно дете бъде оставено да изучи четирите аритметически действия без чужда помощ, то, разбира се, че ще може да ги усвои, но ще употреби повече усилия и време. Също така човек сам би могъл да открие и усвои цялата аритметика с дробите, с пропорциите, с простото и сложно тройно правило, след това – цялата алгебра, тригонометрия, аналитична и дескриптивна геометрия и т. н., да мине през висшата математика, но за да се справи съвсем сам с цялата тази наука, би имал нужда от много години, докато сега, с помощта на синтезираното знание, той усвоява този обем математическо знание в съкратен срок, за 10-15 години. Именно затова в плана на напредналите същества е да вземат всякога участие при възпитанието и развитието на културата, докато човечеството я усвоява.

Средищата, чрез които Светлите същества и гениите на човечеството действат, са окултните школи. Такива просветителни центрове на висша наука, философия, изкуство и Божествена мъдрост е имало във всички култури. Например при духовния разцвет на Египет е съществувала Херметическата окултна школа, а в Гърция и Тракия – Орфическата, и т.н. В тези духовни огнища – източници на знание и просветление, са действали с възпитателни методи, които са били така точно съобразени, че да отго-

варят на степента на развитието на съответната култура. Един от начините е бил разказването на митове и легенди, в които природните и Божествени закони са били облекчени в художествена и символична форма. Тези увлекателни разкази, често пъти най-фантастични, са пропити с вътрешна правда и въздействат на съзнанието и душата по единствената причина, че изразяват една висша реалност. И естествено, човечеството в своето детинство не е било все още готово да схване тази висша реалност чрез пълна философска система и да я обоснове в научна и логична форма, но е било в състояние да приема предоставените красиви символи, които са въздействали върху неговото въображение, естетическо чувство и подсъзнание. И тези символи раждали в народната душа сили, които действали в подсъзнанието и чрез една духовна алхимия са се претворявали в добродетели, във висши морални чувства и в един вътрешен подсъзнателен усет за природните и Божествени закони.

Древните митологични разкази доказват, че няма философска идея, няма мистични принципи и закони, макар и трудно разбираеми, които да не могат да се облекат в митологични образи, достъпни за народната душа. Един психологичен закон гласи, че това, което една култура или раса усвои през детинството си в символична форма, после, когато израсне, именно чрез това познание става способна да разбере същите истини, но вече в научна и логична форма. Затова символите, които окултните центрове на миналото са използвали в митовете и легендите, пръскани като семена из народа, са били отлично средство за повдигане културата на съзнанието.

Нека да надникнем в гръцката митология и да вземем за пример легендата за Тезей – атически герой, създател на единството на атинската държава, и Ариадна – дъщеря на критския цар Минос. Тезей извършва много подвизи в

своя живот. Един от тях е отпътуването му за Крит заедно с отредените за кръвна дан на Минотавър атински юноши и девойки, и когато единствено той надвива чудовището и спасява техния живот, след това успешно напуска преплетените пътеки на Лабиринта, тъй като от любов царската дъщеря Ариадна се сееща как да му помогне – дава му кълбо върлена прежда. Тезей, като влиза в подземното, закрепва единия му край за входа и като го държи в ръцете си, отвива по малко от него. А след убийството на Минотавър героят, държейки конеца, лесно намира обратния път из криволиците на Лабиринта. Тезей е символ на човека, Лабиринтът е светът, Минотавърът – нисшето, животинското естество в човека, а Ариадна – неговото Божествено естество. Защо Ариадна е наречена царска дъщеря? Защото Божественото в човека има висш произход. Човек може да победи нисшето в себе си само чрез съдействието на своето възвишено естество.

Друг пример е легендата за Язон⁴⁷ и златното руно. Неговият баща Езон, царя на Йолкос, е свален от брат си Пелий, който завзема престола. Но когато Язон пораста, възпитан от мъдрия кентавър Хирон и въведен от него в гадателското изкуство, се завръща в Йолкос, вуйчо му Пелий, за да го отстрани, го изпраща в Колхида да му донесе оттам златното руно на овена, върху чийто гръб Фрикс и Хела са се спасили. Язон отива да пита Додонския говорещ дъб какво да прави и той му дава ценни съвети и един от своите клони, като поръчва да издялат статуя и да я поставят на Арго – бързия кораб на аргонавтите. По време на плаването статуята говори с човешки глас и сочи пътя през морето. След много приключения и препятствия Язон приспива незаспиващия иначе змей, завладява златното руно и с другарите си полита за родината си. При разглеждане на символите намираме следните обяснения: Язон е човекът, а това, че е царски син, означава, че има

Божествен произход. Но царският престол му е отнет, т.е. човекът така е потънал в гъстата материя, че не разполага с Божествените си сили. Златното руно е притегателно – то представлява висшето естество на човека и е условие за възвръщане на престола. Освен това символизира победата над това, което разумът смята за невъзможно. Ценните съвети, които Язон получава от додонския говорещ дъб и после от статуята, приготвена от клона на същото дърво, са илюстрация на подкрепата, която човек получава от Невидимия свят и от разумните сили на Природата в еволюционния си път. Препятствията и мъчнотията, които Язон среща по пътя си за Колхида, са изпитанията на човешката душа в пътя на своето ученичество. Всяко изпитание е задача, която човек трябва да разреши, а чрез нейното преодоляване той пробужда нови сили в себе си и се приближава до желаната цел. Змее, или нисшата природа, героично победен, се превръща в символ на действително отърсване. Така човек може да достигне до златното руно, което обединява два символа – този на невинността, изобразен от руното на овена, и този на славата, изобразен от златото.

Интересни са и многобройните легенди за Херкулес⁴⁸ (Херакъл) – най-храбрият герой от гръцката митология, идеал за мъжка доблест. Богинята Хера подлага Херкулес на унижение, като го праща на служба при Евристей, цар на Микена, под чиято заповед той извършва прочутите дванадесет подвига и така получава свободата си. Нека споменем най-големия му подвиг – дванадесетия, когато Херкулес връзва и извежда от подземния свят триглавото куче Цербер, в чиято грива се гърчат змии, а опашката му е цял дракон – то пази вратите на Тартара (ада). В този подвиг на Херкулес отново може да се потърси огромното надмогване на човека, когато побеждава своето нисше, животинско естество, а и че само този е начинът за осво-

бождаване от властта на Евристей, т.е. от закона на кармата. В шестия подвиг на Херкулес – очистиването само за един ден на Авгиевите обори в Елида, когато той пуска да текат през огромните купища тор реките Арфей и Пеней – отново се визира кармата, с която човек може да ликвидира за дълго време, но чрез струята на висшия живот, който като мине през него, това става за миг. При единадесетия си подвиг Херкулес е откъснал три златни ябълки от градината на хесперидите⁴⁹ – сладкогласни нимфи, дъщери на Нощта. Там трите златни ябълки са знак за трите страни на Божественото човешко естество. Ябълките са пазени от вечно виждащия стоок дракон Ладон, но Херкулес с хитрост кара гиганта Атлас да му ги откъсне, докато той поема за малко на раменете си небесния свод.

Да продължим с абстрактните знаци, които служат като основни белези на идеите, изложени в гръцката митология. Деметра – богинята на плодородието, има дъщеря от Зевс на име Персефона, която, докато бере цветя на една ливада, е грабната от Аид – царя на подземния мрак. Деметра се втурва да търси дъщеря си с два факела, които запалва от вулкана Етна. На десетия ден я намира, но Персефона вече е вкусила няколко нарови зърна – символ на неразривността на брака, и тогава се споразумяват тя да прекарва едната половина от годината в дома на Аид, през което на Земята настъпва студ и мраз, а през останалото време, когато е при майка си, всичко в Природата цъфти и зрее. Тези периодически завръщания на Персефона, освен че бележат природния цикъл на сезонна промяна, са и загатване за пътя на еволюцията на човешката душа – нейните прераждания.

Както разбираме, древногръцката митология е проникната от дълбоки окултни истини. Например реката Лета⁵⁰, намираща се в подземното царство, при която идват сенките на умрелите да пият и да забравят миналото

си, е умел израз за гъстото було, което се хвърля върху миналите опитности на човека при всяко негово превъплъщение. Чрез легендата за циклопите⁴⁸ – еднооки гиганти, синове на Уран и Гея, се насочва вниманието към третото око, с което са си служили прадедите на днешното човечество.

В мита за Ахилес – тесалийски герой, се разказва, че когато е бил малко дете, майка му Тетида – морска богиня, го потапя във водите на река Стикс⁵², за да стане безсмъртен, обаче петата, за която го държи, остава суха. Така у Ахил една малка част продължава да бъде смъртна – петата, мястото, където той е уязвим. В окултната наука петата, и изобщо нозете, са символ на добродетелите, а те са проява на Любовта. Чрез тази легенда се загатва на народната душа, че културата, до която са стигнали, има известни постижения, но има все още и нещо, което ще бъде донесено в бъдеще чрез идването на Христа. И наистина, по-късно Христос, по време на Тайната вечеря, умива тъкмо нозете на своите ученици, т.е. това, което у Ахилес – представителя на гръцката култура, е уязвимо.

С непреходност и правдивост са пропити и митологиите на други култури. Нека вземем за пример легендата за Зигфрид от германската митология. Както Ахилес е представител на гръцката култура преди вливането на Христовия импулс, така и Зигфрид – на германската. При него също и най-твърдата стрела не може да го пронизе, но само между плешките е уязвим, тъй като един липов лист пада върху това място на тялото му, когато се къпе в кръвта на дракона. Жена му Кримхилда се доверява на Хаген, като смята, че когато влизат в бой, той ще пази нейния любим, и му поверява тайната – уязвимото място се познава по нашият кръст върху горната дреха. След жесток бой Зигфрид взема от крал Алберих вълшебната шапка, която, като я туриш на главата си, те прави неви-

дим. И когато Зигфрид се навежда да пие вода от един кладенец, Хаген го пронизва със стрела тъкмо на това място, където е пришит кръстът. Нибелунгите са синове на Царството на мъртвите, синове на тъмнината, и са притежатели на несметни богатства, но над тях има проклятие и понеже Зигфрид отнема тяхното богатство, скоро го настига смъртта. Богатството, което Зигфрид взема от нибелунгите, маркира преплитането на човека с гъстата материя, при което висшето му естество не се проявява и законът на ограниченията добива власт над него. Шапката, която Зигфрид взема от крал Алберих, е отъждествена с умствената сила, а това е красноречиво обяснение, че чрез развитието на ума си германската култура е достигнала до известна мощ, обаче слабото ѝ място е по отношение на Закона на Любовта и жертвата. И именно тъкмо с кръста си Христос покрива уязвимото място.

Дълбок символизъм прониква и легендата за Светата чаша.⁵³ Чашата на върховната власт символизира вътрешната цялост, която човек всякога дири. А човешкото съвършенство се завладява чрез пълнота на съзнанието и чрез преобразуване на сърцето.

Христос също говори на народа с притчи, а на учениците си тълкува вътрешния им смисъл: например притчата за блудния син, за сеяча, за талантите, за добрия самарянин и за умните и неразумни деви, за слепия и сакатия, за бедния Лазар и за богатия.

При оформянето на своя характер детето повтаря в съкратена форма ранните епохи в развитието на човечеството. Съвсем подходящо е в детството си човек да слуша приказки, легенди, митове. Така неусетно ще протече един съзряващ процес в подсъзнанието му и когато порасне, съзнанието му ще е напълно способно да разбере и отвлеченията, но вечни Истини, но вече сформирани в принципи и закони. В този смисъл възпитателят от училището

трябва да използва богатия материал на древните митологии: източна, европейска, славянска и др. Също така той може да си послужи и с красиви символи от произведенията на писатели, които с вдъхновение и вътрешно прозрение са облекли в художествена символична дреха възвишени Истини – например с красивия символ на синьото цвете в романа на Новалис или с легендата за синята птица от Метерлинк, и т.н.

Бих могъл да спомена, че е подходящо да се използват и символичните разкази, срещани в беседите на Учителя. Например легендите за цар Зензибо (4-та беседа от 5-а серия), за доктор Фурио (пак там), за Иверций (12-а беседа от 5-а серия), за Самсун Ели (в 11-а беседа от 6-а серия), за Муса-Бентам (23-а беседа от 7-а серия), за Анунцио и Салвий (13-а беседа от 7-а серия), за Саваот-Амон-Ра (18-а беседа от 8-а серия) и т.н.

От гореизложеното се вижда, че епическата и митологическа традиция е неотменима като средство, което има специално значение за развитието на човечеството. И че християнството със своята дълбока символика и с моралните си ценности доразвива посоките и идеите при символичната обрисовка. Всякога един специален окултен прочит в тази необятна територия, маркираща границите на подсъзнанието и свръхсъзнанието, ще хвърля светлина върху проблемите на живота и на еволюционното развитие на човешката душа.

НОВОТО СЪЗНАНИЕ. ЗАКОН НА ЦЯЛОТО И ЗАКОН НА ЧАСТИТЕ⁵⁴

*Животът трябва да се разбере по форма, съдържание и смисъл. Съдържанието е силата, която организира формите, а смисълът е разумното, което дава целесъобразност на силата.*⁵⁵

Хората с механично разбиране за света разглеждат явленията само по тяхната повърхност или, би могло да се каже, че те, като изучават подвързията на книгата, мислят, че са проникнали и в нейното съдържание. С такова убеждение проявите на живота се свеждат до физико-химични процеси, обаче според окултизма Природата е жива и разумна и зад нейната физическа страна е насложена друга – духовната. Стремехът на окултната наука е да установи съответствие между външните явления и духовните сили, които ги създават.

Качествените и количествените изменения на еволюционния процес са в пряка зависимост от развитието на съзнанието. Основната характеристика на днешното съзнание е, че всеки човек се чувства като същество, отделно от другите хора, защото съзнанието му е индивидуално. Тази степен на съзнание е само една фаза, но предстои следваща – разширение на индивидуалното съзнание. По-долу в текста ще изложим някои идеи и факти, с които ще обрисоваме характера на този нов тип съзнание.

1. Закон на частите и закон на Цялото

Разумното съдържа живота на всички в себе си или Първичната Причина обема единството на всички души. В Божествения свят единството е закон на Цялото, което включва благо на всички.

Новото съзнание, което иде, може да се нарече космическо или съзнание за единството. Много са признаците, че днес посоката на човечеството е отправена към една култура на единството и че се желае обединение. Например разпространени са асоциации от всякакъв вид, свикват се международни конгреси – икономически, политически, научни. Народите желаят падането на границите, правят се контакти през морета и океани, рушат се стените между расите, народите и отделните души. Всичко това е външен израз на един процес, който се извършва дълбоко в съзнанието.

Защо се наблюдава такава тенденция в развитието? За да отговорим на този въпрос, трябва да разгледаме в какво се състои същността на еволюционния процес – а именно в непрестанното развитие и в характерното постъпателно нарастване при проява на сили и заложби, скрити в монадата. Колкото повече човек се самоусъвършенства, толкова повече се и приобщава. В колкото по-голяма степен той проявява своята Божествена природа, толкова повече се и издига от съзнанието на отделната личност до едно по-разширено съзнание. Единството изгражда основата на цялото Битие: Животът е единен и разумното, което работи в човека, работи и във всички други същества. Ето защо, когато човек даде ход на Божественото в себе си, той чувства връзките си с Цялото и участва в единството на Живота. И тогава, проявявайки алтруизъм, той променя своя егоцентричен начин на живот. Напускайки илюзии-

ята на личната резервираност и превъзможвайки закона на частите, човек приема закона на Цялото, като навсякъде вижда един-единствен живот – живота на Бога. И когато животът на Първичната Причина, който протича през всички същества, вече преминава напълно осъзнато през него и укрепва връзките му с Цялото, те стават реални.

При новата фаза на развитие човек не се обезличава – запазва индивидуалното си съзнание и същевременно с това преживява връзките си с Целокупния живот. Първичната Причина съдържа единството на всички души и когато човек живее в закона на Цялото, той има такова отношение към съществата, каквото Бог има към тях. Така се изграждат хармонията и разбирателството при взаимоотношенията.

2. Животът в Цялото е извор на сила

Всички сме свързани. И когато познаем този факт, че съдбата на всекиго е свързана със съдбата на останалите, ще дойдем и до правилната философия за живота.

Живот в Цялото означава бурен цъфтеж на всички спящи сили и заложи. Този, който живее в закона на Цялото, проявява вътрешните си дарби и добродетели, защото е във връзка с Космичния живот – при това положение към него прииждат отвсякъде сили, за да го подкрепят. Какво ли може да направи ръката на човека сама? Единствено тя може да бъде полезна дотолкова, доколкото е свързана с целия организъм. Ако клетките на ръката искат да се индивидуализират, те ще разслабят връзките си с цялото и ще настъпи израждане. Има закон: всяко едно действие, което е в дисхармония с Великата истина за единство, носи страдания, а всяко действие, което е в хармония с тази Истина, носи радост и прилив на енергия.

Трябва да знаем, че всички сме свързани помежду си и че никой не може да бъде щастлив сам по себе си. Нали когато едно място в организма е наранено, то и останалите клетки в организма изпитват болка; същата индикация се забелязва и в обществото на хората.

Защо животът в Любовта е извор на радост? Защото човек образува връзки с Цялото и когато в него се вливат импулсите на Единния живот, всичките му заложби се раздвижват и го подтикват да върви напред. Не бива да отслабваме връзките си с Целокупния живот, за да не се лишим от животворните сили, които ни развиват. При преживяване на единството се чувства пулсът на живота, който обхваща цялата Природа – това е блаженството на мъдреца, понеже музиката на Всемира преминава през него. Този, който живее в Любовта, като повдига околните, повдига себе си.

Когато у човека протече новото съзнание, ориентирано към Цялото, тогава неговата най-специфична дарба се проявява: ако е музикант, разцъфтява музикалната му дарба, ако е математик – математическата му дарба. Всички души, които трептят в хармония, макар и да се намират на далечно разстояние една от друга, са в особена връзка помежду си. Ето защо душите, които са на еднакво ниво на съзнание, са в интимна вътрешна връзка и по закона на хармонията си препращат идеи. Това може да се обясни чрез една аналогия с музикалните тонове: когато се изсвири или изпее един тон, той резонира в тази струна, която е в хармония с него. Също така и един добър човек е във вътрешна връзка с всички добри души, където и да се намират те, а добротата, нека отбележим, е извор на сила.

Разумната Природа възпитава душите по един мъдър начин и ги води към развитие. Ако се причини страдание на което и да е същество, нарушава се законът на единството. Този, който греши, живее в закона на частите – той

сам се изолира от известни сили на живота. Поради това именно ще мине през страдание. И така чрез собствената си Голгота ще разбере, че всичко, което причинява на другите, го е сторил на себе си. Като страдаме, Природата ни възпитава и по този начин човешката душа научава великия урок за единството на Живота. Човек се убеждава, че ако удари някого, всъщност удря самия себе си.

Човекът, който живее в закона на Цялото, т.е. в Мировата Любов, ще разбира езика на всички същества, а и той самият ще бъде разбран. Където и да ходи, такъв човек ще разнася една вътрешна светлина, мир, хармония, радост и живот. При него отчаяните ще се утешат и ще се изпълнят с надежда и вяра, болният ще оздравее, лошият ще се преобрази – у него ще се появи желание да прояви добротата си, а звярът ще седне кротко при нозете му. Такъв човек влиза във връзка със Свещения олтар, който се намира в душата на всекиго, и той е уверен, че огънят, който е разпален там, е неугасим.

Защо детето е привързано към майка си и тича към нея с радост? – Защото то чувства, че майка му е едно същество, което мисли за неговото щастие и му желае доброто. По същия начин всеки обича да се сближава с този, който живее в закона на Цялото. За такъв човек да стори път на една мравка или да я спаси от капката, която ще я удави, е толкова важно, колкото и да направи някое велико дело за човечеството, защото той има ясното мировъзрение да преценява другите същества от гледището на Първичната Причина. Такъв човек изпитва радост, когато някой се издигне или прояви хармоничните си способности, или направи откритие. Когато някой види картина в нечий дом и си каже: „Ох, де да беше моя!“, тогава той живее в живота на частите. А този, който живее живота на Цялото, се радва, че някой е нарисувал с голям талант такава ценна картина и че друг някой я притежава.

3. Схващане за Единството

*Животът на Цялото е живот на частите и
животът на частите е живот на Цялото.*

Божественото, което работи в нас, работи и във всички останали хора. Вечното, Красивото, което е вътре в нас, се намира и в хранилницата на всички души. В душата на всекиго растат странни цветя, които може би все още не са разцъфтели в целия си блясък; в същата обител извира кристално чист извор, който може би все още не си е проправил път, за да протекат животворните му струи навън към другите. Разумното, което действа в нас, е сродно с Разумното, което действа и във всяко цвете и твар. Именно затова този, който живее в закона на Цялото, вижда навред Единния живот, така невероятно проявен в неизброими форми.

Този, който почувства своите извечни връзки с Цялото, почва да работи и от живот на мъчение и труд се издига до живота на работата. Който живее в илюзията на несъпричастността, търси своята слава, а който живее в Закона на Цялото, търси Божията слава. Почнеш ли да работиш за славата на Бога, т.е. когато Любовта става импулс на твоята дейност, надгробната плоча е отмахната и ти си свободен. При сегашната си степен на развитие всеки човек в миг на вътрешно озарение се издига до схващането за Единството, съзнанието му се пробужда, той става предвестник на Новата култура, която иде. А тя ще бъде култура на единството.

4. Дървото на Целокупния живот

Всички същества са клончета на едно и също дърво – дървото на Целокупния живот.

Има вътрешна и външна връзка между всички клетки на един организъм или между всички негови органи. В биологията това е изразено чрез закона на корелацията. Например всяка клетка на корена е в зависима връзка и с най-отдалечените клетки в клончетата, листата, пъпките. Тази клетка, намираща се в корена, съдейства за живота на цялото растение, но от друга страна, и нейният живот е зависим от живота на цялото. Върху корена се отразява благосъстоянието или повредата на всяка друга част от монадата. Такава вътрешна и външна връзка съществува между всички същества. Съществата заемат съответно място в общата корелация според степента на развитието си и според функцията, която изпълняват. Също така се наблюдават едни и същи явления, проектирани на различни полета, обаче в основата си те са под влиянието на едни и същи закони. Например седемте основни тона в музиката са аналогични на седемте основни цвята от слънчевия спектър. Както в музиката се отбелязват октави, също така с периодичност се характеризира и слънчевият спектър – там има октави по-долу от червения цвят и по-горе от виолетовия. Още примери: цялата Менделеева таблица е изградена от обоснованата периодичност при химичните елементи; а ако се наредят обертоновете на един и същи тон според броя на трептенията им на съответни разстояния, това отговаря на междупланетните разстояния на Слънчевата система; също така разстоянията на планетите от Слънцето са изразени и чрез формите на растителното и животинското царство.

Човешкият организъм е проекция на Цялото и Всемира – Макрокосмосът и Микрокосмосът са изразени в

строежа на човешкия организъм. Цялото с всички свои сили работи във всяка своя част. Ето защо този, който мисли, че живее изолирано и само за себе си, е в противоречие с тази велика Истина. През всички същества протича един и същ живот – Животът на Бога – и всяка монада е една особена проекция на Първичната Причина.

Клонът се развива правилно, докато дървесните сокове протичат през него, иначе той изсъхва. Когато човек живее в закона на Цялото, той се развива пълноценно и правилно разрешава въпросите, пред които го изправя животът. При някои отрицателни състояния – завист, гордост, омраза, човек противопоставя себе си на другите същества и прилича на клонче, откъснато се от Цялото. Този, който живее в закона на частите, схваща нещата в противоречие с Единния живот, което разхлабва връзките му с него и това се отразява при възприемането на живителните енергии, които струят от Центъра. Всяко нарушение на Любовта носи своите последствия – става израждане или връщане назад в еволюцията, защото с омразата си човек се откъсва от Цялото. Същото важи както за индивидуалния живот, така и за цялото общество, народ, раса или култура.

И наистина, какво може да направи клончето, откъснато от дървото? При Любовта към всички същества клонът е разлистен и здраво заловен за дървото. Учителя казва: „Пръстът, като се откъсне от тялото, изгубва достойнство, съзнание и значение.“ В същото положение е и човек, който няма предвид Цялото, а се грижи само за своите лични работи. Частта има достойнство и съзнание дотолкова, доколкото е свързана с Цялото. Но животът в закона на Цялото не може да се постигне по механичен начин. Ако чистото чувство и ясната мисъл за Първичната Причина бъдат фокус за човека, тогава той лесно ще се свързва със съзнанието на останалите. Щом заработи за

другите – за Бога, той успява да развие своите сили, както и ръката, като работи, се развива, защото я подкрепя целият организъм и издига значението и достойнствата ѝ. Винаги, когато се действа с Любов, се успява.

5. Вярa в отношенията

Който вярва в Бога, живеещ в него, ще вярва и в другите хора.

Всяко познание в края на краищата не е нищо друго освен познание за Бога. Учителя казва: „Всъщност има само едно знание – знанието за Бога, и то е два вида: есенциално и потенциално.“ От една страна, ние познаваме Бога чрез собствените си преживявания на Любовта, Мъдростта и Истината: чрез нашата проявена светла мисъл, възвишено чувство и добродетелна постъпка. Бог ни се разкрива отвътре, защото добродетелите са изявление на Божественото в човека. От друга страна, изучавайки кристалите, звездите, моретата, планините, ние чувстваме пулсацията на Единния Живот; като обичаме Бога по този начин, ние научаваме какъв е Неговият план.

Преди всичко човек сам ще се увери, че в него има нещо красиво – Божествено. Той ще почувства, че не е само личност, а че в душата си носи онази частица, която всякога прощава и обича, която непрестанно е готова да се жертва и да се учи – това е Бог, който работи отвътре. Сами ще открием, че в нас е заложена доброта, която трябва да проявим – това е Божественото. В това отношение Учителя ни насочва: „Няма да казвате *ще станa добър*, а ще казвате *ще проявя своята доброта*.“

Има смисъл човек да повярва на това, което работи вътре, в дълбините на неговата природа. Като се увери в духовния свят, с който е изпълнен отвътре, и като се облегне на Господа, който носи в себе си, той ще измени

съвършено отношението си към всички други. И като мисли за ближните си, той ще достига до Божественото, което ги изпълва; чак тогава ще се появят истинските връзки и хората ще се опознаят. От друга страна, човек, като мисли за Божествената същност на своя приятел, го подтиква към проявление на красивите му заложби, а когато мисли, че той е само личност, то насърчава качествата му на личността. Когато Любовта е само любов към личността, тогава тя непременно ще се опетни: веднага, щом се забележи някой недостатък, това ще се отрази и на отношенията. Но когато обичаме Първичната Причина във всички същества, тогава Любовта не подлежи на промени, защото тя не зависи от временното проявление на личността, а от Божественото, което е винаги красиво и достойно за обич.

Новите отношения развиват онези вътрешни връзки, които ще се проявят навън и ще ни вдъхновяват към добродетелност.

6. Еволюция на съзнанието

За да се издигне човек до висш живот, трябва да познае себе си. А да познае себе си, значи да познае Божественото, което работи в него.

Човек е влязъл в дисхармония с Целокупния живот, когато поради потъване на съзнанието в материята, той изгубва своя вътрешен ориентир за единството. Според степента на развитието си съзнанието може да се класифицира на четири вида: подсъзнание, съзнание, самосъзнание и свръхсъзнание. А според широчината си на обхват съзнанието се разпределя на групово, индивидуално и космическо. Груповото съзнание е по-широко от индивидуалното, но то е смъртно – с такова съзнание са съществували хората в началото на своето развитие. После, след

множество пертурбации, става стесняване на съзнанието – сформира се човешката индивидуалност, която има амбиции и си поставя цели, но и се сдобива с по-голяма будност – проявява се. Докато космическото съзнание отново се разширява, но будността му увеличава своите мащаби, а и човек не изгубва индивидуалното си съзнание, но същевременно придобива и съзнание за единството на Цялото. Това е новото съзнание, което идва.

7. Нов характер на човешката дейност

Днес смятат, че слугите са по-долни, а господарите – по-горни. Но при новото съзнание силните ще отидат да служат на слабите. И този, който слугува, ще се смята за по-развит, по-силен, по-умен и по-високостоящ. Ще бъде същото отношение, каквото е на майката към детето – тя, по-силната по знание и по физика, слугува от Любов. Служенето е характерна черта на Разумния свят – там то е реализирано.

Заедно с пробуждането на новото съзнание ще се измени и характерът на човешката дейност, защото ще се внесе нов елемент в нея. Когато човек работи за себе си, той живее в закона на частите, а когато работи за другите – за Бога, той живее в закона на Цялото и с това човешкото съзнание влиза във връзка с Разумния свят – радостта и широтата, която се чувстват, идат именно поради тази връзка. Гъсеницата, като достигне до известна степен на своето развитие, се отказва от стеснения си живот и след известни промени влиза в един съвсем нов живот, с големи възможности. Също така и човек с пробуждане на новото съзнание започва да намира радост не вече във вземането, а в даването, и не в трупането, а в служенето. Космичното съзнание, което иде, ще се изяви в служенето.

НОВО НАПРАВЛЕНИЕ НА ТРУДА⁵⁶

1. Активното състояние

Външната активност, която днес бележат хората, все още не е търсената – част от душевната им сила остава не проявена. При човешката дейтелност е необходимо всички сили на душата да бъдат активни. Нека да се има предвид, че душата стои по-горе от личността, но само чрез едно активно състояние на духа ще се даде път на възвишеното. И наистина, в живота ни има моменти на вътрешно озарение, на подем и радост, когато обичаме всички и изпитваме желание да се пожертваме – тогава именно се проявява вътрешното ни естество.

Задоволявайки единствено целите на личността си, ние живеем един ограничен живот; щом нашите дела не излизат из дълбокия извор на духовното ни естество, то тогава все още не живеем или все още Човекът не е проявен на Земята. Животът ще се изяви в своята пълнота само тогава, когато има творческо присъствие на Човека.

„Ние се приготвяваме да живеем – казва Учителя, – но когато чрез своите постъпки човек черпи из вътрешния извор на своята природа, тогава той се проявява, твори и цялостният човек е раздвижен.“ Трудът раздвижва из дълбоко силите на човешката душа. Ала при днешните форми на дейност човек не проявява своята индивидуалност, той не твори, защото импулсът му не иде от дълбините на душата, а отвън. Именно затова днешната култура води до обезличаване. Човекът не проявява своята Божествена природа и по този начин става деморализация в него. Дейността на човека не бива да служи само за физическо укрепване или само за придобиване на известни познания и сръчности, или само за реализация на продуктите на

труда, но тя трябва да бъде подходящ случай за изявление на Целия човек и за проява на онзи безмерно красив свят, който живее в него.

Щом вътрешните заложи се изявят при човешката дейност, тогава трудът ще се одухотвори. А една от целите на окултизма е човек да влее духовен елемент в своята трудова дейност.

2. Кое дава стойност на труда

Мъчението става чрез насилие, трудът служи на дълга, а работата се върши винаги от Любов.

Това, което човек влага от душата си в труда, му дава стойност и е без значение неговият вид – дали е физически, научен, философски, религиозен или художествен: стойността на труда се измерва с този душевен показател. Каквато и да е работата, човек се облагородява именно от вътрешния плам, който влага в нея. Чрез Любовта се издига цената на всяка постъпка. Преди всичко е важно дали проявената дейност е плод на любовен акт. Това се отнася абсолютно еднакво за всеки вид.

3. Живот и смърт

Смъртта е най-малката степен на живот.

Когато човек се съмнява или мрази, той е мрачен и недоволен именно защото пропуска през себе си по-малко живот. А когато има положителни мисли и чувства, той е радостен, защото животът тече през него изобилно. Оттук може да се направи извод, че според полето на съзнанието, в което се намираме, ние се приближаваме или към живота, или към смъртта.

Всяка една работа, чийто импулс е любовен, носи радост и тогава животът тече изобилно, настъпва вътрешен подем, душата добива криле, идат вдъхновяващи идеи, човек влиза в по-горните полета на съзнание и ще предизвика индивидуално и колективно благословение.

Защо всяка дейност, в която е вложена Любовта, е извор на радост? Защото тогава човек изявява красивия свят, съсредоточен в него, и така се проявява изобилният живот. Когато се работи с Любов, тогава участието е цялостно, защото душата се проявява, а радостта иде от обстоятелството, че е направен контакт с едно по-висше поле; по този начин се проявява най-ценното, складирано у човешката природа. При едно правилно разбиране за проявата на труда той е приятен и красив и носи удовлетвореност. Щастието е в служенето на Бога.

4. Един природен закон – условие за разцъфтяване на душата, за събуждане на талантите и дарбите

Сега във вас трябва да се роди ново съзнание – всяко ваше действие да бъде акт на Любовта. И всичко да бъде така, като че го вършите само за Бога. И колкото повече давате, толкова повече ще дойде отгоре.

Да се работи за другите – за Бога, е важно условие, при което разцъфтява душата и се събуждат всички нейни дарби. Когато човек работи за другите безкористно, без да очаква лична полза, тогава той работи за Бога. В такъв случай всички условия му съдействат и той привлича положителните сили на Природата, които го тласкат напред. При такова стечение на силите се проектират идеи за творчество и с вътрешна подкрепа се осъществяват нови художествени постижения. Но ако поетът или проповед-

никът работят за пари, те губят от таланта си и не могат да достигнат върховете на творческата пълнота.

Разумното начало, което лежи в основата на Битието, се проявява чрез всеки акт, в който е вложена Любовта. С неговото проявление пустинята се превръща в цветущ оазис. Това се отнася и за всички други сфери на човешката дейност. У всеки човек – и у най-посредствения наглед, се крият таланти, които сам той не подозира. Възвишеното живее и работи у всеки, затова човек има безгранични възможности. Но за да се пробудят спящите сили в човека, трябва благоприятна среда и това е средата на Любовта. И когато културата на мъчението и тази на труда се превърнат в култура на работата, ще има условия да се реализират дълбоките възможности, скрити в човешката душа.

Всяка душа има свой особен тон – всеки би могъл да извърши нещо, което никой друг не би могъл. Това, ценното, което носим, трябва да проявим в живота си, и то ще съдейства както на нашата индивидуалност, така и на колективното развитие на човечеството. Ако имаме знания и ги даваме на околните от Любов, то ще се наредят условия да получим още по-големи; същото важи и за всички други области на живота.

5. Друг природен закон – вложете Любов

В една работа, ако искате да сполучите, вложете Божествена мисъл. Ако ученикът влага в знанието си Любовта, то това знание ще бъде за него благословение.

Каквото и да предприемем, ако вложим в него Любов, то ще донесе благословен резултат. При проявена жертва и изразена Любов се реализира напредък. Когато един певец е свързан с вътрешния извор, може да събуди у слушателите си желание за възвишен живот, защото

ще затрогне свещените струни на душите им. Когато пее безкористно, той ще пее, както никога по-рано – ще се чувства присъствието на Бога – голямо действие ще има в неговото пеене и сам ще се учудва на мощната сила, на която ще стане проводник; а щом красивото се събуди у слушателите му, тогава това ще е неговата награда. Слушателите му ще бъдат преобразени, тъй като всяка постъпка, извършена от Любов, има вълшебен ефект или силата да преобразява. При такова разбиране за труда, каквото и да подхване човек, то ще донесе благодат за всички.

Тук може да се изтъкне и едно друго обстоятелство – сътворяване на атмосферата. В този аспект Учителя изтъква, че в бъдеще училищата ще се съграждат от най-добрите майстори, но добри не само по техника и изкуство, но и по сърце. И ако едно училище е построено от Любов, тогава то ще има атмосфера, подходяща за събуждане на красивото в душите на децата, и те ще чувстват присъствието на нещо невидимо, но пълно с красота. Когато това ново разбиране за труда се приложи във всички области на живота, тогава атмосферата, в която живеем, ще се изпълни с поезия и тя ще бъде благоприятна за събуждане на душата.

6. Великата задача, която трябва да се разреши на Земята

Аз ще дойда на нивата ви да работя, а оттам ще вляза в дома ви да помогна нещо и нищо няма да искам – даром ще работя. Такова разбиране ще се наложи, когато станем хора от друго естество.

Всъщност всичко ни е дадено даром, защото това, което получаваме от Небето, е изявление на Любовта на Съще-

ствата. Ако имаме старо разбиране за труда, ние сме в противоречие с великата действителност, която ни заобикаля.

За да стане ясна разликата между новото и старото схващане за труда, нека си послужим с едно сравнение. От извора постоянно изтича вода – това е при новото разбиране за труда – непрекъснато даване. А онзи, който се придържа към старото разбиране за труда, той не може да дава. И както при застоялата вода, от която не блика живот, става разлагане, така и при него се развиват психически отрови.

Има едно мерило за преценка кога сме в хармония със законите на Природата. Този, който носи в себе си старото разбиране за живота и труда, е мрачен, недоволен, изпълнен със съмнения и тревоги, ала този, който живее за Бога, е изпълнен с радост и прилича на съд, от който животът прелива; затова всеки, който е в съприкосновение с него, се ободрява и се изпълва с вяра.

7. В хармония с Великата действителност, която ни заобикаля

*Да може душата постепенно да се изявява –
това е най-красивото.*

Сноп слънчеви лъчи проникват през листата и позлатяват лицето ви. Те са куриери, които ви носят писма от един висш свят на разумни сили и са израз на Любов. Че слънчевите лъчи не са само механичен израз на физико-химични процеси, се разбира по интуиция и чрез задълбочено изучаване на правдоподобни изяви на Духа. Механичното е само обвивката, в която се крие самото съдържание; същото е и със слънчевата светлина – ние трябва да правим прочит на нейните послания.

Природата не е плод на механични сили, но на разумни, които стоят зад първите, и при нейното изучаване

се констатира, че тя не е мъртва, а жива. Когато човек схване това, именно тя ще раздвижи вътрешните му сили – умствени, сърдечни, волеви. И когато човек почне да гледа на Природата по този начин, ще се родят у него нови идеи, чувства и подтици – тогава той ще съзнава, че присъства в един храм, където Любовта е изявление на разумните сили.

В основата на цялата Природа лежат Любовта и жертвата. Някой ще каже, че има борба в света: да, така е, това е несъвършенството на децата, които още не са пробудени, обаче разумното, което работи отвътре, ще преодолее всички прегради и ще се прояви. Човек греши, като мисли, че прави нещо със собствени усилия: например посява жито и смята, че той го е произвел. Светлината, топлината и всички други условия са изявление на дейността на разумните сили в житото; жизнените процеси, които се извършват в развиващото се зрънце, са регулирани от Невидимия свят. Нещо повече, всички дарби, които употребяваме, са пак изявление на Първата Причина, която работи в нас.

Гледаш ли на света в такава светлина, тогава и най-дребното явление в Природата ще бъде за теб изпълнено с поезия и висш смисъл. Тогава и дъждовните капки, които бият по твоите прозорци, шуртенето на извора в планината, съмването и мръкването, движението на звездите, гледката на цветята и буболечките, събуждането на една красива идея или повикът на едно благородно чувство – всичко ще се измерва от теб като изявление на великата Любов, която прониква цялата Природа. Всъщност всичко, което постигаме, е дар на разумните сили, които ни водят към върха на красотата и съвършенството.

Казано е: „Даром сте приели, даром давайте.“ Някой може да се съгласи, че това е вярно за духовната работа, и да се усъмни дали същото може да се отнесе към физи-

ческата. Да делим работата на духовна и недуховна, това значи да късаме живота, за което ние нямаме право, тъй като той е един. И ако разграничаваме работата на духовна и недуховна, тогава се наслаява едно вътрешно противоречие, едно раздвояване, което е пречка за правилното развие. Всъщност при новото разбиране за труда, целият живот става духовна работа.

8. Труд и духовна красота

Сега почваме да пренасяме онзи свят в този свят – материалите от онзи свят ги пренасяме в този свят.

Заложбите на душата трябва да се изявят навън. При новото разбиране за труда духовната красота намира външен израз – тогава човек сваля от Невидимия свят прекрасното и го въплътява във физическия свят. И на това, духовното, на което човек дава израз във физическия свят, не може да се намери нищо друго равноценно, с което то да бъде обменено. В чашата вода, поднесена с любов, е вложено нещо, което не може да бъде закупено с пари. Чрез новия вид труд се сваля Божественият свят във физическия – в една постъпка, направена от любов, присъства Бог. Радостта, която чувстваме при такава постъпка, и резултатите, които тя допринася, говорят за това. Да положим душата си за приятеля си струва повече, отколкото всичкото злато на света. Така, както творецът създава своето художествено произведение, в което заживява част от собствената му душа, същото е и с всяка човешка постъпка, която е извършена от любов. Всяка такава постъпка е толкова свещена, колкото трудът на този творец. Този, който работи при новото разбиране за труда, той е вече творец.

Да си представим една жена, която от сутрин до вечер шие ризи за един търговец. Нейната работа е еднообразна

и тя изпитва апатия, като счита шиенето за тежко бреме. Освен това тя получава нищожна надница и не намира никакъв интерес в своята делнична работа. Върши я по необходимост, за да изкара нещо. Но същата работа при друг случай може да е крайно интересна и занимателна за тази жена. Тя е и майка. Един ден получава известие, че любимият ѝ син пристига от странство след дълга раздяла и тогава с неизразима любов се заема да шие нова риза за сина си, с която да го зарадва. Тя неуморно украсява ризата, подбудена е към творчество и извезва ръкавелите и яката ѝ с коприна. Като посреща така любимото си дете, жената влага от себе си най-ценното в работата си, която ѝ носи вътрешно удовлетворение. При новото разбиране за труда всеки вид труд се обръща на дейност, изпълнена с вътрешен заряд, и се върши с много радост.

Тук могат да ни послужат за пример и едни млади единбургски художници, които даром, от любов към болните, украсили с картини стените на една болница. Там атмосферата станала по-чиста и болните се почувствали по-жизнерадостни и приповдигнати. В тази болница, освен външния изящен интериор, имало и еманация на невидима красота, вложена от душите на младите художници. Чрез новата проява на труд се внася една невидима атмосфера на красота и мир, която прониква средата.

9. Труд, който отговаря на човешката природа

Ако работим за пари, ние сме слуги, а ако работим от Любов, тогава сме синове на Бога, тогава съзнаваме нашето синовно отношение към Бога.

Праведникът, в когото Божествените мисли се явяват, ги улавя и работи над тях, докато някой друг напразно чака някое грандиозно явление в своя живот. Разумният

увеличава в себе си разума. Всеки един от нас има спонтанни мисли. Нека се спрем в своето нещастие и да доловим, че Божествените мисли не са престанали да идват. Да любим Бога означава да долавяме Божествените мисли, които постоянно бликат отвътре, и да ги последваме.

Един човек се обличал твърде разкошно и винаги по последна мода. Той посещавал елитно общество, външно изглеждал всякога весел и приятелите му го считали за напълно щастлив. Но когато оставал съвсем сам, той плачел и намирал живота си за безсмислен и празен, даже искал да се самоубие. После, в отредения час, той пак се втурвал в тази шумна и суетна въртележка, само за да забрави поне за малко пустинята, в която живеел. Откъде идвало това чувство, че е нещастен и неудовлетворен? Това идело отвътре, от поривите на неговата душа, които хвърляли истинска светлина върху съзнанието му.

Душата, с нейните копнежи и глад за духовност, се проявява у всички хора, във всички социални среди. Някои се заблуждават, че така наречените широки маси не чувстват душата, че са увлечени само от външни интереси и че техният душевен мир е повърхностен. Всъщност далеч не е така. Няма човек, който да не жадува за красивия мир на душата, който да не я дири у другите и който да не очаква мига на просветление.

При старото разбиране за труда животът е неестествен, тъй като се пречи да се прояви вътрешният мир, но в това отношение новото разбиране за труда е в хармония с човешката природа, понеже дава възможност за реална и плодотворна проява.

10. Път към интензивен вътрешен живот

Където се изявява Първото Начало, то винаги носи нещо ново със себе си.

Познание за Първото Начало в света човек добива до-толкова, доколкото го проявява чрез своята дейност. При новото разбиране за труда това става възможно, защото тогава човешкото съзнание работи в едно по-високо поле и преживява такова състояние на радост и вдъхновение, каквото по-рано не е констатирало. Този въпрос има и друга страна – че човек може да се учи по много начини, например чрез прочит на книги и гледане на филм, ала истинското познание се придобива от самата Природа, като законите ѝ се проверяват и преживяват чрез личен опит – така те стават живи истини, които разширяват мирогледа. При новото разбиране за труда човек вече прилага някои от природните закони и ги проверява на практика. И тогава той, който по-рано не е познавал себе си, се обръща към себепознанието. Тогава той, който по-рано не е познавал ближните си, изпитва любов към тях и е готов за самопожертвование.

При новото разбиране за труда животът на човека става интензивен, той е в допир с живата опитност, достига ядката на известни закони в Природата, които не би могъл да овладее по никакъв друг начин. Този, който работи при новото разбиране за труда, влиза в закона на вечното обновяване. Всяка утрин, всеки ден, всеки сън му носят нови откровения, пред съзнанието му се разлистват нови страници от човешката душа, разпукват се нови пъпки на живота, зауханието на които не е знаел досега. Всъщност будно съзнание и интензивен живот има само този, който е в контакт с вълната на живота и е придобил обнова. Но ако е бил пасивен спрямо нея, тя е минала и заминала покрай него.

Този въпрос има и трета страна – Природата дава своите блага само на тези, които работят в хармония с нейните закони. Между човека и всички явления на Космоса има непрестанно взаимодействие. Влезем ли в хармонични връзки с нея, тя изменя своето отношение към нас и отваря своята съкровищница.

Вътрешното общение с духовните сили, които работят в Природата, обновява човека и физически, и духовно. Обърнем ли се с Любов към изворите, пчелите, цветята и което и да е друго същество, тогава ще ни дойдат идеи, които произлизат от духовните им заложиби. Така човек ще се свърже с вътрешния живот на Природата.

Нека докоснем още една страна на въпроса. При новото разбиране за труда Природата ще измени своето отношение към нас. Учителя казва, че Любовта е най-дълбоката сила, която може да действа в Природата, и още, че Природата отговаря на безкористната Любов. Имайки предвид това, могат да се поставят основи на едно ново земеделие и на едно ново образование.

11. Някои страни на новия живот

Обичате ли Бога, Той ще бъде вътрешен стимул и вие ще дадете израз на душата си.

Новото разбиране за труда – това е пробуждане на душата. Когато почнем да работим от Любов, Великото в света присъства и донася благословение. Това е привилегия и за най-слабия човек – вложил ли е в труда си Любов, той става проводник на Великото в света.

Необходими са изследвания върху психологията на труда. Когато се работи само за себе си, като че ли работещият е изоставен и откъснат от Целокупния живот – той изпитва безпокойство и тревога. А при новото раз-

биране за труда всички тези усещания се заменят с мир, радост, вдъхновение и доверие в разумните сили, които го подкрепят. Горните твърдения ще схванем по-добре, ако имаме предвид следния закон: когато едно състояние внушава тъга, скръб, униние, това показва, че човек е далече от Истината и следователно не пребивава в реалността, а когато едно състояние причинява радост, лекота, обхода, когато човек обича и прощава, това е знак, че той се е озовал в центъра на Истината и че е в хармония с Разумната Природа.

Според това как работи човек, съзнанието му се намира в едно по-високо или по-ниско поле. Някой може да не поиска заплащане за това, което е направил, но ако очаква да му благодарят, да го уважават, да му бъдат признателни, това е все едно да иска да му платят: тогава той е все още при старото разбиране за труда, загубва подем и радост, не е окрилен и това доказва, че той работи в по-ниско поле, че все още не е в свободата.

До какви ценни състояния се издига човешкото съзнание чрез новото разбиране за труда, може да се провери опитно. Живата наука не е нещо отвлечено, тя е самият живот. Онзи, който е отчаян, ако извърши нещо по новото разбиране за труда, скърбите му ще изчезнат моментално, той ще светне от радост и с тази опитност ще провери един велик закон. Един човек, изпълнен с тягостни чувства, излязъл да се поразходи край реката. Той забелязал един давящ се и с риск да простине се хвърлил в студените води. Като го спасил, през целия ден изпитвал неизразима радост. Когато мнозина се проникнат от Дух на саможертва, няма ли животът да бъде изпълнен с по-голяма светлина и радост?

Новото разбиране за труда е един добър начин за трансформиране на недъзите. Като положи такъв вид труд, човек е проявител на един висш живот, който ще про-

никне и до физическото му тяло, ще го укрепи, ще повдигне физическите му сили, ще го подмлади и болестите ще изчезнат. Този, който мисли само за себе си, понеже се заключава и се затваря за течението на живота, което иде отгоре, остарява преждевременно, а онзи, който работи от любов, се подмладява. Където Слънцето прониква, там всички вредни условия изчезват и се внасят добрите условия. Също така човек трансформира душевните си енергии, когато е проводник на високи духовни сили. Когато правиш някому нещо от любов, ти му принасяш не само продуктите от труда, който си вложил, но и нещо ценно от душата си, а това повдига и двамата.

12. Външни и вътрешни връзки

Когато обичаме, Бог обича чрез нас. Когато ни обичат, обичат Бога в нас.

Днес, при старото разбиране на труда, всеки се намира в пустинята, която е създал със собствената си самота. За днес се отнася този цитат: „Гласът на едного, който вика в пустинята“; понеже връзките между хората не са вътрешни, затова всеки се чувства изолиран. Вярно, че днес има колективен живот, но създадените връзки не засягат вътрешния живот на душата. Те са външни връзки. Ето защо необходимо е ново разбиране за труда, за да излезем от тази пустиня.

Единение, вътрешна връзка има между хората само при новото разбиране на труда и така един механичен конгломерат ще се превърне в едно хармонично цяло. Когато няколко души са се събрали да извършат заедно известна работа въз основа само на материалните отношения помежду си, без участието на душата, тогава връзките им са временни. След свършването на общата им дейност възможно е да изгубят напълно връзките си. Но когато

хората вършат нещо при новото разбиране за труда, тогава се образуват трайни вътрешни връзки. Един клон, като е свързан с дървото, той е свързан и с всички останали клони. „Като си свързан със Слънцето чрез един лъч – казва Учителя, – посредством този лъч ти се свързваш с всички други лъчи, които излизат от центъра.“ Като си свързан с Първата Причина, ти се свързваш с всички души, имаш вече вътрешна връзка с тях. Ето защо отношенията ни към другите ще бъдат правилни, когато изработим правилни отношения към Великото, Разумното, а то живее и работи във всички същества. Даже привързването на едно пречупено стъбълце е израз на нашите отношения към Първата Причина в света.

Новото разбиране за труда не е нещо друго, освен израз на нашето отношение към Бога. Всъщност по този начин трудът се превръща в служене на Първото Начало.

13. Най-важният фактор в еволюцията

Гениалността е колективно усилие на всички същества, които са завършили земното си развитие. И доброто не е усилие единствено на вашата душа, а е резултат на цялото Небе. И с мисълта си ние даваме ход на Мъдростта на Цялото.

За да може да се разбере Природата, тя трябва да се изследва по форма, съдържание и смисъл. За този, който изучава нещата по форма, един къс метал е само това, което вижда с физическите си очи, но за този, който изучава и съдържанието, този къс метал е нещо много повече – той е център на едно динамично вибрационно поле на сили, които се разпространяват наоколо; те са строителни сили и са във връзка с всички съзидателни Космични сили. Например сензитивният човек вижда всички органи на жи-

вите форми, че са проникнати и окръжени от одичната светлина, която представлява строителните им сили.

Окултизмът отива по-далеч и изучава смисъла, т.е. разумното, което дава целесъобразност на силите, които организират формите. Ако изучим Природата от това тройно гледище, какви дълбоки мисли, чувства и стремежи ще събуди тя у нас. Например колко дълбоко действа на душата съзерцанието на слънчевия изгрев, възхищението от красотата и чудната игра на краските, от тяхната бърза и неочаквана промяна, но това е само възприемане на формата. За да се дойде до съдържанието, тогава трябва да се изучи и взаимодействието между строителните сили на Земята и Слънцето.

Природата, освен физична страна, има и духовна, и трябва да се изучи съответствието между тези две страни, т.е. да се разбере на кои физични явления кои точно духовни сили съответстват. Зад формата и съдържанието стоят разумните сили и тяхното изучаване означава разбиране на Природата по смисъл. При такъв задълбочен поглед всичко около нас ще ни се яви в нов вид, с една неподозирана от нас красота. Изявлението на разумността съставлява висшата красота в която и да е област на живота. Когато изучаваме разумните сили, които проникват Природата, ще схванем, че във всичко, което виждаме около нас, е изразена Любовта на същества, чието съзнание работи в едно поле, далеч по-високо от човешкото. Ще схванем също, че върху Любовта се крепи животът на цялото Битие. По-силните помагат на по-слабите, по-горните – на по-долните: това е принципът, който прониква Битието. Любовта, жертвата са най-великият фактор за еволюцията.

Когато с такива разбирания съзерцаваме изгрева, в съзнанието си ще се издигнем до съществата, които регулират този природен процес. Ние ще се стараем да се

извисим до това поле, в което работи тяхното съзнание, за да почувстваме Любовта им и тяхната идейност. При това състояние ще се изпълним с неимоверна благодарност за всичко, което те правят заради нас. Същото е и при залез слънце – спущането на пламтящото кълбо под хоризонта пак ни свързва с разумните сили, които регулират природните процеси и доставят на хората и на другите природни царства условия, годни за развитие и за проява на Божествените заложи. Те чертаят планове, които реализират в течение на милиони години, и знаят, че в хората има нещо ценно, което ще преодолее всички спънки и в някой специален момент ще се прояви. Те работят от Любов към това, красивото, което е ядката в човека, и се въодушевяват от неговото бъдеще. Всяко едно природно явление осезателно ни наумява за неизменната Любов, която светлите същества изливат върху нас. При едно такова разбиране се чувства вечната будност – Любов и разумност проникват цялата Природа. Движението на Земята около оста А или по нейната орбита не е само механичен, но разумен процес. Схванем ли това, тогава при изследването си стигаме до смисъла на нещата. При съзерцанието на кое да е явление в Природата ние ще развием нашите вътрешни сили. Защото щом мислим за съществата на Любовта и жертвата, веднага се свързваме с тях вътрешно и тогава мирът им се излива върху нас. Влезем ли в съприкосновение с тяхното поле на дейност, тогава явления наглед най-обикновени ще ни издигнат до интензивен вътрешен живот, напомняйки ни за възвишения свят, в който действа съзнанието на тези същества.

Всичко това те го правят от Любов към Първичната Причина – те служат на Бога. Учителя казва: „Човешката личност е отражение на Бога.“ Тези същества обичат Божественото в нас. Те не очакват нищо от нас, а само дават – научили са, че даването е единственият източник на

радост, щастие, творчество. Животът, който имат, ние се стремим към него.

От *мъчение* и *труд* човек ще се издигне до *работа*. Работата, това ново направление на труда за нас, всъщност лежи в основата на Космичния живот. Този начин на дейност не е нещо необикновено, напротив – то е нормалното, естественото в живота на Вселената и е влизане в хармония със законите, лежащи в основите на цялото Битие.

Когато Любовта стане импулс на труда, нашата дейност ще бъде в хармония с живота на Вселената и на тези разумни сили, които регулират целия живот. Този нов начин на дейност иде по законите на развитието, защото еволюцията е проява на силите, заложиени в монадата. Човешката душа е проекция на Първичната Причина. И еволюцията се състои в прогресиращата степен на проявата на Божественото чрез нас.

14. Новият начин на дейност разширява съзнанието

Трябва да събудим свръхсъзнанието у нас.

Съществува закон: когато отидем при по-долните, по-горните ще дойдат при нас. Когато човек премине от мъчение и труд към работа, той вече в дейността си се приближава до Светлите същества. И понеже съзнанието му е в хармония с тях, той може да влезе и в съзнателна връзка с тях. Човек влиза във вътрешно общение с всички същества, чиито вибрации са подобни на неговите.

Учителя казва: „Когато човек мисли нещо положително или отрицателно, той влиза във връзка с всички същества, които имат подобна мисъл. Например, ако имаш съмнение, влизаш във връзка с всички същества, които се съмняват, но ако имаш вяра – свързваш се с вяващите.“

Влизането на човека в общение с всички добри хора и напреднали същества, въз основа на този закон, му дава сила и представлява тил, вътрешна опора.

За излюпването на яйцето е необходима известна топлина. Също така, за да могат да се събудят у човека вътрешните, душевните органи на свръхсъзнателния живот, трябва подходяща среда. А такава среда е този дух на служене. Когато човек се издигне от мъчението и труда до работата, то у него вече се проявява не личността, но нещо по-горно от личността, а именно душата – Божественото. Въсщност днес в много редки случаи душата се проявява. Това, което се гневи, безпокои, съмнява – това е личността. Но в момента, когато се прояви душата, се чувства мир, радост, подем. Понякога тези преживявания траят само една секунда, но дават на човека реално понятие за красотата на свръхсъзнателния живот и за силата, която той придава. При новото направление на труда човек, изявявайки душата си, едновременно с това навлиза в свръхсъзнателния живот.

Един материалист не може да обясни източника на радостта при себеотрицателната дейност. Тази радост е един критерий, че човек се намира в правия път, чрез който се свързва с Реалното в света. Когато считаш нещо за свое, ти си още в стария живот, но когато си изпълнен с мисълта, че всичко е на Бога, тогава си свободен. Защо старият начин на дейност прави човека роб на труда, а новото направление на труда го освобождава? При новия начин на дейност човек проявява Разумното в себе си, а то е самият човек – ето защо тогава той е свободен, т.е. не ограничава проявата на Разумното в себе си, дава му път да се прояви.

15. Новият начин на дейност разрешава всички въпроси

Бог направи този свят не за роби, не за насилие, а за забавление на Своите възлюблени деца.

Новият начин на дейност разрешава всички въпроси: лични и обществени, индивидуални и духовни, общочовешки и космически. Преди всичко този нов начин на дейност ще се отрази върху физическото здраве на човека, понеже духовният подем е извор и на здраве, а болестта е белег за дисхармония в организма. Това се основава на следния закон: Духът внася хармония и сила навсякъде, където се прояви. Има течение на Божествен живот, който се излива в душите. Но когато човек е изпълнен с отрицателни мисли, той не може да приеме това течение в себе си, понеже е в дисхармония с него, и това дава предразположение към боледуване. А когато човек живее в Доброто, той е в хармония с това течение, приема го в себе си, то влива нови жизнени струи в душевния му живот и укрепва физическото му тяло. При новото направление на труда човек влиза под благоприятни условия, при които ще пристъпи да учи, ще расте и ще изяви дарбите си – тогава той ще е в хармония с Първичната Причина. И още, той ще се освободи от тревогите и безпокойствата, защото съзнанието му ще пребивава в едно поле, където всички противоречия се примиряват и трансформират.

Този начин на дейност ще разреши и възпитателния проблем, защото е в хармония с детската природа и отговаря на нейните нужди. Да вземем за пример идеалистичния период, през който минава младежът през третия период – от 14 до 21 години, когато се проявява у него копнежът да работи за общочовешкото благо, а не за лични

цели, за кариеризъм. Новият дух на дейност ще даде възможност този идеализъм да може да остане като трайна черта и по-нататък през годините.

И всички други въпроси ще намерят разрешение чрез новия начин на дейност, който ще прониква Новата култура, която иде, и който начин накратко може да се изрази с тези три думи: Служене на Бога.

НА ГРАНИЦАТА⁵⁷

Съвременната наука все повече се приближава до границата между видимия и невидимия свят. Нещо повече, тя даже е встъпила в областта на неизследвани светове. И това е лесно обяснимо, защото светът в субстанцията си от двете начала – материя и Дух – е в пълно единение, и ако ние го делим на две страни, това е поради ограниченост.

Този важен завой в науката е плод не само на философски обобщения, а и на нови научни факти. Натрупаният фактически материал вече дава друга характеристика на научните проблеми и съвсем ново направление на изследванията. Например при проучвания в биологията е доказано, че психичните фактори играят важна роля както при физиологичните процеси, така и при изменението на видовете. Днес е установено, че душевните изживявания оказват влияние върху химическите процеси в организма. Да вземем за пример психичната секреция: ако се покаже на едно куче храна, според това какъв по-точно вид е, тя ще повлияе върху качеството на съответния сок, годен за нейното смилане. Ако вземем за пример и петнистия дъждовник, ако той преживява продължително време в бласто с жълто глинесто дъно, жълтите петна по тялото му се увеличават по размер и брой, а ако дъното е черно, то те стават почти черни. Подобно нашарване е описано и в Библията: „Тогава Яков взе зелени пръчки от топола,

от леска и от явор и изрязва по тях бели ивици, така щото да се вижда бялото по пръчките. Тия пръчки, по които беше изрязал белите ивици, тури пред стадата в коритата, в поилата, дето дохождаха стадата да пият; и като зачеваха, когато дохождаха да пият, то стадата зачеваха пред пръчките и стадата раждаха нашарени с линии, капчести и пгъстри.“ (Битие 30:37-39) Тези примери показват, че играе роля подсъзнателната област на съзнанието. Подсъзнанието действа във всички клетки и това може да се нарече *клетъчни души*, за които говори и Хегел. И Фогт заявява, че има два вида ум: ум на личността и ум на тялото.

Умът на тялото наричаме подсъзнание, всъщност това е една от областите на подсъзнанието. Херман Мюлер твърди, че основата на еволюционната теория са реакциите на клетъчните души. А Пфлюгер изтъква, че още Аристотел⁵⁸ признава психичните фактори при дейността на органите. Тук трябва да се има предвид, че учението на Аристотел е във връзка с Питагорейската окултна школа чрез Платон⁵⁶.

Че наистина психичното оказва влияние върху органическите системи и върху физиологичните процеси, се доказва с множество опити. Д-р Фокашон привежда в хипнотичен сън един човек и като написва с молив върху ръката му няколко думи, му казва, че като се пробуди в еди-колко си часа, на мястото на написаното ще бликне кръв. В уречения час се случва точно това. При следващия опит той залепва на ръката на хипнотизирания обикновена лепкава хартия, но заявява, че това е пластир-везикатор, и че следобед в еди-колко си часа на това място ще се появи мехур, пълен с вода. Думите на доктора се реализират. Накрая той залепва истински пластир-везикатор, но заявява, че това е обикновена хартия и няма защо да произвежда никакво действие. И наистина, след излизането от хипнозата не се появяват мехури с вода, характерни за този пластир.

Опитите на Рос Харисон върху *Amblistoma* или на Густав Волф върху регенерацията на лещата на окото на тритона и много други подобни опити доказват, че целесъобразността, с която организъмът отговаря на измененията на външната среда и на условията, не се дължи на механически фактори, а на психически; биолозите наричат това саморегулация. А група немски биолози, работейки в областта на еволюционната механика, дават име на вътрешния фактор: организатор. Организаторът винаги регулира разумно органическите процеси в организма, и то в такива случаи, където всяко действие на естествения подбор е изключено, например при биотомия на крайник в зародиша при земноводните. Това показва, че целесъобразността, с която организъмът отговаря в такива случаи, има психичен източник. Значи този организатор или тая ентелехия според проф. Ханс Дриш е разумен, психичен фактор. С това биологията напоследък влиза в съвсем нова фаза, но все още биологичните механизми не могат да обяснят тези факти и това води към неовитализъм и психоламаркизъм.

Учените се натъкват на множество факти, с които установяват в организма сили и способности, за които доскоро дори не се подозираше. Нека споменем за радиестезията (багетизъм). Срещат се хора, които имат силно развита сензитивност и могат с лескова или металическа вилка да открият подземни води, руди, метали, изгубени вещи. Нещо повече, чрез радиестезия може да се определи дълбочината, количеството и направлението на водното течение или на рудната жила. Наблюдавал съм как един сензитив откри златен пръстен, скрит в тревата на една полянка. Той кръстоса поляната в няколко направления и когато бе над пръстена, металическата вилка почна да се движи в ръцете му, и то с такава сила, че околните не можеха да спрат нейните движения. Подобни факти потвърждават,

че в човека са складирани неизвестни досега за науката сили. И те трябва да бъдат изследвани, тъй като откриват пред нас нови хоризонти към света на невидимото.

И множество изследвания от друг характер хвърлят светлина върху естеството на тези скрити сили. В това отношение е интересен опитът на Жорж Лаковски с пеперуда от семейството на сатурнидите, или пауновите очи, което включва едни от най-едрите представители на пеперудите въобще. Повечето видове „Пауново око“ имат двойногребенести антенки, които изпълняват и обонятелни функции. Чрез отделянето от женската на полови аромати мъжкият е в състояние да я открие от няколко километра разстояние. Ентомологът Жан-Хенри Фабр допуска, че това става чрез обонянieto – поради свойствения мирис на женската форма. Обаче Лаковски умъртвява женската с висока температура, при което миризмата се запазва, но мъжката престава да намира местонахождението ѝ, защото тя е мъртва и е престанала да изпуска радиации, които спомагат за ориентацията. Подобни опити са правени с множество други видове животни и се установява, че живият организъм има радиации, че приема и изпуска биотокове.

Д-р Люис прави опити с чувствителни плочи, намазани с особено флуоресциращо вещество, и така констатира и у човека биотокове. Тези флуоресциращи плочи имат свойство да светват в тъмна стая, когато към тях се насочва или приближава лъчеизпускане от човек или от някой жив организъм. Д-р Люис като поставя пръстите си на 6-7 мм разстояние от плочите, те светват; тогава той фотографира светлината, която излиза от пръстите му. И още, в тъмна стая той фиксира с поглед флуоресциращата плоча в течение на 30 мин, при което фотографира сиянието, което излиза от очите му. Този резултат е в синхрон с твърдението на окултната наука, че очите,

ушите и други центрове на организма изпускат снопове светлина.

Ученият Каан изследва лъчите, които изпускат мозъкът, сърцето, черният и белият дроб. Оказва се, че най-много лъчи изпуска мозъкът; сърцето и черният дроб изпускат еднакво, а белият дроб – в някои случаи по-малко, а в други – повече от мозъка.

Женевският химик Циглер регистрира биолъчение в растението росянка и нарича това явление зоизитет. После отъждествява тези биолъчения с одичните лъчи на Райхенбах. Но те не са ли и същите митогенни лъчи на Александър Гурвич?

Д-р Гастон Дюрвил, след като държи ръката си над някои растения, ускорява растежа им. Същите опити са правени и от Манен, и от Гравие. Забележителен факт е, че здравето на експериментатора има влияние върху резултата на опита.

Значителни са изводите при опитите на Гурвич, въвеждайки индукцията. Той е изследвал влиянието на една луковица, наречена индуктор (създаващ полето), защото е насочена с върха си към друга и ѝ влияе, а втората е наречена детектор. Гурвич прави множество други опити, при които за индуктори и детектори си служи с разни видове организми.

И гореспоменатият опит на д-р Гастон Дюрвил не е ли един вид Гурвичов опит, при който индукторът са човешките пръсти, а детекторът – съответното растение? Това хвърля светлина и върху характера на пасите, също така обяснява и един друг факт, който често срещаме в живота – когато човек се опари или удари някъде, той глади с ръка болезненото място и това действа успокоително. Болката до известна степен изчезва, защото лъчите, които излизат от ръката, облъчват и успокояват. В един египетски папирус, открит от немския египтолог Георг Еберс

в развалините на град Тива, той разчита следните думи: „Постави своята ръка върху него, за да успокоиш болката му, и кажи, че болката трябва да изчезне.“

Инженер Варлей оповестява направените опити със съпругата си, която е високосензитивна и вижда одични пламъци в магнетизирани предмети – в кристалите и в човешкото тяло. Варлей успява да магнетизира жена си, т.е. да я привежда в магнетичен сън през двойна врата, през стена и от по-далечно разстояние.

Лъчите, които изпускат човекът и другите организми, се установиха и от опитите на Херинг, професор по математика и физика в Гота; също така и от Харсс, от Шазарен, Декл и др. Интересно е изследването на римските професори върху Анна Монаро, наречена „светещата жена от гр. Пирано.“ А и чрез подобни опити е констатирано, че се забелязват черни петна в аурата на парализирани хора.

Нека споменем и опита на Барет, виден физик от Лондонското общество за психични изследвания. Той поставя на изследване един сензитивен човек, който в съвсем тъмна стая вижда излизащата от тялото светлина. Професорът изключва всяка възможност за телепатична халюцинация; той изважда часовника си в тъмнината и насочва към него пръстите си, за да го освети, тогава сензитивът произнася точния час. След което Барет премества стрелките, за да не знае сам колко показват те, и като осветява пак часовника с пръстите си, сензитивът дава отговор, съответстващ на промяната.

Жорж дьо Мисини привежда един човек в магнетичен сън в такава дълбока фаза, при която се проявява сензитивност. В това състояние човекът познава колко показват часовниците в джобовете на присъстващите и факта, че на един от тях часовникът е спрял. Той отговаря безпогрешно, когато неочаквано влиза в стаята един младеж и го пита какво се намира в десния му джоб. А когато два-

надесетимата присъстващи се нареждат около въведения в магнетичен сън и всеки от тях си намисля по едно цвете, тогава, без да допуска грешка, той изброява имената на цветята.

Д-р Котик също прави опити с вече споменатата флуоресцираща плоча. Намирайки се в тъмна стая, той изисква усилено мислене у изследвания – тогава плочата светва и когато силната концентрирана мисъл бива преустановена, плочата изгубва светлината си. За да контролира опита, той изисква от изследвания да не съобщава в кои моменти съсредоточава мисълта си и в кои я отпуска – така установява синхрон между концентрирането и светлинния ефект. Някои привърженици на психоаналитичната теория на Фройд предполагат, че такива видения се обясняват с халюцинации, с подсъзнателни желания и самовнушения. Обаче опитите, които цитираме, са от такъв характер, че изключват всяко предположение на халюцинация или подсъзнателни самовнушения. Взетите контролни мерки изключват субективен елемент в резултатите. Някои от опитите, например тези на Барет и д-р Котик, са видоизменявани по такъв начин, за да се изключи всяко предположение в телепатия.

Същите предпазни мерки за изключване на всяко телепатично предаване са взети и от д-р Шарпиньон, който привежда в магнетичен сън съответния човек, подложен на изследване, и то в такава дълбока фаза, че у него се развива способност да вижда лъчи, невидими за обикновеното око. Докторът държи пръстите си, насочени към чаша с вода, за да получи тъй наречената „магнетизирана вода“, после поднася на изследвания тази чаша заедно с други три. Посочена е безпогрешно чашата, пълна със светлина, намагнетизирана без неговото знание. За да се избегне предположението за телепатично предаване, докторът нарежда да разместват магнетизираната чаша с

други, така че и самият той да не знае коя е тя, а изследваният всякога не допуска грешка. Д-р Шарпиньон прави и аналогични опити с четири железни пръчки, еднакви по форма, големина и цвят, но само една от тях е магнитна. Лицето, приведено в дълбок магнетичен сън, вижда на двата полюса на магнита одични пламъци и дори да я разместват, то я открива. Интересно е, че ако се постави непрозрачен предмет между лицето и пръчките, то отново вижда одичните пламъци, но малко по-мъчно.

Д-р Ферул, когато привежда една жена в дълбок магнетичен сън, констатира наличието на нова дарба – възможността да се познае какво се случва на далечно разстояние. Веднъж, чакайки гости от друг град, като позакъснели, той попитва за информация жената, която е в магнетичен сън. Тя съобщава, че файтонът се е преобърнал, че един от пътниците е наранен в рамото и при кръста и му оказват медицинска помощ – всичко от споменатото се потвърждава.

Д-р Гастон Дюрвил представя на лице, подложено в магнетичен сън, затворен плик, който съдържа две жълтици и една банкнота, и то съвсем вярно посочва описаното съдържание. Подобни опити са правени от д-р Ханс Бендер⁶⁰ в Психологическия институт при Бонския университет. На сензитива се представят много пликове, които съдържат написани буквени знаци. Пликовете са непрозрачни и за избягване на всяка възможност за телепатия те са разбърквани многократно, така че и експериментаторите не знаят съдържанието им. Отговорите на субекта се записват номерирани, като същият номер се надписва и над посочения плик. Опитът дава положителен резултат – буквите са вярно разпознати и с това д-р Бендер, подобно на множество други експериментатори, потвърждава ясновидската способност, и то независимо от всяка телепатия.

Ясновидството, събуждано при дълбок магнетичен сън, се констатира и при будно състояние у някои личности. Например ясновидката Фредерика Хауфе е изследвана в течение на три години от д-р Юстин Кьорнер, който излага изследванията си в съчинението „Префортската ясновидка“, преведено на няколко езика.

Възбужда интерес и следният опит на д-р Гастон Дюрвил: той привежда в дълбок магнетичен сън един човек, седящ на стол, и когато физическото му тяло е вече напълно безчувствено, изпаднало в дълбок сън, той му казва да се премести на онзи стол, на който е поставен флуоресциращ диск. И флуоресциращият диск светва, защото към него отива флуидното (лъчистото) тяло на спящия. Този факт е показателен, че съзнанието може да съществува и да се проявява извън мозъка. Това доказва, че мозъкът е инструмент на съзнанието и че не той произвежда мисълта.

Изследванията в тази посока раждат един нов клон за опознаване на духовната същност на човека – метапсихиката или парапсихологията. Във Франция, Италия, Естония, Гърция, Англия и на други места се създават метапсихични общества, които организират международни конгреси и издават списания. Например в гр. Осло (Норвегия) през 1935 г. се състоя конгрес по парапсихологични явления, на който присъства и проф. Ханс Дриш. На това събиране френският инженер Живилие представи своя апарат за регистриране на излъчванията на човешкото тяло – аурата. Даже в университета на гр. Лунд (Швеция) се отвори катедра по метапсихика.

От това, което разгледахме, могат да следват три заключения. Първото, че освен видимото тяло организъмът притежава и едно тяло от друго, лъчисто естество – аурата. Второто, че човек притежава способност да възприема неща, недостъпни за обикновените пет сетива, и от-

тук е необходимо да се изследва ясновидството, в каквато и да е степен на развитие. И третият извод, че не мозъкът ражда съзнанието, а че той е само негов инструмент.

Чрез изследване на тези нови хоризонти на незрими, но съществуващи явления и способности, се налага нов подход към всички науки. Новата фаза на науките има две направления: разширяване на изследваните области и задълбочаване в методите за изследване. Много скоро на преден план ще бъдат окултната анатомия и физиология и това ще се отрази благоприятно на медицината, а в нов етап ще влязат и други науки като химия, физика, психология, история, архитектура, педагогика и т.н.

В ХАРМОНИЯ СЪС ЗАКОНИТЕ НА ЖИВАТА ПРИРОДА⁶¹

1. Уводни думи

Окултизмът е наука, подобна на естествознанието, и той проучва действителността с убеждението, че няма граници в растежа на познанието. Окултистът изследва естеството на кристалите, растенията, животните, човека, Слънцето, цялата Природа с нейните видими и невидими знаци; той всякога е готов да разшири своите познания заедно с напредъка на науката. Там, където не участва разумът, се сформира сектантство и фанатизъм. А ако има нещо чуждо на окултизма, това е сектантството – закос-тенолостта и отказът от еволюционния растеж в областта на познанието; да не говорим, че той не се обвързва със слепия фанатизъм, на който е присъща упорита привързаност към някое учение и нетърпимост към противоположни възгледи.

Окултизмът не е за сляпо приемане на истините, на-против – той извървява пътя на опита. Именно опитът и

наблюдението са извор на окултно познание. Окултните истини всякога могат да се проверят чрез опит. Нека се спрем на няколко примера, за да се види как науката със своите последни изследвания потвърждава известни окултни истини и как, от друга страна, в своя последен развой тя се приближава до границата на окултното изследване.

Например според регенерационната теория на Арениус за произхода и развой на слънчевите системи първичната мъглявина, от която е произлязла нашата Слънчева система, е резултат от разрушението на друга слънчева система. Арениус привежда редица факти в подкрепа на теорията си. Той изтъква, че слънчевите системи се раждат и умират, за да дадат начало на нови такива. Окултизмът въз основа на своите изследвания също така винаги е твърдял истината за превъплъщението на Слънчевата система. Окултизмът е в състояние да знае и нещо повече за връзката между миналите и сегашната Слънчева система.⁶²

Днес атомната физика чрез радиоактивните явления установи, че атомите са съставени от електрони, протони и неутрони, които са кондензирана енергия, т.е. в края на краищата материята се явява като кондензирана енергия – истина, която окултизмът всякога е твърдял.

Окултистите през всички векове са отпращали своя интерес към човешкото естество и са твърдели, че то е сложно и е устроено от дълбоко скрити сили, които те са изучили в подробности. Известният немски химик барон фон Райхенбах с опитите си в областта на хипнотизма изследва подобни въпроси и потвърждава окултните истини.⁶³ Трябва да отбележим, че окултизмът въз основа на дълбоко познание на човешкото естество и на законите на правилното му развитие е против хипнотизма като лечебно и възпитателно средство. Обаче тук сме длъжни да споменем резултатите от научните изследвания в тази об-

ласт, за да ги съпоставим с окултните. В плитките фази на хипнотичния сън хипнотизираният се намира под дадена внушаемост, но в по-дълбоките фази той се освобождава от властта на волята на хипнотизатора и вече не се поддава на никакви внушения – не хваща вяра, когато му се подава молив, а му се заявява, че това е трендафил, става самостоятелен в мисленето и най-важното – у него се събуждат някои от спящите сили, вижда аурата на хора, животни, растения, кристали. Той вижда сноповете светлина, които излизат от пръстите, очите, носа и др. По-нататък Райхенбах изследва одичните сили по свои методи, съвсем различни от хипнотичните. Тогава той идва до извода, че жизнената или психометрична енергия може да бъде складирана и че различни субстанции могат да бъдат зареждани с нея.

Алберт дьо Роша, д-р Гастон Дюрвил и други учени контролират по строго научни методи показанията на хора, у които са събудени някои от спящите сили и които виждат аурата. Изследванията са постигнати чрез магнит, чрез електромагнит, чрез електроскоп и чрез екстериоризация на чувствителността.

Окултизмът прави избор към чисто научни изследвания и за да се работи в тази посока, е основан окултният университет „Гьотеанум“ в Дорнах до Базел (Швейцария). Там се четат лекции от специалисти и се разглеждат проблеми от различно естество науки, като се хвърля светлина върху научни проблеми, изследвани от дълбокото гледище на окултизма. За същата цел студенти в Германия, Швейцария и други страни образуват окултно-просветителски групи, в които изучават своите специалности в светлината на окултното познание. Често те уреждат университетски курсове с окултно гледище, на които се четат лекции от всички клонове на науката, изкуството и живота.

2. Планините

Екскурзиите нагоре по планината са стимул, който ще развие ума и сърцето на човека.

Само живот в хармония със законите на Природата е разумен. И всичко, което окултизмът казва по този въпрос, може да се провери чрез опит. Например окултизмът твърди, че възприемчивостта на Земята към слънчевите енергии през разните часове на деня не е еднаква; в този смисъл той обръща внимание на същественото значение на слънчевите лъчи при изгрев. Това лесно може да се провери, защото този, който излиза в ранна утрин, скоро ще види резултатите – ще усети телесна и душевна обнова. Учителя казва: „Ако във вас има съзнателен живот и сте настроени любовно към всички същества, вие ще превърнете слънчевата енергия в „акаша“ и ще усетите в себе си една велика приятна Божествена музика. През известни часове на деня, по обяд, но повечето сутрин, идат периодически вълни от Слънцето, които носят със себе си положителни идеи.“

Планините са акумулатори на енергии – електромагнитни, магнетични, космични, а и други – от по-висш характер. Ако човек излезе на екскурзия в планината, всичко влияе върху него: скали, води, растения, животни, атмосферни влияния. Енергиите, скрити в неорганичните и органичните форми, могат да се констатираат чрез научни опити.⁶⁴ Да речем, камъкът или водата не са само тази материя, която е пред очите ни, но са естество, свързано с други, по-висши сили, каквито има и в човешкото тяло. Трябва да се познава връзката между енергиите на планините с тези енергии на човешкото тяло. Всякога енергиите в планините не са разпределени равномерно – те се намират в някакво взаимоотношение с планинските

области и имат тяхното влияние. Освен това трябва да се знае в какво състояние са енергиите в здравия и в болния човешки организъм. Човек може да възстанови здравето си в съответния пояс на планината. Днешната официална наука твърди, че планинският въздух причинява оживена обмяна на веществата в тялото поради своята характерна разреденост и още, че той е полезен поради чистотата си. Но това е само външната страна на въпроса, а има и по-дълбока страна, която окултизмът изучава.

В друго отношение, чрез екскурзии в планините, ние се поставяме в една духовно по-чиста атмосфера и там душата се чувства приповдигната и освободена от всичко дребнаво. В планините има свещени места, където може да се направи успешно излъчване. Въобще там можем с повече лекота да се издигнем на крилете на своята мисъл.

Важно е да разберем как при едно разумно живеене всички енергии, с които е проникната Природата, могат да станат реален фактор за нашия духовен растеж. Изкачването на подходящи местности в планината може да измени нашата инертност във възходяща активност. Хубаво е да се раздвижим, да поставим на опитна почва нашите намерения, но непременно да се облегнем на правилния подход към естеството – дух и материя.

3. Музиката

Музиката сега е едва в началото си, тя е още в предговора си.

Музиката не трябва да се разглежда като развлечение, а като средство за събуждане на висшите заложби у човешката душа. Всеки звук съответства на вълни с определен брой трептения в секунда. Има и по-бързи музикални вибрации, които нашето ухо не долавя, но това не значи,

че те не съществуват. Ние не можем да ги възприемем, защото нямаме апарат, нагоден за това. Земната музика е интуитивно долавяне на хармонията на сферите, която изпълва висшите светове. Д-р Рудолф Щайнер казва: „Музиката свързва Небето със Земята.“

Всъщност цялата Природа е проникната от музика. Всичко в Природата е ритмично. Музиката и душата имат едно и също Отечество. Именно затова музиката може да изрази вътрешния език на душата – тя е нейният говор. Музиката и душата са сродни. Възвишената музика събужда възвишеното в човешката душа. Тя раздвижва висшите душевни сили, защото събужда копнеж към чистото и прекрасното. Музиката свързва душата със света на хармонията и оказва голямо влияние върху растежа ѝ. В свободното Валдорфско училище още от първи клас изучават музикален инструмент.

Има музиканти, които работят в направление на мистичната музика. Тя носи мир и хармония. Всяко съзнателно свързване със света на музиката развива душата и оздравява тялото.

НОВИ ВЕЯНИЯ В БИОЛОГИЯТА⁶⁵

Новите факти в биологията все повече я приближават до окултните схващания. Окултизмът разглежда целокупната Природа и специално биологичните явления по форма, съдържание и смисъл. Обикновеното изучаване е по форма, а когато се спира вниманието върху съдържанието, това означава, че се изучават самите сили, които организират формите, докато духовното дирене на смисъла е вече изучаване на разумното, което дава целесъобразност на силите, които организират. По-долу ще приведем няколко примера, които показват новите пътища в биологията.

1. Изследванията на Жорж Лаковски

В 1925 г. Лаковски излезе с книгата си „Произход на живота“, в която изложи своята теория за радиациите на организмите. Нейното второ издание е под заглавие „Тайната на живота“ и тя е допълнена с нови факти. Освен това Лаковски е познат с книгите „Принос към изучаване на болестта рак“ и „Универсион“.

Изпърво Лаковски се е интересувал от качеството, което притежават някои видове животни – да преминават дълги разстояния безпогрешно в посока право към целта си. Той се питал коя е причината за тяхната способност да се ориентират. Наблюдавал пощенски гълъби, които пренасят информация на далечно място и после се завръщат в гълъбарника си. Разсъждавал над миграцията на прелетните птици, които летят денонощно над суша и море по линия, насочена към целта, която не виждат поради недостатъчност на видимостта и поради сферичността на Земята. Въз основа на ред опити и наблюдения над птици, бозайници и насекоми, Лаковски идва до заключение, че способността им за ориентация се дължи на обстоятелството, че могат да възприемат радиации. Пощенските гълъби и прелетните птици, като се издигнат във въздуха, най-напред правят няколко кръга, за да могат да доловят от коя посока идат съответните радиовълни, и след това без колебание вземат вярната посока, дори и нощем, дори и когато целта е на огромно разстояние от тях.

Казамайор описва с подробности опита с пощенски гълъби, направен през 1924 г. в Испания. Във Валенция се намира военен гълъбарник, отдалечен на 8 км от радиотелеграфната станция в Патерна. Когато пускат валенските пощенски гълъби един по един през интервал от 3 мин, същевременно радиотелеграфната станция в Патерна започва да изпраща радиовълни с продължителност поло-

вин час; през този отрязък от време гълъбите не могат да се ориентират и кръжат във въздуха. Но само няколко минути, след като се преустановява радиоизлъчването, те се отправят без никакво колебание към гълъбарника си. Същият опит повтарят и на 7 ноември 1925 г. и се установява същият резултат.

Подобен опит се прави и в град Кройцнах, Германия: радиотелеграфната станция се намира точно на пътя за гълъбарника и гълъбите в началото на полета си са ориентирани правилно, но над станцията те се забъркват и изглеждат съвсем безориентирани. Летят в разни посоки и когато се отдалечат от интензивното електромагнитно поле, образувано над станцията, те пак поемат правата посока.

Лаковски стига до извода, че организъмът е един изпращателен и приемателен радиоапарат. Въз основа на ред наблюдения той твърди, че приемачи на радиовълните у птиците и бозайниците са трите полуокръжни канала в ушите им. А пипалата у насекомите отговарят на антените на радиотелеграфна станция. Благодарение на радиовълните, възприемани чрез пипалата, насекомите лесно се ориентират и за целта и се движат в права посока. Лаковски цитира чудните опити на френския ентомолог Фабр, изложени в книгите му „Нравите на насекомите“ и „Спомени на един ентомолог“. Неговите опити са много остроумни. Той се стреми да обясни чудната способност на пеперудите да се ориентират с обонянието си. Лаковски твърди, че това обяснение би било валидно само за близки разстояния, докато при опитите на Фабр ориентацията става на далечни разстояния: той пуска в експериментална оранжерия пеперуди, които не са характерни за околността, и към тях се присъединяват други екземпляри от същия вид, но от съвсем друга местност, и то летейки в права посока, въпреки множеството миризми, които раз-

пространява експериментаторът, за да внесе смущение. И затова се приема за най-естествено, че ориентацията при пеперудите става чрез радиовълни.

Насекомото гробар има добра ориентация да се упъти право към разлагащия се труп. Може да се предположи, че го привлича миризмата, която трупа̀т изпуска, но тя може да се разпространи наоколо само на няколко метра. И затова тази хипотеза, както и в много подобни случаи, отпада поради разстоянията. Гробарят се появява 8-10 дни след смъртта на птицата или плъха и следователно техните трупове вече са разложени. Микробите, работещи върху разлагането, имат радиации с определена дължина на вълните и именно това упътва насекомото към неговата храна.

Редица изследвания доказват, че радиацията е общо явление за всички същества. Лаковски изтъква радиацията на светулките, при които дори и техните яйца и личинки изпускат светлинни вълни. У разните видове организми радиацията е с различна дължина на вълните, докато при светулката тази дължина отчасти е в границата на зрителната ни възприемчивост. Лаковси се запитва защо, като признаваме на светулката способността да изпуска радиации, да отричаме способността при други насекоми да изпускат друг вид радиации – такива извън гамата на светлинните вибрации, и поради тази причина да остават нерегистрирани от сетивата ни. Въз основа на опити и наблюдения Лаковски идва до заключението, че центърът, който изпраща радиации от клетката, е ядрото, и по-специално ядрената нишка. Той намира аналогия между известни електромагнитни явления и явленията в ядрото.

Лаковски прави опити в парижката болница „Салпетриер“ с проф. Госе, д-р Гутман и Магру върху растението *PeIargonium zonatum*, болно от рак. Тези опити потвърждават теорията му и доказват, че тя може да намери прило-

жение при лекуването на рака. Ученият прави съобщение за тези си опити до Биологическото общество през 1924 г. и до Френската академия на науките през 1928 г.

Пространството, твърди Лаковски, е пълно с радиации, вълни с различна дължина непрекъснато кръстосват нашата атмосфера. Междувъзвездното пространство е проникнато от космични радиации, които излизат от Слънцето, планетите, звездите и спиралните мъглявини. Космичните вълни са еманации на звездите и, разбира се, те оказват влияние на биологичните явления. В книгата „Тайната на живота“ Лаковски изследва връзката между слънчевите петна и физическите, метеорологичните и биологичните явления на Земята. За влиянието на звездните вълни върху радиациите на клетките Лаковски е представил чрез проф. Д' Асонвал доклад във Френската академия на науките на 28 март 1927 г., в който се проследява развитието на лозата във Франция в периода 1851 – 1915 г., като се намира връзка между състоянието на добива и изригването на слънчевите петна. От графиката, която прилага Лаковски, се вижда, че годините на максимум слънчеви петна отговарят и на добра лозова реколта. Също така там се констатира и връзката между слънчевите петна и периодичното разпространяване на известни епидемични болести.

Теорията на Лаковски е вече едно правилно навлизане в изучаването на Природата по нейното съдържание. Радиацията на организмите не е нищо друго, освен слабо загатване за етерния двойник (естерното тяло) на организмите, който е обект на изследване от окултната наука. Изучен е строежът му, характерът и посоката на теченията в него, връзката между етерния двойник и физическото тяло; има се предвид, че етерният двойник е организатор на физиката.

2. Опитите на Мария Статкевич

Немският ботаник Херман Хаберланд отглежда във влажна среда тънки плочки, изрязани от картофени грудки, и така установява наличието на дялящи се клетки само в тези плочки, в които има част от лико-дървесни снопчета. Другите плочки, лишени от лико-дървесни снопчета, дялят клетките си само тогава, когато се поставят в контакт с прясно отсечени плочки или с емулсия, приготвена от споменатите плочки. Хаберланд допуска, че това се дължи на известни хормони, които може би отделят лико-дървесните снопчета и действат като дразнители за клетъчното деление.

По-късно Мария Статкевич, за да провери да не би това да се дължи на митогенните лъчи на Гурвич, предприема следния опит: отрязва от картофените грудки плочки, богати на лико-дървесни снопчета, и ги насочва като индуктор към меристемната тъкан на някои корени. Индуцирането трае три часа; след микроскопско наблюдение на корените се забелязва увеличение броя на дялящите се клетки. Това показва, че митогенните лъчи на картофените плочки оказват своето действие – възбуждат клетките на корена към усилено делене. При контролните опити, направени с картофени грудки, в които напълно или почти липсват лико-дървесни снопчета, резултатът е отрицателен. Мария Статкевич прави заключението, че с тези опити се доказва динамическото действие на лико-дървесните снопчета като център, който изпуска митогенни лъчи, но тя не изключва, че едновременно могат да действат и хормони (обаче при този опит поради разстоянието между картофените плочки и корените действието на хормоните е изключено).

В заключение можем да се запитаме все пак митогенните лъчи не са ли едно и също нещо с радиациите, ус-

тановени от Лаковски, и с жизнения магнетизъм на Месмер? Но преди да направим сами своя главен извод, нека разгледаме и други опити.

3. Опитите на Хилда Манголд и Ханс Шпеман. Организаторски центрове

През 1923 г. Хилда Манголд установи факта, че ако се вземе част от ектодермата на гаструлата при тритона, и се присади близо до храносмилателната система, ще даде гръбна струна, гръбначни прешлени, вместо мозък или епидермис.

През 1925 г. А. Маркс доказва с опити, че ако се откъсне тръбната част на първичната храносмилателна тръба у тритоновия зародиш и се постави на друго място като присадка, това ще предизвика в ектодермата, която е над нея, образуването на нервна тръба.

В първия случай пренесената тъкан се индуцира, т.е. влияе се от околните тъкани, при които вече е пренесена, а във втория случай новата тъкан – присадката – влияе на околните тъкани, индуцира ги и ги предизвиква към образуване на специални тъкани и органи.

През 1924 г. Хилда Манголд прави следния опит: присажда в ектодермата част от първичната горна устна на тритоновия зародиш и тогава, заедно с участието на околните тъкани, се достига до съвсем ново образуване. Това показва, че клетките на горната устна могат да се считат като „организатори“ на цялата околна област, значи те са като „организационен център“. А Шпеман, който прави множество подобни опити, въвежда термина „организационно поле“ – полето, в което действа организационният център. Значи една част от мезодермата, намираща се при новото си място, е в състояние да накара околните тъкани да тръгнат по нейно направление.

Като пренесем тези термини – организатор, организационен център, в изследванията на Лаковски, Гурвич и Райхенбах, ще видим ясно, че организационният център влияе динамически, т.е. чрез енергиите, които излъчва наоколо. Като се изучава и етерният двойник, се разбира, че действително има известни динамични центрове. Когато присадката се постави в криво положение, то чрез така наречената саморегулация тя си променя положението в нормално и това става далече преди органът да почне да функционира. Обяснението на такива опити е много лесно с помощта на етерния двойник, чиито сили имат организаторски способности и саморегулацията се дължи на тяхното действие.

Опитите, които се изнесоха тук, допринасят за изучаването на Природата по съдържание.

ПОДЕМ В БИОЛОГИЯТА⁶⁶

1. Новият термин „организатор“ в биологията

През 1924 г. въз основа на ред свои и чужди изследвания Шпеман пръв въведе в биологията термина организатор. Организатор е такава част от организма, която определя посоката на развитието на други, по-близки или по-далечни индиферентни части на организма, а неговото действие се нарича индукция. Изследователите констатираха няколко организационни центрове в организмите. Например ектодермата в ушната област в гастролата на тритона е един такъв организатор; като се присади на друго място в същия или в друг организъм, тя ще създаде в съседните тъкани ред органи: нервна тръба, хорда, гръбначни прешлени. Резултатът е сполучлив, дори когато това присаждане става не само върху индивид от същия

вид, но и върху други видове; такъв вид присаждания, на пример между опашати и безопащати земноводни, се наричат ксенопластични.

В някои случаи присадката влияе и организира тъканите на организма, а в други – обратно. У зародиша индукционното действие може да бъде сравнително по-голямо, после с възрастта то може да намалява, и след това пак може да се увеличава – това е доказано експериментално. Когато присадим зачатък от опашката на тритон върху рана на мястото на предния му крайник, то присадката ще даде крайник. Вайс, който прави тези опити, твърди, че влиянието при тях се дължи на действието на динамичното поле. За да личи по-добре динамичното действие, Гъоч избира два вида тип мешести с различно обогрени клетки, а именно две разнoобогрени хидри, и с част от тялото на тъмнокaфявата хидра пъпкува другата; срaствaнето успява лесно. Понеже пъпката не разпoлагa с достaтъчнo мaтериaл, тa увличa в нoвитe си oбрaзoвaния и тъмнoзелeнитe oкoлни клетки, кoетo сe виждa oт пoявявaнeтo нa тъмнoзелeни чaсти в рaстящaтa пъпка – тoзи oпит дoкaзвa яснo влияниeтo нa рaстящaтa пъпка върху oкoлнитe клетки.

Небезинтересен е фактът, че Шпеман и Манголд независимо един от друг са дошли до една и съща идея – индукцията при живите организми. Ако се вземе от ектодермата на гаструлата на *Triton cristatus* такава част, предназначена за бъдещ епидермис, и я поставим в гаструлата на *Triton cristatus* на място, предназначено да даде среден мозък, тя ще се развие в мозък – от този факт следва, че тази, вече сменена част, е индиферентна по отношение на своята по-късна съдба. От друга страна, подобни факти показват, че в различните области на зародиша господстват влияния, които определят по-нататъшната съдба на индиферентните части.

Много опити са правени за установяване на местата на организационните центрове в живите организми и те са фиксирани у тритона, плапарията, прешленестите червеи и др. Например у хидрата са констатирани два главни организационни центъра: единият е перистомата (околоустната част или оралния край), а другият е при основата на хидрата (адорален край). Браун поставя едно пипало с част от перистомата върху произволна точка от тялото на хидрата и присадката организира околните тъкани, като на мястото се появява нова уста с венец от пипала, при което перистомната част действа като организатор върху околните тъкани.

Сега усилено се работи в тази област на биологията от множество изследователи, от които можем да споменем Бауцман, Бранд, Харисон, А. Маркс, Весел, Филатов. От голям интерес е статията „Анализ на организационния център“ на В. Гайниц, намираща се в доклада за четвъртия годишен конгрес на Немското общество за изследване на наследствеността, проведен в гр. Инсбрук през 1924 г. Научните центрове в Германия, които работят върху тези проблеми, са главно два – единият е отделението на г-н Ото Манголд към Вилхелмовия биологичен институт в гр. Берлин и другият е под директорството на Шпеман от Зоологическия институт в гр. Фрибург. Важно е, че научните групи на Шпеман и Манголд са дошли до същите заключения, които изнесоха Лаковски във Франция и Гурвич в Русия, но по съвсем други пътища.

От изключителна важност е характерът на индукционното действие. Могат да се предположат две неща – че индукционното действие се дължи на известни частици, които преминават от една част в друга и влияят, или че то е от динамичен характер, т.е. дължи се на действието на известни сили. Коршелт твърди, че изследваните факти не могат да се обяснят другояче, освен чрез митогенните лъчи на Гурвич, т.е. те се дължат на динамично действие.

Някои биха могли да подложат фактите на съмнение, като смятат, че присадката може да влияе върху околните тъкани с помощта на някои вещества, които изпуска, или пък обратното – по същия начин да влияе организмът върху присадката. Но повтораемостта на резултатите при опитите на Гурвич доказва, че се наблюдава динамическо действие (при неговите опити част от корена се поставя на известно разстояние, без допир) срещу част от някой организъм, където се предизвикват известни физиологични промени. При тези случаи е напълно изключено всяко действие чрез материални частици и съвсем явно е, че имаме работа с динамичното действие на организатора.

2. Психични фактори зад физиологичните процеси.

Психични фактори зад еволюционния процес

За установяване на организационните способности на долния край (основата) на хидрата са правени ред опити от Бърт, Гъоч, Исаев, Трип, Муц. Един от опитите се състои в отделяне основата на хидрата и предния ѝ орален край, като се разместват техните места. Тогава резултатът е следният: на долния край, където е била основата на хидрата, на мястото на раната се появяват нови уста с венец от пипала. Този опит показва, че една малка, но с голямо динамично действие част от тялото на хидрата, каквато е основата ѝ, може да упражнява влияние не само върху съседните области, но и върху цялото тяло. От друга страна, с този опит се доказва целесъобразността в реагирането на хидрата при новите условия – в случая тя употребява най-малко материали, енергия и време, когато на обратния край се образува венец от пипала. Хидрата прибегва до този целесъобразен начин, макар и това да води до промяна на поляритета – до превръщането му в обратен.

В този случай ние виждаме целесъобразно реагиране на организма към известни външни условия, обаче към такива, каквито не се срещат почти никога в нормалния живот на съответния организъм. Следователно в този случай не е имало време да действа естественият подбор. Знае се, че селекционизмът иска да обясни целесъобразността, която виждаме във формите и функциите на организмите, чрез естествен подбор и с това да обясни еволюционния процес. Обаче известно е, че за да може да действа естественият подбор, нужни са ред поколения и време, в течение на което постепенно ще се подбират известни индивиди. Обаче тук не е имало възможност подборът да действа, защото организмът се поставя за първи път при известни условия, при които не се е намирал никога преди това, но пак организмът реагира целесъобразно. Очевидно целесъобразността тук не може да се обясни по механичен начин. Щом имаме налице целесъобразност и тя не се поддава на обяснение чрез подбор, съвсем очевидно е, че имаме работа с психичен фактор. Прякото приспособяване, т.е. приспособяването, при което е изключено участието на подбора, води към приемане на психичния фактор при обяснение на целесъобразността и при еволюционния процес.

Има множество такива опити на Харисон, Бранд, Николас, Шпеман, Манголд и др. В тези техни опити прозира действието на психичния принцип, понеже наблюдаваме целесъобразност без действието на подбора. Всички тези изводи причиниха възраждане на неоламаркизма⁶⁷, или наречен психоламаркизъм – направление, което смята, че психичният фактор действа върху всички организми. Ламарк приема следните фактори за еволюцията: влияние на употребата и неупотребата на органите, прякото влияние на външните условия и психичния фактор. Според него психичният фактор действа при еволюционния

процес и при физиологичните процеси само при висшите животни. Поради натрупването на множество факти днес ламаркизмът възкръсва и понеже се вземат предвид успехите на науката от Ламарк досега, то и ламаркизмът претърпява известни корекции. При тогавашното състояние на науките Ламарк не е могъл да изнесе своята теория в завършен вид.

С въвеждането на организаторския и психичния принцип в биологията се отварят нови хоризонти за изследване, което я поставя все повече във връзка с окултната наука, и вече опитите, направени от естествените науки, потвърждават известни окултни истини. С термини като *организатор*, *организационен център*, *динамично поле*, *индукция* и др., дадени от биологията, се достига до обрисване на етерния двойник, който организира формите. С разбирането на организаторите като основни центрове на сили в етерния двойник се стига и до една нова анатомия и физиология, която иначе отдавна е подробно разработена от окултната наука. Даже Лаковски, облягайки се на фактите и въз основа на своята теория, изказва мнение, че официалната наука трябва да приеме за реални телепатията, ясновидството, нещо повече – очертани са контурите на аурата като енергийна даденост. Щом напълно се приеме съществуването на аурата, тогава въпросът за Невидимия свят е разрешен в положителен смисъл. От друга страна въз основа на изследванията на Дюрвил и др. се доказва, че съзнанието може да съществува извън физическия мозък, а така се разрешава един от най-важните въпроси, които са вълнували толкова много човешкия дух. И още, приеме ли се, че психичният фактор стои зад еволюционния процес, то отпада механичeskото обяснение на еволюционния процес и тогава ще се преустанови с наивното твърдение, че животът и еволюцията зависят единствено от физикохимични и механични процеси. От

друга страна, с признаването на психичния фактор върху развитието на физиологичните и еволюционните процеси естествените науки все повече се приближават към окултизма, който отдавна е твърдял същото. Ако има разбиране и изучаване на преходните степени между минералното и растителното царство – течните кристали, то ще се потвърди, че в Природата всички царства са в генетична връзка помежду си и това, което съществува в дадено царство, се намира в зачатък в по-нисшите царства. С повече подробности, изнесени по научен път, ще дойдем постепенно до схващането, че всичко е надарено със съзнание и че цялата Природа е жива и разумна, а именно това е основно положение на Херметическата школа.

ПОНЯТИЕТО „ОРГАНИЗАТОР“ В НОВАТА БИОЛОГИЯ ВЪВ ВРЪЗКА С ОКУЛТИЗМА⁶⁸

В последните десетилетия Ханс Шпеман и учениците му допринесоха за разрешаването на редица биологични проблеми. Те пристъпиха към тях чрез особени методи, между които най-характерен е методът на присаждането. Натъкнаха се на резултати, които хвърлиха сноп светлина върху много въпроси. Особени заслуги имат при разработване на проблема за така наречените „организатори и индукции в биологията“. Даже може да се изтъкне, че тези термини са въведени от тях. Шпеман почва да работи в това направление през 1901 г. Първият му труд от този характер е „Корелации при развитието на окото“. Автор е на многобройни статии, но главното му съчинение е „Експериментален принос за една теория на развитието“. Този труд е немско издание на лекциите му, държани в Съединените щати през 1933 г. по специална университетска покана. Друг, който разработва въпроса за организатора и индукцията, е Ото Манголд. Първият му труд – „Въпросът

за регулацията и детерминацията у зародиша на тритона“, излиза през 1920 г. По тези научни въпроси допринася и Хилда Манголд. Неин труд е „Присаждане на организатори в различни комбинации у безопашати земноводни“.

Нека разгледаме накратко техните изследвания и резултатите от тях. Има няколко вида присаждания: автопластично – присаждане на част от тялото на един индивид върху друго място на същия индивид; хомопластично – присаждане между индивиди от един и същи вид; хетеропластично – присаждане между различни видове от един и същи род; ксенопластично – присаждане между разни родове и даже между различни разреди. Чрез многобройни опити биолозите доказаха, че в организма има специални центрове, които могат да се наричат силови центрове или силови полета. От тях излизат енергии, които организират околните тъкани в едно или друго направление. Тези центрове на сили се наричат организационни центрове или накратко – организатори. А влиянието на организаторите върху околните тъкани се нарича индукция. Индукция се наблюдава както при нормално развитие на организма, така и при присаждане. Организмът, върху който присаждаме, бива наречен гостоприемник. Присадената тъкан упражнява влияние върху тъканите на гостоприемника и може да даде ново направление на тяхното развитие. И обратното е вярно: организационните центрове на гостоприемника могат да упражняват влияние върху посоката на развитието на тъканите в присадката. Всичко това са различни случаи на индукция. Особено силна е индукцията върху индиферентната зародишна тъкан, защото там все още няма диференциране на тъканите, каквото срещаме у възрастния организъм. Затова именно при своите опити биолозите експериментатори си служат повече със зародиши, при които по-ярко изпъква действието на организатора и индукцията.

Индукцията е няколко вида: хомогенна индукция – когато присадката образува в околните тъкани орган, подобен на нея; хетерогенна индукция – когато присадката и получените чрез индукция органи са различни; комплексна индукция – когато присадената част създава в тялото на гостоприемника чрез индукция разнообразни тъкани и органи.

1. Хомогенна индукция

Тук ще разгледаме опита на Ото Манголд, правен през 1927-1929 г. В зародиша на земноводните има много точки, които са организатори. Като знае, че такъв организатор е тази част на ектодермата, която чрез инвагинация (вдаване навътре) се превръща в нервна тръба, той я взема и я поставя през устния отвор в стомашната празнина на друг зародиш. Тогава у последния не само че се образува нормална нервна тръба и не само че самата присадка става на тръба, но под влиянието на присадката от ектодермата на гостоприемника се образува нова нервна тръба, обаче чрез индукция, и то в съседство с присадката. В присадката се явяват очи, слухови мехурчета, обонятелни ямички и странична линия. Но същите тези неща се явяват чрез индукция и в ектодермата на гостоприемника, която е близо до присадката. Тази индукция наричаме хомогенна, понеже нервната тръба чрез индукция образува пак нервна тръба.

2. Хетерогенна индукция

Ще разгледаме опита на Бауцман, направен през 1928 г. Той отделя внимателно гръбната струна от зародиша на тритона и я поставя във вътрешната празнина на зародиш на друг тритон. Бауцман употребява хомопластично присаждане на *Triton taeniatus* върху *Triton taeniatus* или хетеропластично на *Triton alpestris* или на *Triton cristalus* върху

Triton taeniatus. При всички тези случаи резултатът е един и същ. Накратко ще изложи резултата: под влиянието на присадената гръбна струна в съседство се образува нервна тръба. Този случай се нарича хетерогенна индукция, понеже гръбната струна създава чрез индукция не пак гръбна струна, а нервна тръба, т.е. нещо друго.

3. Комплексна индукция

Добър пример за такава индукция е опитът на Ханс Шпеман и Хилда Манголд през 1924 г. Те вземат от зародиша на *Triton cristalus* една част, която е тъкмо над първичните уста и която има участие при образуване на нервната тръба, гръбната струна и първичните гръбначни прешлени. Учените присаждат тази част върху зародиша на *Triton tdeniatus*. Тогава присадката образува чрез индукция в тялото на гостоприемника нервна тръба, гръбна струна и зачатъци на гръбначните прешлени, извън тези, които последният нормално си образува. Енергиите, които излъчва присадката върху околните тъкани, са от такъв характер, че изменят първоначалното предназначение на тези тъкани и им дават ново направление в развитието. Авторите нарочно избират при своите опити тези два вида животни, понеже първият зародиш има по-светли клетки, а вторият – по-тъмни, и затова може да се проследи ясно произходът на образуваните чрез индукция органи и се оказва, че материалът за тяхното образуване е взет предимно от гостоприемника. Тук трябва да допуснем, както и при по-горните опити, индукция на присадката върху съседните тъкани на гостоприемника. При третия опит присадката ясно изпъква като организатор. Този случай наричаме комплексна индукция, понеже са образувани разнообразни органи чрез действието на индукцията.

Гайниц повтори този опит, като взе присадка от *Pleudeles waltli* и *Amblistoma mexicanum* и ги присади върху

зародиша на *Triton taeniatus*. Тук той употребява разни родове, а при други опити даже и различни разреди, например взема присадка от *Bombinator pachypus* и я присажда върху *Triton taenidtus* – резултатите били същите. Гайниц сполучва да присади върху хрилете на земноводни организатори от друг род земноводни и предизвиква индукция. Ектодермата, присадена върху горната устна на зародиша, проявява организаторско действие.

Буди интерес и опитът на Шпеман от 1921 г. Зачатъчна нервна тръба на *Triton taeniatus* се поставя в хрилната празнина на *Triton cristalus*. Тази присадка взема участие при образуването на хрилете, т.е. действа по място, а не по произход. Обаче интересното е, че хрилните части, които присадката образува, както по форма, така и хистологично, са подобни на хрилните части на *Triton taeniatus*; значи в това отношение присадката действа по произход, а не по място. Оттук следва важен закон: материалът, върху който работи индукцията, не е съвсем пасивен, т.е. той може да приеме импулс от индуктора да образува даден орган, обаче при образуването му той влияе със силите, които носи.

Аналогичен пример има и при регенерацията на лещата у тритона. Правени са следните опити с *Triton cristalus* и *Triton taeniatus*. Зачатъчният лещен епидермис на двата вида се отстранява и се замества с коремна кожа, освен това тя се разменя между двата вида. Коремната кожа дава леща, само че лещата по своите свойства прилича на лещата на вида, от който е взета коремната кожа. Значи тук присадката по отношение на вида орган, който ще образува чрез индукция, действа по място, а не по произход, обаче по отношение на качествата на този орган действа не по място, а по произход.

Изследванията върху организатора и индукцията в биологията дават изобилен материал за размишления и

заклучения. Гурвич още през 1922 г. въз основа на направените вече опити излиза с теорията за силовото поле. Според него яйцето, зародишът или възрастният организъм освен физическо тяло имат и особено силово поле. Вайс приема теорията на Гурвич за силовото поле, тъй като той направи собствени регенерационни опити върху тритона. Вайс, имайки предвид, че в зародиша на тритона всеки отстранен крак или част от него се възстановява, регенерира – на мястото на раната се образува една индиферентна тъкан от регенерационен бластем – индиференцирани клетки, които после регенерират откъснатата част. Този опит на регенерация може да се анализира, като се видоизмени по разни начини. Именно това прави Вайс с предните и задните крака на тритона – на мястото на отстранения крак се появява новата тъкан на регенерационния бластем и той разменя регенерационен бластем от задния крайник и с мястото на предния крайник; тогава този бластем дава четирипръстен преден крайник, което е нормално за преден крайник. А регенерационният бластем на предния крайник поставя на мястото на задния крайник и той дава петопръстен заден крайник, което е нормално за последния.

Подобни опити са правени и от Г. Шаксел в 1921 г. и от В. Д. Милоевич в 1924 г. Също такъв е и опитът на Гюено от 1927 г., при който се взема група индиферентни клетки от задния и предния крайник на зародиша и се присаждат на опашката – те дават една малка опашка. И обратно, ако се вземе регенерационен бластем от опашката и се присади върху мястото на предния или задния крайник, ще даде крайник. Това е и опит на Вайс от 1927 г. От тези факти той вади заключение, че младият регенерационен бластем по собствена сила нищо не може да направи, но под чуждо влияние на всичко може да стане. Или другояче казано, по отношение на собствените си сили бластемът

е нулипотентен, обаче по отношение на диференцирането под влиянието на други сили е оннипотентен. Въз основа на горните опити Вайс е дошъл до приемане на силовото поле в крайника и центърът на това сиово поле е в основата на крайника и в тази част на трупa, която е близо до крайника. Вайс казва, че приема такова сиово поле въз основа на своите опити и въз основа на теорията на Гурвич за митогенните лъчи.

С теорията за силовото поле се обясняват различните случаи на индукция в органичния свят. Очевидно е, че индукцията на Шпеман и индукцията на Гурвич имат една и съща основа. Някой би могъл да каже, че индукцията на Шпеман се дължи главно на известни вещества, които присадката изпуща в тялото на гостоприемника и обратно. Обаче знаем, че при индукцията на Гурвич всяко влияние чрез вещества е изключено, понеже индукторът действа върху детектора от разстояние, през въздуха, и затова там сме принудени да приемем сиови центрове и сиови полета. И понеже индукцията на Шпеман действа по същите закони, то и там трябва да приемем, че причината на индукцията са сиовите полета, сиовите центрове. Именно такива сиови центрове представляват тъй наречените организатори. Интересна е следната подробност: един организатор от трупa, присаден върху главата на зародиша, образува главови органи, обаче организаторът от главата, присаден върху трупa, образува чрез индукция не трупни органи, но главови. Това показва, че силовото поле на главата е по-силно от силовото поле на трупa и при конкуренция първото сиово поле надвива.

Това потвърждават многобройните наблюдения, които се направиха през последната общоевропейска война, което беше известно и по-рано, а именно, че раните по главата много по-лесно зарастват, отколкото раните по другите части на тялото. С теорията за силовото поле това се

обяснява чрез мощното действие на тези енергии, които упражнява силовото поле на главата.

Силовото поле, до което идва Гурвич въз основа на своите изследвания върху митогенните лъчи, а и до което идва и П. Вайс въз основа на споменатите изследвания – негови и тези на Шпеман, Манголд и др., това силов поле е една част от онова, което окултната наука нарича етерен двойник на организма. Значи биологията постепенно, но сигурно доказва етерния двойник, който представлява една част от аурата на организмите. И тези организатори в организма, за които говорят биолозите, са онези силови центрове, за които споменава окултизмът и чрез които организмът акумулира космичните енергии и ги внася в организма.

От настоящата статия виждаме, че както чрез изследванията на митогенните лъчи, така и чрез изследванията върху организаторите и индукцията се стига до едни и същи заключения, а именно приемане на аурата на организмите и нейната ръководна роля при физиологичните процеси.

ПРОФЕСОР ХАНС ДРИШ И НАУКАТА ПАРАПСИХОЛОГИЯ⁶⁹

Проф. Ханс Дриш от Лайпцигския университет посети София по покана на Българското философско дружество и държа три лекции в Университета. В първата лекция той изложи възгледите си върху витализма, във втората – своята философска система, и в третата – основните принципи на парапсихологията. Със своите твърдения и аргументи проф. Х. Дриш раздвижи умовете на нашата интелигенция и спря вниманието ѝ върху въпроси, по които една част от нея има материалистични схващания.

Но интересът към проф. Дриш бе толкова силен, че върху изложените от него идеи излезе на български брошурата „Що е витализъм?“

Г-н Х. Дриш е известен като професор по зоология и със своите сериозни изследвания и с научните си трудове в тази област. Освен конкретното изследване на фактите, той проявява стремеж и към тяхното обобщаване, затова насочва вниманието си към синтезирането им. И така въз основа на собствени наблюдения и опити върху организмите професорът идва до обяснение на витализма. Заинтригуван от чисто философски въпроси, той почва да чете лекции по философия в същия университет. Едновременно с това, когато стига до доказването на окултни истини, проверени чрез резултатите на изследванията си, проф. Ханс Дриш създава нова наука, която нарича парапсихология.

Тук ще се занимаем с книгата на проф. Дриш „Парапсихология“, която е публикувана през 1932 г. Според професора парапсихологията е наука за окултните явления и той избира за надслов на книгата си един цитат от Шопенхауер: „Този, който се съмнява във фактите на жизнения магнетизъм и в неговото виждане чрез ясно-видство, трябва да го наречем не невярващ, а невежа“ (Парерга, първи том, 1850 г.). Дриш посочва целта на книгата си: тя да послужи като ръководство за тези, които искат с успех да работят в областта на парапсихологията, и то както при събирането на фактите, така и за теоретичното им обяснение. Той заявява, че мнозина мислят, че знаят какво съществува и какво не съществува в Природата, и при това отричат някои факти, като дължат своите знания единствено на някоя вестникарска статия. Даже и да е добра дадена статия, тя не е достатъчна, защото какво би било положението на един човек, ако той се изказва върху химията само въз основа на вестникарски данни и

пренебрегва работата на химиците – същото важи и за парапсихологията. Чрез изграждането на тази нова наука се извършва промяна в миогледа на човечеството, защото чрез нея се установява научно Невидимия свят.

Проф. Дриш изтъква, че парапсихологията е наука, също както всяка друга наука, например химията или геологията, и работи индуктивно, с методите на всички положителни науки. Лондонското общество за психични изследвания от дълги години изследва явленията на парапсихологията по научен начин и издава редица публикации. Главен труд за тяхната дейност е „Phantasms of the living“. Особено интересни са научните опити на това общество върху телепатията. Влиянието му се е разраснало сред научните среди в европейските страни, в Германия излиза от ред години списание върху парапсихологията.

Психологията изучава психичните явления, които са свързани с обикновеното човешко съзнание. За разлика от нея парапсихологията изучава вътрешните сили на човешкото естество, чрез което идва до ново разбиране на човека и Природата. За изследване явленията на парапсихологията учените обикновено си служат с хора, които имат свръхнормална чувствителност и възприемчивост, като в тяхно присъствие са възможни някои парапсихични явления. Такива хора ги определят като сензитиви и във Франция ги наричат метагноми.

Проф. Дриш преди всичко набляга върху всички възможности за погрешки при изследване на парапсихичните явления. В първата част на своя труд в строго научна форма той излага условията, на които трябва да отговаря дадено явление, за да бъде научно установено. Даже на международния конгрес за психични науки в Атина той ясно изтъква: „По-добре да отречем 99 истински явления поради някои недостатъчни условия, отколкото да приемем едно невярно явление за вярно.“

Проф. Дриш разделя методите на парапсихологията на три вида: спонтанно наблюдение, очаквано наблюдение и експеримент. С тези три метода той разглежда следните видове явления: телепатия, спонтанна телепатия, пътуване извън тялото, телекинеза, шум, чуване и движение от окултен характер – тъй наречените апорти, ясновидството, психометрията и др. Ще отбележим по нещо за някои от тези явления.

Телепатията, спонтанно проявена, се различава от предаването на мисли, което се извършва като експеримент при избрани от нас условия. За да е научно установена, телепатията трябва да отговаря на следните условия:

1. Явлението да се изложи писмено и да се съобщи на доверени лица преди потвърждението му. Това се прави, за да се избегне ролята на подсъзнанието и за да се изключи предположението, че се е почерпило знание от склада на подсъзнанието.

2. Явлението да е подобно на многобройни такива преживявания от други лица.

3. Да има съвпадение както по съдържание, така и по време с проверените събития (например по отношение на съобщение за смърт и др.).

4. Разстоянието между изпращача и приемача да е голямо, така че да са невъзможни нормално виждане и слушане, да е изключена и хиперестезията.

Когато телепатичният опит се осъществява между два града или даже между две държави, очевидно хиперестезия е изключена. Обаче понякога хиперестезията на метагнома е толкова голяма, че той може да чува това, което се говори тихо в отдалечена стая, затова при изследванията се взема под внимание и тази негова особеност. Телепатични опити са правени при всички контролни мерки с положителни резултати от Тишнер, Василевски, Синклер и др. Може да се каже, че телепатията е вече научно установена.

Що е телекинеза? Думата произлиза от гръцките думи *теле* – далече, и *кинезис* – движение. Сензитивът движи предмети на известно разстояние от себе си. Близко до този вид явление е и левитацията, т.е. издигането на хора или предмети във въздуха, въпреки силата на земното притегляне.

Що е ясновидство? При него се възприемат факти, които стават в същия момент на далечно разстояние или пък които принадлежат на миналото или бъдещето. В първия случай се наблюдава ясновидство в пространството, във втория – ясновидство на миналото, а в третия – тъй нареченото прорицателство. Пагенщехер⁷⁰ издава две специални книги върху своите изследвания на ясновидството. Според Дриш някои случаи на телепатия трябва да се сведат към ясновиждане, например виждане на умиращ, защото в този случай метагномът вижда много подробности: лицето на умиращия, неговите дрехи и околната обстановка, за която в момента заминаващият си от този свят не мисли. Изводът е, че се констатира нещо повече от предаване на мисли. За установяване на ясновидството според Дриш най-важният въпрос е дали даден случай на ясновидство не може да се сведе към по-прости явления, например към телепатия, черпене от знанието, складирано в подсъзнанието на околните и др. Изобщо, за да се установи ясновидството научно, трябва да се изключат всички възможности за предаване на мисли. Четенето на затворени писма, каквито примери имаме доста научно установени, не означава още ясновидство, ако авторът на писмото, който знае съдържанието му, присъства при опита. Но дори и авторът на писмото да отсъства, пак може да се изключи ясновидството и да се допусне психометрично предаване на знанието чрез допиране на сензитива до писмото. Ето един пример: изследващите този проблем написват едно писмо от Лондон. Един англичанин, който

не знае съдържанието му много добре, го опакова и запечатва, предава го на Шренк, а метагномът Осовецки прочита вярно съдържанието му във Варшава. На пръв поглед този случай изглежда на истинско ясновидство, но Дриш отчита, че не е изключено психометричното предаване на съдържанието от автора на писмото, т.е. Осовецки, като хваща писмото, влиза в психометрична връзка с автора на писмото и приема знанието му.

Друг случай е парижкият опит с метагнома Кан. Присъстващите написват шест писма. Кан се допира само до едно от тях, обаче предава вярно нелекото съдържание и на всички останали писма. В едно от писмата написват на немски следното изречение: „Срещу глупостта напразно воюват боговете“, в друго писмо написват друга мисъл на еврейски език с латински букви; при прочитането му Кан не разбира съдържанието, обаче вярно предава всички букви. В този случай ясновидството е твърде вероятно, но пак напълно не сме осигурени от психометрично предаване на знанието.

Интересен е следният опит на Василевски. Когато поставя пред метагнома индийска ваза, той вижда и нейния едновременно притежател – един бивш капитан, за чието отношение към вазата Василевски не знае нищо. Но и това виждане не е напълно достатъчен случай на ясновидство, понеже лелята на Василевски знае за отношението на умрелия капитан към вазата. И може да се предположи, че метагномът черпи това знание от подсъзнанието на лелята.

Паранормалните диагнози на болести, отчасти доста верни, също не могат да се считат за истинско ясновидство, понеже може да се предположи, че подсъзнанието на болния предава на сензитива знанието за болестта.

Но все пак някои от случаите, които привежда Пагенщехер, трябва да ги приемем за действително ясновидство,

защото отговарят на всички условия. Някой основателно би могъл да запита кой е механизмът на ясновидството, но това е съвсем друг въпрос; преди всичко трябва да се установят фактите. Ето един интересен случай, приведен от Пагенщехер: пред метагномка се поставя бутилка, намерена в морето близо до Азорските острови. При коработрушение, преди да загине, някой написва на испански няколко реда на един лист и пуска бутилката в морето. Действително, някои лица, които са намерили бутилката, знаели съдържанието на писмото, но тук може да се изключи психометрията, понеже метагномката в ред картини обрисова цялото произшествие – обстоятелства, които не били известни на тези, които намерили бутилката.

Също така и Бестерман излага един опит, който можем да наречем случай на истинско ясновидство, защото изключва четенето на мисли и ролята на подсъзнанието. Описват подробно пред метагнома вътрешността на една къща, при което никой от присъстващите никога не я е бил посещавал. Също така и притежателят на къщата не е познат с метагнома, но той дава точни данни за него и за живота му само върху горното описание. Ако в този случай не допуснем истинско ясновидство, тогава трябва да припомним до съвсем изкуствени и пресилени комбинации за предаване на мисли.

Друг случай на ясновидство: метагномът попибва един предмет, принадлежащ на един младеж, който при нещастен инцидент по време на воаяж бива изяден от акула. Метагномът вижда нещастieto, случило се в пристанището Сидней, описва подробностите и заявява, че след известно време акулата ще бъде хваната. Така става: в стомаха ѝ намират остатъци от дрехите на младежа. При този случай трябва да се допусне или истинско ясновидство, или психометрично предаване от страна на умрелия. Но и в двата случая вече се доказват известни окултни истини:

тук трябва да приемем един случай на истинско ясновидство или съществуването на умрелия след смъртта, който е предал своето знание на метагнома.

Въпреки всички горепосочени предпазни и контролни мерки, а и възможността при някои случаи мислите да се предават от умрели, изтъква Дриш, с голяма вероятност може да се твърди, че има установени истински случаи на ясновидство. При изследване на ясновидството в бъдещето, или на прорицателството, трябва да се изключат случаи на самовнушение и внушение. Например предричането на заболяване не показва още прорицателство, понеже не е изключено действието на внушение, въпреки че лицето заболява точно в посоченото време. За да се удостовери един случай на прорицателство, трябва да се изключат внушението и телепатичното предаване на мислите. Обаче в някои случаи, когато се предскаже една случка, независеща от волята на потърпевшия, това пак не е доказателство. Например ако някому се предскаже, че къщата му ще бъде подпалена от злосторник, то все пак може да се предположи, че тази мисъл може да бъде възприета от лицето, което подпалва къщата. Дюн твърди, че човек почти всеки път има прорицателство в сънищата си за най-близкото бъдеще, и то понякога с големи подробности.

Що е психометрия? Когато сензитивът се допира до някой предмет, той придобива възможността да вижда сцени из живота на притежателя му. Има множество случаи на психометрия, напълно научно доказани. И Дриш твърди, че психометрията трябва да се счита извън всяко съмнение, тъй като е напълно научно обоснована. Опити по психометрия са правени и от Василевски, Тишнер и Пагенщехер.

В последно време биологията все повече клони към витализма, според който животът на организмите не

може да се разбере само чрез свойствата на материята, но трябва да се приеме и един разумен принцип, който работи целесъобразно в органическите процеси. „Аз не искам да твърдя – казва Дриш, – че всички биолози са вече убедени виталисти, обаче всички разумни биолози вече не се задоволяват само с механичното обяснение на живота, макар и да се бавят все още да проникнат в областта, която е отвъд границата на механичното.“ В книгата „Проблемът на живота“ под редакцията на Дриш и Волферек са поместени ред статии от видни биолози. От тези статии се вижда ясно как фактите на най-новата биология водят към витализма. Може да се направи обобщението, че днес биологията въз основа на най-новите си изследвания изоставя постепенно биомеханизма, защото натрупаните факти в нея не могат да се обяснят от механично гледище. Немалко допринесе за сформирането на новите постановки – за обяснение на жизнените процеси от гледището на витализма – и проф. Х. Дриш с капиталното си съчинение „Философия на органичното“.

Еволюцията не може да се обясни чрез теорията за случайността, предложена от Дарвин, но чрез действието на един разумен принцип, чието присъствие в организма трябва да приемем въз основа на натрупаните факти. Дриш нарича този разумен принцип в организма ентелехия или душа. Този разумен принцип се изявява във филогенията на организмите. Действието му се вижда ясно при разглеждане процеса на регенерацията, при разглеждане на опитите, правени върху ранни зародишни фази на организмите. Дриш подробно е разгледал тези въпроси в гореспоменатата книга „Философия на органичното“.

Витализмът преодолява механичното разбиране на живота и води към приемане на духовното или разумното, действащо в цялата Природа. Ето защо от това гледище витализмът може да се вземе като мост, който съединява

днешната официална наука с парапсихологията. Именно тази роля на витализма Дриш развива и обосновава подробно и книгата си „Парапсихология“. В обособен дял на тази книга Дриш изтъква, че фактите, установени при изследване на парапсихичните процеси, ни подготвят да приемем, че освен материалния свят има и един друг свят, който може да се нарече душевен или Невидим свят. В този именно душевен свят се извършват процесите на телепатията и ясновидството. Въз основа на новите факти на парапсихологията се приема душата като самостоятелно същество. Изследванията на парапсихичните явления водят към постановката, че физическото тяло е обитавано от душа.

Съществен е този дял от парапсихологията, в който Дриш говори за екскурзии на човешката душа. Под „екскурзии“ той разбира излизане на душата при някои случаи, когато тялото изгубва съзнание и в същото време съзнанието или разумното в човека се изявява вън от тялото чрез душата. Това например се наблюдава при упойка във време на операция. Когато оперираният е под действието на упойката и тялото му е безчувствено за операционния нож, той може да види лекарските манипулации и след това да ги разкаже вярно, с всички подробности. Това е типичен случай за отделяне на душата от тялото. Но този факт се приема само от този, който отхвърля психофизическия паралелизъм и приема душата като самостоятелно същество, освен тялото. Щом се възприема излъчването на душата, т.е. нейното отделяне от тялото, при което съзнанието се запазва, то трябва също да се приеме и че за да има психични процеси, не са необходими известни физиологични процеси в човешката нервна система.

Съществуването на душата след смъртта Дриш нарича монадизъм. В полза на монадизма Дриш привежда два факта от изследователя Матисен. Първият случай е тъй

наречената кръстосана кореспонденция, която се състои в следното: на няколко метагнома, живеещи в местности, далеч една от друга, се дават откъслечни съобщения – отделни цитати от стихотворението на един поет, които поотделно са неразбираеми, но като се съберат, се получава едно цяло, което има смисъл. И всеки метагном сам безпогрешно сформира стихотворението и посочва поета; тези съобщения са дадени от едно и също лице, заминало в отвъдното. Друг случай е паранормалното цитиране на места из дадени книги. В този случай заминалият отвъд съобщава чрез метагнома местонахождението на библиотеката, после рафта с дадена книга, посочва определена нейна страница с пасажа, който разглежда съответен въпрос. Друг опит е правен с вестници: метагномът посочва мястото и съдържанието на съобщение даже преди неговото публикуване. Разбира се, кръстосаната кореспонденция може да се обясни чрез телепатична връзка между метагномите, а при случая с вестника може да се приеме, че мисълта на редактора паранормално е възприета от метагнома. При познаването на някои пасажи от книги може да се предположи, че тези данни се вземат от паметта на някой друг човек, и то от неговото подсъзнание, обаче всичко това звучи изкуствено и пресилено.

Дриш казва, че монадизмът заслужава сериозно отношение от страна на науката. Той заявява още, че е доста склонен към възприемане на монадичната теория, защото тя много добре обяснява парапсихичните явления.

В едно свое писмо до мен проф. Дриш сподели, че без да е член на някое духовно общество, намира за необходимо да работи доколкото може за каузата на спиритуализма.

Дейността на Дриш в днешната епоха е важна в две отношения. Първо, той е пример как един учен, който е запознат с всички факти и методи на днешната биология,

може да дойде до витализма, и то въз основа на научни изследвания. Второ, той показва как един съвременен учен може пак въз основа на фактологичен материал да сформира парапсихологията.

РАЗУМНОСТ В ПРИРОДАТА И В ЧОВЕКА⁷¹

1. Изучаване на Природата по смисъл

Зад всяко явление, зад енергията седи една разумна сила.

Основна истина в окултната наука е, че животът е надарен със съзнание. Тази истина е ключ към разбиране на дълбоките тайни, които ни заобикалят, и е ориентир в изучаването на Природата по смисъл.

Мнозина смятат, че по-висшите животни имат съзнание, но някои се съмняват за наличие на такова при нисшите, като изтъкват, че техните движения се дължат на механични причини и на физико-химични процеси, без участието на съзнанието. Но очевидно е, че по еволюционната стълбица не можем да поставим граница между висшите животни и нисшите, а се наблюдава незабелязан преход между тях. От друга страна могат да се приведат ред доказателства, че нисшите животни, даже и едноклетъчните, имат съзнание. Сетивните органи у медузата (мешести) и зрителните органи у камшичните инфузории (flagellia) показват, че тези организми имат зрителни и други възприятия. А възприятията са вече психичен процес, който доказва присъствието на съзнание. Друг пример е съществуването на организми, чиято преходност между растения и животни е толкова ясна, че даже някои от тях се изучават едновременно и в ботаниката, и в зоологията. Разглеждайки проявите им, се стига до убеждението, че

логически ненаучно е да отречем съзнание и у растенията. В потвърждение на това могат да се изтъкнат наскоро визираните от науката статистици като сетивни органи у растенията, което показва, че като жив организъм и те имат възприятия, следователно и психичен живот.

Нещо повече, чрез по-нови изследвания се констатира, че психичното е важен фактор при процесите в организма, а също и при еволюцията. Това се доказва чрез така нареченото пряко приспособяване. Установяването на прякото приспособяване показва, че механичният фактор не е достатъчен да обясни това реагиране на организма и затова трябва да се признае действието и на един друг вече вътрешен психичен фактор в организма.

Окултизмът приема, че не само растенията, но и минералното царство е надарено със съзнание, наречено подсъзнание. Разбира се, когато употребяваме думата *съзнание*, не трябва да го антропоморфизираме (да му приписваме човешки свойства и качества). Естествено, не трябва да придаваме на растителното и минералното царство съзнание, подобно на човешкото.

2. Разширение на съзнанието

Ако във вас има съзнателен живот и сте настроени любовно към всички същества, вие ще превърнете слънчевата енергия в акаша и ще усетите в себе си една велика, приятна, Божествена музика. В известни часове на деня, по обяд, но повечето сутрин, идат периодически вълни от Слънцето, които носят със себе си положителни идеи.

Докато културата е така рязко потънала в материята, отношенията на хората към Природата са механични и те я изучават само по форма. Но при задълбочено търсене на

Истината може да се влезе в общение с вътрешния ѝ живот. В една от лекциите си Учителя изтъкна пред нас, че изучаването само на материалната страна на Природата, без нейната напълно реална духовна страна, причинява огрубяване на характера. Разбира се, изучаването на материалната страна на Природата в никакъв случай не бива да се пренебрегва, но то е необходимо да се придружи с проучване и на духовната ѝ страна. И всякога, когато човек влезе в контакт със сакралните сили на Природата, в него се дава ход на развитие на заложите, спящи в душата му. Ето защо за правилното развитие на индивида и човечеството е необходимо едно ново отношение към Природата – целенасочено интимно свързване с вътрешния ѝ живот. Тогава съзнанието се разширява и започва да работи в повисоко поле и в такъв случай и в най-обикновените наглед природни явления ще видим нещо красиво и пълно със смисъл.

Защо растението събужда у нас чувства? Дали това е само под влияние на естетичната форма? И защо на тази голяма палитра от видове растения ние откликваме с разнообразни вътрешни настроения? Това се дължи на взаимодействието между етерните и висшите строителни сили на растението и тези на човешкия организъм. По този път човек е в състояние да влиза в общение с вътрешния живот на растението, който е също така психичен. Общението с живите части на Природата е духовна необходимост. За да образува човек контакт с живия импулс на Природата, той трябва да отвори душата си и да съзнава присъствието на светли сили. Това обяснява защо при нашите чисто механични виждания се свързваме тъй малко с духовния потенциал на Природата. Когато отношението ни към Природата е чисто механично, то тя стои пред нас напълно заключена. Ако мислим, че тя се изчерпва само с механични явления и закони, ние затваряме душата си и

съзнанието си за живите и разумни природни сили. С тези погрешни схващания на природните закони сами правим душата си предварително недостъпна за възвишените сили, които ни заобикалят.

А когато отидем сред Природата със съзнание, че нейните форми са външно изявление на разумните сили, които работят в лабораторията А, тогава се създават благоприятни условия за влизане в контакт с тях. И ако отидем при цветята и дърветата с такова съзнание, то ние ще влезем в общение с разумните сили, които работят в тях, и това ще ни повдигне. Същият закон има приложение не само по отношение на растенията, но и по отношение на слънчевите лъчи. За да се свържем с духовната същност на слънчевата светлина, трябва да съзнаваме, че тя е изявление на Разумността. Тогава ще се озовем в благоприятните условия да сме в единение със Слънчевите същества и именно тогава ще почерпим от слънчевата светлина сили, които иначе не бихме могли да получим. Будно съзнание е необходимо и при храненето, защото то не е чисто механичен процес, нито храната е само нещо материално – освен физикохимични сили тя има и духовно съдържание; ако отчитаме това, ще влезем в контакт с вътрешната А сила.

След споменатото дотук нека изтъкнем следния закон: за да се свържем с известни духовни сили в Природата, трябва да се издигнем в своето съзнание до това поле, в което те действат, или по друг начин казано, да можем да се нагласим да приемаме вълни със същата честота, каквито се изпращат от Светлите същества. В Природата работят духовни сили от възвишен характер. Светли същества от йерархия, далечна в своята еволюция от тази на човечеството, са проводник, чрез който се проявяват Божествените сили. Природата, която наблюдаваме около нас, е завеса, спусната пред лабораторията, в която рабо-

тят тези съзнателни същества. И след като отидем сред Природата с душа, изпълнена от Любов, Вяра, Мир, Радост и Благодарност, и повдигнем съзнанието си до това поле, в което действат Възвишените сили, то тогава ще почерпим благодат от нея и ще имаме ново разбиране за пълнотата на живота и за слънчевите лъчи. Човек влиза в контакт с живите сили около себе си, с които съзнанието му се намира в хармония. Същото важи и за отношенията между хората. Ако схващаме, че отсрещният нам човек живее само със съзнание и самосъзнание, то ще влезем с него във външни, механични отношения. Обаче ако се проникваме от мисълта, че във всяко човешко същество, даже и у падналия грешник, живее и свръхсъзнанието, то тогава ще можем да влезем в съприкосновение с благо-родното – душата и духа.

Ако имаме духовно разбиране към частите на Природата, то ние ще бъдем свързани с вътрешния ѝ живот. Щом създадем интимни връзки с тези живи части, те ще ни проговорят. Една възвишена хармония – изявление на тяхното естество, се разлива наоколо им. И когато човек се яви пред тях със свещено чувство, той непременно ще долови чрез интуицията си хармонията и музиката – съдържанието на идеите, с които говорят живите съставни части на Природата. Всякога съзерцанието на Природата ражда в човека идеи. Природата е извор на идеи.

Всъщност светлината е проникната от музика и хармония и точно такава субстанция изпълва цялата Природа. Първо тя се долавя интуитивно, а когато човек възприеме слънчевата светлина с душата си, у него ще се родят нови идеи, целият товар, който носи на раменете си, ще се снесе и той ще има импулс за дейност. Слънчевите лъчи всякога говорят и идеите, които са ни разкрили вчера, няма да ги повторят днес. Разумната Природа всеки ден донася нови откровения и ако човек е чист и с будно съз-

нание, то вътрешният му живот ще се изгражда само чрез нови познания.

За да се раздвижат спящите сили на душата, трябва да се съзерцават природните красоти като изявление на разумни сили. Така вътрешните дарби се развиват и се събуждат силите на душата. Тук ще цитирам следните думи на Учителя: „Към формите на Природата новият човек ще има ново отношение, защото той няма да ги мисли за плод на механични сили, но ще ги възприема като изявление на разумни сили, които работят в Природата. Природата разполага със свои художници, творящи нейната неповторимост. Когато гледаме на природните красоти по духовен начин, в нас се събуждат дълбоки вътрешни сили. На тези, които са обременени, и на онези, които са песимисти, бих препоръчал да наблюдават живота на пеперудата, да видят нейната красота и стадията ѝ на развитие. Когато посадиш едно семенце, чакаш много години, за да видиш резултата – порасналото дърво; също така и пеперудата е едно семенце и трябва да се почака следващата фаза, за да се разбере нейното естество. Пеперудените крила не са само едно съчетание на механични сили – те са изработени интелигентно с една невидима четка.“

При днешното възпитание трябва да се влее един духовен елемент. Например, когато учениците ходят на екскурзии, нека да не късат цветята, за да ги изучават после в клас; по-добре е да ги опознаят сред самата Природа, изпитвайки живо чувство към тях. Като се свържат с вътрешния живот на Природата, подрастващите ще получат от нея поддръжка и така ще се даде голям тласък на тяхното развитие. Освен това хубаво е децата да работят сред Природата: да отглеждат цветя, плодни дръвчета, зеленчуци и да се грижат за екологичното равновесие. Необходимо е още в ранна възраст да се дойде до интуитивно долавяне на разумното, което работи зад видимите форми

на Природата. Преподавателите не могат да дадат на учениците си това, което сами нямат. Колкото и увлекателно да приказват, могат да дадат само от онова, което имат проявено в себе си. Ето защо сами те трябва да имат ново отношение към Природата, трябва сами те да го преживеят, за да могат да въведат своите ученици в свещения храм на Природата.

3. Разумното в човека

Човешката душа е космос. Човешката душа е океан. Ние още не сме познали себе си, не сме се познали и един друг. Това нещо, което ние не знаем, сме самите ние.

Няма живот извън живота на Първото начало. Първоосновата е Разумното начало и всъщност еволюцията е негова постъпателно нарастваща проява. Колкото едно Царство е на по-висока степен на развитие, толкова повече ще прояви вложената Истина в себе си. Да растем, значи да проявяваме все повече и повече Бога чрез себе си. Именно чрез Разумното начало, което работи сред цялата Природа, ние сме в непосредствен контакт отвътре, чрез нашето собствено дълбоко естество.

Човек все още не е намерил себе си. Един свещен храм се крие във всеки едного и там гори един пламък, неугасим и сред най-големите житейски бури. И копнежът към красивото, чистото, свещеното, иде отвътре, макар само в някои моменти на пробуждане. За такъв пример може да ни послужи Свидригайлов, един от героите на романа „Престъпление и наказание“ от Достоевски⁷². Него, който е морално покварен и живее развратно и безидейно, в един момент го обхваща неудовлетвореност и пустота и той започва да изпитва духовен копнеж. Когато човек пожелае да заживее за красивото и доброто, когато закоп-

нее за света на Истината (вж. *стихотворението „Бор“ от Иван Вазов*), това иде от душата – тя нашепва за всички възможности, които се крият в нейната обител. Всеки човек може да изживее свещения миг, когато душата – Божествената семка, се проявява от вътре на вън и донася сила, радост, вяра, чистота, светлина, мир, Любов. При това положение човек съзнава себе си като същество, което обича, прощава и се жертва, обхванат е от необикновено вдъхновение и приема новите идеи – и тогава той изживява връзките си с Целокупния живот на Битието и установява, че околните са му твърде близки и мили като братя, възприема ги като сродни души.

Защо, когато в нас се прояви Божественото, иде радостта? Защото оковите се сгромолясват и човек възприема естеството си свободно, осмисля единството на Живота и отново блясва онази неразривна връзка между душите. И в най-големите противоречия, през които минаваме, ако се вслушваме във вътрешния глас, ще усетим радост и вяра. Учителя казва: „Постоянно ни идат светли мисли, благи чувства, благородни стремежи. Откъде идат те? Всички благородни подтици човек получава от Възвишеното, което работи в него.“

Любовта ни обгръща както отвън, така и отвътре. Ние можем да познаем само тези, които обичаме. При Любовта очите ни се отварят и сме напълно способни да видим в тях това, което никой друг не вижда. Както за другите едно дете може да е бездарно, глупаво, лениво, но за майката то е добро, умно и даровито, защото тя го обича и има прозорливост за него – вижда в него това, което никой друг не вижда. Кой е прав? Майката е права и нейната Любов подхранва добрия дял в това дете.

Какви нови отношения настават между нас, когато сме способни да видим във всички живи същества Свещената книга? Свещената книга е Бог – Красивото, което работи

във всички души. Прочетеш им от нея макар и един лист, макар един ред – ти си вече в съприкосновение с Великото в света и това е то – откровението. Новата култура носи отношения на Любов към всички същества. И когато човек прозре красивото в душите, отношенията ще престанат да бъдат механични – тогава ще се възстанови истинската и трайна връзка между душите. Временните, плитките връзки лесно отпадат. Някой ще отбележи, че еди-кой си има някакви слабости; да, така е, докато той е в период на развитие – после следват други фази. Новото отношение един към друг ще събуди силите и дарбите на душата. Животът на личността е безплоден. Когато са разслабени връзките в колективния живот, тогава дарбите, които крие душата, остават непроявени, нещо повече – противоречивите постановки спрямо Целокупния живот водят към израждане. За съжаление съвременното механизизиране на живота в някои отношения води към отслабване на естествените връзки между хората. Но е време да се научим да виждаме Красивото във всички същества – тогава човешкото съзнание ще почне да работи в по-високо поле, където има условия за духовна култура.

КОСМИЧНАТА ПРОЛЕТ⁷³

Зад механичните сили стоят разумни сили, които работят навсякъде в Природата, тъй като тя е разумна и жива. Витализмът обосновава това за царството на органичното, но то важи и за цялата Природа. Според механичната астрономия Земята се движи около Слънцето по механични закони; според нея по същите закони се движат и другите небесни тела. Но според окултната астрономия, която е основана на научни методи – наблюдение и експеримент, навсякъде трябва да се търси действието на разумните сили.

Разумни причини са наклонили земната ос на 23 градуса и това е създадо смяната на сезоните: пролет, лято, есен, зима. Земята влиза в пролетта, когато Слънцето стъпи в знака Овен на 22 март – денят на пролетното равноденствие.

Един вечен ритъм цари в Природата – в това отношение Животът е велика музика. И този ритъм, тази периодичност е многолика: например смяната на деня и нощта, на будното състояние и съня, на годишните времена и др. Обаче има друг ритъм, друга периодичност, която обхваща по-големи интервали от време: например земната ос прави известно малко колебание, при което точката, в която тя пробожда Земяното кълбо при полюса, извършва един кръг за 25 000 години.

Идването на пролетта зависи от обиколката, която прави Земята около Слънцето, т.е. то е свързано с живота вътре в Слънчевата система, а не толкова с живота на целия Космос. Има един друг ритъм, който е свързан с космичния живот, и по неговите закони пак идва пролет, но от друг характер, която можем да наречем Космична пролет. За да ни стане по-ясно това, трябва да кажем няколко думи за качествата на пространството изобщо. Според окултната наука пространството е нещо живо, проникнато от енергии – от механични до психични на разни степени: радиовълни от всевъзможен характер изпълват пространството, например такива, които съответстват на някое музикално произведение, предавано от някой град; или радиовълни, които съответстват на мислите, вложени в някоя сказка. Телепатията, която е научно установена чрез много опити, правени в Европа и Америка, показва, че мисловни вълни също така изпълват пространството и че те могат да се изпратят от един човек на друг. В пространството има и голямо разнообразие – то не е така еднообразно, както си го представяме на пръв поглед. Ави-

аторите при своя полет често се натъкват на разредени пространства, наречени вакуум, където въздухът е по-рядък: там именно стават катастрофите, затова пилотите трябва да изучат къде точно се намират тези въздушни ями и да съставят карта, за да ги имат предвид. Казаното е вярно не само за въздуха, но и за всевъзможните енергии, които проникват пространството. Етерът в някои области на пространството е по-гъст, а някъде – по-разреден. С такова разнообразие са и психичните сили, които изпълват пространството.

Слънчевата система се движи към далечни съзвездия. И естествено е, че в своя път в междузвездния свят среща пространства от различен характер, а това се отразява върху еволюцията на съществата, които я обитават. Сега влизаме в епоха, когато Слънчевата система се издига в по-високи области на космичното пространство. По-рано е слизала, а сега е в началото на своето възлизане; разбира се, този процес става по закона на една периодичност, която обхваща интервал от милиони години.

Но когато се говори за слизание и качване, веднага изпъква въпросът как окултната космология определя *горе* и *долу*, защото на пръв поглед тези понятия са относителни. Например за един земен жител *долу* е посоката към центъра на Земята, а *горе* е противоположната посока. Че наистина това е относително, се вижда от следното, че за този човек, който се намира в България, и за онзи – в Америка, *горе* и *долу* са съвсем обратни. Но има ли *горе* и *долу* в космичното пространство? В известен смисъл можем да кажем, че има. Нека анализираме тези две понятия по отношение на самата Земя, преди да ги отнесем за космичния живот. За един земен жител *долу* е по-гъстата материя, а *горе* – по-рядката. Например за един земен жител *долу* е твърдата земна кора и водите на океаните и моретата, а над земната повърхност е въз-

духът, който представлява по-разредено състояние на материята. Но и самият въздух на височина 200 – 300 км е съвсем разреден, а в дадена област напълно липсва – там пространството е изпълнено с етер, който е много по-рядък от въздуха.

Казахме, че и космическото пространство има области, проникнати от по-гъста и по-рядка материя. Тогава по аналогия на земното *долу* и *горе* може да се твърди, че в космичното пространство в известен условен смисъл *долу* е областта с по-гъста материя, а *горе* – с по-рядка. Сега Слънчевата система напуска гъстите сфери на космичното пространство и навлиза в по-рядка среда. В този смисъл може да се каже, че сега почва възходящият път на Слънчевата система – тя почва да се издига към по-редките сфери.

Това издигане на Слънчевата система има значение за живота в нея – свързано е с гъстотата на материята, която образува средата, където един организъм се развива. Знае се, че колкото материята е по-гъста, толкова нейните трептения са с по-дълги и по-бавни вълни, докато вълните в по-рядка материя са по-къси и по-бързи. Физиките са установили, че космичните лъчи имат най-къси и най-бързи вълни именно с дължина, по-малка от 1/14 от ангстрьома. От този предел почват мисловните или психичните вълни, при което колкото мисълта е от по-възвишен характер, толкова вълните, които ѝ съответстват, са по-къси и по-бързи. Затова мисловните вълни, които проникват космичните пространства от по-гъста материя, са от по-нисш характер. А мисловните вълни, които проникват пространства от по-рядка материя, са от по-възвишен характер.

И щом Земята заедно със Слънчевата система почва своя възходящ път, т.е. път на изкачване, то тя влиза в среда, много по-благоприятна за еволюцията на съще-

ствата, които я населяват. Тази среда ще бъде благоприятна за проява на възвишени идеи, чувства, стремежи и способности. В епохата на Водолея човечеството влиза в един нов космичен период на творчество и разцвет на висшите области на Духа. Именно в това отношение може да се каже, че човечеството навлиза постепенно в областта на Космичната пролет.

Наблюдават се някои признаци, които потвърждават, че се намираме в началото на Космичната пролет. Въпреки съвременните противоречия и пертурбации в света, в душите на хората прониква лъх на светли идеи. Както семенцата, заровени в студената земя, се събуждат под благотворните слънчеви лъчи, така и душите, поради влияне на Слънчевата система в нови области на космичното пространство, ще излязат по-фините и мистични страни на своето естество. Процесът на единението, който се долавя, че работи в съзнанието на човечеството, все повече ще завладява душите. Не могат да се отрекат известни признаци и в социалния живот – стремеж към обединяване и взаимопомощ. Симптомите на Космичната пролет се долавят и в науката, която изследва духовни явления и навлиза в допирни точки с окултната наука. Новото, което иде, ще донесе освобождение на човешкия дух, за да може той да прояви със замах творческите си сили и заложи, които крие в себе си. В душите ще се родят нови образи, които ще намерят израз във всички видове изкуства, които ще дадат ясен израз на фините трепети и прозрения на събуждащата се човешка душа.

Новият човек с вътрешния си усет ще долавя живота на Природата и ще влезе в контакт с разумното, което работи в нея. За него цветята, птиците, дърветата, скалите ще представляват един разумен свят, с който той може да влезе в общение. Човечеството ще има прозрение за магическата сила на Космичната Любов. В този дух вече една

светлина озарява колективното съзнание на човечеството. Войните ще престанат, защото народите ще разберат, че е по-добре да приложат справедливостта в международните отношения, отколкото чрез неправда да сеят семната на бъдещи войни. Международното съперничество и конкуренцията ще се заменят с международно сътрудничество. По-силните народи ще помагат на по-слабите. Ще има побратимяване на народите, те ще осъзнаят, че образуват заедно едно голямо семейство. В живота ще бъдат приложени братството, Любовта, взаимопомощта и ще се постигне благоденствие и благополучие, каквито никога не е имало досега на Земята. Това ще даде възможност хората да развият талантите и заложибите, вложени в душата им. Икономическият въпрос няма да съществува като спънка за никого, защото ще бъде разрешен с голямо просветление и Любов и всеки ще има нужда да работи за материални блага само няколко часа на ден, а останалото време ще бъде употребено за нуждите на Духа.

Това ще се отрази и върху външния облик на цялата Природа: в бъдеще и тя ще еволюира – Космичната пролет ще я пробуди към творчество.

Всред трясъка на днешните събития нека с радост гледаме на светлото бъдеще, което иде на Земята и което ще донесе културата на Космичната пролет, културата на пробудените човешки души. Тогава човечеството ще придобие прозрение за вечните закони, които царуват във Великата мирова държава. Ще се приеме основният закон на Великата мирова държава – законът на Любовта, служенето, който е написан с незаличими букви в дълбините на всяка човешка душа. Човек ще изучи Разумната Природа и нейните методи за дейност, които са предметно учение за него, и така той ще се учи постепенно да постъпва така, както постъпват разумните сили, които крепят живота в целия Всемир. Човекът трябва да приеме нейните ме-

тоди, средства, мотиви и цели и да ги направи свои. С разпукването на Космичната пролет човек става съзнателен гражданин на Мировата държава, съзнателен съработник на разумните сили, които работят безкористно със самоотричане, вдъхновени от Любов и милосърдие за общото благо.

Пробуденият човек живо съзнава и възприема основния принцип, който крепи Мировата държава – по-горният служи на по-долния. Тогава ще се реализира свещеният копнеж на човешката душа. И близко е това време, понеже сме пред прага на един велик момент – разцъфтяването на човешката душа.

ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ

Боян Боев

ДИШАНЕТО И ПОЗНАНИЯТА, КОИТО УЧИТЕЛЯ ДАВА ЗА НЕГО⁷⁴

Целта на настоящата студия е читателят да опознае основните принципи на дишането, както и няколко специални упражнения за дишане, изнесени в лекциите и беседите на Учителя Петър Дънов. Въпросът за дишането, изложен тук макар и накратко, е напълно достатъчен, за да може всеки да се ползва с успех от теоретичните познания и да се приучи на дихателни упражнения, съобразени със степента на развитие на съвременното човечество. Така всеки би могъл сам да си изработи дълбоко, плавно и ритмично дишане, което е и един от първостепенните фактори за физическото и духовното ни израстване.

Дишането като всеобщ процес е изследвано от окултната наука, която изнася на преден план двойния муритъм: издишване и вдишване, които символизират създаването и изчезването на света. И още, това са центростремителното и центробежното движение, започнали от определен център, какъвто е сърцето в човешкото тяло, а в глобален смисъл – Божественият център или Слънцето на всички слънца. Двете фази на дишането са отварянето и затварянето на Небесната врата. Планетата Земя също диша, нейните етерни сили ту проникват навътре в недрата ѝ, ту отчасти излизат извън нея, в околното пространство.

От Христа насам хората се намират в епоха на възлизане или в цикъл на еволюция, затова е необходимо да се има предвид, че индуските методи за дишане, които са дадени тогава, когато народите са били в инволюционната си степен на развитие, днес вече не са подходящи за организма. Ето осветлението на Учителя по този въпрос,

прочетено в „Хигиенични правила“ от томчето „Святото място“: „Сега, като говоря за дълбокото дишане, нямам намерение да препоръчвам специалните упражнения на индусите, които не са приложими днес. Ако европейците ги приложат, ще се натъкнат на големи противоречия. Затова ви казвам да дишате дълбоко, но като същевременно се стремите този процес да става и плавно, и ритмично.“

Дишането е равностойно на възприемането на силата на въздуха. Щом въздухът е символ на духовното, на дишането на Безграничния, то тогава може да се каже, че дишането е възприемането на една духовна власт. Въздухът е средата, присъща на светлината, на извисяването, на аромата, на цвета, на междупланетните вибрации; той е пътят на общуването между Небето и Земята. Въздухът разнася вибрациите на Словото Божие и е наситен с прана – жизнена енергия. В „Къртица, славей и пчела“ от томчето „Закони на доброто“ четем следното: „Като стане от сън, здравият човек веднага отваря прозореца на стаята си да поеме чист въздух. Това значи съзерцание с дробовете. Той чувства нужда от чист въздух – да отвори прозореца на стаята си. Не го разбирайте в буквален смисъл – всяко дълбоко поемане на въздух означава отваряне на прозорците на дробовете. Като вървите, където въздухът е чист – по улиците или сред Природата, от време на време се спирайте да поемете дълбоко въздух.“

I. Познание за строежа на белия дроб и за механизма на дишането

Белите дробове представляват две крила, от които лявото има два дяла, а дясното – три. От носоглътката се спуска трахеята; тя се разделя на две бронхиални тръби, които преминават в множество разклонения, а те завършват с мехурчета – алвеолите, наброяващи 1700-1800 млн. и

имащи предназначението да увеличат повърхнината, чрез която кислородът влиза в съприкосновение с кръвта. Белите дробове и сърцето са разположени в гръдния кош и са отделени от коремната кухина с един напречен мускул – диафрагмата. С едната ципа на плеврата е обвита вътрешната повърхнина на гръдния кош, а с другата ципа – белите дробове; за да се избегне триенето, между тези тъкани има течност. Диафрагмата е изпъкнала нагоре към гръдния кош. При вдишване тя се свива и се спуска надолу, като освобождава пространство; едновременно с нея се свиват и междуребрениите мускули, които също осигуряват странично място на белите дробове. При издишване диафрагмата и междуребрениите мускули се отпускат, гръдният кош се стеснява, дробовете се свиват и изтласкват въздуха навън през носа. Въздухът е специфична смес, съставена от 20% кислород, 79% азот, малко водни пари, въгледвуокис, неон, криптон и аргон; съдържа и известно количество микроби и прах. Гъста мрежа от капилярни съдове покрива стените на всяка алвеола. А понеже стените на алвеолите и капилярите са извънредно тънки, това позволява газова обмяна между вдишвания въздух и придошлата там кръв. Всъщност има два процеса на дишане: белодробно и тъканно. В белия дроб червените кръвни телца усвояват кислорода от приетия въздух. Тогава хемоглобинът, който съдържат, се превръща в оксихемоглобин. Червените кръвни телца пренасят навред из организма приетия кислород и той се усвоява от клетките в тъканите. За да се освободи топлина и други видове енергии, необходими на организма и неговата дейност, кислородът е нужен за окисляването на тъканите. Той се съединява с органичните вещества в тъканите, извършва се един вид горене, при което крайни продукти на тази дисимилация на въгледородите и тлъстините са въгледвуокис и вода, а на белтъчните вещества – пикочина,

креатин, хипурна киселина. Нека отбележим, че пак през стените на капилярите и алвеолите се изхвърлят в белодробната празнина въглероден двуокис и водни пари. Непрекъснато в организма се извършват паралелно два процеса: асимилация или градеж на тъканите и дисимилация или разрушението им. Обаче се забелязва един естествен вътрешен стремеж: при разрушаването на веществата да се получават най-малко отровни вещества в крайните продукти. При своята дисимилация белтъчните вещества на тъканите минават през ред междинни отровни продукти, каквито са пуриновите и ксантиновите основи, креатин, пикочна киселина, левкомаини и др., но тези междинни продукти чрез горене продължават да се разлагат – например пуриновите основи се превръщат в пикочна киселина, а тя изгаря в пикочина, докато креатининът – в креатин. Когато дишането не е дълбоко, няма и богат приток на кислород в кръвта и тъканите. В такъв случай не става пълно горене и тогава междинните отровни продукти не се доразлагат; разбира се, част от тях се изхвърлят навън чрез урината и потта, но други се утаяват в тъканите и причиняват тяхното заболяване. Необходимо е дълбоко, плавно и ритмично дишане, за да може организмът да се освобождава от вредни наслоявания.

II. Дишане, етерно тяло, прана

Редица научни изследвания сочат, че процесите в организма не могат да се обяснят само с механичното им изучаване. Физическото тяло е проникнато от етерен двойник, или етерно тяло, което е седалище на жизнената сила. Въздухът и организмите са пропити от прана. Още в 17 в. Уилиам Максвел е изложил своите възгледи върху основните принципи за праната в 12 точки и издава книгата „De medicina magnetica“ през 1679 г. През 18 в.

Франц Месмер⁷⁵ продължава разсъжденията на Максвел, като назовава праната „жизнен магнетизъм“. През XIX и XX в. съществуването на праната вече е научно доказано от множество изследователи. Някои я наричат „жизнени лъчи“, Райхенбах – „од“ или „одични лъчи“, Жорж Лаковски – „радиации“, Александър Гурвич – „митогенни лъчи“ и т.н.

Именно праната е архитект или строител на формите и от нейното количество в организма зависи до голяма степен съответно и здравето. Зависимостта между дишането и болезненото или здравословното състояние на органите се вижда ясно от следното: когато тялото или съответен орган обеднее откъм прана, то или той става податлив към болести и добива предразположение към такива. А при дълбоко и ритмично дишане, когато се влива богат приток от жизнена сила в даден орган, тогава той е в състояние да преодолее болестта. Праната или жизнената сила е важен фактор при лекуването. Например при парализа съответният орган анатомически е здрав, но е обезсилен нервният център, който го инервира; именно затова дълбокото дишане, обогатявайки всички части на тялото с прана, може да действа на мозъчния център, който управлява чрез нерви съответния орган, а чрез съживяването на нервната система се възобновява и органът.

В „Основни правила на хигиената“ от книгата „Езикът на Любовта“ може да се прочете следната мисъл от Учителя: „Човекът се нуждае от дишане не само за да приема въздух, но и за да храни своя етерен двойник. Въздухът съдържа особена енергия, наречена от индусите прана. Някои учени я наричат животворно електричество или животворен магнетизъм. Важното е, че дробовите приемат праната от въздуха най-добре сутрин и когато тя бъде усвоена, веднага се разпространява по цялото тяло и внася сила, живот, здраве и обнова.“

И така, силата иде чрез дишането не само защото чрез него се поема кислород, който е нужен за окислението в тъканите, но защото в организма навлиза и прана. По тези две причини са ясни и следните думи на Учителя, цитирани от „Функциите на човешкия организъм“ из книгата „Служене, почит и обич“: „Силата иде от белия дроб. Силен човек е този, който диша правилно. Ако не диша правилно, човек не може да бъде силен. Здравите хора имат широки и дълбоки бели дробове; под дълбочина се разбира оста отпред назад. Има връзка между храносмилателната и дихателната система – щом стомахът е в изправност, и дробовете ще бъдат в изправност. Като се храни правилно, човек диша правилно, а щом диша правилно, мисълта му е права. Значи между храненето, дишането и мисленето има известно отношение. Каквито са процесите на храненето и дишането, такъв ще бъде и процесът на мисленето. Силата на човека не седи само в приемането на физическа храна – за да бъде силен, той трябва да знае и как да използва въздуха, който диша.“

За да изучим дишането във всичката му дълбочина, трябва да отбележим, че въздухът се прониква не само от прана, но и от психични сили и мисловни вълни. Мислите от по-нисш характер се предават чрез въздуха, а духовните мисли – чрез етерните вълни, които изпълват въздуха, докато някои възвишени мисли се пренасят чрез още по-фини среди в пространството; следователно въздухът е проникнат от Божествената мисъл, но само този може да я приеме, чиито трептения са в хармония с нейните. В Свещеното писание, Битие 2:7, това е загатнато така: „И създаде Господ Бог човека от земна пръст, и вдъхна в ноздрите му дихание за живот, и стана човекът жива душа.“

Чрез дълбоко и ритмично дишане вътрешният живот на човека става интензивен и хармоничен. Така се дава ход на дълбинното, което живее в ядката на човешката душа.

Из нейните глъбини бликва извор от жизнени струи, които реорганизируют материята на тялото и то напълно се преобразява – правят го устойчиво към болести, в него се влива мощна вълна на здраве и сила. Хармоничното дишане съдейства за развитието на дарби и заложби по следните причини: първо, чрез него се развива нервната система и се активизират мозъчните центрове; второ, човек се свързва с висшите психични сили, които проникват въздушната среда. Чрез дишане Божественото естество на човека се опомня и разкрива богатства, стаени в душевната обител.

III. Характеристика на дълбокото дишане

За съжаление съвременните хора дишат плитко и бързо. Известно е, че белият дроб събира повече от 3 500 см³ въздух, а в някои случаи – и до 4 000-4 200 см³. При дълбоко издишване в белия дроб остават около 800 см³ въздух, който се смесва с новопостъпилия и го затопля; по този начин организмът е предпазен от простуда. При обикновеното дишане, което е доста плитко, човек вдишва и издишва само около 350-500 см³ въздух и голямо количество въздух остава необновен. Как при такова дишане човек би могъл да бъде здрав, бодър духом, да има силна памет, добро разположение и светъл ум? При непълноценно дишане всички органи обедняват откъм прана, затова настъпва и преждевременно остаряване на организма.

Правилното дишане зависи от количеството на приетия въздух и от времето на неговото задържане. Учителя изтъква, че колкото повече задържа в дробовите си приетия въздух, толкова сме по-силни. Въздухът трябва да се поема бавно, да се чувства как влиза в белодробните крила – тогава в капилярните съдове на дробовите нахлува достатъчно количество кръв. При дълбоко и бавно дишане

приетият въздух има време да проникне до всички краища на белия дроб, да се размеси с останалия в някои кътове въздух и при издишване да изтласка навън голяма част от него, заедно с непотребните отпадъци, които съдържа. Преди всичко човек трябва да се стреми да изпразва белите си дробове колкото му е възможно повече: това улеснява навлизането на по-голямо количество чист въздух при вдишване; така и обмяната се извършва по-пълноценно.

Има горно, средно и долно дишане, но не са за препоръчване, понеже при тях не взема участие целият дроб. При дълбоко, бавно и пълно дишане се изпълват целите крила на дробовете с чист въздух, богат на прана. За да се улесни дишането, правилно е човек да се освободи от тесни, пристегнати дрехи, и да следи дали при вдишване диафрагмата освобождава максимално място за вдишката. В „Закони на дишането“ от книгата „Божествен и човешки свят“ Учителя изтъква: „Като дишате дълбоко, трябва да усещате свиването и разпусчането на диафрагмата.“ При дълбоката вдишка диафрагмата се свива и изтласква надолу коремните органи, при което коремът изпъква и след това се разширява гърдният кош, а при издишване първо коремът хлътва, после – гърдите.

IV. Темп на дишане

За да изградим навик да дишаме дълбоко и ритмично, необходимо е да се приучим: първо, да поемаме въздуха бавно и дълбоко; второ, постепенно да увеличаваме продължителността на времетраенето при задържането му, и трето, издишването да става също така много бавно. В това отношение Учителя дава следните упътвания: „Дишайте дълбоко, спокойно и бавно, ако искате работите ви да се нареждат добре. Някой диша бързо, като че ли не-

приятел го гони – така работите не стават.“ (*Връзката между Бога и човека*“ от книгата „Божествен и човешки свят“)

Задържането на въздуха е от голяма важност при пълноценното дишане. Ако се правят опити, ще се види какво обновително и възродително действие има продължителното задържане на вдъхнатия въздух, защото опитът е най-добрият метод за проверка. Ето светлината, която хвърля Учителя по този въпрос: „Изобщо, човек трябва да има правилно отношение към всичко, което върши. Като диша правилно, той има съзнателно отношение към въздуха. Колко вдишки прави човек в минута? Малцина знаят това. Обикновеният човек, който не диша добре, прави 20 вдишки в минута. Който се интересува, може да изчисли колко вдишки прави човек за един час, за 24 часа и за 365 дни – тогава ще видите колко разходи се правят за вас. Дишането на човека и животните се различава по темп. Ако човек изгуби темпа на дишането си и попадне в темпа на животинското дишане, той придобива нещо животинско. Ако диша като животните, човек никога не може да има светла възвишена мисъл. За да изучите темпа на човешкото дишане, трябва да наблюдавате дишането на обикновения човек, на талантливия, на гениалния и на светията. Добрият човек диша по специфичен начин, различно от дишането на лошия. Вие трябва да знаете различните начини, по които хората дишат, и ако искате да бъдете добри, трябва да дишате като такива.

Дишането е мярка за определяне степента на развитието. Правилното дишане зависи от количеството на приетия въздух и от времето на задържането му. Колкото повече човек задържа въздуха в дробовите си, толкова е по-силен. Ако човек иска да знае колко е силата му, нека да проследи по часовник продължителността на задържането на въздуха – от това зависи и успехът на неговите

начинания. Знаете ли какви постижения има човек, когато в дробовите му прониква съвършено чист въздух? И още повече ще се усъвършенства, ако задържа въздуха в дробовите си възможно повече време. Някои адепти могат да задържат въздуха до половин час. В това направление и някои други хора имат постижение – те задържат въздуха до 3 мин. Всякога се тръгва от малкото и чрез редовни упражнения може да се достигне до известен успех. Може да се започне от задържане на въздуха за 20 сек. и на няколко дни да се постига увеличаване с 1-2 сек. Успее ли човек да увеличи времето на задържане, лесно ще се справи с мъчнотиите и противоречията – те просто ще се стопят като лед. Който може да задържа въздуха в дробовите си дълго време, той е богат човек – богатството само иде при него и той сам отваря и затваря вратите на своя живот. Който иска да се упражнява в дълбоко дишане, може да започне със задържане на въздух даже само 2-3 сек.; обаче като всеки ден увеличава възможността за задържане на въздуха с по 1 сек., то тогава в продължение на един месец той ще достигне до 30 сек. и така ще се справи с много от своите неразположения и болести. Главоболие, гръдни и стомашни болести, парализа – всичко това ще изчезне.“
(“Дишането на човека и животните“ от книгата „Просветено съзнание“)

За темпа и бързината на обикновеното дишане, т.е. не по време на дихателните упражнения, Учителя дава следните упътвания в неделната си беседа от 25 май 1941 г.: „Ако човек в една минута прави три вдишки, той е здрав. Колкото повече се увеличава бързината на дишането, толкова се намалява шансът да бъде здрав. За да бъде човек здрав, то една вдишка, една задръжка и една издишка, взети заедно, трябва да станат за 20 сек., или 3 поемания на въздух за 60 сек. Дишането на търпеливите хора е дълбоко, а не плитко.“

Щом човек почне да диша бързо, това изобщо не е добър признак. Нека той да се заеме с възпитаването си да задържа въздуха по-дълго време в дробовете си. Колкото човек става по-спокоен, толкова и дишането му се извършва по-правилно – дълбоко и плавно, а щом се повишава нервността му, тогава то е плитко и учестено. Обикновено човек е склонен да поема въздух за 3 секунди: една секунда за вдишка, една – за задръжка, и една – за издишка, а това са вече 20 вдишки в минута; дори да ги намали на 15 вдишки, то дишането му е пак учестено. При обикновено дишане, т.е. не по време на дихателни упражнения, да се правят 3 вдишки в минута, още повече – 2 вдишки, но това е възможно само за онези, които са изградили правилно дишане. Изобщо, желателно е при дихателните упражнения човек да се стреми към по-удължено задържане на въздуха, а при обикновения си темп на дишане да е в състояние да прави поне 10 вдишки в минута – тогава все пак до известна степен дишането му е здравословно. Но ако иска да прогресира, нека да намали броя на вдишките в минута на 5, след което да се приучи на темп 3 вдишки, по-после да премине на 2; след сериозно обучение може да се постигне и 1 вдишка в минута. Добре е да се отбележи, че при намаляване броя на вдишките не бива да се прави рязък скок, а дишането трябва да става по една плавна крива.

Когато се намали броят на вдишките в минута, животът се удължава, а когато се увеличи броят им, се съкращава. Животните имат къс живот поради бързия темп на дишане. Човек, който диша правилно, със сравнително малък брой вдишки в минута, може да достигне 75-120 години живот. Човек трябва да се стреми да диша дълбоко и бавно. Чрез съзнателен контрол върху себе си той може да си наложи хармоничен темп на дишане.

V. Ритъм на дишане

Под ритъм на дишането се разбира правилното редуване на определени интервали при вдишване, задържане и издишване на въздуха. Когато в една работа се внесе ритъм, тя добива музикален характер и има ефикасно, приятно влияние, не уморява. С въвеждането на подходящ ритъм се преодоляват големи препятствия, без излишно изразходване на енергия. Внесе ли се ритмичност в дълбокото дишане, то без да се натрапва на съзнанието се практикува по-лесно. И когато човек прави по няколко пъти на ден упражнения за ритмично и дълбоко дишане, той по-нататък вече подсъзнателно диша по този начин, тъй като мускулатурата и нервните центрове, които дирижират дишането, са привикнали.

VI. Две основни правила при дишане

Тези две основни правила на дишането трябва да се спазват винаги:

Първо, вдишаният въздух се издишва след известно задържане, а след издишване не бива да се задържа процесът на дишането. Това означава, че задържането на въздуха трябва да става винаги при пълни гърди и никога при празни. Това правило важи както в здравословно отношение, така и в психично.

Второ, дишането трябва да става през носа. В лекцията „Връзка между Бога и човека“ от книгата „Божествен и човешки свят“ Учителя казва следното: „Човек трябва да вдишва и издишва въздуха през носа, а не през устата. Бог вдъхна живот през ноздрите, а не през устата. Като диша през носа си, човек мисли добре. Като мисли добре, той е здрав. Пазете носа си да не се простудява, да не се запушат ноздрите.“

Когато въздухът се вдишва през носа, той се затопля в носните кухини, а прахът, който съдържа, полепва по

слизестата повърхнина и така вече влиза в белите дробове затоплен и пречистен. По този начин се избягват простуда, гърлобол и гръдни болести. Дишането през носа има дълбоко значение и за умственото и духовно развитие; затова, ако човек е свикнал да диша през устата, той трябва с волева тренировка да се освободи от този навик.

Има връзка между дихателната система на човека и широчината на носа. Начинът на дишане се отразява върху широчината на носа. Ето какво казва Учителя по този въпрос: „Колкото са по-добре развити дихателната система и кръвообращението у човека, толкова и ноздрите у него са по-здрави; носът и ноздрите му имат задоволителна широчина. Колкото е по-слабо развита дихателната система у човека, толкова той е по-нервен и сприхав, а носът и ноздрите му са тесни. Това се обяснява по следния начин: когато дробовете в човека са развити, човек приема повече въздух, който, като минава през носа, постепенно го разширява. Забележете ли, че носът ви постепенно изтънява, започнете да дишате дълбоко и пълно. У здравия човек широчината на носа трябва да бъде 3 см – надмине ли тази мярка или се намали под нея, това е лош признак. Но като казвам 3 см, разбирам, че трябва да се вземат предвид ръстът и възрастта. Тази мярка се приема при здрав човек на възраст 21 години с ръст 165 см.“ *(18-а лекция на МОК, четвърта година)*

VII. Нагласа и подготовка преди започване на системни упражнения за дълбоко и ритмично дишане

Преди започване на дихателните упражнения е хубаво да се направи дълбоко издишване, при което човек да се отпусне от главата до петите – релаксацията улеснява дихателните упражнения. След това той може да насочи вниманието си към теми от възвишен характер и да раз-

съждава над тях. Добре е да се поема дълбоко въздух и след това да се произнася подбран текст, като същевременно се издишва. Така след системни упражнения е възможно човек да се приучи, като направи дълбоко вдишване, да изговори доста дълъг откъс, без да поема наново въздух – това е доста полезно както за нагласата, така и за своеобразен дихателен тренинг.

VIII. Ритмичност на дихателните упражнения през деня

Специалните дихателни упражнения се изпълняват обикновено три пъти на ден: сутрин, обед и вечер. За всеки начинаещ е добре да прави най-малко 3 пъти на ден по 6 дихателни упражнения. Разбира се, с практиката може да се увеличи броят на упражненията и времетраенето на задържането, но освен това редно е в течение на деня човек често да се спира и да поема по една дълбока вдишка. По този начин се коригира естественото дишане, придава му се желаният ритъм и то постепенно става все по-правилно.

Добре е за дихателните упражнения никога да не се пренебрегват часовете при изгрев слънце, защото тогава има прилив на прана. През летния сезон упражненията могат да се правят на открито, а през зимния – в отоплена и проветрена стая, при отворен или полуотворен страничен прозорец. Дихателните упражнения трябва да се изпълняват преди хранене или да се изчака да минат най-малко 1-2 часа.

IX. Положение на тялото при дихателните упражнения

Дихателните упражнения се правят при легнало, седнало и изправено положение на тялото. Когато при ди-

шане човек е легнал, той влиза във връзка предимно със земните сили – с физическия свят; когато е седнал, се засяга повече симпатичната нервна система и тогава той е преди всичко във връзка с Духовния свят; когато при дишането е прав, това въздейства най-вече на главния мозък и така се осъществява по-силна връзка с Божествения свят.

Х. Дишане и положение на гръбначния стълб

Важно и необходимо условие за правилното дишане е положението на гръбначния стълб – той трябва да бъде изправен, а не изкривен, и рамената не бива да увисват или да се свива гръдният кош. При хармонична стойка на гръбнака и тялото човек има по-пряк досег със слънчевите енергии и ги възприема по-лесно и по-пълноценно. Ако фигурата има добър тонус, това е гаранция за възможно най-дълбоко дишане – именно затова трябва да се привиква към изправена стойка и хармонични движения.

ХІ. Дишане през едната или двете ноздри

Електромагнитни течения излизат от цялото тяло на човека. Особено дълги са лъчите, които изпускат очите, ушите, носът. Тези лъчи са с различен цвят и характер, съответно за дясната и за лявата половина на тялото, и са видими за ясновидците. Лявата ноздра приема повече магнетичното или отрицателното течение, което има връзка със слънчевия възел, а дясната ноздра приема повече електричното или положителното течение, което има връзка с главния мозък. Първото течение има връзка със сърцето, а второто – с ума.

В някои случаи у човека има прилив в ума, а в други – прилив в сърцето. В „Приливи и отливи на енергиите“, МОК, трета година, Учителя казва следното: „Когато в

ума има прилив, в сърцето има отлив и обратно. Вие заявявате, че умът ви вече е затыпал и не работи. Не, в този момент има прилив в сърцето и отлив в ума, вследствие на което изпитвате една празнина. Друг път казвате, че сте интелигентен човек, че можете да работите добре с ума си, но че сърцето ви е слабо развито, а това е така, защото има прилив в ума и отлив в сърцето – именно затова в този случай не сте тъй чувствителен.“

Когато има едностранчива проява в умствения или в сърдечния живот, или когато има дисхармония между тях, тогава човек може да внесе известно равновесие чрез регулиране на двете енергийни течения посредством дишане с едната или с другата ноздра. Въз основа на казаното понякога може да се приложи следното дишане: докато се поема въздух през лявата ноздра, дясната се запушва с пръст, въздухът се задържа, а после при издишването му се запушва лявата ноздра и той се изтласква навън през дясната. А ако се поеме въздух през дясната ноздра, се прави обратното. Приемането на въздух през лявата ноздра е в пряка връзка с развитието на сърцето, докато приемането му през дясната ноздра е във връзка с развитието на ума. Такова дишане се прави, за да се възстанови равновесието между ума и сърцето или между електричеството и магнетизма. Понякога е необходимо да се поема последователно ту през едната, ту през другата ноздра – това пак спомага за уравновесяване на двете течения.

Ако едно от двете течения вземе надмощие в организма, това причинява нарушение в дишането – в такъв случай то вече не е пълноценно и тогава е необходимо да се прибягне към съзнателно дишане през една от ноздрите. Тук ще посочим няколко упражнения от Учителя, дадени в „Опити“, лекция от томчето „Добрите навици“, МОК, втора годишнина: „Когато сте нервен, разгневен, направете следното упражнение: запушете с палеца на дясната

си ръка дясната ноздра и през лявата поемете въздух, като броите мислено до 7. Задръжте приетия въздух, като мислено преброите до 10. После запушете лявата ноздра и през дясната изпушайте въздуха бавно и ритмично, като броите мислено до 9. Това упражнение помага за урегулиране на нервната възбуда, за успокояване на мозъка и за усиляване на паметта, то е особено необходимо, когато се изучава някакъв учебен предмет. Сутрин и преди обед ще поемате въздуха през лявата ноздра и ще го изпушате през дясната. Вечер ще поемате през дясната ноздра и ще издишате през лявата. Упражнението ще се прави 21 пъти на ден, т.е. по 7 пъти сутрин, преди обед и вечер. Като правите упражнението правилно, ще изпитате особено приятно чувство и разположение на духа.“

Друго аналогично упражнение е дадено от Учителя в „Микроскопически добрини“, лекция от томчето „Добрите навици“, МОК, втора годишнина: „Хубаво е човек да поема въздух първо с лявата си ноздра, като брои бавно до 10-15, после да я запуши, за да задържи въздуха в дробовете си около 30-40 сек., и след това да го издиша бавно и ритмично през дясната ноздра. Това упражнение може да се прави по 3-4 пъти на ден и е нужно за всички, които се занимават с умствен труд. То е необходимо за здрави и за болни. За предпочитане е да се прави сред Природата, на чист въздух, а не в стаята.“

Ето две подобни упражнения от Учителя, дадени в „Отношение между числата“, лекция от томчето „Форми в Природата“:

„В Божествения свят, когато се гради едно здание, всякога се предвиждат две врати. През едната се влиза, а през другата се излиза. Същото може да се направи и с човешкия нос. Когато искате да поемете дълбоко въздух, затворете дясната ноздра с ръката си и поемете въздух през лявата. След това затворете лявата си ноздра, като задър-

жите въздуха известно време в дробовите си, после отворете дясната ноздра и бавно изпусчайте въздуха навън. По този начин ще се образуват две противоположни течения в дробовите ви, които отговарят на двете течения в живота. Когато сте неразположени или смутени вътрешно, правете това упражнение, като се свързвате с Божественото съзнание.“

„Тридесет дни подред може да правите следното упражнение: затискате дясната ноздра и като поемате въздух през лявата, мислено произнасяте формулата: „Само Божията Любов е Любов.“ Като задържите въздуха известно време в дробовите си, ще отворите дясната ноздра и бавно ще изпуснете въздуха навън, като произнасяте същата формула, но със затворена лява ноздра. Правете упражнението три пъти на ден: сутрин, на обед и вечер, когато имате разположение и време; всеки път ще правите 3 или 10 пъти вдишване и издишване.“

XII. Използване на пролетта за дълбоко дишане

Дихателните упражнения трябва да се прилагат целогодишно, но не бива по никакъв начин да се пропуска пролетта, когато въздухът е особено богат с животворната сила – прана. Ето съветите на Учителя, взети от „Хигиенични правила“ от томчето „Святото място“: „Вие трябва да прилагате дълбоко дишане. Използвайте ранните утринни разходки, когато въздухът е пълен с жизнена енергия. Като наблюдавам лицата и походката на някои млади, виждам, че те са остарели преждевременно, понеже не прилагат дишането. Докато човек е на Земята, трябва да мисли, да чувства, да се движи, да диша дълбоко и да работи. Щом се запролети, започнете да излизате всяка сутрин на разходка. И колкото по-рано излизате, толкова по-добре. Бъдете на открито, далече от градския прах и

дим, и посветете на дишане и гимнастика поне един час, а след това започнете работата, която ви предстои. Правите ли такива разходки, делата ви ще вървят по-добре, отколкото ако стоите в стаите си. Очистете първо машината си, нагласете я и чак тогава започнете работа с нея. Искате ли да се лекувате по природосъобразен начин, използвайте месеците април, май и юни, когато Природата е богата с прана. Не може ли човек да използва тези жизнени енергии в Природата, той изпада в положението на този, за когото е казано, че вода газе, жаден ходи. Ако знае как да ги използва, той ще си спести излишни страдания и може да придобие толкова сила и идеи, че където мине, да остави нещо бодро и свежо от себе си. В който дом и да влезе, ще го очакват с нетърпение и радост. Човек трябва да придобие магнетична енергия от Природата и да даде от нея на своите близки.“

Човек диша не само чрез белия дроб, но и чрез цялата си кожа. Ето защо важно условие за правилното дишане е кожните пори да бъдат отворени. Това се постига не само чрез постоянни обливни бани (лятно време това може да става ежедневно със слънчева вода към обяд), но и чрез пиене на гореща вода. В „Хигиенични правила“, лекция от томчето „Свято място“, намираме следното по този въпрос: „Първата работа на ученика е да отвори порите на тялото си, като пие гореща вода, която предизвиква изпотяване. Човек, чиито кожни пори са отворени, чувства приятна прохлада по кожата си. Магична сила се крие във водата, без нея никаква култура не съществува. Сегашните хора пият вода така, както са пили техните деди и прадеди. Малцина знаят какво е значението на водата за организма. Като се пие гореща вода, организмът се чисти, по този начин се разтварят утайките, които са се наслоили в него. Водата е добър проводник на магнетизма. За да се подобри кръвообращението и за да се отворят порите,

хубаво е през пролетта човек поне два пъти на седмица да предизвиква изпотяване чрез пиене на гореща вода. Изпиват се една след друга няколко чаши гореща вода, в която може да се изстискат и няколко капки лимон. След настъпилото изпотяване тялото се изтрива с влажна кърпа, после със суха се попива влагата и се преобличат чисти дрехи, след което може да се изпие още една чаша гореща вода, за да се възобнови изгубената топлина при изпотяването.“

ХIII. Психологични условия при дишането и важността им. Златното правило при дишането

Участието на съзнанието при дишането е златно правило, което трябва да се спазва. Съзнателното дишане означава участие на мисълта, чувствата, волята и любовта, или досег с духовните сили, които проникват въздуха, а именно – праната и различните видове психични сили. Чрез мисълта при дишане се възприема светлина, защото въздухът е среда на Божествената мисъл. Ако изпитваме хармонични и добродетелни чувства, това е важно условие за пълнота при възприемателния процес на дишането. Докато проявата на воля е една необходимост, която събужда активност у дишания, и неговата самоувереност укрепва по естествен път. Напълно възможно е да се диша с любов; тогава съзнанието добива духовността си и става възприемчиво към благата, които въздухът съдържа – чрез Любовта ще се достигне до познанието за Бога.

Законът на Хелмхолц⁷⁶

Ако се закачи китара на стена и се изпее срещу нея тонът *ла*, то въздушните вълни, които се образуват при пее-нето, ще ударят всички струни на китарата, но не всички ще затрептят, а главно струната *ла* и тези, които съдържат изпетия тон като свой обертон. Законът на Хелмхолц

важи за всички области в живота. И както определени струни са в резонанс с изпетия срещу тях тон, така и ние ще станем отзивчиви към духовните вълни, които идат към нас; и ако се поставим в хармония с тях, то тогава ще станем възприемчиви.

Тази идея става ясна и чрез един друг пример: ако антената на един радиоприемник се нагласи да приема вълни с определена дължина, то тя ги хваща, докато към всички други вълни е безчувствена, макар че те се блъскат в станцията. Важно е как нагласяме собствения си апарат към възприемане на висшите психични сили, проникващи въздуха. За да станем възприемчиви не само към въздуха, но и към онези ценности, които го проникват – праната и разумните сили, необходимо е да спазваме психичните условия, които са изредени по-долу.

Да се диша спокойно и с добро разположение

Преди всичко, при дишане трябва да потърсим начин да се освободим от всякакви тревоги, безпокойства, страх, възбуда и смущения. В лекцията „За дишането“ от 29 август 1941 г. Учителя дава следните разяснения: „Когато диша, човек трябва да е спокоен и през това време да счита, че Земята е уредена. Ти казваш, че външните условия са много лоши: „Има вятър.“ – Нека си духа, той има свой смисъл. Казваш: „Буря има.“ – Нека си има буря, излез навън и дишай. При дишането ще имаш съзнание, ще имаш най-хубавото вътрешно разположение и ще знаеш, че Великото разумно начало е във въздуха. Никога човек да не оставя в ума си нездравословна мисъл, в сърцето си – нездравословни постъпки. Преди да заспи, да подиша 15 мин. дълбоко и да благодари на Великата разумност в света, че го е запазила през деня. И след като се усети спокоен, да си легне. Така ще има здрав и укрепителен сън. Когато дишаш, дръж в ума си най-добрите хора – при ди-

шане не трябва да се занимаваш с погрешките на хората, но постави в ума си хубавото, което срещаш в живота. Мисли за дърветата, които цъфтят, за реките и бистрите извори, които текат – тогава възприемаш добре Божествените блага на въздуха. Срещнеш някое хубаво растение – фотографирай го в ума си, запиши го в съзнанието си. Видиш някой хубав извор, някоя канара в планината – запази ги в ума си. Хубавите картини извикват в ума ни и хубави мисли, чувства и постъпки. Отмахни от това свято място образа на счупената стомна или скарването между хората. Ако държиш в ума си отрицателни картини, дишането ти няма да бъде правилно. Правилното дишане изисква разположение на духа и ум, изпълен с красиви мисли. Ако приемаш въздух, а в ума ти са се насадили отрицателни мисли, тровиш себе си. Като се безпокоиш за нищо и никакво, тогава не можеш да придобиеш праната.“

Всяко неразположение, всяко лошо чувство, желание или постъпка разстройват дишането, изгубва се интимният контакт с Божествените блага, които проникват въздуха.

Будност на съзнанието относно процеса на дишане

Когато при дишане човек осъзнава, че заедно с въздуха приема прана и Божествена мисъл, то той вече влиза в досег с тях и има нагласа да се отвори възприемателно. Ако човек не спазва условието – будност на съзнанието при дишане, той ще приема предимно механичната смес от азот и кислород, а другите ценности – в по-малка степен. При вдишване трябва с ясна мисъл да си представим как праната прониква в организма ни и как достига до всички органи и системи на тялото ни. При задържане на въздуха необходима е представата, че вече приетата прана се усвоява от клетките и внася в тях сила, здраве, живот и об-

нова. А при издишване пак съзнателно да възприемем как органите, жизнените системи и клетките са вече напълно активни за дейност. Участието на съзнанието при дишането го улеснява, тъй като мисълта може да въздейства върху процесите на тялото. Редица научни изследвания доказват взаимовръзката между психичните и физиологичните процеси; наблюдава се как известна мисъл или чувство оказва влияние върху физиологичните процеси, а при по-дълговременно въздействие даже може да промени и анатомичния строеж на органите.

Безграничният е навсякъде. Божията мисъл прониква въздуха и всичко е потопено в Божията Любов. Ако при дишане човек съзнава това, той ще бъде приобщен към живота – Божията мисъл ще внесе светлина в ума му, а той ще влезе в контакт с Божествената Любов, която ще го преобрази.

Благодарност

Благодарността е едно необходимо условие за възприемане на това, което иде към нас като дар от Разумната Природа. В лекцията „Връзка между Бога и човека“ от книгата „Божествен и човешки свят“ Учителя говори за благодарността и обмяната: „Не може да диша този, който не знае правилно да мисли, да съсредоточи мисълта си дълбоко в себе си, да намери Господа и да каже: „Господи, благодаря Ти, че си влязъл в мен.“ Щом каже така, той може да поеме въздуха, да приеме Божиите блага в себе си. Като издиша, пак да благодари: „Благодаря Ти, Господи, че остави Своего благословение в мен.“ Цял ден ще дишаш, ще викаш Господа, ще се разговаряш с Него и ще благодариш за това, на което те е научил. Ако те боли кракът, дишай за крака си и благодари на Бога, че те е посетил. Не преставай да дишаш дълбоко и да призоваваш Господа.“

Права мисъл, прави чувства - дишане с Любов

Добротата на човека го свързва с жизнената сила и Божествената мисъл, проникващи въздуха. Ако човек не е добър, той не ще има сродство и хармония с трептенията, които идват от високо духовно естество. Оттук следва, че този човек, който има добър характер, ще има и по-голям шанс да приеме от въздуха повече елементи, отколкото този, който не е добър.

За връзката между психичния живот на човека и дишането Учителя изтъква в „Основни правила на хигиената“ от книгата „Езикът на Любовта“ следното: „Вярата, Надеждата, Любовта и Знанието са броня, която предпазва човека от разрушителните сили в Природата. Ако човек не се бронира с тях, той ще се поддаде на тези разрушителни сили и ще стане тяхна играчка. За да не се случи това, той трябва да има вяра, надежда, Любов, знание, светлина и свобода.“

А в лекцията „Дишането – най-важният процес в Природата“ четем: „Правилното дишане е свързано с правилното мислене, чувстване и постъпване. Когато мислите, чувствата и постъпките не са прави, то и дишането не е правилно. Причината е в това, че праната, която прониква въздуха, се задържа от човека при дишане чрез правата мисъл, чрез правите чувства и чрез правите постъпки. Иначе човек приема само външната страна на въздуха, без да се докосне по-ефикасно до праната и да я използва рационално. Това е един от основните закони на дишането.“

„Който диша дълбоко и съзнателно, може да се нарече истински човек. Ако човек не може да приложи правилното дишане, и другите работи, които ще предприеме, ще станат безпредметни; те се прилагат, само че по-мъчно. За да се домогне до правилното дишане и мислене, човек трябва да има новите идеи, които днес се изявяват, за да

обновят човечеството и да го повдигнат до настъпващата възвишена култура.“ (*„Дишането на човека и животните“ от книгата „Просветено съзнание“*)

„Човек трябва да живее за Великото, за един висок идеал. Дойде ли до това съзнание, той е придобил изкуството да диша правилно; да задържа въздуха в дробовите си дълго време – даже и до половин час, този човек е господар на своето тяло. Това тяло го слуша и изпълнява, каквото му каже. Тялото за него е добър слуга, а пък той му е добър господар. Такъв човек свободно може да се справи с тялото си.“ (*пак там*)

Връзката между психичното състояние и процеса на мислене е съществена. Правата мисъл се отразява върху ритъма на дишането, тя даже предизвиква физиологични промени в кръвообращението, в сърдечната дейност и т.н. В „Дишането – най-важният процес в Природата“ Учителя дава следните разяснения: „Можеш да опиташ чрез дишането коя мисъл е права и коя не е. Прекарай през съзнанието си дадена мисъл и започни да дишаш. Ако дишането ти не е ритмично и сърцето ти не бие равномерно, то мисълта не е права.“ И още: „Дойде ли някоя права мисъл във вас, проверете веднага извършва ли се дишането ви правилно. Тази мисъл, която дава подтик на живота ви и която прави дишането ви правилно, е права.“ (*пак там*)

Тук трябва да се прибави, че както правата мисъл извиква правилното дишане, така и то дава условия за нейната проява. Между тях има взаимодействие. „Правилното дишане обуславя правата мисъл на човека. А като мисли човек право, издига се над животното – започва да живее не само за себе си, но и за своите ближни.“ (*„Дишането на човека и животните“ от книгата „Божествен и човешки свят“*) Ето един съвет на Учителя: „Дишайте съзнателно и с Любов. Като станете от сън, преди да започнете каквато и да е работа, направете няколко дълбоки вдишки.“ (*пак там*)

При дишане, за да влезе човек в хармония с всички същества, трябва да изпитва любов към тях. При дишане той трябва да се изпълни с Любов и благодарност към Безграничния, който непрестанно дава, а също и към Неговото благословение – въздуха. В лекциите си Учителя Петър Дънов изнася следния закон в света: „Човек не може да се ползва от това, което не обича. Той може да се ползва само от нещата, които обича.“ Ето защо при дишане нека се изпълним с най-престижни мисли и чувства и с едно неугасимо желание да постъпваме хармонично. Някои смятат, че като дишат по програма и механично, ще имат постижения, но това не е достатъчно. Преди всичко трябва да се съобразяваме със законите на Природата и да се приобщим към тях. За действителното прилагане на принципите на дишането се изисква известна философска подготовка и богат вътрешен опит. При дишането е необходимо съсредоточаване, да присъства в съзнанието Божествената мисъл – Учителя я нарича опорна точка. За необходимостта от психична активност при дишането Учителя се изразява в „Опити“, лекция от томчето „Добрите навици“, така: „За да приложите който и да е от методите на дишането, вие трябва да имате в себе си поне една опорна точка. Когато сте в трудно положение, задайте си въпроса дали вие сте опорна точка на Божествената мисъл или каква е разликата между Божествената и човешката мисъл.

Божествената мисъл се отличава по своята интензивност, широчина, дължина и съдържание. За да направите точна разлика между тези два вида мисли, вие трябва да познавате Божествените мисли в онова чисто състояние, в което докосват човешката душа. Да възприемете една Божествена мисъл – това означава да се изкачите на най-високия планински връх и оттам да я прозрете. Ако в ума ви влезе една Божествена мисъл, през целия ви живот тя

ще бъде светлина за душата ви. Мощно нещо е Божественото и който живее с Него, той всякога е силен.“

Изобщо, при дишането приемаме толкова повече Божествени блага, колкото повече в своето съзнание сме в хармония с цялото Битие. А висшият израз на хармонията е Любовта. Ето защо, когато нашето съзнание при дишането е изпълнено с Любов, ние ще имаме постижения. По този въпрос използваме следния цитат от лекцията „Предназначението на дихателната система“, МОК, година втора: „Дишането е двоен процес: физиологичен и психологичен. Крайната цел на дишането като психологичен процес е пречистването на мисълта. Кое е най-доброто дишане? – Пълното и дълбокото дишане. За пълното дишане помага главно Любовта – тя е необходимо условие за пълното дишане. Когато диша, човек трябва да оценява въздуха като голямо благо – тогава той прониква и в най-отдалечените клетки на дробовете и им дарява своята прана – жизнената енергия, която те извличат и изпращат по целия организъм. Всяка Божествена енергия, която слиза отгоре, трябва да мине първо през дихателната система, оттам да се качи в ума и после да слезе в сърцето. Дишайте с Любов, ако искате да имате всякога добро вътрешно разположение. Разгневите ли се малко, цялата хармония в организма се нарушава, а тогава и дишането не става правилно.“

Въздухът е израз на Любовта на космичните сили, които стоят зад всички видими явления. Разумното начало в света дава като дар за нашето повдигане въздуха. Дишането е свещенодействие, диалог между човека и Бога. Усвояването на правилното дишане е от голямо значение за събуждането на вътрешния човек – човека на състрадания, милостта и жертвата, брата на всички същества.

Ако спазваме психологичните условия, ще сме в съзвучие с разумните сили на Природата и ще влезем в досег с

тях – в такъв случай душата се отваря към великото, което иде от Божествения свят. За да възприемем осезателно изложените идеи, можем да ги облечем в словесна форма и да ги изговаряме мислено при вдишване, задържане и издишване.

Ритъмът на дишането – свиването на междуребрените мускули, диафрагмата и белите дробове – се дирижира от ритъма, който съществува в етерното тяло. А ритъмът на етерното тяло е във връзка с космичния ритъм, с пулсацията на Всемирното Сърце. Етерното тяло чрез нервната система на човека поддържа и дирижира ритъма на дишането. Ето защо с положителните състояния на своите мисли и чувства всеки сам влияе върху етерното си тяло и неговия ритъм, а така се стига и до доброто дишане – дълбоко, бавно и ритмично.

XIV. Дишане и физическо здраве

Между дишането и здравословното състояние на организма има дълбока зависимост. Във „Връзка между Бога и човека“ от томчето „Божествен и човешки свят“ четем: „Каквато и болка да имаш, с дишане можеш да я излекуваш.“ Дълбокото дишане се отразява благотворно върху здравето по следните причини:

Първо, чрез дълбоко дишане се усилва богатият приток на кислород в тъканите, което създава по-интензивно изгаряне на междинните отровни продукти и организмът се освобождава по-лесно от тях.

Второ, чрез дълбоко дишане се приема достатъчно количество прана. Окултната наука всякога е изтъквала, че има връзка между здравословното състояние и жизнената сила – праната. Именно когато органите обеднеят откъм присъствие на прана, добиват предразположение към болести и лесно може някой външен фактор да причини да-

дено заболяване. Един от изворите на прана е въздухът и, приучени на правилно дишане, ние сме в състояние да предотвратим идването на болестта, а когато вече тя е факт, могат да се употребят като лечебен метод и дихателни упражнения. Няма състояние в човешкия организъм, което да не се подчинява на законите на дишането.

Трето, чрез дълбоко ритмично дишане вътрешният психичен живот на човека става интензивен и хармоничен – това повишава трептенията на неговия организъм и така се преодоляват бавните, слаби трептения на болестта.

Четвърто, чрез дълбоко дишане се регулира общият ритъм на организма, който се разпространява върху органите и намира отзвук в тях – така цялата материя на организма почва да трепти в хармония с ритъма на дишането. А това е здравословен фактор, понеже болестта е нарушение на здравия жизнен ритъм на организма.

При каквато и да е болест преди всичко нека човек да започне да диша дълбоко – това може да се препоръча като общо правило, но, разбира се, трябва да се имат предвид характерът и степента на заболяването. В „Законите на дишането“ от томчето „Божествен и човешки свят“ Учителя посочва: „Ако човек не диша правилно, то дъхът му мирише лошо, потта му – също. У този, който диша правилно, кръвообращението става правилно и той е здрав. Дълбокото дишане лекува ревматизъм, гръдни и стомашни болести, главоболие, коремоболие, малокръвие и др. Няма болест, която не може да се лекува чрез дишане.“

„Изобщо, всички болести се дължат и на неправилно дишане. Бързото и плитко дишане е опасно за организма. То води към различни болести.“ (пак там)

„Правете опити да се лекувате чрез дишане. Ако ви боли глава, стомах или имате неразположение, направете

сутрин, преди обяд и преди вечеря по 12-19 дихателни упражнения. Ако не сте се упражнявали в дишането, започнете с 6 упражнения по 3 пъти на ден. Всяко вдишване, задържане и изпусчане на въздуха представлява едно упражнение. Като правите тези упражнения, умът ви трябва да бъде концентриран.“ (*“Микроскопически добрини“, МОК, година пета*)

В „Закони на дишането“ от томчето „Божествен и човешки свят“ Учителя дава следните наставления: „Като заболеете от някаква болест, дишайте и пейте. Чуete ли, че някой е болен, посъветвайте го преди всичко да диша дълбоко. Ако не знае как да диша, той се отпуска, ляга по гръб и казва: „Да бъде Волята Божия.“ Но именно този израз означава: човек да мисли, да чувства и да постъпва, както Бог мисли, чувства и постъпва.“

Има връзка между дишането и положението на диафрагмата. При бързо и плитко дишане поради натиска на диафрагмата често пъти сърцето заболява. И затова при някои сърдечни болести се препоръчва дълбоко дишане, за да привикне диафрагмата към нормалното си разположение и по този начин да се намали натискът върху сърцето и белия дроб – така се създават условия за излекуване. Дълбокото дишане, съчетано с други подходящи методи, се прилага с успех и при регулиране на кръвното налягане.

Съзнателните ученици на Живота се лекуват с дълбоко дишане. Който диша правилно, може да измени състоянието на храносмилателните органи и да бъде господар на нисшите сили в себе си. При стомашни или коремни болки правете 4 пъти дневно по 6 дихателни упражнения, като същевременно поставяте лявата длан върху мястото на болката, а върху нея – дясната ръка, също с длан навътре, защото жизнените струи, които излизат от ръцете, са лековити.

При простуда, като се направят упражнения за дълбоко дишане, става загряване и лечебно изпотяване. При нервни болести също би трябвало да се приложи дълбокото дишане, съчетано с разходки и излагане на слънце при изгрев и в първите два часа след него. При парализа съответният орган е здрав анатомически, но е обезсилен нервът, който го инервира. Чрез дълбоко дишане праната може да съживи нервната система и оттам да настъпи раздвижване наново.

В 18-а лекция на МОК, четвърта година, Учителя препоръчва на болни от туберкулоза следното: „Хора със слаби гърди трябва да поживеят на високи места – над 2 000 м височина, където въздухът е чист и лек. При тези условия става силна реакция в организма. В планината електромагнитните течения са по-силни, отколкото в низините, и те раздвижват кръвта в организма.“

С дълбоко дишане се увеличава жизнеността на организма – важен фактор при лекуване на всяка болест. Така нараства естественият имунитет срещу заразни болести.

XV. Дишане и отморяване

Когато човек усеща умора, нека да направи няколко дълбоки вдишки и веднага ще почувства освежаване и отморяване. При усилена дейност на органите в тъканите става натрупване повече на междинни отровни продукти на дисимиляцията, отколкото бъбреците и потните жлези могат да изхвърлят извън организма, но при дълбокото дишане богатият приток на кислород в тъканите засилва окислението, т.е. при изгарянето на междинните отровни продукти те се доразлагат. Приетата прана е добър капитал – тя действа отморително. Отмората, която човек добива с дихателните упражнения, наподобява до известна степен на тази, която настъпва след укрепителен сън.

Между дишането и дългоденствието на човека има връзка. Цитирам Учителя: „Ако човек не диша правилно, скъсява живота си. Ако диша добре, ще го задържат 120 години на Земята. За всеки, който диша добре, казват, че е добър наемател, и го задържат в квартирата. Дългият живот на човека зависи от правилното му дишане, а пък дишането зависи от правилното мислене и чувстване.“

XVI. Дишане и подмладяване

Физиологичната възраст на човека се измерва не толкова с календарната му възраст, колкото със степента на израждане на тъканите, вследствие на натрупаните в тях отрови и обедняването им от жизнена сила. Чрез изобилния приток на прана при дълбоко дишане се повдига жизненото ниво на организма и човек се чувства млад. Пълноценното дишане поражда психичен подем, който обновява и реорганизира материята на тялото. Съзнателното дишане коренно обновява както организма, така и душевния живот, а това води към вътрешна хармония и светло разположение на духа. В лекцията „Пулс“ от томчето „Посока на растене“, МОК, година шеста, четем: „Който диша правилно, той постепенно се обновява. Не диша ли правилно, няма ли ритмичен пулс, никаква хармония не може да добие. Но щом придобие известна хармония, никакви външни условия и влияния не могат да го изкарат от релсите.“

XVII. Дишане и психичен подем

Дълбокото дишане облагородява чувствата

Когато човек се опечали, обезсърчи или усъмни, нека да направи няколко дълбоки вдишки – така той ще повдигне духа си. Разбира се, необходимо е и съсредоточаване на

мисълта. Правилното дишане въздейства благоприятно и при възбуда, гняв или апатия, тъй като възвръща изгубеното спокойствие и увереност и при това състояние всички физиологични функции в организма възвръщат естествения си ритъм. При дълбоко и ритмично дишане човек не само развива своите разсъдъчни способности, но и добива известна мекота и нежност, става магнетичен и учтив в обхода си и се освобождава от всяка апатия. В „Къртица, славей и пчела“, МОК, година девета, може да се прочете следното: „Мнозина се оплакват от неразположение на духа. Те търсят причините някъде отвън и не ги намират. А това неразположение се дължи на самите тях и се крие в една от следните причини: в стомаха, в дробовете или в мозъка. Щом се подобри състоянието на храносмилателната, дихателната и мозъчната система, неразположението веднага изчезва. Забелязано е, че хора, които имат някакъв недостатък в дихателната система, са сприхави, нервни и най-малката причина може да ги изкара от равновесие.“

При правилно дишане нервната система се усилва и всяка нервност изчезва. Ето един много лесен метод за този, който е нервен и раздразнителен: „Човек може да изкара доброто си разположение от въздуха – чрез носа. Чрез дишането вие можете да заставите мозъка си да мисли право, сърцето – да чувства право, и стомаха – да работи нормално. Мнозина се гневят, нервират се, мислят криво. Защо? – Не дишат правилно.“ (*„Законите на дишането“ от томчето „Божествен и човешки свят“*)

Когато почувствате, че сте пред прага на кипване и изгубване на самообладание, направете 3 или 5 дълбоки вдишки и ще добиете власт над своите нерви, ще почувствате прилив на вътрешна сила.

Белият дроб е свързан с човешките чувства. Между дишането и чувствата има взаимодействие. Когато се изпита

голямо разочарование, например загуба на любов или някой друг крах в живота, това може да се отрази върху дишането и върху дихателната система. Ако не се трансформират отрицателните чувства, те действат разрушително върху белия дроб и това е една от причините за туберкулозата. В такъв случай, за да възстанови здравето си, болният трябва да внесе хармония в чувствата си – да ги повдигне и облагороди, а и същевременно да се приучи на правилно дишане. Добрите чувства зависят от това как е устроена дихателната система, но и обратното – ако дробовете са устроени добре, то човек ще има и добро разположение. Правилното дишане е основен фактор, който внася топлина и жизнерадост в чувствата и ги облагородява.

Дълбокото дишане възвисява мисълта

Белият дроб има връзка и с човешката мисъл, а това се потвърждава от историята на развитие на човешкия ум. В атлантската или четвъртата раса човек е все още неразвит умствено, но тогава и въздухът не е така чист, проникнат е от водни пари. Чак когато Земното кълбо постепенно почва да изстива, водните пари се съгъстват и падат във вид на дъжд. Въздухът се пречиства и тогава за първи път се явява чистото синьо небе, свободно от мъгли; това става към края на атлантската епоха и е свързано с развитието на ума – има причинна връзка между тези две явления: мисъл – въздух.

Дишането зависи от мисълта, а мисълта – от дишането. Правилната мисъл създава условия за правилно дишане и обратно, между тях има взаимодействие. „Вие не можете да измените мисълта си, ако не измените дишането си. И обратното е вярно: вие не можете да измените дишането си, ако не измените мисълта си. Ако човек измени темпа на дишането си, той изгубва и своята права мисъл. У чо-

века дишането трябва да е съзнателно, защото е свързано с мисълта. Животните дишат несъзнателно, те не знаят какво представлява дишането и защо дишат.“ (25-а лекция, ООК, година втора)

„Мисълта и качествата на който и да е човек се определят от това как се трансформират енергиите чрез белите дробове, защото те са и трансформатори на енергиите, които отиват към нервната система.“ (пак там)

„Способността на съсредоточаване на мисълта е в зависимост от дишането. Колкото по-дълбоко диша човек, толкова по-лесно може да се съсредоточава.“ („Хигиенични правила“ от книгата „Святото място“)

Дълбокото дишане усилва волята

Човек, който диша бързо, има слаба воля, той не е в състояние да контролира този процес. Но чрез правилно дишане той може да развие волята си. Като се правят всеки ден дихателни упражнения, човек проявява постоянство, волята му се калява от съпротивлението. Дишането развива и оформя характера. В 25-а лекция на ООК, година втора, проследяваме следната мисъл на Учителя: „Казах, че добротата прави човека способен да диша така, както трябва, или тя създава условие за правилно дишане. Обаче тук има известно взаимодействие: и преди да бъде добър, човек трябва да диша като добър. Дишането е първото условие, което придава на човека известни добродетели.“

XVIII. Опити

„Правете опити при всяка вдишка да мислите за светлината – така ще се свържете с нейните енергии, които се намират във въздуха и откъдето трябва да се извлекат. Като мислите за благоуханието, ще извлечете от въздуха

друг род енергии. Като мислите върху известни думи и същевременно дишате, ще се уверите, че всяка от тях се отразява различно върху пулса на сърцето. Когато човек се въодушеви от възвишени мисли и чувства, биенето на сърцето му е ритмично. Когато човек живее в областта на груби и ниски чувства, пулсът му е дисхармоничен. (*“Предназначението на дихателната система“, МОК, година втора*)

„Направете едно упражнение с вдишване и издишване, при което мислено възприемайте белия цвят, той да слиза отгоре ви като душ. Вдишването да става ритмично, бройте до 4 при всяко вдишване и издишване и едновременно с това мислете за белия цвят и за чистотата. Добре е упражнението да се прави на чист въздух, сред градина; също така може да се обливате и с други цветове. В Природата зад всеки цвят има една разумна сила и самият цвят е само една маска за тази сила.“ (*“Превръщане на цветовете“, МОК, година трета*)

XIX. Дишане и памет

Дълбокото и ритмично дишане усилва паметта по следните причини:

Първо, правилното дишане усилва ума, а паметта спада към познавателната или умствена област на психическите процеси.

Второ, чрез правилното дишане човек се освобождава от всички тревоги, безпокойства, смущения, дразнения, които са все причини за отслабване на паметта, и у него настъпва мир – едно важно условие за усилване на паметта.

Трето, има връзка между способността за съсредоточаване и правилното дишане. Въз основа на един психичен закон се запомнят по-добре нещата, които са възприети с

пълно съсредоточаване на съзнанието. Колкото повече е развито умението към съсредоточаване при възприемане на нещата, толкова по-силна и по-вярна е паметта.

Четвърто, при дълбокото правилно дишане в мозъка прониква повече прана, която засилва между другите центрове и тези, от които зависи паметта.

XX. Да се практикува дълбоко дишане, преди да се пристъпи към дейност

При вземане на някое важно решение добре е първо да се направят няколко упражнения за дълбоко дишане, които ще събудят творческите сили на духа.

„Лекувайте се, преди да сте се разболели. Някой се гневи, сърди се на този-онзи и после диша дълбоко. Не, преди да се разгневи, да диша дълбоко. Да напълни дробовите си с въздух и тогава да говори; не спазва ли това правило, думите му няма да имат резултат – нито той ще се ползва от тях, нито другите. Бъдете снизходителни към погрешките на хората, за да не внасяте смущения в сърцето си. Щом мислите за погрешките им, дишайте дълбоко, за да се проясни мисълта ви. Когато човек се сърди, когато има някаква отрицателна мисъл, причината е, че дишането му не е правилно.“

„Преди да се ръкуваш с някого, поеми дълбоко въздух. Преди да се влезе в помещение, също е хубаво да се поеме дълбоко въздух. Преди да говориш – също. Добрите оратори дишат дълбоко, а които не дишат дълбоко, не говорят добре. Като поемеш няколко пъти дълбоко въздух, преди да говориш, ще се свържеш с Великото разумно начало, ще се тонираш, в теб ще настане хармония, сила, светлина. Преди да се срещнеш с някого, поеми няколко вдишки. Преди момента за проява на волята направи предварително няколко дълбоки вдишки, за да вложиш

по-голяма и по-благородна сила в постъпките си.“ (*“Зако-ните на дишането“* от книгата *„Божествен и човешки свят“*)

XXI. Дишане и развитие на дарбите

Дълбокото, ритмично дишане съдейства за пробуждане и развитие на дарбите, поставя ги в по-голяма активност по следните причини: първо, чрез правилно дишане се развива човешката нервна система и се засилва активността на мозъчните центрове; второ, при правилно дишане човек се свързва с висшите психични сили, които проникват въздуха, и те стимулират развитието на духовните сили на човешкото естество.

XXII. Дишане и възходящ път на душата

От всичко, споменато дотук, се разбира, че между дишането и миогледа има връзка. Ето какво казва Учителя по този въпрос:

„У мнозина от вас белият дроб не функционира правилно и вследствие на това не можете да имате правилни възгледи за живота.“ (*“Трансформиране на енергиите“, МОК, 1928 г., 33-та лекция*)

„Религиозните и научни разбирания на човека и всичко друго зависи от дишането.“ (*“Дишането – най-важният процес в Природата“*)

„Който не диша дълбоко, не може да възприеме новите идеи.“ (*“За дишането“, лекция от 1940 г.*)

Дишането и Божествената мисъл

Като диша и поема въздух с будно съзнание, човек ще намери Господа. Като диша, човек започва да мисли. С мисълта идват и чувствата. Който диша съзнателно, само

той може да намери Бога. Господ казва на човека: „Като дишаш през носа си и мислиш, ще Ме намериш и ще слушаш какво ще ти говоря.“ Въздухът е носител на електричество и магнетизъм. Тази енергия минава през носа на човека и обновява и облагородява нервната му система. Бъдете внимателни към въздуха, който влиза през носа ви, защото това посочва пътя на човека към Божествената мисъл. Чрез дишането човек става възприемчив към Божествената мисъл, а тя като влезе в него, ще внесе нещо ново в мисълта му, ще му даде подтик, ще го преобрази.

Дишането и Божествената Любов

При правилно дишане се дава възможност Любовта и Божественото да проговорят в човека. При дишане участието на мисълта е необходимо, за да разцъфти душата във всичката си красота и пълнота, за да стане приемница на Божествената Любов. Когато човек възприема едно благо съзнателно и с благодарност, то Любовта почва да действа в него. А тази Любов е възходяща и разширява човека. Да се възприема въздуха с благодарност и със съзнание, че всичко в Природата е потопено в Любовта на Безграничния, създава благоприятни условия за проявлението на Божествената Любов у човека.

XXIII. Дишане и молитва

Човек трябва да започва деня си с дихателни упражнения, които ще му донесат обнова, пречистване и издигане на съзнанието. Ако ги прави съзнателно, те ще представляват разговор, обмяна, интимна връзка с Великата разумност в света. Ето обясненията на Учителя по този въпрос: „Дишането трябва да е съзнателно. Ако не е будно съзнанието на човека, благата, които са скрити в Приро-

дата, не остават в дробовите му. От немарливите в живота и от тия, които нямат поне малко Любов към Бога, Бог крие благата Си, а и да им ги даде, те не могат да се ползват.“ „Като станете сутринта, направете дълбоко дишане, при което да влезете във връзка с Бога; така ще придобиете Неговите качества и ще имате разположението Му. По този начин още от сутринта, с първото дихателно упражнение, човек ще се тонира, ще се акордира с Великата разумност в света и през целия ден ще бъде в светла, радостна атмосфера.“ (*„За дишането“, лекция, изнесена на 29.08.1941 г.*)

Други насоки от Учителя: „Три пъти на ден – сутрин, обед и вечер, по 10-15 мин. човек трябва да диша съзнателно, като поблагодари на Великото разумно начало в света за въздуха. А пък мнозина са заети с друго: мислят за тефтерите с пари, за личното си щастие, а на това, откъде иде истинското щастие, не обръщат внимание.“

Някои от въпросите, които могат да ни занимават по време на дишане, Учителя излага със следните думи: „Всяка сутрин и вечер човек трябва да употребява по 10 -15 мин. за размишление, за да намери отговор на въпросите защо е дошъл на Земята, какъв е смисълът на живота му, как да предприеме вътрешните си дирения на познание, и т.н. Чрез мисълта си човек черпи енергии от Природата – така той си пробива път и всред най-непроходимите места и се свързва с великото и мощното в Природата. Ако не можете изведнъж да си отговорите на някои въпроси, не се обезсърчавайте, а постоянствайте дотогава, докато се свържете с мисълта на напредналите същества, които ще ви помогнат безрезервно.“ (*„Микроскопически добрини“ от томчето „Добрите навици“, МОК, година втора*)

Изобщо, при дишане съзнанието ни трябва да е ангажирано с известни Божествени мисли. При дишане можем да си послужим и с някои свещени изречения. Има

два метода: при първия се прави дълбока вдишка и се задръжа и чак при издишване се произнасят мислите, докато при втория и при вдишване, и при задържане, и при издишване на въздуха мислено се произнасят мистични изречения – тези мисли оживяват за нас и ние добиваме прозрение за вътрешния им смисъл, за скритите им богатства. При всяка вдишка човек приема един дар от Разумната Природа. Но този, който взема, трябва и да дава – така човек ще стане съучастник в изграждането на новия живот на Земята. „Приеми с Любов въздух, а после спри го за известно време и при издишване кажи бавно: „Искам да мисля добре, искам да чувствам добре, искам да постъпвам добре.“ И каквото искаш, ще бъде, защото дишането е мощен магичен ключ, който отваря вратите на всички възможности.“ (*“Законите на дишането“ от книгата „Божествен и човешки свят“*)

Дишането може да се превърне в метод за свързване с Великата разумност в света. Добре е при вдишване, задържане и издишване човек да се намира в един молитвен разговор с Живата Природа, в общение с Разумното начало в света. При дишане прекарвайте в съсредоточение и молитвено размишление върху Божественото.

XXIV. Движения при дишане

Съчетаването на гимнастика с дишане дава плодотворни резултати. Две общи правила важат почти за всички случаи: първо, при вдигане на ръцете се вдишва, а при спущането им се издишва; и второ, при изправяне на тялото се вдишва, а при клякане се издишва. От множеството упражнения, дадени от Учителя, където са съчетани движения и дишане, нека дадем няколко за илюстрация:

1. При дълбоко вдишване ръцете се издигат постепенно нагоре над главата – отвесно и успоредно. При това поло-

жение ръцете и поетият въздух се задържат, после при издишването ръцете се спускат отстрани надолу.

2. Въздухът се поема, като ръцете се поставят пред гърдите, после се изнасят настрани и хоризонтално и в това положение, като се обтегнат назад, поетият въздух се задържа. После при издишването се връщат пред гърдите, откъдето се спусчат надолу.

3. Ръцете се вдигат настрани в хоризонтално положение, заедно с което се вдишва. След това ръцете бавно се спусчат надолу с издишване и се брои до 20. През време на вдишване и издишване мисълта трябва да бъде концентрирана. (*“Влияние на светлината и топлината”, МОК, пета година*)

4. С вдишване ръцете се вдигат нагоре, успоредно една на друга. После се спусчат хоризонтално настрани, като се задържа въздухът. След това с издишване ръцете се спусчат надолу. (*“За дишането”, лекция, държана на 29.08.1941г.*)

5. Изходно положение: ръцете – спуснати надолу, тялото – изправено. С дълбоко вдишване на въздуха ръцете се вдигат бавно отстрани на тялото и нагоре, докато се съединят над главата. След това със задържане на въздуха ръцете се спусчат настрани пак бавно и се изпъват в хоризонтално положение от двете страни на тялото с длани надолу. С бавно издишване ръцете се приближават до гърдите и се поставят върху тях с длани навътре. После издишването продължава, а ръцете се спусчат до изходното положение. Упражнението се повтаря няколко пъти.

6. Ръцете, успоредни една на друга и със свити пръсти, се издигат напред и нагоре до нивото на гърдите, след което се изнасят настрани в хоризонтално положение; при тези движения се прави дълбоко вдишване. Когато ръцете са в хоризонтално положение, се задържа въздухът, след което ръцете бавно се спусчат надолу с издишване. Това

упражнение се повтаря няколко пъти. (*“За дишането”, лекция, държана на 29.08.1941 г.*)

7. Изходно положение: ръцете – пред гърди, с върхове на пръстите един срещу друг и с длани, обърнати надолу. С дълбоко вдишване ръцете бавно се отварят настрани, след което се прибират до изходното положение с бавно издишване. Това се повтаря три пъти, после ръцете бавно се свалят надолу. (*“Пълнене и празнене”, МОК, пета година*)

8. С вдишване ръцете се вдигат и се поставят върху раменете с отворени пръсти и с длани надолу. С ръце върху раменете става задържане на въздуха, след което ръцете се разтварят настрани и се спущат надолу с издишване. (*“За дишането”, лекция, държана на 29.08.1941 г.*)

9. Десният крак се изнася назад, а в същото време двете ръце се простират напред и се вдигат нагоре с шепи, отворени така, като че ли се черпи с тях. Вече над главата, дланите се обръщат напред. При вдигането на ръцете тялото се навежда малко напред и се прави дълбоко вдишване. Когато ръцете са горе над главата, тялото се навежда малко назад, също – и ръцете, и за известно време се задържа въздухът. След това при издишване ръцете правят полукръгово движение назад и надолу, като обливат тялото, в същото време тялото се изправя. Това упражнение се повтаря няколко пъти.

10. С вдишване ръцете се изнасят в хоризонтално положение настрани, после се издигат странично нагоре и се съединяват над главата във форма на триъгълник. При това положение на ръцете въздухът се задържа и мисълта се отправя нагоре към Безграничния. После с бавно издишване се отварят настрани, идват в хоризонтално положение и оттам се спущат надолу.

11. Изходно положение: двете ръце се протягат настрани хоризонтално с отворени длани, обърнати нагоре.

С бавно вдишване пръстите се свиват, при което палецът се допира с показалеца и средния пръст. Задържането на въздуха трябва да бъде колкото се може по-дълго време, при което бавно се прибират пред гърди двете ръце, чиито пръсти се свиват, и се поставят на гърдите. При фазата издишване ръцете постепенно се протягат настрани хоризонтално и когато съвсем са протегнати, пръстите на ръцете бавно се изправят. През трите фази на дишане се мисли за Божията Любов. Упражнението се повтаря няколко пъти.

XXV. Дишане и ходене

Изтъкнахме по-горе, че в течение на деня от време на време трябва да се правят дълбоки вдишки. Това може да се приложи и при ходене. По този въпрос Учителя казва в „Състояние на материята“, лекция от томчесто „Закони на доброто“, МОК, година девета: „Като вървите по улицата или сред гората, въобще там, където въздухът е чист, от време на време се спирайте да поемете дълбоко въздух. Ако човек върви бързо, без спиране и без дълбоко вдишване, това показва, че има нещо аномално в дихателната му система.“

XXVI. Духане и дъхане

За регулиране на дишането в някои случаи се прави духане, а в други – дъхане. Духането може да бъде непрекъснато или на пресекулки, но и в двата случая служи за усиляване на белия дроб и за пречистване на нервната система, защото е свързано с електромагнитното течение.

При дъхането устата е широко отворена и заема такава форма, като че ли овлажняваме стъкло с дъха си, а въздухът излиза направо от гърлото. Дъхането е непрекъснато, леко и безшумно. То укротява човека – може да се при-

ложи като метод за успокояване при възбуда и вълнение, защото е свързано с магнетичното течение в човешкия организъм. От една страна, дъхането въздейства благотворно върху нервната система и внася хармония в нея, а от друга страна, има лечебно действие върху органа, над който дъхаме.

XXVII. Дишане и красота

Дишането се отразява върху красотата и стройността на фигурата. Това е лесно обяснимо, тъй като дишането внася хармония едновременно и във физическия, и в психическия живот, а това естествено поражда красота и във формите, които са израз на душевния живот. Неправилното дишане води до преждевременно остаряване, а правилното дишане подмладява. „Ако човек не диша правилно, кожата на лицето и ръцете му преждевременно се набръчква. Когато ръцете се набръчкват от горната страна, това се дължи на разстройство на черния дроб и на неправилно дишане. Щом човек започне да диша правилно, бръчките от лицето и ръцете му постепенно изчезват.“ (*“Законите на дишането“ от книгата „Божествен и човешки свят“*)

Човек, който има връзка с Бога, става красив. Правилното дишане е важен метод, който засилва възприемчивостта към Божествената мисъл, свързва личността с Великата разумност в света, възвисява вътрешния живот и извайва новите форми и линии на тялото.

XXVIII. Дишане и пеене

Между дишането и пеенето има взаимодействие така, както има и между дишането и мисълта. Учителя дава следното пояснение по този въпрос: „Ако не пеете, не можете да дишате правилно. Който пее, има възможност

да подобри дишането си.“ (“Законите на дишането“ от книгата „Божествен и човешки свят“) И обратното е вярно, че дишането развива гласа, прави го музикален, звучен и приятен. Също така за развитието на гласа влияе възвисяването на душевния живот, за което важи преди всичко установяването на хармония между симпатичната нервна система и главния мозък, а за тази промяна допринася правилното дишане. Дихателните упражнения имат двойно действие върху развитието на гласа: от една страна, чрез положителна психична промяна в човека се подобрява и гласът, а от друга страна, тези упражнения влияят и физиологически върху неговото развитие. Ето защо добрите певци правят дихателни упражнения. Те минават цяла школа за целта и тези, които са доловили тайната на правилното дишане, постигат развитие в гласа си, който става музикален и приятен не само при пеене, но и при говор. За развитието на гласа при едни дихателни упражнения трябва да се увеличи времето на задържане на въздуха, а при други – да се увеличи времето на издишване; така се постига изпяването на известна музикална фраза на един дъх. Има специални дихателни упражнения за развитието на гласа, които могат да се приложат резултатно само под ръководството на учител.

Накрая нека да отбележим, че двадесет и седмото упражнение в Паневритмията е *Дишане*: там са свързани движения, пеене, дишане и мисъл. Най-напред ръцете са пред гърдите, поставени върху сърдечната чакра; поема се бавно въздух, като едновременно се разтварят ръцете встрани и хоризонтално. При вече изпълнени дробове, бавно се издишва и ръцете се прибират в изходното положение, като същевременно се изпява с вокала *a* във възходяща посока гама сол-мажор. По този начин се изпява гамата три пъти. Следват същите движения, но се изпява гамата три пъти в низходяща посока. Накрая със същите

движения и с вокала *a* се изпява три пъти мелодия в гама сол-мажор, който има вълнообразен профил.

XXIX. Дишане и възпитание

Много може да се постигне в педагогическата област, ако правилното дишане се приложи в училищата. Учителя казва: „Без упражнения за правилно дишане не можем да внесем никакво възпитание у децата, не можем да ги приучим да мислят и да чувстват правилно.“ (*“Законите на дишането“ от книгата „Божествен и човешки свят“*)

Ако всеки ден децата правят дихателни упражнения под ръководството на учител, те преди всичко ще бъдат здрави и устойчиви към зарази, с бодра и свежа мисъл, жизнерадостни и разположени както към учене, така и към игри. Дишането в училище би трябвало да се прилага не само колективно, но и индивидуално. Дишането може да окаже положително въздействие на деца, изпаднали в апатия или безразличие, разсеяни или трудно запаметяващи, потиснати или подозрителни. С дишане се постига активност и работоспособност, бодрост и съсредоточеност. В бъдеще дихателните упражнения ще имат широко приложение в училищната програма. Паневритмията е много подходяща за училищна възраст. При нейното редовно изпълнение у децата се пробужда духовното им естество за разумна обмяна с природните сили; така по-интензивно се развиват творческите им заложби и нараства жизнелюбието им.

XXX. Еволюция на дишането

Както всичко останало в живота, така и функцията дишане изминава своя път на еволюция. Дишането става чрез кислород, но има организми, например анаеробните бактерии, които живеят в безкислородна среда и разлагат

без помощта на кислород някои вещества, а така освободената енергия използват за своята дейност.

Рибите дишат в една по-гъста среда – водата. От нея чрез хрилете си те извличат разтворения въздух. В сравнение с тях човек диша в по-рядка среда, обаче в бъдеще дишането ще става в още по-рядка среда, а именно – в етера. И новите дихателни органи, с които човек ще диша етер, сега се изработват в неговия организъм посредством Любовта. Защо човек трябва да обича? – За да се изработят в него бъдещите дихателни органи за възприемане на етера, които са част от етерния организъм на човешкото естество; с други думи, Любовта организира етерния двойник на човека.

XXXI. Заключение

С тази студия се хвърля бегъл поглед върху учението за дишането. В Школата, която Учителя създаде, Той даде специални упражнения, имайки предвид, че човекът е поставен от Разумната Природа в живота, като са му дадени съответните сили, материали, възможности и условия; именно затова той трябва да се осъзнае духовно, да се самоопредели, да направи смислен прочит на средата, в която живее, на законите, които работят в нея, и да се съобразява с тях. Това е един естествен път на приобщаване, който води към разумен живот, свобода и щастие. Светлината, която Учителя хвърли върху всички области на живота, предначерта посоката към възход, хармония и красота.

СЪОБРАЗЯВАНЕТО С ПРИРОДНИТЕ ЗАКОНИ И ЗДРАВЕТО

В настоящата статия ще разгледаме някои от основните здравни проблеми, изтъквани от Учителя в неговите лекции. А откъде идва знанието, с което си служи, Той е дал отговор по следния образен начин: „Аз черпя своите принципи от една неизчерпаема книга, на която всяко камъче, листче, клонче и цветче съставят азбуката – и постоянно превеждам оттам.“ Съобразяването с природните и Божествени закони, писани в тази Велика книга, е разрешението на всички здравни въпроси, тъй като всяка болест произтича от нарушение на някой природен закон – физичен или духовен. Като изучаваме Книгата на живота, ще начертаем и пътя, който трябва да следваме. Разумната Природа не е създала човека, за да боледува. И когато човечеството се издигне до една хармонична култура, когато то се изпълни със светлината на истинското познание за природните закони, тогава болестите ще изчезнат завинаги. Това носи Новата култура, която иде на Земята. За нея Учителя говори по следния начин: „В новия живот няма да има болести: ревматизъм, гастрити, глухота, слепота, счупени крака. И това можем да го приложим и опитаем още сега.“

Исходна точка за разрешението на здравните проблеми е преди всичко точното схващане на човешкото естество. Вече е време да се освободим от механичното разбиране за човешкия организъм, защото науката е изнесла достатъчно факти, чрез които може да се конкретизира научно духовната същност на Природата. Например редица биологични факти не могат да се обяснят само чрез механичното разбиране. Въз основа на изследванията на

учени като проф. Ханс Дриш, Август Паули, Раул Франсе, се стига до сформирание на витализма и парапсихологията. Медицината също бележи такъв завои; в това отношение може да бъде разгледана книгата „Човекът – неизвестният“ на д-р Алекси Карел от Рокфелеровия институт в Америка. Там той е резюмирал интересни медицински изследвания и изтъква, че е необходимо окончателно да се изоставят илюзиите на механистите от XIX век, догмите на Жак Льоб и детинските физико-химични схващания за човека, с които все още се забавляват физиолозите и лекарите. А на друго място заявява: „Според израза на Бергсон вероятно в областта на сивото вещество на мозъка Духът се включва в материята.“

Изследванията на учените Месмер, Райхенбах, Лаковски, Гурвич, д-р Килнер и др. доказаха радиациите, които образуват етерното тяло на организма. Можем ли да пренебрегнем влиянието на тези радиации върху функциите на физическото тяло, след като те са вече научно установени? И можем ли да хвърлим светлина върху здравните въпроси, без да изучим взаимодействието между физическото тяло и тези радиации? Учителя дава по този въпрос следните разяснения в „Хигиенични правила“ из книгата „Святото място“: „Вие трябва да изучавате организма не само външно – анатомически и физиологически, но и с окото на ясновидец – да знаете как го е създала Природата и какво е предвиждала тя.“ И още: „Вие ще осветлите здравните въпроси, когато започнете да изучавате телата на човека: физическо, астрално, умствено и причинно. Както физическото тяло си има своя анатомия и физиология, също така и другите тела имат своя анатомия и физиология.“ (*„Деятелност на сърцето“ от книгата „Противоречия в живота“*)

В организма се забелязва действието на една разумност и тя е най-важният лечебен фактор. Например белите

кръвни телца се справят с нахлулите в тялото микроби; също така е интересно как разумността, която работи в организма, лекува раните: първо клетките на мускулите ускоряват делението си и образуват нова червена тъкан, после клетките на кожата започват да се разпространяват и я покриват напълно. При счупена кост околните тъкани се превръщат в други тъкани, които са нужни: установено е как част от мускул в съседство със счупена кост се превръща в хрущял и след това – в костна тъкан. При прерязване на артерия изтеклата навън кръв се съсирва и така кръвотечението спира, след което белите кръвни телца и клетките от околните тъкани навлизат във вътрешността на съсирената кръв в съседство с прерязаната артерия и я възстановяват малко по малко. Разумният принцип, който работи в организма, се проявява и при загуба на кръв, като комбинира няколко най-целесъобразни метода за постигането на поставената цел. Ето и думите на д-р Алекси Карел: „При кръвоизлив всички кръвоносни съдове се свиват и с това увеличават относителното количество на кръвта, която остава. Пациентът изпитва жажда и водата, която изпива, дава веднага на кръвната плазма предишния ѝ обем. Течността от тъканите и мускулите преминава през стените на капилярите и прониква в кръвоносната система. Кръвните телца излизат от органите, в които са били държани в резерва, и навлизат в кръвта. Костният мозък започва да произвежда клетъчни елементи, които довършват възстановяването на кръвта. Значи в тялото се създава верига от физико-химични и градивни процеси, които приспособяват организма към кръвозагубата.“

Никога не можем да вникнем в дълбоките причини на болестите и да разрешим правилно здравните проблеми, ако не ни е ясна връзката между психичните и физичните процеси, а тя днес е установена и чрез множество опити и наблюдения; именно чрез нея се отключва широк диа-

пазон от възможности. На всекиго е известно разтуптяването на сърцето и зачервяването на лицето при гняв или преbledняването му при страх – това показва, че душевното състояние влияе върху кръвообращението. Нещо повече, доказано е, че при силни тревоги се намалява броят на белите кръвни телца – разрушават се. Неизбежно притесненията и душевните вълнения причиняват болести. В този смисъл д-р Алекси Карел изтъква един случай от своята практика: „Една жена, която изпита смъртна уплаха при бомбардировка, се разболя от копривна треска, като при всяка следваща бомбардировка обривът се увеличаваше и засилваше червенината си. Аз съм съгласен с д-р Жолтрен, който доказва, че едно морално сътресение е в състояние да предизвика значителни промени в кръвта. Днес доста лекари отбелязват, че продължителни скърби и постоянни безпокойства докарват болестта рак, а кръвните телца се разрушават при тревога. И възпалението на дебелото черво, и заразата на бъбреците и пикочния мехур, които го придружават, са в резултат на душевни и морални смущения.“

Психологът Крепелин разказва за един затворник, който заболява тежко и лекарите му дават живот най-много ден-два. Обаче той нямал близки и знаел, че ако умре в затвора, съгласно законите тялото му ще бъде дадено за дисекция в университета, и точно това той не можел да приеме. Същевременно му оставали още два месеца, докато го пуснат на свобода, и когато срокът изтекъл, напуснал затвора и на следния ден починал у дома си – духът му бил достатъчно силен да запази чрез магичната си воля тялото от смърт в затвора. Нека проследим и един друг случай: един български учител правил дългогодишни педагогически изследвания върху децата, но в дома му станал пожар и подготвените материали за цялостния му научен труд били унищожени. Няколко

седмици след преживяното косата му напълно побеляла. Могат да се приведат множество подобни примери, които показват, че мислите и чувствата – изобщо психичните процеси, оказват влияние не само върху физиологичните процеси в организма, но даже изменят анатомичния строеж на тъканите. От казаното стават ясни следните думи на Учителя: „Здравето на човека зависи от неговите мисли, чувства и постъпки.“

I. Психичен живот и здраве

Здравословното състояние на организма може да се наруши от външни и вътрешни причини. Външни причини могат да бъдат простуда, нечист въздух, влажно жилище, микроби, неправилно хранене; с други думи – всяко отклонение от природните закони води към болест. Болестите възникват и поради психични причини, понеже физическият и психическият живот не са два свята, изолирани един от друг, а са в постоянно взаимодействие. При наличието на психични причини човек може да добие предразположение към болест. Тогава е достатъчна и най-малката външна причина, за да заболее съответният орган.

Учителя на много места в лекциите е разяснявал подробно както външните, така и вътрешните, психични условия за здравето. Ето някои Негови думи, които хвърлят светлина върху психичните условия за здравето:

„Всички съвременни болести се дължат на неправилно разбиране на Любовта, на неправилно дишане и хранене.“

„Лошите мисли влияят зле върху мозъка, сърцето и върху всички органи на тялото.“

„Най-малкото престъпление, извършено от човека, разрушава тялото. С най-малкото престъпление човек може да разруши своя мозък, своя бял дроб, стомах, всичката

гениалност, която има. Отрицателните мисли слизат към тялото и носят разрушение. И понеже духовните сили са свързани с известни органи, разрушава се съответният физически орган.“

„Неправилните мисли и чувства раждат ред болезнени състояния.“

„Безпокойството води към болест, между другото и към парализа.“

„Подпушването на чувствата носи гняв, недоволство и после – болест.“

Ето как Учителя обяснява действието на лъжата и страха върху физиологичните функции на тялото: „Лъжата изменя химичния състав на кръвта и на тъканите в организма. Как ще се обясни тази промяна в организма? Като излъже, човек започва да се страхува, а това свива кръвоносните съдове, както и тъканите.“ (*“Влиянието на цветовете“ от книгата „Жива реч“*)

„Ако се разсърдите или ако направите някоя неестествена постъпка, в тялото ви настанва война и настъпва едно болезнено състояние, което ви отнема няколко месеца или няколко години, докато се съвземете от настанилата се във вас болест. На какво се дължи това? – На неправилните мисли.“ (*“Лечебното действие на музиката“, ООК, лекция от 2.05.1938 г.*)

„Най-силните низши чувства и влечения са свързани с черния дроб и ако не ги контролирате, то тогава той ще се разстрои. А това ще повлече разстройство на всички други системи. Трябва да контролирате вашата гордост и алчност, за да бъде в изправно положение черният ви дроб. Също така не проявявайте нервност – тя също разстройва черния дроб.“ (*“Черният дроб“, МОК, лекция от 2.10.1936 г.*)

Едно голямо вътрешно притеснение или разочарование в живота може да подпуши жизнените енергии; едно

подрязване на крилата, при което човек се чувства смазан и разбит, може да доведе до болестта рак. Дисхармонията и разочарованията в чувствата могат да се проявят в белодробни болести. Нека разгледаме по-подробно как неправилни психични състояния могат да се отразят болезнено върху органите. Материята е кондензирана енергия и е в състояние на постоянно трептене. Френският редиестезист инж. Л. Тюрен, работейки в тази област, създава апарат за измерване дължината на вълните, които изпускат организмите. Така той констатира специфичните дължини на вълните при разни видове растения и животни, нещо повече – оказва се, че дори всеки орган от един и същ организъм изпуска вълни с нееднаква дължина. По-неже мислите, чувствата и стремежите съответстват също така на известен вид трептения, то е ясно, че може да има взаимодействие между трептенията в разните области. Отрицателните мисли и чувства като стрес, скърби и тревоги, съдържат трептения, които са в дисхармония с нормалното състояние на организма, затова и действат пагубно върху него. Проучено е, че психичните състояния със своите трептения могат непосредствено да нарушат нормалното функциониране на органите, да изменят химичните процеси в тях и анатомичния им строеж. Човек едновременно приема и предава вълни, и ако той има отрицателни мисли и състояния, те не само действат директно върху организма му, но по закона на резонанса той става център, привличащ множество подобни разрушителни сили, които съществуват в пространството. Например ако е гневен, свързва се с други хора, които са в същото състояние, поема тяхната негативна енергия и това действа разрушително върху здравето му. Всеки един от нас по закона на съзвучието е свързан с останалите, които изпитват в момента подобни състояния, и те вливат в него или положителни, творчески, строителни енергии,

или пък отрицателни и разрушителни, според характера на състоянието му.

Освен познатите енергии като светлина и топлина, електричество и магнетизъм, вече се регистрират и космични лъчи, идващи към Земята от безкрайните пространства на Всемира – физическият живот не е откъснат сам по себе си от висшите светове, а е в непрекъсната връзка с тях. Всъщност материята е пасивната страна на Битието, а Духът – активната, или творческият принцип в света. От Духовния свят към физическия непрестанно се отправя мощен поток на живот, който носи обнова и сила в Битието. Обаче този приток на Божествен живот може да бъде спънат в неговия път именно тогава, когато личността чрез неправилни мисли, чувства и постъпки образува около себе си облак от невежество или преграда и така изпада в неспособност да възприема блага; тогава органите обедняват откъм жизнена сила и стават податливи към заболяване. „Всеки орган във физическото тяло съответства на някое по-горно тяло – казва Учителя. – Например мозъкът съответства на умственото тяло, а пък черният дроб е тясно свързан с астралното тяло.“ (*“Черният дроб”, МОК, лекция от 2.10.1936 г.*)

Както трептенията, които излизат от органите, са различни по характер, така и мислите и чувствата са най-разнообразни по дължината на своите вълни. Ето защо всяка неправилна мисъл или чувство атакува този орган, с който е в съзвучие по трептения или по характера на своите вълни; по тази причина известен вид неправилни психични състояния нападат черния дроб, друг вид – сърцето, трети вид – белия дроб, и т.н. Във всичко, което се случва, има дълбока закономерност. Учителя казва: „Ако се подиграваш на хорските недъзи, те ще дойдат върху тялото ти.“ (*“Здравословни условия“ из книгата „Светлина на мисълта“*) И това е така, защото този, който осмива чужди

недъзи, се свързва с разрушителните енергии, които са ги създали, привлича ги към себе си и те действат върху неговия организъм. Обаче според характера си психичният живот действа не само отрицателно, но и положително. И както неправилната мисъл води към болест, така и правилната мисъл въздейства благотворно. Учителя изтъква: „Правата мисъл е здравословна.“ (*„Въздухът и мисълта“*, ООК, лекция от 20.12.1933 г.) Хармоничните, възвишени мисли водят към обнова и подмладяване. „Като наблюдавам лицето и походката на някои млади, виждам, че преждевременно са остарели. Който не живее правилно, натрупва известни киселини, отрови и утайки в организма си, които предизвикват болести. Докато е на Земята, човек трябва да мисли, да чувства, да се движи, да диша дълбоко и да работи. Рече ли, че не се нуждае от много мисъл, той вече е дал път на склерозата в себе си.“ (*„Хигиенични правила“*, из книгата *„Святото място“*) Трябва да изучим законите и методите за пълно преобразяване на своето тяло. В „Право ходене“, лекция 32-ра на ООК, Учителя подчертава: „Ако човек не може да преобрази своето тяло, което е резултат на неговата душа, как ще може да работи с по-висшите сили?“

II. Условия и възможности за здравето

Немският писател Сурия в романа си „Модерни розенкройцери“ дава следния пример: един болен, който напразно бил обиколил доста знаменити лекари, като последна надежда опитал лечение и при един лекар окултист, живеещ в Далмация. Той го прегледал и му припомнил, че преди няколко години по несправеден, недостоеен начин е отнел средствата на една вдовица в Германия и тя останала с децата си на улицата. Тази погрешка имала вътрешна връзка със заболяването му. „Мога да Ви излекувам – казал лекарят. – Това, което ще направя за Вашето

лечение, представляват външните условия, но преди това Вие създайте вътрешните възможности: още днес телеграфически съобщете на вдовицата, че Ъ прашате чек с милионите, които сте Ъ ограбили.“ Болният сторил това и още същата вечер усетил голямо облекчение. После лекарят чрез билки и изисквания за природосъобразен живот го излекувал напълно и за кратко време. Като разговарял със своя пациент, той му изяснил, че неговата болест може да бъде сравнена със следната изолация: болният се намира заключен в една стая, където сам е турил напречни железни пръчки отвътре на вратата, която пък е заключена и отвън. Оздравяването – това е излаз извън този затвор, но за да се освободи, той първо сам трябва да махне напречните железни пръчки, поставени на вратата отвътре – да поправи собствената си неправда спрямо вдовицата; после докторът лесно ще може да отключи вратата отвън – лечението с външни средства; по този двустранен начин той отново придобива свободата си или своето здраве.

Вътрешните психични причини за болестите са погрешните, криви мисли, чувства и постъпки, които създават предразположение към болестта, или тъй наречените възможности за заболяване, при които и най-малката външна причина може да доведе до болест. Външните причини на болестта можем да наречем условия, като например простуда, микроби, неправилен живот и др. Възможностите и условията вървят успоредно, но вътрешните психични причини правят външните условия по-активни. При лечението си болният трябва да създаде преди всичко в себе си възможности, което означава да даде възходящо направление на своите мисли, чувства и постъпки, да преживее духовен подем или коренен духовен преврат, и тогава лесно може да му се помогне с някои външни средства и условия. Учителя казва: „Болният може да оздравее, като повиши вибрациите на своя организъм.“

Нека предварително разгледаме вътрешните фактори за здравето. Долните редове ще послужат за разяснение на тези думи. Знае се, че червените лъчи имат трептения $4 \cdot 10^{14}$ Hz, виолетовите – $7,5 \cdot 10^{15}$ Hz – значи приблизително двойно повече трептения в секунда, ултравиолетовите лъчи имат трептения $9 \cdot 10^{15}$ Hz, рентгеновите лъчи – $4 \cdot 10^{19}$ Hz. Колкото по-голям брой трептения имаме в секунда, толкова вълните са по-къси; например дължината на светлинните вълни е от 0,76 до 0,4 μm , а ултравиолетовите лъчи – от 0,4 μm до 0,05 μm , рентгеновите лъчи – от 12 Е до 1/14 Е. Космичните лъчи са с още по-голям брой трептения в секунда и с по-къси вълни, а зад тях се нареждат мисловните или изобщо психичните вълни, които са още по-къси и чийто брой на трептенията в секунда е още по-голям. Но както има разлика между светлинните вълни на спектралните цветове, същото се наблюдава и за мисловните вълни, и колкото мисълта е от по-висш характер, по-близка до физическия свят, толкова нейните вълни са по-дълги, а броят на трептенията в секунда е по-малък в сравнение с възвишените мисли. Една възвишена Божествена мисъл има сравнително най-голям брой трептения в секунда и най-къси вълни.

Материята на цялото тяло трепти и изпуска радиации с определен брой трептения в секунда. Измерено е точно с каква дължина и какъв брой трептения в секунда са вълните, които изпуска всеки орган на човешкото тяло. Когато органите са здрави, имат нормални радиации и трептенията им са нормални. Тук е важно да се изтъкне следният закон, който гласи, че болестта е по-нисш живот в организма, затова всеки заболял орган има дълги и бавни вълни, сравнени с тези на здравия. Изключително успешно е да се лекува с вътрешния психичен лечебен фактор, чието действие се основава на закона: колкото вълните са по-бързи и по-къси, толкова имат по-голяма

проникваща сила и мощ. Как се прилага при лечение действието на изтъкнатите два закона? – Чрез повишаване трептенията на организма, а това става чрез издигане на съзнанието до възвишените области на Духа, до Божествената мисъл, до Космичната Любов. Именно тогава човек възприема животворни вълни, много по-бързи и по-къси от тези на болестта; те преодоляват и премахват инертността и болезненото състояние; по този начин те внасят коренна обнова в организма и реорганизируют материята на болния орган.

Кои душевни състояния повишават трептенията на организма? Тук важат преди всичко Вярата и Любовта. И днес е позната древната истина, че вярата лекува. В нея има два елемента, които всъщност, от едно по-дълбоко гледище, идат от един и същ източник. Първият елемент на вярата като лечебен фактор се състои в следното: човек да има вяра в здравето, увереност, че ще оздравее и че е здрав. Тази страна на вярата е добре разгледана в книгата „Лекуване с вяра“ на Емил Кюе⁷⁷. Материята на тялото е оня пластичен материал, с който работи Духът и може да му придаде каквато форма и строеж пожелае. Че това е точно така, се вижда от множество опити и наблюдения. На същия закон се основава и стигмата. При някои вярващи при представата за раните и страданията Христови на кръста се появяват рани на същите места по тяхното тяло. Изследователят в тази област Имбер Курбе е записал 321 подобни случая. През 19 в. става известна стигмата на Катерина Емерих и Луиза Лато, през 1926 г. – случаят с Тереза Нойман. Тези примери доказват, че една мисъл, едно състояние на съзнанието оказват влияние даже върху физиологичните процеси на тъканите и изменят техния строеж – именно на този закон се основава лечебното действие на положителната мисъл. Когато човек мисли, че е здрав, то тази мисъл почва да реорганизира

материята в съгласие със своя положителен характер. Всякога тялото става такова, каквато е мисълта, в която човек твърдо и непоколебимо вярва.

Учителя казва: „Болният, за да оздравее, трябва да има вяра.“ Тук под *вяра* се разбира не само описаната *А* вече страна, но и нейната мистична връзка с Божественото. Вярата като връзка с Великото разумно начало повишава трептенията на организма и привлича към човека обновителни, творчески сили от целия Всемир. Това се основава на един закон, че във висшите Божествени светове има изобилие от животворни енергии и те непрекъснато създават живот. Дойдем ли до тази мистична вяра, ние повишаваме трептенията на своя организъм, ставаме антена, която е вече в хармония с късите и бързите вълни на енергиите във висшите светове, привличаме ги, а те обновяват и преобразяват материята.

Христос, когато е лекувал, е казал: „Да бъде според твоята вяра.“ И от Христа като извор на Любовта и Живота е изтичала към болния животворна струя, която той е трябвало само да приеме. А именно вярата представлява състоянието, когато човек е отворен за живота, който се влива в него. В Евангелието на Марка, 5:25-34, е описано възприемчивото състояние, което дава вярата: „И една жена, която бе имала кръвотечение двадесет години и беше много пострадала от мнозина лекари, и беше изживяла целия си имот, без да види някаква полза, а напротив – беше *А* станало по-зле, като чу отзивите за Исуса, дойде между народа изотзад и се допря до дрехата Му. Защото си казваше: Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея. И на часа пресекна кръвотечението *А* и тя усети в тялото си, че се изцели от болестта. И веднага Исус, като усети в Себе Си, че излезе от Него сила, обърна се всред народа и каза: Кой се допря до дрехите Ми? Учениците Му Му казаха: Ти виждаш, че народът Те притиска, и казваш: Кой

се допря до Мене? Но Той се озърташе, за да види тая, която бе сторила това. А жената, уплашена и разтреперана, като знаеше станалото с нея, дойде и падна пред Него и Му каза цялата истина. А Той ѝ рече: Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир и бъди здрава от болестта си.“

И Любовта повишава трептенията на организма. Тя има мощно лечебно действие и носи живот. Чрез нея човек привлича към себе си изобилни творчески енергии от Божествения свят. Те вливат в него живот, който коренно обновява и претворява организма. На това се основават следните думи на Учителя: „Ако болният почувства Любовта на Бога, ако я познае и ако тя протече през него, той може да се излекува веднага.“ На друго място срещаме в беседите на Учителя и мисълта: „Любовта премахва всички болести в света, моментално ги премахва.“ Нещо повече – любещият има преизобилен живот и той влива тези струи в този, когото обича. Именно затова, ако обичате някого, вие можете да го излекувате. Учителя е категоричен: „Не можете да помогнете на един болен, ако не го обичате. Никой не може да ти помогне, ако не те обича.“

И още: „Любовта прави човека здрав, добър и силен.“ Ето защо, докато човек обича, е неуязвим за болести. Разбира се, това зависи и от степента на неговата любов. Но тук говорим за Космичната любов и когато изневерим на нея, когато слезем в по-долни области, ставаме и податливи и за болести. В този смисъл безлюбието е причина на страданията в света. Болестите идат, защото човек се лишава от досег с изворите на Живота – те не се вливат и не поддържат правилния жизнен ритъм на неговия организъм. Обаче колкото човек е по-напреднал духовно, толкова по-бързо може да се излекува – той може да повиши трептенията на организма си чрез издигане към висините на Духа и така да привлече към себе си творческите вълни на Космичния живот.

III. Зависимост между душевния и физическия живот при лекуване

Външните и вътрешните причини за болестите са във взаимодействие. При задълбочен размисъл стигаме до убеждението, че вътрешните причини са твърде съществени – те дават поле за действие на външните. На много места в беседите и лекциите си Учителя изтъква важността на вътрешните причини за болестите: „Всички болести, които съществуват в света, се дължат на песимизма.“ (лекция от Учителя, държана на 4.03.1942 г.) Тук под *песимизъм* се разбира и потиснатото състояние на духа, всяко съмнение, недоволство, недоверие, страхове и тревоги. Същата идея е вложена и в следните думи на Учителя: „Съвременната неврастения се дължи на безпокойството. Почнете ли да се дразните, склерозата идва.“ Всяко отрицателно състояние на съзнанието привлича разрушителни енергии към организма и това води към болест. Човешките органи не са само физически форми – те са свързани с дадена категория психични сили и известен вид отрицателно психично състояние въздейства върху черния дроб, друг вид – върху сърцето, трети – върху белия дроб, четвърти – върху слуха или зрението, и т.н. Мога да посоча за пример това, което се случи с една моя позната. Тя преживя силна тревога и изгуби зрението си, а след като успя да превъзмогне това душевно вълнение и да възстанови своя мир, зрението ѝ се възвърна. После отново мина през душевна криза и зрението ѝ се изгуби повторно, но пак успя да балансира и прогледна отново.

Зависимостта между физическото и психичното Учителя изтъква ясно и със следните думи: „Към ближните си трябва да се отнасяте добре, за да се подобри пулсът на вашето сърце. Има връзка между вашето отношение към ближните и пулса на сърцето ви.“ Знае се от окултната фи-

зиология, че през сърцето минава електромагнитна струя и тя причинява пулсирането. А чувствата или изобщо душевното състояние оказват влияние върху правилността на това сърдечно електромагнитно течение. При страх и тревоги то протича неправилно, което се отразява физиологически върху сърдечния мускул, даже влияе и върху неговия анатомичен строеж. И затова при лечение на сърцето преди всичко е необходимо да се премахнат психичните причини. Аналогична идея се съдържа и в следните думи на Учителя: „Не могат да бъдат гърдите ви здрави, ако не сте добри. Ние не говорим тук само за един живот от 100-120 години, но за 100-200-500 поколения. Ако те не са живели с добри чувства, ще се получи поколение със слаби гърди.“ (лекция от 11.03.1942 г.)

Душата е седалище на неизчерпаеми сили, само че те трябва да се извикат към дейност. Ще приведа няколко примера, от които се вижда какви душевни сили притежава човек. Обикновено не си служим с тях, защото са в спящо състояние, обаче в някои извънредни случаи те се пробуждат към действие. Учителя ни бе разказал за един стар свещеник от Варна, който се чувствал безпомощен, лежал и дори нямал сили да се поразходи из двора си, но по време на Общоевропейската война⁷⁸ при бомбардировка той скочил на крака и не разбрал как се озовал няколко километра извън града, носейки една голяма тиква под мишница. Учителя ни бе привел един друг пример за двама парализирани, които били на лечение в една бразилска болница. Когато една боа се вмъкнала в стаята им, и двамата скокнали през прозореца и хукнали да бягат презглава. В рисковия момент се събудили мощните сили на духа, до които преди това те не могли да прибягнат. В друга беседа Учителя спря вниманието ни върху постъпката на една американка, която била тежко болна. Лекарите определили, че А остават само няколко

дни живот; тогава умиращата жена попитала мъжа си: „Аз вече си отивам, но искам да знам ще се ожениш ли след моето заминаване в отвъдното?“ Той отговорил: „Не мога да обещаю, че няма да се ожения.“ „Така ли? – смръщила вежди жената. – Тогава не умирам!“ И наистина, с това свое желание да не умре тя извикала към активност мощните сили на своя дух и оздравяла.

Това бяха примери, когато човек несъзнателно, но в изключителни моменти – рискови или емоционални, извиква към действие мощните сили на своя дух. Но той може, когато познава законите, съзнателно да ги включи на работа и така да победи болестното състояние. Как става това? – Чрез повишаване на трептенията. Но това не означава, че при лекуването на дадена болест трябва да се прибегва само към вътрешния метод – необходим е и външният. Христос е употребявал и двата метода, например при лекуването на слепородения: „Ние трябва да вършим делата на Тогова, който Ме е пратил, докле е ден; иде нощ, когато никой не може да работи. Когато Съм в света, светлина Съм на света. Като рече това, плюна на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му; и рече му: Иди, умий се в къпалнята Силоам (което значи Пратен). И тъй, той отиде, уми се и дойде прогледнал.“ (Йоан 9:4-7) Намазването и умиването на очите е външният метод, а вярата, която Христос събужда у болния, и силата, която му изпраща, са психичният метод. Спасителя препоръчва двата метода едновременно – пост, който спада към външните методи, и молитва, която спада към вътрешните.

Учителя непрестанно лекуваше страдащите, които го молеха и очакваха изцеление. По този въпрос Той изтъкваше: „Отвън може да се помогне на болния, но ако той сам не съдейства, всяка външна помощ е недостатъчна. Болестите не са нищо друго, освен нисши същества, ко-

ито влизат в човека и почват да се размножават за негова сметка. На научен език ги наричат микроби. Христос казва, че освобождаването от тях може да стане само с пост и молитва. Микробите са подобни на войска, която напада града и го разрушава. Една силна войска може за една нощ да разруши града. За тях Христос казва: „Този род не може да излезе навън освен с пост и молитва.“ Какво представлява молитвата? Тя е връзката на човешката душа с Първичната причина на нещата. А пък постът подразбира отнемане храната на войската и щом я лишите от храна, тя се принуждава да отстъпи.“ (вж. „Делата Божии“, стр. 60-61)

Външният и вътрешният метод трябва да се съчетаят, но как да стане това? „Чумата, от която хората се плашат – изтъква Учителя в една от беседите – се лекува с гореща вода. Болният трябва да се отдели от здравите и на всеки час да му се дава по чаша гореща вода – така серумът на кръвта, който е послужил за храна на микробите, се разрежда и те постепенно престават размножаването си. По време на болестта не трябва да се употребява храна, изисква се пост. Чумата довежда болния до апатия, но с будно съзнание това състояние може да се преодолее. Връзката на човека с Бога представлява силна динамична мисъл, която се отразява върху микробите като електрическа светкавица. И така, атакувани от две страни – чрез обстрелване и чрез глад, те престават да се размножават. Достатъчна е 24-часова усилена война с микробите на чумата, за да ги заставите да излязат извън организма. Като воюва известно време, човек се калява и става по-здрав. Болестите предизвикват характер и допринасят особено много на женствените, мекушави натури. Забелязано е, че след като боледуват известно време, те стават по-мъжествени и смели по характер. Мекушавите хора се поддават на болести повече, отколкото мъжествените натури.“ (вж. „Делата Божии“, стр. 61)

Д-р Алекси Карел в „Човекът – неизвестният“ изтъква, че молитвата е лечебен фактор: „Нашето сегашно разбиране за влиянието на молитвата върху патологичното състояние се основава върху наблюдението на болни, които почти моментално са били излекувани от разни поражения като костна и перитониална туберкулоза, студени гнойници, гноещи рани, лупус, рак и др. Процесът на излекуване се различава при разните индивиди, но най-често се явява силна болка, криза и после – внезапно чувство за здраве. За няколко секунди, минути или най-много за няколко часа раните се затварят, общите оплаквания изчезват, апетитът се връща. Фактите доказват действителността на известно съотношение от все още напълно непознато естество между душевните и органични явления. Тези прояви ни откриват един нов свят.“

Под *молитва* тук се разбира методът за повишаване на трептенията. Общо казано, вътрешният метод се състои в пробуждането на скритите сили на духа чрез душевен подем, чрез вътрешно озарение. Болният идва до едно състояние на мир и радост, на всеобемна Любов и светлина – до състояние на хармония и красота. Той всичко люби и на всичко се радва – това именно е молитвеното състояние, което лекува. Оздравяващият има прозрение за Божествените основи на Битието, изпитва благодарност за слънчевия лъч, за вдишката въздух, за гледката на синьото небе – във всичко вижда присъствието на Божественото и душата му се изпълва с възторг и музика. Той успешно възвръща здравето си, понеже се свързва с неизчерпаемите извори на живот, привлича ги и те реорганизируют материята на организма му. Това е едно състояние, в което човек трябва да се освободи от всички излишни безпокойства и да дойде до състояние на обнова, чистота и вяра; именно тогава ще бъде възприемчив към вълната на Божествения живот, който непрестанно се изявява. Трептенията му така

се повишават, че никакви трептения на болестта, бавни и с дълги вълни, не могат вече да съществуват в него. Те биват отстранени така, както отхвърква сабията от ръката на човек, приближил я до струята на водопад, падащ от 100 м височина.

IV. Регулаторът на електромагнитните течения в човешкия организъм

„Правилните мисли, чувства и постъпки са регулатори на електромагнитните течения в човешкия организъм“, изтъква Учителя. Следващите редове изясняват илюстративно този въпрос: представете си кон, впрегнат в кола и подкаран от колар – аналогия на тялото е колата, електромагнитните течения в организма са конят, който я тегли, докато разумното, което работи в организма, или психичният фактор, е коларят, който подкарва коня. Между тези три страни на човешкото естество има взаимодействие и взаимна зависимост и който иска да изучи основните закони на здравето, трябва да се спре и да ги опознае.

Научните изследвания са установили, че човешкият организъм, както и всяко друго същество, е източник на електричество. Подробно са изследвани електричните явления в мозъка, сърцето, мускулите, черния и белия дроб и във всички други органи. Берлинският лекар Фридрих Краус установява електричния характер на сърдечната дейност, като прави изследвания с цайсов галванометър и регистрира електрични искри при всеки удар на жабешкото сърце. Като говорим за електромагнитни течения в човешкия организъм, ние си служим с този термин поради липса на по-подходяща терминология и така обозначаваме не само електричеството и магнетизма, но още и тъй наречения *од* на Райхенбах, жизнения магнетизъм на Дюрвил, митогенните лъчи на Гурвич, радиациите на Ла-

ковски и др. Някои от тези видове енергии са тъждествени, а други са различни, но всички те не са нищо друго, освен тъй наречените в окултизма етерни строителни сили.

Електромагнитните течения в организма участват в строежа, растежа и функциите на органите. Те са строителни сили и са главният фактор, който дирижира физиологичните процеси в организма. Те циркулират из тялото, както кръвта. Ако при изучаването на нормалните и патологичните физиологични процеси, както и на терапевтичните проблеми, не вземем предвид електромагнитните течения, то винаги ще останем с ограничени разбирания и постижения в биологията и медицината. Електромагнитните течения, които минават през всеки орган, са от голямо значение за неговото състояние. Природата е разумна и икономична, не ѝ е присъщо разпиляването на енергиите – естествено е, че наличието на електромагнитни сили в човешкия организъм играе особена роля в живота на организма. Психичните процеси регулират електромагнитните течения в организма и упражняват голямо въздействие върху тях, като характерът на влиянието им зависи от естеството на мислите и чувствата. Ако са правилни, те влияят благотворно и на електромагнитните течения, които запазват своя естествен ритъм, а това е важно условие за здравето. Ако мислите или чувствата са отрицателни – например ако човек преживява тревоги, безпокойства, страх, омраза, съмнение, отчаяние, злоба, гняв, обезсърчение, песимизъм – всичко това отклонява електромагнитните течения от естествения им ритъм, което се отразява пагубно върху строежа и функциите на органите. Така, вече видоизменени, електромагнитните течения причиняват ред неестествени, болезнени промени в организма, например свиване на капилярните съдове, неправилно пулсиране на сърцето и артериите, промени във функциите на черния и белия дроб, стомаха и червата,

мускулатурата, мозъка и др. А тези нередности във функциите водят към разстройство и в строежа на органите. Има съответствие между известни психични процеси и съответни електромагнитни течения при дадени телесни органи и затова никак не е случайно, че един вид отрицателни психични процеси атакуват черния дроб и причиняват заболяването му, друг вид – белия дроб, трети – сърцето и т.н.

Всичко, казано дотук, обяснява нормалните и болезнените процеси в организма. Понякога атакуваният орган не заболява веднага, но добива предразположение към заболяване, което последва при най-малката външна причина като простуда, неправилно хранене, преумора и др. Нека обърнем внимание на факта, че след война обикновено избухват епидемии. Като външни причини могат да се посочат упадъкът в хигиенните условия, недояждането и мизерията, което е вярно, но трябва да се разгледа и действието на психичните причини. Учителя ни бе обяснил, че по време на война атмосферата се изпълва с разрушителни психични сили, които разклащат етера и изменят електромагнитните течения, а това причинява промени в организма и предразположение към болести. Следователно, при лекуване трябва да се прибегва освен до външни средства – храна, вода, въздух, светлина и т.н., и до фактора, който може да регулира електромагнитните течения, а именно психичните сили в Природата. Тази дълбока идея е скрита в следните думи на Учителя: „Любовта и вярата са мощен здравен фактор.“ За да стане по-ясно ефикасното действие на висшите психични сили върху органите, ще си послужи с приложените тук две таблици на електромагнитните течения. В първата таблица са отразени октавите на различните видове трептения, а във втората – дължината на вълната им. И двете съдържат броя на трептенията в секунда за различните сили в Природата. Знае се от фи-

зиката, че при всяка по-горна октава се удвоява броят на трептенията. Например при първата октава имаме две трептения в секунда, при втората – 4, при третата – 8, но още не се чува тон. При четвъртата октава имаме 16 трептения в секунда и се чува най-ниският тон, който човешкото ухо може да долови. Етерните вълни при двадесетата октава са непознати на науката. Електромагнитните трептения от двадесет и шестата до тридесетата октава се проявяват като електричество, от четиридесетата до четиридесет и петата октава са непознати; трептенията на четиридесет и деветата октава се проявяват като светлина. При петдесетата октава имаме химични лъчи; петдесет и първата и петдесет и втората октава са непознати. Трептенията на петдесет и осмата и петдесет и деветата октава са рентгеновите лъчи. При шестдесет и втората и при по-горните октави се проявяват космичните лъчи, а над тях са мисловните вълни.

От втората таблица се вижда, че колкото се увеличава броят на трептенията в секунда, толкова вълните стават по-къси. Например космичните лъчи имат много по-голям брой трептения в секунда и най-къси вълни, но още по-къси са мисловните вълни. Според своя характер мисловните вълни коренно се различават една от друга; например ако сравним една обикновена и една възвишена мисъл, ще видим, че първата има сравнително малък брой трептения в секунда и дълги вълни, докато при възвишената мисъл е обратно. Как се обяснява обновителното действие на висшите психични състояния върху организма? – При висшите психични състояния човек се издига до състояние, сходно с висшите творчески сили в Природата и ги привлича към себе си. Природата разполага с всички видове сили, но ние претегляме към себе си този вид сили, които съответстват на нашето състояние.

При хармонизиране трептенията на човешката душа

с трептенията на Всемирното Творческо Същество се образува връзка с космичното всеединство и тогава човек може да разчита на подкрепа от висшите духовни полета. Това е областта на един вече осъзнат мистицизъм: силата на молитвата зависи от Любовта, от Мира и от силното творческо въодушевление да отдадеш сили за делото на Бога. Скоростта на трептенията на вярата надминава всички големи скорости, познати от физиката. Трептенията на Божествената мисъл стоят над всички други трептения, които са само техни вариации или отражения. Достатъчно е болният да възбуди в себе си трептенията на вярата, които ще се свържат с трептения от висшите духовни полета – така ще привлекат енергиите им и те ще реорганизируют материята на физическото му тяло. Ето защо Христос пита болния: „Вярваш ли?“, т.е. „Можеш ли да възбудиш в себе си трептенията на оня лъч, който Бог е вложил в теб?“ Вярата и Любовта са най-голямата лечебна сила. Там зад главоломните скорости, които не се поддават на никакво въображение, гори Божественото Слънце и облъчва човешките инструменти: мозъка и нервите; така се проявяват неznайните сили на волята и вярата – в това стои силата на Любовта. Когато човек люби и обича, той се свързва с висшите духовни полета и техните енергии внасят живот. А когато човек отклони или подпуши в себе си вълните на Любовта и обичта, тогава той не е в състояние да привлича висшите обновителни енергии към себе си и добива предразположение към болести. Думите на Учителя: „Ако не приемем най-малкия елемент на Божествената Любов, ще бъдем изложени на болести, не можем да бъдем здрави. Любовта е първият необходим елемент за здравословното състояние.“

Табл. 1. СКАЛА НА ТРЕПТЕНИЯТА
(Брой трептения в секунда)

Октава	Обхват	Честота (Hz)
110	Духовен	10^{33}
100	Ментален	10^{30}
90	Астрален	10^{27}
80	Микрокосмичен	10^{24}
70	Гама-лъчи	10^{21}
60	Рентгенов	10^{18}
50	Ултравиолетов	10^{15}
40	Светлинен Топлинен	10^{12}
30	Радиотехнологичен	10^9
20	Радиокомуникационен	10^6
10	Ултразвуков	10^3
0	Звуков	1
-10	Биомеханичен	10^{-3}
-20	Физиологичен	10^{-6}
-30	Земен	10^{-9}
-40	Планетен	10^{-12}
-50	Геологичен	10^{-15}
-60	Слънчев	10^{-18}
-70	Галактичен	10^{-21}
-80	Вселенски	10^{-24}
	Макрокосмичен	

Табл. 2. ДЪЛЖИНИ НА ВЪЛНИТЕ

Дължина на вълната	Обхват	Трептения за секунда (Hz)
	I. Електромагнитни вълни ⁷⁹	
$3 \cdot 10^{-12} \text{ \AA}$	Мисъл	10^{30}
$3 \cdot 10^{-9} \text{ \AA}$	Чувства	10^{27}
$3 \cdot 10^{-6} \text{ \AA}$	Космически лъчи	10^{24}
$3 \cdot 10^{-3} \text{ \AA}$	Гама-лъчи	10^{21}
$3 \text{ \AA}$	Рентгенови лъчи	10^{18}
$0.3 \text{ \mu m}$	Ултравиолетови лъчи	10^{15}
$0.7 \text{ \mu m}$	Видима светлина	$4 \cdot 10^{14}$
0.3 mm	Инфракчервени лъчи	10^{12}
10 mm	Радиовълни - милиметров обхват	$3 \cdot 10^{10}$
1 mm	Радиовълни -дециметров обхват	$3 \cdot 10^8$
150 m	Къси и ултракъси радиовълни	$2 \cdot 10^6$
1 km	Дълги и средни радиовълни	$3 \cdot 10^5$
	II. Акустични (звукови) вълни ⁸⁰	
1 cm	Ултразвук	30 kHz
15 m	Звук	20 Hz
320 m	Инфразвук	1 Hz
300 km	Биомеханични; Земни трусове	10^{-3}
	III. Нискочестотни колебания ⁷⁹	
$6 \cdot 10^6 \text{ m}$	Геоложки	10^2
10^{14} m	Слънчев	10^{-6}
10^{17} m	Галактически	10^{-9}
10^{27} m	Вселенски	10^{-19}

V. Любовта като най-мощен трансформатор

„Любовта е най-мощният трансформатор на човешките състояния и носи изобилния живот“ е мисъл, изразена от Учителя, която има обширно значение. Любовта трансформира не само физическото състояние на организма, но и психическото: тя изменя състоянията на ума, сърцето и волята, тя внася живот не само в организма, но и в духовното измерение на човека, и чрез нея разцъфтяват дарбите, а скръбното състояние се сменя с радостно; тук ние ще я разгледаме във връзка със здравните проблеми.

Учителя изтъква следното: „Физическият свят има сравнително по-ниски трептения, т.е. той е с по-малка фреквенция. Трептенията на Духовния свят са по-силни, те са с по-голяма фреквенция, а Божественият свят има изключително силни трептения. Човек, за да бъде здрав, трябва да повиши трептенията на тялото си. Докато ви нервират малките работи, докато се тревожите за 5-10 лева, докато ви смущават скъсаните обувки, тесните стаи или всякакви други ежедневни грижи, то вие не можете да бъдете здрави.“

Сега ще разгледаме човешкото здраве във връзка със закона за съзвучието или резонанса, наречен още и закон на Хелмхолц. Този закон хвърля светлина върху възприемчивостта, или по-точно към човека се насочват енергии с трептения от всички степени и категории, но той ще възприеме само тези, които са в хармония с неговите състояния, докато към другите ще остане безчувствен. Когато Учителя казва, че последствията на добрите мисли и чувства са добри, а на лошите – лоши, Той изтъква действието на закона за съзвучието. При лоши мисли и чувства около човешкото същество се образува астрална обвивка, или по-точно черупка, в която то е затворено и изпада в състояние на изолация, което не позволява да възприема

животворните сили, идващи към Земята, и това лишение от прилив на космична енергия създава предразположение към болестни състояния. Учителя посочва: „Цели семейства и цели раси са изчезвали от лицето на Земята по причина на някоя омраза.“ Приповдигането на съзнанието, проявата на възвишеност усилва възприемчивостта. В случая за пример могат да послужат хора, които имат начални симптоми на ясновидство и са с голям обхват на възприемчивост на вълните; ако те проявят нетърпение, гняв, омраза или обезсърчение, за известно време изгубват прозрението и сензитивността си, следователно намалява се силата на тяхната възприемчивост. По същите причини тези хора с развито ясновидство или шесто чувство се молят и размишляват, за да станат по-възприемчиви към фините енергии, изпълващи пространствата на познати и непознати светове.

От закона на Хелмхолц следва, че ние със своите мисли и чувства сами определяме към кои влияния ще сме отзивчиви и кои ще привлечем към себе си. Ако нашето съзнание е повдигнато, тогава струните на душата ни ще затрептят в отговор само на влияния от висшите светове, защото ще сме отзивчиви към тях. Кое ни прави най-възприемчиви към животворните сили, които идат към Земята? – Разбира се, че Любовта, защото тя ни акордира с висшите светове. Учителя казва: „При болест издигни се нагоре до известно място и тя ще изчезне. На болния ще кажа да усили любовта си с два градуса и той ще оздравее. Иначе ще се забави оздравяването му.“ Любовта е висш израз на хармонията, при нея човек е клонче, заловено за Великото космично дърво и соковете от ствола се втичат, за да внасят живот. Докато при безлюбието човек е клонче, откъснато от дървото; така, лишен от притоците на Великия космичен живот, у него се създава предразположение към болест и смърт. Същата мисъл Учителя

изразява така: „Не дадем ли на Божественото да минава през нас, тогава спираме извора на Божествените блага. Това наричам подпушване на Любовта и то води към болести. Съвременните хора ядат без любов, спят без любов, стават без любов, учат без любов, работят без любов и после казват, че работите не вървят. Ако не се научим да любим безкористно, здрави не можем да бъдем. Наричам Любовта път за всички Божествени блага. И кой е отличният живот? – Този, който произтича от Любовта, Правдата и Доброто. Ако приложим Любовта по пътя на Правдата и Доброто, ще бъдем радостни, весели, бодри и здрави.“

В Първото послание на апостол Павел към коринтяните, 13:4-8, е казано: „Любовта дълготърпи и е милостива; Любовта не завижда; Любовта не се превъзнася, не се гордее, не безобразничи, не търси своето, не се раздражнява, не държи сметка за зло, не се радва на неправдата, а се радва заедно с Истината; всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи. Любовта никога не отпада.“ Значи добродетелите като вяра, търпение, кротост, милосърдие, смирение, надежда, мир, чистота, са плодовете на Любовта. Именно затова човекът на безлюбието лесно може да изпадне в обезсърчения и разочарования, в тревоги и страхове – у него не присъства онзи магичен живот, за да превръща всичко, до което се докосне, в красота, радост, светлина и хармония. Човекът на Любовта има прозрение за великия устой на Живота и изключва отрицателните състояния, а те са, които водят към болести. Любовта възстановява хармонията между ум, сърце и воля и с това премахва причините за предразположение към болести. Учителя ни напътства: „Имайте нов морал, който да внесе веселие и радост в умовете ви. Ако имате любов и плачете три пъти на ден, чудя се що за любов е това?“ Или: „Не можеш да имаш никаква хигиена

без чистота – и не само физическа, но и чистота в мисли, чувства, желания. Ако Чистотата и Любовта не влязат във вас, вие здрави не можете да бъдете.“

Всяка мисъл, чувство или постъпка, които противоречат на Любовта, създават предразположение към болести. Даже всяко нетърпение може да предизвика болест, понеже нарушава ритъма на електромагнитните течения в организма, а това се отразява върху физиологичните процеси и довежда до болезнени състояния. Цитирам Учителя: „Търпението изключва болестите, но човек не може да бъде търпелив, ако няма Любов.“ Или: „Възприемайте нещата чрез обичта и ги предавайте чрез Любовта; тогава и материята, плазмата на човешкия организъм, ще се обновят и реорганизира. Ако в нас влезе Божественият ток на Любовта, никаква нечиста материя не може да остане в тялото ни. Ние трябва да възстановим първоначалното си състояние. Ако си на умиране и произнесеш името на Истината, ако премине през теб Любовта, ти ще възкръснеш. Ако болният познае Любовта на Бога, ще оздравее моментално.“

ПРИЛОЖЕНИЯ

РЕЧНИК НА ОСТАРЕЛИ И ЧУЖДИ ДУМИ

Ангстрьом (Å) – единица мярка за дължина, равна на една стомилионна част от сантиметъра (10^{-10} м), която се използва за измерване на разстоянията в атомите и молекулите, наречена по името на известния шведски физик Андерс Ангстрьом, 19 в.

Апорти – от фр. „донасям“ – явление в медиумството, при което различни предмети се пренасят по свръхестествен начин в стаята на сеанса

Биотомия (биол.) – рязане на жив организъм с научна цел

Бокал (фр.) – вид чаша за вино

Бир-бучуклия (тур.) – номер и половина

Воаяж (фр.) – пътуване, пътешествие

Гастрола (лат.) – „изпъкналост на съд“ – в биологията – третият, последен стадий от развитието на зародиша на многоклетъчните животни, когато се получава мехуреста форма и започва деленето

Джобур (ост.) – дървено ведро, в което се събира вино, изтичащо от винарските кораби, или в което се пресипват джибри

Детектор (лат.) – „разкриващ“ – който приема светлинни и топлинни вълни

Екстериоризация (лат.) – изнасяне навън

Ектодерма (гр.) – външният клетъчен пласт в зародишите на многоклетъчните животни и човека

Електроскоп (гр.) – уред за визуализиране на електрически товари и напрежения

Ентелехия (гр.) – нематериално дейно начало, което формира материята и я довежда до съвършенство

Ентомология (гр.) – наука за насекомите

Запрети (рус.) – забрани

Зоизитет (гр.) – от *зоизъм* – жизнен процес

Идеограма (гр.) – писмен знак, който означава понятие, а не звук, както буквите

Иждивявам (ост.) – изразходвам

Индиферентни (лат.) – безразлични, безучастни

Индукция (лат.) – „подбуда“ – процес, при който едно явление възниква под въздействието на друго

Инервира (фр.) (мед.) – снабдява с нервни влакна и контролира чрез тях

Катехизис (гр.) – „обучение“ – кратък курс по християнска вяра във форма на въпроси и отговори

Клосни (ост.) – недъгави

Кольор (фр.) – цвят

Корелация (лат.) – взаимна зависимост между частите на цялото; в биологията – взаимна зависимост между частите на организъм, поради което промяната в един орган влече след себе си промяна и в целия организъм

Ксенопластичен (гр.) – от „ксенос“ – чужд – (биол.) присадка на чужда тъкан от друг биологичен вид

Ливан (гр.) – тамян

Медлено (рус.) – бавно

Мезодерма (гр.) – средният клетъчен пласт в зародишите на многоклетъчните животни, от който се развиват вътрешните органи (бъбреци, полови органи и др.)

Меристема (гр.) – „разделен“ – тъкан при растенията, която е образувана от делението на клетки и сама образува тъкани чрез делене

Метагном (гр.) – „притежаващ знание за отвъдното“, ясновидец

Микрон (μm) (от гр. – малко) – мярка за дължина, равна на една хилядна част от милиметъра (10^{-6} м)

Монадизъм (гр.) „монада“ – духовен първоелемент на Битието, вечен и неделим

На радо сърце (нар.) – на драго сърце, с готовност

Неовитализъм (лат.) – „жизнен“ – схващане в биологията от края на XIX в., което обяснява жизнените явления с особени нематериални извънпространствени жизнени сили

Нулипотентен (лат.) – (биол.) тъкан, която не е способна да генерира друг вид тъкани в организма

Нутационни (лат.) – които изменят периодично наклона на оста си при движението си, което настъпва заедно с прецесията

Омнипотентен (лат.) – „всемогъщ, с неограничени възможности“ – (биол.) тъкан, която е способна да се диференцира – да поражда различни органи

Палиативно (фр.) – полумярка, временно решение

Пертурбация (лат.) – смущение, нарушение в установения ред или ход на нещата

Петнист дъждовник – опашато земноводно, което живее и у нас

Пластир-везикатор (лат., анат.) – от везика – мехур

Пряко приспособяване – целесъобразна реакция на организма спрямо външни въздействия в случаи, когато всяко действие на естествения подбор е изключено

Психоламаркизъм – направление в биологията, според което в основата на еволюционния процес лежи нематериален фактор: „психическа енергия“, „сила на растежа“ и др.

Психометрия (вещогадаене) – метод, при който се използва физически стимул, а изследователят се стреми да открие парапсихологически асоциации, свързани с даден предмет, и от чисто психологическите, пораждащи се в съзнанието на екстрасенса

Регенерирам (лат.) – „прераждам“, възстановявам

Реторта (лат.) – обла стъкленица с дълга отводна тръба, която служи за нагриване и дестилиране на веществата

Ретроград (лат.) – „вървящ назад“, реакционер, противник на прогреса

Салтамарка (тур.) – връхна дреха

Сензитив (лат.) – „чувствителен“, способен да приема и превежда усещания и информация извън физическия свят

Скържаво (ост.) – скъперническо

Смирна – драгоценна смола, добивана от дърво в Африка, която е съставка за маслото за святото помазване

Стигма (гр.) – „знак“ – белезите от разпятието на Христос, които се появяват по тялото на някои вярващи, когато преживяват мислено кръстната смърт

Стяжание (рус.) – алчност, корист

Тежнение (книж.) – влечение, склонност

Филогения (гр.) „род“ и „произход“ – наука, която изучава закономерностите и развитието на животинския и растителния свят

Фреквенция (лат.) – честота, брой на трептенията в секунда

Херц (Hz) — единица за измерване честотата на периодични трептения, равна на едно трептене в секунда, по името на немския физик Х. Р. Херц, 19 в.

Хидра (зоол.) – малко земноводно от класа на мещестите, обитаващо застояли сладки води и у нас

Хиперестезия (гр.) – повишена чувствителност на сетивата

Юриспруденция (лат.) – наука за правото, съвкупност от всички правни науки

ОБЯСНИТЕЛНИ БЕЛЕЖКИ

1. Целият текст е публикуван в същия вид като приложение към последните издания на „Завета на Цветните лъчи“.
2. За по-голяма яснота излагаме и резюме на съборни беседи, държани от Учителя от 15 до 18 август в гр. Велико Търново по протоколи на бр. Димитър Голов.
3. Сп. Житно зърно, 1937 г., кн. 7-8, стр. 183, кн. 9-10, стр. 238
4. **Д-р Карл фон Райхенбах** (1788–1869) – забележителен немски химик, геолог, естествоизпитател и философ. Открива катрана, парафина и фенола. Изследва силата, комбинирана от енергията, магнетизма и топлината, излъчвани от живите същества, която нарича *Одинова сила* по името на германския бог Один.
5. **Д-р Гастон Дюрвил** – френски лекар, изучаващ в началото на XX век физиогномиката, която разглежда като учение за определяне на психо-емоционалното състояние, характера, болестните предразположения, общото здравословно състояние и съдбата на човека. Прави опити за определяне на въздействието на човешките енергии върху растенията.
6. **Александър Гурвич** (1874–1954) – руски биолог, работил в областта на цитологията, ембриологията, биофизиката и теоретичната биология; професор в университета в Симферопол (Крим), който е изследвал физиологията на клетъчното деление (митоза). Въвел е понятието „морфогенетическо поле“ и открива и изследва особени митогенетични лъчи в растенията и животните, чрез които те си влияят чрез индукция.
7. **Жорж Лаковски** – учен, който изучава в началото на XX век радиовълните, радиестезията, радиобиологията и радиацията като прояви на една основна нематериална субстанция, която е основа на всички видове лъчи, чрез съгъстяването на която се образува материята.
8. **Квакери (или Общност на приятелите)** – християнска група от анабаптисткия клон на протестантството. Основана е в Англия през 1650 г. от Джон Фокс. Квакерите са убедени във възможността човек лично да познае Бога и отхвърлят тайн-

ствата на християнството. Те са силно социално ангажирани и са пацифисти. Тяхната организация, представена от английски и френски общества, е носител на Нобелова награда за мир за 1947 г.

9. **Пуританство** – религиозна и обществена доктрина от 16 и 17 в., възникнала и прилагана в Англия. Целта на движението е да „изчисти” остатъците от идеите на католицизма както по отношение на теологичната страна, така и в религиозната практика. Пуританството е опит за задълбочаване на Реформацията. То възниква по времето на управлението на Елизабет I и по отношение на кралската власт е насочено към премахването на абсолютизма в управлението на църквата.
10. **Хугеноти** – така са наричани френските протестанти в годините на Реформацията (16 в.), чиято вяра е била силно повлияна от Жан Калвин. В католическа Франция те са жестоко преследвани. Гоненията срещу хугенотите от Луи XIV е станало причина за преселването на много от тях в съседни на Франция протестантски държави. С избиването на над 3000 души от тях в Париж през 1572 год. е свързана т.нар. Вартоломеева нощ.
11. **Илюминати** (от латинското *просветлени, озарени*) е общото наименование на няколко тайни общества в света, сред които са испанските алумбрадос през 15 в., които се борят срещу Инквизицията, розенкройцерите, френските и руските мартинисти от 18 в., които изучават окултните и кабалистичните науки. В тяхната йерархия *илюминат* е висша степен на посвещение.
12. **Александър Македонски (Велики)** (356–323 г. пр. Хр.) – владетел на Древна Македония. Един от най-талантливите пълководци в историята, ученик на Аристотел. В рамките на 12 години завладява градовете на Древна Гърция, Персийската империя, Египет и много други по-малки държави в Близкия Изток. При смъртта му империята му се е простирила до Индия.
13. **Великият океан** – Тихият океан
14. **Навуходоносор** (605–562 г. пр. Хр.) – вавилонски цар, основател на Нововавилонското царство. Построил е Висящите

градини на Вавилон – едно от чудесата на света. В Библията е представен основно в Книгата на пророк Даниил, където е разкрит като тиранин и като Божи инструмент за наказание на Израил от неговите грехове.

15. **Емануел Сведенборг** (1688–1772) – шведски учен, философ, християнски мистик и теолог. На 56-годишна възраст навлиза в мистичния етап на своя живот, в който вижда видения и съновидения и заявява, че може да посещава Небето и ада, да разговаря с ангели и с дяволи, че е определен от Господ да пише небесни доктрини, основани на реформираното християнство. През останалите 28 години от живота си написва 18 теологични творби, от които най-известната е „Небе и ад“.
16. **Акашови записи** (санскр.) – информацията за цялата история на Вселената, запаметена в квантовата ѝ структура и достъпна за посветените.
17. **Агарта** – страна, намираща се в паралелен на Земята свят, където живеят представители на Бялото Братство.
18. **Есеи** – членове на аскетична и мистична юдейска секта от II в. пр. Хр., които живеят според установени правила като езотерична общност. За тях се предполага, че са посветили в своите тайнства и самия Христос. Централен култ на есеите е култът към светлината, изразен като култ към Слънцето. Древното палестинско село Уади Кумран, където са открити прочути свитъци с мистериални знания, е само едно звено от огромната мрежа от огнища на есеите.
19. **Терапевти** – юдейска мистическа секта в Египет. Те са крайни аскети и много от тях са били лечители, създавали са места, където са лекували бездомни и бедни хора.
20. **Фридрих Ницше** (1844–1900) – немски философ, професор в Базелския университет. Вследствие на дългогодишно тежко боледуване от сифилис през последните години от живота си изпада в умопомрачение. Основни идеи във философията му са утвърждаването на аполониевото и дионисиевото начало, на идеите за смъртта на Бога и за свръхчовека, на волята за власт. Предшественик е на екзистенциализма и психоанализата. Най-известното му произведение е „Тъй рече Заратустра“.

21. **Кортеза** – ясновидка от Сливен, открита от д-р Миркович на неговите спиритически сеанси, защото всичките ѝ предсказания се сбъдват. Тя посочва места край Смолянско, където има минерални извори и където хората могат да получат чудодейно изцеление. Кортеза живее бедно, нападана и обвинявана от официалната преса, и изчезва от публичното пространство около 1910 год.
22. Част от кореспонденцията на Учителя с д-р Миркович, един от първите му ученици, е предмет на съвместно издание на Народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“ и Издателство „Бяло Братство“, 1999 г.
23. **Мохандас Ганди (Махатма Ганди)** (1869–1948) – индийски адвокат, политик и пацифист. Завършва право в Лондон. По-късно ръководи партията Индийски национален конгрес. Като политически деец става борец за национално освобождение и духовен водач на индийското движение за независимост, което довежда през 1947 г. до края на британското владичество в Индия. Прекарва дълги години в затвора и получава международна известност със своята концепция за ненасилствени протести за постигане на политически цели.
24. **Лев Толстой** (1828–1910) – руски писател и мислител, родоначалник на движението *толстоизъм*, изградено върху идеологията на ненасилието и несъпротивлението на злото. Сред най-известните му романи са „Война и мир“, „Възкресение“, „Ана Каренина“.
25. **Стефан Стамболов** (1854–1895) – един от най-възвеличаваните и оспорвани политици в съвременната история на България. Апостол на Старозагорския революционен окръг по времето на Априлското въстание. Председател на Народното събрание (1880 г.) и министър-председател на България (1887–1894). Допринася много за модернизацията на страната в икономически, политически, административен и културен аспект, но управлението му е авторитарно, с жестоко преследване на опозицията. Пребит е от група македонци на софийска улица и умира от раните си.
26. **Фердинанд I Сакскобурготски** (1861–1948) – немски принц, избран за княз (1887–1908) и за цар на България (1908–1918).

Съдейства за обявяване на независимостта на страната. Отговорен е за обявяването на Междусъюзническата война (1913 г.) и за претърпяната от България първа национална катастрофа. Под негово влияние страната се присъединява към Тройния съюз по време на Първата световна война. Последвалата втора национална катастрофа принуждава Фердинанд I да абдикира от престола през 1918 г. в полза на своя син Борис III. Напуска страната и се завръща в Германия, където умира през 1948 г.

27. **Оксфордско движение** – обновително движение в английската католическа църква, възникнало в началото на 19 в. с център Оксфордския университет по причина отделянето на църквата от държавата и в опозиция на протестантството.
28. **Кундалини** – според източния окултизъм Кундалини е енергия, която лежи спираловидно навита в сакралната чакра в основата на гръбначния стълб. Нейното освобождаване и отправяне към теменната чакра на човека е свързано с процеса на неговата еволюция и на духовното му израстване. В Индия тази енергия се описва като огнена змия, за активизирането на която има разработени многобройни упражнения и медитации.
29. **Джиду Кришнамурти** (1895–1986 г.) – индийски философ, станал популярен още като дете заради идеята на теософите да финансират духовното обучение на няколко момчета, смятани за гениални, едно от които да бъде обявено за Миров Учител. Заради Кришнамурти теософите основават Ордена на Звездата на Изтока, но той по-късно го разпуска и се отказва от вменената му роля на Миров Учител. До края на живота си чете лекции по целия свят, като основа на неговата философия е разбирането му за свободата и за развитието на самосъзнанието.
30. **Рудолф Щайнер** (1861–1925) – австрийски философ, литературовед, архитект, известен предимно като създател на антропософията, базирана на езотеричното християнство и на западните традиции в окултизма, както и на нейните практически приложения: валдорфските училища, биодинамичното земеделие, антропософската медицина и др. Като ръководител на Антропософското общество осъществява активна творческа и лекторска дейност. Известни са около 300 книги с негови лекции и практически методи.

31. **Парии** – представители на една от най-нисшите касти в Южна Индия.
32. **Радославово правителство** – правителството на Васил Радославов (1854–1929) – български политик, оглавявал Либералната партия от 1887 до 1918 год. На два пъти е бил министър-председател на България: по време на кризата след абдикацията на княз Александър I и по време на Първата световна война.
33. **Кали-юга** – според Ведите и хиндуизма Земята в своето развитие ще премине през четири епохи: Сатя-юга (Златен век), Дваяра-юга, Третя-юга и Кали-юга (Железен век). Последната е започнала през 3102 г. пр. Хр. с оттеглянето на Шри Кришна и ще продължи 5000 год. Характеризира се с духовна деградация и разрушение, с липса на морални ценности, милосърдие и религиозност, с господство на силата и несправедливостта.
34. **Рабиндранат Тагор** (1861–1941) – индийски писател, поет, философ, педагог, композитор и общественик, критик на колониализма, радетел за национална независимост. През 1913 г. получава Нобелова награда за литература. Най-известни са стихосбирките му „Гитанджали“ и „Градинарят“. Пътува по целия свят, за да изнася лекции, в центъра на които са философските теми за „хуманността на Бога и за човека като вечност“.
35. Тези статии представляват подбор от дългогодишната публицистична дейност на Боян Боев в сп. „Житно зърно“, което излиза от 1924 г. в София като продължение на сп. „Нов живот“, издавано до 1923 г. от Георги Марков и Методий Константинов. „Житно зърно“ се публикува до 1944 г. и е считано за официален орган на общество „Бяло Братство“ в България. Негов главен редактор е Георги Радев (1900–1940 г.). Членове на редакционния съвет са Г. Марков, М. Константинов и Добрин Гарвалов.
36. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1937 г., кн. 1., стр. 3.
37. **Тивериадското море** – Генисаретското езеро
38. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1937 г., кн. 2-3, стр. 41.
39. **Браманизъм** – индийска религия по името на Бог Брама, възникнала през X–IX в. пр. Хр. Свързана е с кастата на жреците (браман

- жрец) и се основава на жертвоприношението и на свещените устни текстове.
40. **Маздеизъм** (и Зороастризм) – древноиранска религия, възникнала около 6 в. пр. Хр., основаваща се на идеите на Заратустра – пророк и реформатор в религиозните идеи. Маздеизмът проповядва идеята за постоянна борба между добрия бог Ахура-Мазда и злия бог Ангро-Майниц.
 41. **Херметизъм** – древноегипетска религия, свързана с идеите на Хермес Трисмегист – жрец и посветен, който синтезира същността на гръцкия бог Хермес и на египетския бог Тот. Херметизмът се основава на идеите за силата на познанието, на борбата за усъвършенстване, изповядва култа към Всемогъщия ум. С Хермес се свързва възникването на много от окултните науки като алхимия, астрология и др.
 42. **Орфизъм** – религия на древните траки и гърци, възникнала около 6 в. пр. Хр. Свързана е с учението на Орфей, което се основава на вярата в безсмъртието и в прераждането, изповядва култ към Слънцето и идеята за цикличното възпроизвеждане на Космоса. Орфизмът е свързан с много мистериални обреди, които целят въвеждане на Бога в себе си чрез екстаз.
 43. **Мозаизъм** – религия на древните юдеи, свързана с Мойсей, основана на Мойсеевото законодателство, изложено в първите пет книги на Библията.
 44. **Будизъм** – учението на Буда, възникнало през 5 в. пр. Хр., насочено към освобождаване от страданието чрез постигане на пробуждане, наречено просветление или нирвана. В основата му е разбирането за прераждането и за кармата и учението за Средния път, за Четирите благородни истини и за Благородния осмократен път. Създава много практики за йога, медитация и етика.
 45. Виж статията „Инволюция и Еволюция“, сп. „Житно зърно“, год. 10, кн. 7-8. (бел. авт.)
 46. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1937 г., кн. 4-5, стр. 90.
 47. **Язон** – на гръцки език означава *лечител*.
 48. **Херакъл** (гр.) – името му означава *прославен чрез Хера*.

49. **Хесперида** (гр.) – името означава *дъщери на Запада*.
50. **Лета** (гр.) – името означава *забравата*.
51. **Циклоп** (гр.) – името означава *кръглоок*.
52. **Стикс** (гр.) – името означава *отвратителната*.
53. **Светата чаша** – Светият Граал
54. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1928 г., кн. 6-7, стр. 164; кн. 8-9, стр. 227.
55. Това и всяко следващо мото е цитат от Словото на Учителя.
56. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1928 г., кн. 3, стр. 76, и кн. 4, стр. 109; 1929 г., кн. 4, стр. 106.
57. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1937 г., кн. 6, стр. 135.
58. **Аристотел** (384–322 г. пр. Хр.) – древногръцки философ, ученик на Платон. В науката изучава анатомия, астрономия, география, геология, зоология и физика. Във философията пише за етика и естетика, икономика, метафизика, политика, психология, реторика и теология. Занимава се с литература и поезия. Създател е на логиката, като развива теорията за умозаключението и съждението.
59. **Платон** (427–347 г. пр. Хр.) – древногръцки философ, ученик на Сократ. Основател на Атинската академия. Пребивава и се учи в Египет, а по-късно се запознава с питагорейското учение. Произведенията му са написани под формата на диалози. Платон защитава идеята за диалектиката.
60. **Ханс Бендер** – професор по психология от Фрайбургския университет. Той постулира съществуването на “висше пространство”, което допуска “свобода на движението по четири оси” и обяснява преминаването на материя през материя.
61. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1925 г., кн. 1, стр. 19; кн. 4, стр. 107.
62. Виж “Die Geheimwissenschaft”, “Тайната наука” от д-р Р. Щайнер.
63. Виж “Der Sensitive Mensch und sein Verhalten zum Ode”, Райхенбах.
64. Например опитите на Райхенбах – вж. сп. „Всемирна летопис“, год II, кн. 5. (бел. авт.)

65. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1931 г., кн. 1, стр. 19.
66. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1931 г., кн. 3, стр. 90.
67. **Неоламаркизъм** – направление в еволюционната теория, развито от Ламарк (1744–1829).
68. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1941 г., кн. 1, стр. 17.
69. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1941 г., кн. 2, стр. 66.
70. **Густав Пагенщехер** (1855–1942) – немски лекар, практикувал в Мексико, един от пионерите на предметната асоциация; работи само с г-жа Мария Циролд, чиито психични способности са се появили по време на хипнотична терапия за безсъние.
71. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1928 г., кн. 2, стр. 46.
72. **Фьодор Достоевски** (1821–1881) – велик руски писател с демократични възгледи. Житейската му съдба е белязана с много трудности и противоречия: болен е от епилепсия, преминава през затвора и каторгата, докато накрая получава признание и е избран за член на Петербургската академия на науките. Пресътворява търсенията на руската душа в знаменитите си романи „Унижените и оскърбените“, „Престъпление и наказание“, „Идиот“, „Братя Карамазови“ и др.
73. Статията е публикувана в сп. „Житно зърно“, 1941 г., кн. 3, стр. 88.
74. Статията е публикувана в брошура, издадена през 1938 г.
75. **Франц Месмер** (1734–1815) – немски лекар, открил и практически използвал човешките флуиди, които той нарича *животински магнетизъм*. Считат го за баща на съвременната хипноза, като изследва използването на хипнотичното състояние за лечебни цели.
76. **Херман фон Хелмхолц** (1821–1894) – немски физик, физиолог и философ. В областта на физиологията е известен с теориите си за зрението и с експериментите върху мускулния метаболизъм и предаването на нервните импулси. Приносът му във физиката е свързан със закона за запазване на енергията, електродинамиката и механичните основи на термодинамиката.

77. **Емил Куе** (1857–1926) – френски психиатър, който изследва силата на самовнушението. Смята се за баща на използването на положителната мисъл в научния свят като средство за лечение. Допринася за развитие на автогенния тренинг, визуализацията, невро-лингвистичното програмиране, сугестологията и др. Най-известната му книга е „Съзнателно самовнушение”.
78. **Общоевропейската война** – става въпрос за Първата световна война (1914–1918)
79. Дължината на вълната е изчислена спрямо скоростта на звука във въздушна среда – $3 \cdot 10^2$ m/s.
80. Дължината на вълната е изчислена спрямо скоростта на светлината – $3 \cdot 10^8$ m/s.

СЪДЪРЖАНИЕ

ИЗПИТВАЙТЕ ПИСАНИЯТА

Пентаграмът.....	8
Завета на цветните лъчи на светлината	14
Методът на цветните лъчи на светлината	16
Паневритмия	26
Интуиция.....	45
Щастието	49

ПРЕД НОВАТА КУЛТУРА

Шестата раса носи метода на свръхсъзнанието.....	54
Българският народ и твърдостта	55
План за повдигане на човечеството	58
Всемирното Бяло Братство.....	62
На границата между две култури	65
Излизане от тринадесетата сфера	71
Бурята иде, но Бог не е в бурята	76
Послушай моята воля и ще бъдеш щастлив	79
Епоха на обнова	86
Силата се дава на добрите	92
Плодове на шестата раса – свобода и разбирателство ...	95
В съня на Навуходоносор.....	99
Господ ще бъде познат.....	103
Втората октава на цветовете.....	109
Какво учение имате	111
С височината на Монт Еверест	118
Победата е на наша страна.....	120
Който е дал повече, се счита за победител	122
Ще се вдигнем малко по-високо.....	124
Посади Божествената семка.....	126
Да съградим мост на Любовта	128
Великото търпение на Христа.....	131

Общение с Христа.....	135
Работа в света	138
С конкретни примери и символичен език	144
Нужда от работници.....	149
Хигиена в три направления	155

ПИСМА

Писмо № 1	166
Писмо № 2.....	167
Писмо № 3.....	168
Писмо № 4.....	168
Писмо № 5.....	169
Писмо № 6.....	169
Писмо № 7.....	169
Писмо № 8.....	170
Писмо № 9.....	171
Писмо № 10.....	172
Писмо № 11	172
Писмо № 12.....	172
Писмо № 13.....	173
Писмо № 14.....	174
Писмо № 15.....	174
Писмо № 16.....	174

РАЗГОВОРИ С ЖУРНАЛИСТИ И ОБЩЕСТВЕНИЦИ

Проблемът на човечеството е нравствен проблем	176
Вярата е едно истинско положение	178
Трябва друг мироглед	181
Словото ще даде живот	184
Думата „човещина“.....	190
Новото ще дойде по един естествен начин	191
Новораждане.....	192

Познавам го много добре	197
Догмите ще изчезнат	198
Разговор с пловдивските семинаристи.....	199
Какво е право	205
Промяна в съзнанието	207
Голямото Евангелие.....	208
Век на връзване на злото и освобождение на доброто ..	211
Движение в хипербола.....	214
Когато пътищата на човека са благоугодни на Бога	222
Мощно течение	225
С жива вяра	227
Четири ценности	231
Всеки ден и непрекъснато	232

БРАТСКИ СРЕЩИ

Пробен камък.....	234
Една реалност	244
Същинският човек.....	247
Да се изучат свещените книги	251
Божествената наука обема всичко в себе си.....	252
Щом помислиш, и си в реалността	256
Ангел хранител	258
Който разбира времето, той е маг	263
От тях ще излезе лъвът	268
От проза в поезия	270
Обикновеното е условие за необикновеното	272
Сега сме в слънчевата епоха.....	274
Десет милиона слънца	276

НЕГОВАТА БЛАГОСТ

Достатъчна е една запалена свещ.....	280
Свържи се с Божествената природа на своя ближен	282
Когато всеки дойде на мястото си	283

Разговор с руския поет Игор Северянин	287
И най-малката грубост я препятства	289
Разговор за десетъка	293
Живот на жертвата	294
Слушат моя глас.....	297
Събор в Швейцария.....	298
Слънцето ме огрява	298
Препоръки към редакционната група на списание „Житно зърно“	300
Бог не го е оставил.....	301
Време за Божественото	302
Да давате разумно	302
Силни в Божествената истина	304
Когато едно същество се разговаря с вас, то е реално	305
Любовта на Слънцето.....	307
Смени съдбата си	308
Организирано духовно тяло.....	312
Като свършите тази работа, ще ви кажа.....	313
Неговата благодет.....	315

ИЗБРАНИ СТАТИИ, ПУБЛИКУВАНИ В СП. „ЖИТНО ЗЪРНО“

На разсъмване.....	318
Мъдреците от изток.....	322
Митологията от окултно гледище	327
Новото съзнание. Закон на цялото и закон на частите.....	336
Ново направление на труда	347
На границата.....	367
В хармония със законите на Живата природа.....	376
Нови веяния в биологията	381
Подем в биологията.....	388

Понятието „организатор“ в новата биология във връзка с окултизма	394
Професор Ханс Дриш и науката парапсихология	401
Разумност в Природата и в човека	412
Космичната пролет	420

ДИШАНЕ И ЗДРАВЕ

Дишането и познанията, които Учителя дава за него ...	428
Съобразяването с природните закони и здравето	476

ПРИЛОЖЕНИЯ

Речник на остарели и чужди думи	508
Обяснителни бележки	512

Боян Боев
АКОРДИРАНЕ НА ЧОВЕШКАТА ДУША

Том III

Второ издание

Съставител	<i>Боян Боев</i>
Редактори	<i>Димитър Калев</i> <i>Емилия Иванова</i>
Коректор	<i>Спаска Миховска</i>
Предпечат	<i>Иван Джеджев</i>

Издателство „Бяло Братство“
София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 6
Тел: (02) 668 955; 9 634 313
www.bialobratstvo.info
www.beinsadouno.org